Den Europæiske Unions

Tidende

L 130

62. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

17. maj 2019

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008** 1

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788 af 17. april 2019 om det europæiske borgerinitiativ** [1] 55

DIREKTIVER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/789 af 17. april 2019 om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af TV- og radioselskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af TV- og radioprogrammer, og om ændring af Rådets direktiv 93/83/EØF** [1] 82

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF** [1] 92

[1] EØS-relevant tekst.

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/787

af 17. april 2019

om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 114, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 ([3]) har vist sig at være velegnet til regulering af spiritussektoren. I lyset af de nyeste erfaringer, den teknologiske innovation, markedsudviklingen og de ændrede forbrugerforventninger, er det imidlertid nødvendigt at opdatere reglerne om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus og revidere fremgangsmåden for registrering og beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus.

(2) De regler, der gælder for spiritus, bør bidrage til at nå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, fjerne informationsasymmetri, forebygge vildledende praksis og sikre markedsgennemsigtighed og fair konkurrence. De bør værne om det omdømme, som Unionens spiritus har opnået på EU- og verdensmarkedet, ved at der fortsat tages hensyn til de traditionelle metoder, der anvendes til fremstilling af spiritus, og til de øgede krav om forbrugerbeskyttelse og -oplysning. Den teknologiske innovation bør også tages i betragtning med hensyn til spiritus, hvor den er med til at forbedre kvaliteten, uden at det berører den pågældende spiritus' traditionelle karakter.

(3) Spiritus er en vigtig afsætningskanal for Unionens landbrugssektor, og spiritusproduktionen er tæt forbundet med denne sektor. Denne forbindelse er afgørende for kvaliteten, sikkerheden og omdømmet af spiritus fremstillet i Unionen. Denne tætte forbindelse til landbrugsfødevaresektoren bør derfor betones i den reguleringsmæssige ramme.

(4) De regler, der finder anvendelse på spiritus, udgør et særligt tilfælde i forhold til de generelle regler, der er fastsat for landbrugsfødevaresektoren, og bør også tage hensyn til de traditionelle produktionsmetoder, der er i brug i de forskellige medlemsstater.

([1]) EUT C 209 af 30.6.2017, s. 54.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.4.2019.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).

(5) Denne forordning bør indeholde klare kriterier for definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus samt for beskyttelse af geografiske betegnelser, og bør ikke berøre mangfoldigheden af officielle sprog og alfabeter i Unionen. Den bør også fastsætte regler for brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i fremstillingen af alkoholholdige drikkevarer og for brugen af de forskriftsmæssige betegnelser for spiritus i præsentationen og mærkningen af fødevarer.

(6) For at opfylde forbrugernes forventninger og sikre overensstemmelse med de traditionelle metoder bør den ethanol og de destillater, der anvendes til fremstilling af spiritus, udelukkende være af landbrugsoprindelse.

(7) Af hensyn til forbrugerne bør forordningen gælde for al spiritus, der bringes i omsætning på EU-markedet, uanset om den er fremstillet i medlemsstaterne eller i tredjelande. For at bevare og forbedre det omdømme, som spiritus, der er produceret i Unionen, har på verdensmarkedet, bør denne forordning også finde anvendelse på spiritus, der fremstilles i Unionen med henblik på eksport.

(8) Definitionerne af og de tekniske krav til spiritus samt kategoriseringen af spiritus bør fortsat tage hensyn til traditionelle metoder. Der bør desuden fastsættes særlige regler for visse former for spiritus, som ikke er opført på listen over kategorier.

(9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 ([4]) og (EF) nr. 1334/2008 ([5]) finder også anvendelse på spiritus. Det er dog nødvendigt at fastsætte yderligere regler vedrørende farvestoffer og aromaer, som kun bør gælde for spiritus. Det er også nødvendigt at fastsætte yderligere regler vedrørende fortynding og opløsning af aromaer, farvestoffer og andre godkendte ingredienser, som kun bør gælde for fremstilling af alkoholholdige drikkevarer.

(10) Der bør fastsættes regler for de forskriftsmæssige betegnelser, der skal anvendes for spiritus, der bringes i omsætning på EU-markedet, for at sådanne forskriftsmæssige betegnelser anvendes på en harmoniseret måde i hele Unionen og for at sikre gennemsigtighed i informationen til forbrugerne.

(11) I betragtning af spiritussektorens størrelse og komplekse karakter er det hensigtsmæssigt at fastsætte særlige regler for beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, navnlig hvad angår brugen af forskriftsmæssige betegnelser, geografiske betegnelser, sammensatte udtryk og hentydninger i beskrivelsen, præsentationen og mærkningen.

(12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 ([6]) bør finde anvendelse på beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning. I lyset af spiritussektorens betydning og komplekse karakter er det i den forbindelse hensigtsmæssigt at fastsætte særlige regler i nærværende forordning for beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, der går ud over forordning (EU) nr. 1169/2011. Disse særlige regler bør også forhindre misbrug af udtrykket »spiritus« og af de forskriftsmæssige betegnelser for spiritus i forbindelse med produkter, der ikke opfylder definitionerne og kravene i denne forordning.

(13) For at sikre en ensartet brug af sammensatte udtryk og hentydninger i medlemsstaterne og sikre forbrugerne tilstrækkelig information, så de beskyttes mod vildledning, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om brugen heraf ved præsentationen af spiritus og andre fødevarer. Formålet med sådanne bestemmelser er at beskytte omdømmet for den spiritus, der anvendes i denne sammenhæng.

(14) For at sikre forbrugerne tilstrækkelig information bør der fastsættes bestemmelser om beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, der udgør blandinger eller sammenstikninger.

(15) Selv om det er vigtigt at sikre, at lagringstiden eller alderen, der er angivet i beskrivelsen, præsentationen og mærkningen af spiritus, generelt kun henviser til den yngste alkoholbestanddel, bør der for at tage hensyn til traditionelle lagringsprocesser i medlemsstater være mulighed for ved delegererede retsakter at indføre en undtagelse fra denne hovedregel og passende kontrolmekanismer for så vidt angår *brandies* der fremstilles under anvendelse af det traditionelle dynamiske lagringssystem kendt som »*criaderas y solera*«- eller »*solera e criaderas*«-systemet.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevaretilsætningsstoffer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008 om aromaer og visse fødevareingredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91, forordning (EF) nr. 2232/96, forordning (EF) nr. 110/2008 og direktiv 2000/13/EF (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 34).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

(16) Af hensyn til retssikkerheden og for at sikre, at forbrugerne gives tilstrækkelig information, bør brugen af betegnelser for råvarer eller af adjektiver som forskriftsmæssige betegnelser for visse former for spiritus ikke udelukke brugen af navnene for sådanne råvarer eller af adjektiver i præsentationen og mærkningen af andre fødevarer. Af samme grund bør brugen af det tyske ord »*-geist*« som forskriftsmæssig betegnelse for en spirituskategori ikke udelukke brugen af dette ord som et fantasinavn, der supplerer den forskriftsmæssige betegnelse for anden spiritus eller betegnelsen for andre alkoholholdige drikkevarer, forudsat at en sådan brug ikke vildleder forbrugeren.

(17) For at sikre, at forbrugerne gives tilstrækkelig information, og for at styrke kvalitetsproduktionsmetoderne bør det være muligt, at den forskriftsmæssige betegnelse for enhver form for spiritus kan suppleres med udtrykket »tør« eller »*dry*«, dvs. dette udtryk enten oversat til sproget eller sprogene i den relevante medlemsstat, eller uoversat som anført i kursiv i denne forordning, hvis den pågældende spiritus ikke er blevet sødet. Dog bør denne regel, i overensstemmelse med princippet om, at fødevareinformation ikke må være vildledende, navnlig ved at give indtryk af, at en fødevare har særlige karakteristika, selv om alle lignende fødevarer rent faktisk har sådanne karakteristika, ikke finde anvendelse på spiritus, der i henhold til denne forordning ikke må være sødet, end ikke for at afrunde smagen, navnlig *whisky* eller *whiskey*. Denne regel bør heller ikke finde anvendelse på *gin*, destilleret *gin* og *London gin*, som fortsat bør være omfattet af særlige sødnings- og mærkningsregler. Det bør endvidere være muligt at mærke likører, som er karakteriseret ved en skarp, bitter, syrlig, sur eller citrusagtig smag, uanset deres grad af sødning, med betegnelsen »tør« eller »*dry*«. En sådan mærkning vil sandsynligvis ikke vildlede forbrugeren, da likører skal have et minimumsindhold af sukker. Betegnelsen »tør« eller »*dry*« anvendt om likør bør i overensstemmelse hermed ikke betyde, at spiritussen ikke er blevet sødet.

(18) Af hensyn til forbrugernes forventninger med hensyn til de råvarer, der er anvendt til vodka, navnlig i de traditionelle vodkaproducerende medlemsstater, bør der gives tilstrækkelig information om de anvendte råvarer, når vodkaen er fremstillet af andre landbrugsråvarer end korn, kartofler eller begge dele.

(19) For at håndhæve og kontrollere anvendelsen af lovgivningen vedrørende lagrings- og mærkningsregler og for at bekæmpe svig bør der fastsættes en forpligtelse til angivelse af den forskriftsmæssige betegnelse og lagringstiden for enhver spiritus i elektroniske administrative dokumenter.

(20) I nogle tilfælde kan ledere af fødevarevirksomheder ønske at angive herkomststedet, som ikke er en geografisk betegnelse eller et varemærke, for en spiritus for at henlede forbrugernes opmærksomhed på deres produkts kvaliteter. Der bør derfor fastsættes specifikke bestemmelser om angivelse af herkomststedet ved beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus. Endvidere bør forpligtelsen i henhold til forordning (EU) nr. 1169/2011 til at angive oprindelseslandet eller herkomststedet for den primære ingrediens ikke gælde for spiritus, heller ikke hvis oprindelseslandet eller herkomststedet for den primære ingrediens i en spiritus ikke er det samme som det herkomststed, der er anført i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af den pågældende spiritus.

(21) For at beskytte omdømmet for visse former for spiritus bør der fastsættes bestemmelser om oversættelse, transskription og translitteration af forskriftsmæssige betegnelser til eksportformål.

(22) For at sikre at denne forordning anvendes ensartet, bør der fastsættes EU-referenceanalysemetoder for spiritus og for ethanol, der anvendes til fremstilling af spiritus.

(23) Anvendelsen af blykapsler og blybaseret folie til omslutning af lukkeanordningen for beholdere til spiritus bør fortsat være forbudt for at undgå enhver risiko for kontaminering, navnlig ved lejlighedsvis berøring med sådanne kapsler eller folier og for at undgå miljøforurening som følge af blyholdigt affald fra sådanne kapsler eller folier.

(24) Hvad angår beskyttelse af geografiske betegnelser, er det vigtigt, at der tages behørigt hensyn til aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPS-aftalen«), særlig artikel 22 og 23, og til den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (»GATT-aftalen«), herunder dennes artikel V om transitfrihed, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF ([7]). Med henblik på at styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser og bekæmpe forfalskning mere effektivt inden for disse retlige rammer bør denne beskyttelse også gælde for varer, der indføres på Unionens toldområde uden at overgå til fri omsætning, men henføres under særlige toldprocedurer som f.eks. dem vedrørende transit, oplagring, særlig anvendelse eller forarbejdning.

([7]) Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1).

(25) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ([8]) finder ikke anvendelse på spiritus. Der bør derfor fastsættes regler om beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus. Geografiske betegnelser bør registreres af Kommissionen.

(26) Der bør fastlægges procedurer for registrering, ændring og mulig annullering af geografiske betegnelser fra EU- eller tredjelande i overensstemmelse med TRIPS-aftalen, som automatisk anerkender status for eksisterende registrerede geografiske betegnelser, der er beskyttet i Unionen. Med henblik på at gøre procedurereglerne for geografiske betegnelser konsekvente i alle de berørte sektorer, bør sådanne procedurer for spiritus udarbejdes på grundlag af de mere omfattende og gennemtestede procedurer for landbrugsprodukter og -fødevarer, som er fastsat ved forordning (EU) nr. 1151/2012, under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende ved spiritus. For at forenkle registreringsprocedurerne og sikre at oplysninger til ledere af fødevarevirksomheder og forbrugere er elektronisk tilgængelige, bør der oprettes et elektronisk register for geografiske betegnelser. Geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til forordning (EF) nr. 110/2008, bør automatisk beskyttes i henhold til nærværende forordning og opføres i det elektroniske register. Kommissionen bør afslutte verifikationen af de geografiske betegnelser i bilag III til forordning (EF) nr. 110/2008 i overensstemmelse med artikel 20 i nævnte forordning.

(27) Af hensyn til sammenhængen med reglerne, der gælder for geografiske betegnelser for fødevarer, vin og aromatiserede vinprodukter, bør navnet på den dokumentation, der fastsætter specifikationerne for spiritus, der er registreret som en geografisk betegnelse, ændres fra »teknisk dokumentation« til »produktspecifikation«. Teknisk dokumentation, der indgives som led i ansøgninger i henhold til forordning (EF) nr. 110/2008, bør anses for produktspecifikationer.

(28) Forholdet mellem varemærker og geografiske betegnelser for spiritus bør præciseres for så vidt angår kriterierne for afslag, ugyldiggørelse og sameksistens. En sådan præcisering bør ikke berøre rettigheder, som er erhvervet af indehavere af geografiske betegnelser på nationalt plan, eller som eksisterer i kraft af internationale aftaler, som medlemsstaterne har indgået for perioden forud for indførelsen af Unionens beskyttelsesordning i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 ([9]).

(29) Opretholdelse af en høj kvalitetsstandard er afgørende for at bevare spiritussektorens omdømme og værdi. Myndighederne i medlemsstaterne bør have ansvaret for at sikre, at denne kvalitetsstandard opretholdes gennem overholdelsen af nærværende forordning. Kommissionen bør være i stand til at overvåge og verificere denne overholdelse med henblik på at sikre, at denne forordning håndhæves på en ensartet måde. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor forpligtes til at udveksle alle relevante oplysninger.

(30) Medlemsstaterne bør som led i en kvalitetspolitik og navnlig for at opnå et højt kvalitetsniveau for spiritus og mangfoldighed i spiritussektoren have lov til at vedtage strengere regler om fremstilling, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, som fremstilles på deres eget område, end dem, der er fastsat i nærværende forordning.

(31) For at tage hensyn til den ændrede forbrugerefterspørgsel, teknologiske fremskridt, udviklingen inden for internationale standarder, behovet for at forbedre de økonomiske betingelser for fremstilling og markedsføring, traditionelle lagringsprocesser, og retsreglerne i importtredjelandet samt for at varetage de legitime interesser for producenter og ledere af fødevarevirksomheder hvad angår beskyttelsen af geografiske betegnelser, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»traktaten«), for så vidt angår: ændringer af og undtagelser fra de tekniske definitioner og krav vedrørende spiritus; godkendelse af nye produkter til sødning; undtagelser vedrørende angivelse af lagringstid eller alder for *brandy* og oprettelse af et offentligt register over organer med ansvar for overvågning af lagringsprocesser; oprettelse af et elektronisk register over geografiske betegnelser for spiritus og detaljerede regler om dette registers form og indhold; yderligere betingelser for ansøgninger om beskyttelse af en geografisk betegnelse og forudgående nationale procedurer, kontrol fra Kommissionens side, indsigelsesproceduren og annullering af geografiske betegnelser; betingelser og krav vedrørende proceduren for ændring af

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

([9]) Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 af 29. maj 1989 om fastlæggelse af almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spiritus (EFT L 160 af 12.6.1989, s. 1).

produktspecifikationer; og ændringer af og undtagelser fra visse definitioner og regler om beskrivelse, præsentation og mærkning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([10]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

(32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende offentliggørelsen af enhedsdokumentet i *Den Europæiske Unions Tidende*; og vedrørende afgørelser om registrering af betegnelser som geografiske betegnelser, hvis der ikke foreligger nogen meddelelse om indsigelse eller nogen begrundet indsigelse, som kan tages i betragtning, eller hvis der er en begrundet indsigelse, som kan tages i betragtning, og der er indgået en aftale.

(33) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår: reglerne for brug af nye produkter til sødning; de oplysninger, som medlemsstaterne skal afgive med hensyn til de organer, der er udpeget til at overvåge lagringsprocesser; angivelsen af oprindelsesland eller herkomststed i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af spiritus; anvendelsen af EU-symbolet for beskyttede geografiske betegnelser; de detaljerede tekniske regler om EU-referenceanalysemetoder for ethanol, landbrugsdestillater og spiritus; indrømmelse af en overgangsperiode for anvendelsen af geografiske betegnelser og forlængelse af sådanne perioder; afslag på ansøgninger, når betingelserne for registrering ikke er opfyldt allerede inden offentliggørelsen med henblik på indsigelse; registrering af eller afslag på geografiske betegnelser, der er offentliggjort med henblik på indsigelse, i tilfælde, hvor en indsigelse er indgivet, og ingen aftale er indgået; godkendelse af eller afslag på EU-ændringer af en produktspecifikation; godkendelse af eller afslag på anmodninger om annullering af registreringen af en beskyttet geografisk betegnelse; produktspecifikationens form og foranstaltninger vedrørende de oplysninger, der skal angives i produktspecifikationen for så vidt angår sammenhængen mellem det geografiske område og det endelige produkt; procedurerne for samt formen og præsentationen af ansøgninger, af indsigelser, af anmodninger om ændring og meddelelser om ændring og af annulleringsproceduren for så vidt angår geografiske betegnelser; de kontroller og verifikationer, der skal foretages af medlemsstaterne; samt de oplysninger, der skal udveksles med henblik på anvendelsen af denne forordning. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([11]).

(34) For at sikre gennemførelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Japan om et økonomisk partnerskab ([12]) var det nødvendigt at fastsætte en undtagelse fra de nominelle mængder, der er fastsat i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF ([13]) for spiritus, for at sikre, at enkeltdestilleret *shochu* fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan kunne bringes i omsætning på EU-markedet i traditionelle japanske flaskestørrelser. Denne undtagelse blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1670 ([14]) og bør fortsat finde anvendelse.

(35) I betragtning af karakteren og omfanget af de ændringer, der skal foretages af forordning (EF) nr. 110/2008, er der et behov for en ny retlig ramme på dette område for at øge retssikkerheden, klarheden og gennemsigtigheden. Forordning (EF) nr. 110/2008 bør derfor ophæves.

(36) For at beskytte producenternes og de berørte parters legitime interesse i at drage nytte af offentliggørelsen af enhedsdokumenter i henhold til den nye retlige ramme, bør det på anmodning fra den pågældende medlemsstat være muligt at offentliggøre enhedsdokumenter vedrørende geografiske betegnelser, der er registreret i henhold til forordning (EF) nr. 110/2008.

(37) Eftersom reglerne om geografiske betegnelser forstærker beskyttelsen for de erhvervsdrivende, bør disse regler anvendes to uger fra denne forordnings ikrafttræden. Der bør dog tages skridt til at fastlægge hensigtsmæssige ordninger for at lette overgangen fra de regler, der er fastsat i forordning (EF) nr. 110/2008, til reglerne i nærværende forordning.

([10]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011. om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
([12]) EUT L 330 af 27.12.2018, s. 3.
([13]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF af 5. september 2007 om indførelse af bestemmelser om nominelle mængder for færdigpakkede produkter, om ophævelse af Rådets direktiv 75/106/EØF og 80/232/EØF og om ændring af Rådets direktiv 76/211/EØF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 17).
([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1670 af 23. oktober 2018 om ændring af forordning (EF) nr. 110/2008 for så vidt angår nominelle mængder til markedsføring i Unionen af enkeltdestilleret *shochu* fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 1).

(38) For så vidt angår de regler, der ikke vedrører geografiske betegnelser, bør det sikres, at der er tilstrækkelig tid til at lette overgangen fra de regler, der er fastsat i forordning (EF) nr. 110/2008, til reglerne i nærværende forordning.

(39) Markedsføring af eksisterende lagre af spiritus bør fortsat tillades efter datoen for denne forordnings ikrafttræden, indtil disse lagre er opbrugt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG SPIRITUSKATEGORIER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes regler for:

— definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus samt for beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus

— ethanol og destillater, der anvendes i fremstillingen af alkoholholdige drikkevarer, og

— brugen af forskriftsmæssige betegnelser på spiritus i præsentationen og mærkningen af andre fødevarer end spiritus.

2. Denne forordning finder anvendelse på de i stk. 1 omhandlede produkter, der bringes i omsætning i Unionen, uanset om de er fremstillet i Unionen eller i tredjelande, og på sådanne produkter, der fremstilles i Unionen med henblik på eksport.

3. Denne forordnings kapitel III finder, for så vidt angår beskyttelsen af geografiske betegnelser, også anvendelse på varer, der kommer ind i Unionens toldområde uden at overgå til fri omsætning der.

Artikel 2

Definition af og krav til spiritus

I denne forordning forstås ved spiritus en alkoholholdig drikkevare, der opfylder følgende krav:

a) den er bestemt til konsum

b) den har særlige organoleptiske egenskaber

c) den har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 15 %, bortset fra spiritus, der opfylder kravene i kategori 39 i bilag I

d) den er fremstillet enten:

   i) direkte ved anvendelse, enkeltvis eller i kombination, af enhver af følgende metoder:

      — destillation, med eller uden tilsætning af aromaer eller aromagivende fødevarer, af gærede produkter

      — udblødning eller lignende forarbejdning af plantematerialer i landbrugsethanol, landbrugsdestillater eller spiritus eller en kombination heraf

      — tilsætning af ethvert af følgende stoffer, enkeltvis eller i kombination, til landbrugsethanol, landbrugsdestillater eller spiritus:

         — aromaer anvendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1334/2008

         — farvestoffer anvendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1333/2008

         — andre godkendte ingredienser anvendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1333/2008 og (EF) nr. 1334/2008

— produkter til sødning

— andre landbrugsprodukter

— fødevarer, eller

ii) ved tilsætning, enkeltvist eller i kombination, af ethvert af følgende produkter til den:

— anden spiritus

— landbrugsethanol

— landbrugsdestillater

— andre fødevarer

e) den henhører ikke under KN-kode 2203, 2204, 2205, 2206 og 2207

f) hvis der er tilsat vand, som kan være destilleret, demineraliseret, ionbyttet eller blødgjort, ved dens fremstilling:

i) er kvaliteten af dette vand i overensstemmelse med Rådets direktiv 98/83/EF ([15]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF ([16]), og

ii) er spiritussens alkoholindhold efter tilsætningen af vand stadig i overensstemmelse med det minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat i litra c) i denne artikel eller i den relevante spirituskategori i bilag I.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »forskriftsmæssig betegnelse«: den betegnelse, hvorunder en spiritus bringes i omsætning, jf. definitionen af »betegnelse ifølge forskrifterne« i artikel 2, stk. 2, litra n), i forordning (EU) nr. 1169/2011

2) »sammensat udtryk«: i forbindelse med beskrivelse, præsentation og mærkning af en alkoholholdig drikkevare en kombination af enten en forskriftsmæssig betegnelse, der er fastsat i spirituskategorierne i bilag I, eller den geografiske betegnelse for en spiritus, hvorfra al alkohol i det endelige produkt har oprindelse, med et eller flere af følgende:

a) navnet på en anden eller flere andre fødevarer end en alkoholholdig drikkevare og end de fødevarer, der er anvendt til fremstilling af den pågældende spiritus i overensstemmelse med bilag I, eller med afledte adjektiver af disse navne

b) udtrykket »likør« eller »fløde«

3) »hentydning«: direkte eller indirekte henvisning til en eller flere forskriftsmæssige betegnelser i de spirituskategorier, som er opført i bilag I, eller til en eller flere geografiske betegnelser for spiritus, ud over en henvisning i et sammensat udtryk eller i en ingrediensliste, jf. artikel 13, stk. 2, 3 og 4, i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af:

a) en anden fødevare end en spiritus, eller

b) en spiritus, der opfylder kravene i kategori 33-40 i bilag I

4) »geografisk betegnelse«: en betegnelse, der identificerer, at en spiritus har oprindelse i et land eller i en region eller et lokalt sted, hvis spiritussens kvalitet, omdømme eller andre karakteristika hovedsagelig kan tilskrives dens geografiske oprindelse

5) »produktspecifikation«: en dokumentation, der vedlægges ansøgningen om beskyttelse af en geografisk betegnelse, hvori de specifikationer, som den pågældende spiritus skal overholde, er fastsat, og som var benævnt »teknisk dokumentation« i forordning (EF) nr. 110/2008

([15]) Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).
([16]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF af 18. juni 2009 om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand (EUT L 164 af 26.6.2009, s. 45).

6) »sammenslutning«: enhver organisation, uanset dens retlige status, hvis medlemmer hovedsagelig er producenter eller forarbejdningsvirksomheder, der arbejder med den pågældende spiritus

7) »artsbetegnelse«: en spiritusbetegnelse, der er blevet generisk og som, selv om den er knyttet til det sted eller den region, hvor spiritussen oprindeligt blev fremstillet eller bragt i omsætning, er blevet den almindelige betegnelse for den pågældende spiritus i Unionen

8) »synsfelt«: synsfelt som defineret i artikel 2, stk. 2, litra k), i forordning (EU) nr. 1169/2011

9) »at blande«: at kombinere en spiritus, der enten tilhører en spirituskategori i bilag I eller en geografisk betegnelse, med en eller flere af følgende:

   a) anden spiritus, der ikke tilhører samme spirituskategori i bilag I

   b) landbrugsdestillater

   c) landbrugsethanol

10) »blanding«: en spiritus, der er blandet

11) »at sammenstikke«: at kombinere to eller flere former for spiritus af samme kategori, som kun adskiller sig fra hinanden ved nuanceforskelle i sammensætningen som følge af en eller flere af følgende faktorer:

   a) fremstillingsmetoden

   b) de anvendte destillationsapparater

   c) lagringstiden eller alderen

   d) det geografiske fremstillingsområde;

   den herved fremstillede spiritus tilhører samme spirituskategori som den oprindelige spiritus før sammenstikningen

12) »sammenstikning«: en spiritus, der er sammenstukket

Artikel 4

Tekniske definitioner og krav

I denne forordning gælder følgende tekniske definitioner og krav:

1) »beskrivelse«: de udtryk, der anvendes i mærkningen, i præsentationen og på emballagen af en spirtus, på de dokumenter, der ledsager transporten af en spiritus, på handelsdokumenter, navnlig fakturaer og følgesedler, og i reklamer for en spiritus

2) »præsentation«: de udtryk, der anvendes i mærkningen og på emballagen samt i reklamer og ved salgsfremstød for et produkt, på billeder eller lignende samt på beholderen, herunder på flasken eller lukkeanordningen

3) »mærkning«: angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som vedrører et produkt, og som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til dette produkt

4) »etiket«: enhver form for vedhæng, tegn, mærke, billede eller andet beskrivende materiale, som er skrevet, trykt, stencilleret, angivet, stemplet eller præget på eller fæstnet til emballagen eller fødevarebeholderen

5) »emballage«: beskyttende indpakning, kartoner, kasser, beholdere og flasker, der benyttes ved transport eller salg af spiritus

6) »destillation«: en termisk separationsproces, der involverer et eller flere separationstrin med henblik på at opnå visse organoleptiske egenskaber eller en højere alkoholkoncentration eller begge dele, uanset om sådanne trin udføres under normalt tryk eller under vakuum som følge af den anvendte destillationsanordning, og som kan tage form af destillation i en eller flere omgange eller gendestillation

7) »landbrugsdestillat«: en alkoholholdig væske, der er resultatet af destillation efter alkoholgæring af landbrugsprodukter anført i traktatens bilag I, som ikke har ethanols egenskaber, og som har bevaret de anvendte råvarers aroma og smag

8) »at søde«: at anvende et eller flere produkter til sødning i fremstillingen af spiritus

9) »produkt til sødning«:

a) halvhvidt sukker, hvidt sukker, raffineret hvidt sukker, dextrose, fruktose, glucosesirup, flydende sukker, flydende invertsukker og sirup af invertsukker som defineret i bilaget, del A, til Rådets direktiv 2001/111/EF ([17])

b) koncentreret rektificeret druemost, koncentreret druemost og most af friske druer

c) karamelliseret sukker, som er det produkt, der fremstilles udelukkende ved kontrolleret opvarmning af saccharose uden baser, uorganiske syrer eller andre kemiske tilsætningsstoffer

d) honning som defineret bilag I, punkt 1, i Rådets direktiv 2001/110/EF ([18])

e) sirup af johannesbrød

f) andre naturlige kulhydratstoffer med tilsvarende virkning som produkterne omhandlet i litra a)-e)

10) »tilsætning af alkohol«: tilsætning af landbrugsethanol eller landbrugsdestillater eller begge dele til en spiritus; brugen af alkohol til fortynding eller opløsning af farvestoffer, aromaer og andre godkendte ingredienser, der anvendes til fremstilling af spiritus, betragtes ikke som tilsætning af alkohol

11) »modning« eller »lagring«: opbevaring af en spiritus i passende beholdere i en periode for at lade den pågældende spiritus udsættes for naturlige reaktioner, der giver de særlige karakteristika for den pågældende spiritus

12) »at aromatisere«: at tilsætte aromaer eller aromagivende fødevarer ved fremstilling af spiritus ved en eller flere af følgende processer: tilsætning, udtrækning, udblødning, alkoholgæring eller destillation af alkohol under tilstedeværelse af aromaer eller aromagivende fødevarer

13) »aromaer«: aromaer som defineret i artikel 3, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1334/2008

14) »aromastof«: aromastof som defineret i artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1334/2008

15) »naturligt aromastof«: naturligt aromastof som defineret i artikel 3, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1334/2008

16) »aromapræparat«: aromapræparat som defineret i artikel 3, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 1334/2008

17) »andre aromaer«: andre aromaer som defineret i artikel 3, stk. 2, litra h), i forordning (EF) nr. 1334/2008

18) »aromagivende fødevarer«: fødevarer som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ([19]), og som anvendes ved fremstilling af spiritus med det primære formål at aromatisere spiritus

19) »at farve«: at anvende et eller flere farvestoffer i fremstillingen af spiritus

20) »farvestoffer«: farvestoffer som defineret i punkt 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 1333/2008

21) »karamel«: et fødevaretilsætningsstof, der svarer til E-numrene E 150a, E 150b, E 150c eller E 150d, og som vedrører produkter med en mere eller mindre intens brun farve, som er beregnet til farvning, jf. del B i bilag II til forordning (EF) nr. 1333/2008; det omfatter ikke det søde, aromatiske stof, der fremkommer ved opvarmning af sukker og anvendes som aromaer til fødevarer

22) »andre godkendte ingredienser«: fødevareingredienser med aromagivende egenskaber, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1334/2008, og andre fødevaretilsætningsstoffer end farvestoffer, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008

([17]) Rådets direktiv 2001/111/EF af 20. december 2001 om visse former for sukker bestemt til konsum (EFT L 10 af 12.1.2002, s. 53).
([18]) Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning (EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47).
([19]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

23) »alkoholindhold udtrykt i volumen«: forholdet mellem volumen af ren alkohol i et produkt ved 20 °C og produktets samlede volumen ved samme temperatur

24) »indholdet af flygtige stoffer«: den mængde af andre flygtige stoffer end ethanol og methanol, der findes i en spiritus fremstillet udelukkende ved destillation

Artikel 5

Definition af og krav til landbrugsethanol

I denne forordning forstås ved landbrugsethanol en væske, der opfylder følgende krav:

a) den er udelukkende fremstillet af produkter, der er opført i bilag I til traktaten

b) den har ingen anden påviselig smag end smagen af de råvarer, der er anvendt ved dens fremstilling

c) dens minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen er 96,0 %

d) dens maksimumsindhold af reststoffer overstiger ikke følgende:

i) samlet syreindhold (udtrykt i eddikesyre): 1,5 gram pr. hl alkohol (100 % vol.)

ii) estere (udtrykt i ethylacetat): 1,3 gram pr. hl alkohol (100 % vol.)

iii) aldehyder (udtrykt i acetaldehyd): 0,5 gram pr. hl alkohol (100 % vol.)

iv) højere alkoholer (udtrykt i 2-methyl-1-propanol): 0,5 gram pr. hl alkohol (100 % vol.)

v) methanol: 30 gram pr. hl alkohol (100 % vol.)

vi) tørstofindhold: 1,5 gram pr. hl alkohol (100 % vol.)

vii) flygtige kvælstofbaser (udtrykt i kvælstof): 0,1 gram pr. hl alkohol (100 % vol.)

viii) furfural: ikke påviseligt.

Artikel 6

Ethanol og destillater, der anvendes i alkoholholdige drikkevarer

1. Den ethanol og de destillater, der anvendes til fremstilling af spiritus, skal udelukkende være af landbrugsoprindelse som omhandlet i bilag I til traktaten.

2. Der må ikke anvendes nogen anden alkohol end landbrugsethanol, landbrugsdestillater eller spiritus i kategori 1-14 i bilag I til fortynding eller opløsning af farvestoffer, aromaer og andre godkendte ingredienser, som anvendes til fremstilling af alkoholholdige drikkevarer. En sådan alkohol, der anvendes til fortynding eller opløsning af farvestoffer, aromastoffer eller andre godkendte ingredienser, må kun anvendes i de mængder, der er strengt nødvendige til formålet.

3. Alkoholholdige drikkevarer må ikke indeholde syntetisk alkohol eller anden alkohol, der ikke er af landbrugsoprindelse som omhandlet i bilag I til traktaten.

Artikel 7

Spirituskategorier

1. Spiritus inddeles i kategorier i overensstemmelse med de generelle regler i denne artikel og de særlige regler i bilag I.

2. Med forbehold af de særlige regler, der er fastsat for hver af spirituskategorierne 1-14 i bilag I, gælder følgende for spiritus i disse kategorier:

a) den skal være fremstillet ved alkoholgæring og destillation og udelukkende af de råvarer, der er fastsat i den pågældende spirituskategori i bilag I

b) den må ikke have tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet

c) den må ikke være aromatiseret

d) den må ikke være farvet med noget bortset fra karamel, der udelukkende er anvendt for at tilpasse farven på disse former for spiritus

e) den må ikke være sødet, bortset fra for at afrunde produktets endelige smag; det maksimale indhold af produkt til sødning udtrykt i invertsukker må ikke overstige de tærskler, der er fastsat for hver kategori i bilag I

f) den må ikke indeholde andre bestanddele end hele uforarbejdede emner af de råvarer, som alkoholen stammer fra, og som hovedsagelig anvendes til dekorative formål

3. Med forbehold af de særlige regler, der er fastsat for hver af spirituskategorierne 15-44 i bilag I, gælder følgende for spiritus i disse kategorier:

a) den må være fremstillet af enhver af de landbrugsråvarer, der er anført i bilag I til traktaten

b) den må have tilsætning af alkohol

c) den må indeholde aromastoffer, naturlige aromastoffer, aromapræparater og aromagivende fødevarer

d) den må være farvet

e) den må være sødet.

4. Med forbehold af de særlige regler, der er fastsat i bilag II, må spiritus, som ikke opfylder de særlige regler, der er fastsat for hver af kategorierne i bilag I:

a) være fremstillet af enhver af de landbrugsråvarer, der er anført i traktatens bilag I, eller af enhver fødevare eller begge dele

b) have tilsætning af alkohol

c) være aromatiseret

d) være farvet

e) være sødet.

Artikel 8

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med henblik på at ændre denne forordning ved at indføre ændringer til de tekniske definitioner og krav fastlagt i artikel 2, litra f), og i artikel 4 og 5.

De i første afsnit omhandlede delegerede retsakter begrænses strengt til opfyldelse af påviste behov, der er opstået som følge af ændret forbrugerefterspørgsel, teknologiske fremskridt eller behovet for produktinnovation.

Kommissionen vedtager en særskilt delegeret retsakt for hver teknisk definition eller hvert krav som omhandlet i første afsnit.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med henblik på at supplere denne forordning ved i særlige tilfælde, hvor importtredjelandets retsregler kræver det, at fastsætte undtagelser fra kravene fastsat i artikel 2, litra f), og i artikel 4 og 5, kravene i spirituskategorierne fastsat i bilag I og de særlige regler for visse spiritus fastsat i bilag II.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere, hvilke andre naturlige stoffer eller landbrugsråvarer med tilsvarende virkning som de produkter, der er omhandlet i artikel 4, nr. 9), litra a)-e), der er godkendt i Unionen som produkter til sødning i fremstillingen af spiritus.

4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage ensartede regler om anvendelse af andre naturlige stoffer eller landbrugsråvarer, der ved delegerede retsakter er godkendt som produkter til sødning i fremstillingen af spiritus som omhandlet i stk. 3, navnlig med henblik på at fastsætte de respektive omregningsfaktorer for sødning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 47, stk. 2.

KAPITEL II

BESKRIVELSE, PRÆSENTATION OG MÆRKNING AF SPIRITUS OG BRUGEN AF BETEGNELSER FOR SPIRITUS I PRÆSENTATIONEN OG MÆRKNINGEN AF ANDRE FØDEVARER

Artikel 9

Præsentation og mærkning

Spiritus, som bringes i omsætning i Unionen, skal opfylde de præsentations- og mærkningskrav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1169/2011, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 10

Forskriftsmæssige betegnelser for spiritus

1. Betegnelsen for en spiritus skal være dens forskriftsmæssige betegnelse.

Spiritus skal i beskrivelsen, præsentationen og mærkningen være forsynet med forskriftsmæssige betegnelser.

Forskriftsmæssige betegnelser skal stå klart og tydeligt på spiritussens etiket og må ikke erstattes eller ændres.

2. Spiritus, som opfylder kravene i en spirituskategori, der er fastsat i bilag I, skal anvende betegnelsen for den pågældende kategori som sin forskriftsmæssige betegnelse, medmindre den pågældende kategori tillader anvendelse af en anden forskriftsmæssig betegnelse.

3. Spiritus, som ikke opfylder kravene under nogen af de spirituskategorier, der er fastsat i bilag I, skal anvende den forskriftsmæssige betegnelse »spiritus«.

4. Spiritus, der opfylder kravene under mere end én spirituskategori fastsat i bilag I, kan bringes i omsætning under én eller flere af de forskriftsmæssige betegnelser, der er fastsat for disse kategorier i bilag I.

5. Uanset denne artikels stk. 1 og 2 kan spiritussens forskriftsmæssige betegnelse:

a) suppleres eller erstattes med en geografisk betegnelse som omhandlet i kapitel III. I dette tilfælde kan den geografiske betegnelse yderligere suppleres med ethvert udtryk, som er tilladt af den relevante produktspecifikation, forudsat at dette ikke vildleder forbrugeren, og

b) erstattes af et sammensat udtryk, hvor udtrykket »likør« eller »fløde« indgår, forudsat at det endelige produkt opfylder kravene i kategori 33 i bilag I.

6. Uden at det berører forordning (EU) nr. 1169/2011 og de særlige regler, der er fastlagt for spirituskategorierne i nærværende forordnings bilag I, kan spiritussens forskriftsmæssige betegnelse suppleres med:

a) et navn eller en geografisk betegnelse, der er fastsat i de love og administrative bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor spiritussen bringes i omsætning, forudsat at dette ikke vildleder forbrugeren

b) en sædvanlig betegnelse som defineret i artikel 2, stk. 2, litra o), i forordning (EU) nr. 1169/2011, forudsat at dette ikke vildleder forbrugeren

c) et sammensat udtryk eller en hentydning, jf. artikel 11 og 12

d) udtrykket »sammenstikke«, »sammenstikning« eller »sammenstukket«, forudsat at spiritussen er sammenstukket

e) udtrykket »blanding«, »blandet« eller »blandet spiritus«, forudsat at spiritussen er blandet, eller

f) udtrykket »tør« eller »*dry*«, medmindre der er tale om spiritus, der opfylder kravene i kategori 2 i bilag I, uden at dette berører de særlige krav, der er fastlagt i kategori 20-22 i bilag I, og forudsat at spiritussen ikke er sødet, end ikke for at runde smagen af. Som en undtagelse fra første del af dette litra kan udtrykket »tør« eller »*dry*« supplere den forskriftsmæssige betegnelse for spiritus, der opfylder kravene i kategori 33, og som derfor er sødet.

7. Med forbehold af artikel 11 og 12 samt artikel 13, stk. 2, 3 og 4, er det forbudt at anvende de forskriftsmæssige betegnelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, eller geografiske betegnelser i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af en drikkevare, som ikke opfylder kravene under den relevante kategori fastsat i bilag I eller for den relevante geografiske betegnelse. Dette forbud gælder også, når sådanne forskriftsmæssige betegnelser eller geografiske betegnelser anvendes sammen med ord eller udtryk som »art«, »type«, »stil«, »fremstillet«, »smag« eller andre tilsvarende udtryk.

Med forbehold af artikel 12, stk. 1, kan aromaer, som imiterer en spiritus eller disses anvendelse i fremstillingen af en anden fødevare end en drikkevare i deres præsentation og mærkning indeholde henvisninger til de forskriftsmæssige betegnelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, forudsat at sådanne forskriftsmæssige betegnelser suppleres med udtrykket »smag« eller andre tilsvarende udtryk. Geografiske betegnelser må ikke anvendes til beskrivelse af sådanne aromaer.

Artikel 11

Sammensatte udtryk

1. I beskrivelsen, præsentationen og mærkningen af en alkoholholdig drikkevare er brugen i et sammensat udtryk af enten en forskriftsmæssig betegnelse, der er fastsat i spirituskategorierne, der er opført i bilag I, eller en geografisk betegnelse for spiritus kun tilladt på følgende betingelser:

a) den alkohol, der anvendes til fremstillingen af den alkoholholdige drikkevare, stammer udelukkende fra den spiritus, der henvises til i det sammensatte udtryk, bortset fra den alkohol, der kan forekomme i aromaer, farvestoffer eller andre godkendte ingredienser, der anvendes til fremstillingen af den alkoholholdige drikkevare, og

b) spiritussen er ikke, udelukkende ved tilsætning af vand, blevet så fortyndet, at dens alkoholindhold ligger under det minimumsalkoholindhold, der er fastsat for den pågældende spirituskategori i bilag I.

2. Uden at det berører de forskriftsmæssige betegnelser i henhold til artikel 10, må udtrykkene »alkohol«, »spiritus«, »drikkevare« og »vand« ikke være del af et sammensat udtryk, der beskriver en alkoholholdig drikkevare.

3. Sammensatte udtryk til beskrivelse af en alkoholholdig drikkevare:

a) skrives med ens bogstaver i samme skrifttype, størrelse og farve

b) må ikke afbrydes af tekst- eller billedelementer, der ikke udgør en del af dem, og

c) må ikke skrives med en større skrifttype end den, som den alkoholholdige drikkevares navn er skrevet med.

Artikel 12

Hentydninger

1. Ved præsentation og mærkning af en anden fødevare end en alkoholholdig drikkevare skal en hentydning til de forskriftsmæssige betegnelser, der er fastsat i en eller flere spirituskategorier i bilag I, eller til en eller flere geografiske betegnelser for spiritus, godkendes på den betingelse, at den alkohol, der anvendes ved fremstillingen af fødevaren, udelukkende hidrører fra den spiritus, der er nævnt i hentydningen, bortset fra alkohol, som kan forekomme i aromaer, farvestoffer eller andre godkendte ingredienser, som anvendes ved fremstillingen af den pågældende fødevare.

2. Som en undtagelse fra denne artikels stk. 1 og med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ([20]) og (EU) nr. 251/2014 ([21]) skal en hentydning til de forskriftsmæssige betegnelser, der er fastsat i en eller flere spirituskategorier i nærværende forordnings bilag I, eller til en eller flere geografiske betegnelser for spiritus i forbindelse med præsentation og mærkning af andre alkoholholdige drikkevarer end spiritus, godkendes på betingelse af, at:

a) den tilsatte alkohol udelukkende stammer fra den spiritus, der er nævnt i hentydningen, og

b) at andelen af hver alkoholingrediens angives mindst én gang i det samme synsfelt som hentydningen i faldende orden efter de anvendte mængder. Andelen skal være lig med den procentdel udtrykt i volumen, som dens mængde af ren alkohol udgør af den samlede mængde ren alkohol i det endelige produkt.

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14).

3. Som en undtagelse fra denne artikels stk. 1 og fra artikel 13, stk. 4, skal hentydninger til de forskriftsmæssige betegnelser, der er fastsat i en eller flere kategorier af spiritus i bilag I, eller til en eller flere geografiske betegnelser for spiritus i forbindelse med beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, der opfylder kravene i kategori 33-40 i bilag I, godkendes på betingelse af, at:

a) den tilsatte alkohol udelukkende stammer fra den spiritus eller de alkoholholdige drikkevarer, der er nævnt i hentydningen

b) andelen af hver alkoholingrediens angives mindst én gang i det samme synsfelt som hentydningen i faldende orden efter de anvendte mængder. Andelen skal være lig med den procentdel udtrykt i volumen, som dens mængde af ren alkohol udgør af den samlede mængde ren alkohol udtrykt i volumen i det endelige produkt, og

c) udtrykket »*cream*« ikke forekommer i en spiritus' forskriftsmæssige betegnelse, der opfylder kravene i kategori 33-40 i bilag I, eller i den forskriftsmæssige betegnelse for den spiritus, der er nævnt i hentydningen.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede hentydninger:

a) må ikke stå på samme linje som betegnelsen for den alkoholholdige drikkevare, og

b) skal være angivet med en skriftstørrelse, der ikke er større end halvdelen af den skriftstørrelse, der anvendes for den alkoholholdige drikkevares betegnelse, og, hvis der anvendes sammensatte udtryk, med en skriftstørrelse, der ikke er større end halvdelen af den skriftstørrelse, der anvendes for sådanne sammensatte udtryk i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, litra c).

Artikel 13

Supplerende bestemmelser for beskrivelse, præsentation og mærkning

1. Beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af en spiritus må kun henvise til de råvarer, der er anvendt til fremstilling af den landbrugsethanol eller de landbrugsdestillater, der anvendes til fremstilling af den pågældende spiritus, hvis ethanolen eller disse destillater udelukkende er fremstillet af disse råvarer. I så fald skal hver type landbrugsethanol eller landbrugsdestillat angives i faldende orden efter de anvendte mængder ren alkohol udtrykt i volumen.

2. De forskriftsmæssige betegnelser, der er omhandlet i artikel 10, kan opføres på en ingrediensliste for fødevarer, forudsat at listen er i overensstemmelse med artikel 18-22 i forordning (EU) nr. 1169/2011.

3. I tilfælde af en blanding eller en sammenstikning må de forskriftsmæssige betegnelser, der er fastsat i spirituskategorierne i bilag I, eller de geografiske betegnelser for spiritus, kun angives på en liste over alkoholholdige ingredienser, der optræder i samme synsfelt som spiritussens forskriftsmæssige betegnelse.

I det i første afsnit omhandlede tilfælde skal listen over alkoholholdige ingredienser ledsages af mindst ét af de udtryk, der er omhandlet i artikel 10, stk. 6, litra d) og e). Både listen over alkoholholdige ingredienser og det ledsagende udtryk skal optræde i samme synsfelt som spiritussens forskriftsmæssige betegnelse med ensartede bogstaver af samme skrifttype og farve og i en skriftstørrelse, der ikke er større end halvdelen af den skriftstørrelse, der anvendes for den forskriftsmæssige betegnelse.

Desuden skal andelen af hver alkoholholdig ingrediens i listen over alkoholholdige ingredienser mindst én gang udtrykkes som en procentdel i faldende orden efter de anvendte mængder. Andelen skal være lig med den procentdel udtrykt i volumen, som dens mængde af ren alkohol udgør af den samlede mængde ren alkohol udtrykt i volumen i blandingen.

Dette stykke finder ikke anvendelse på sammenstikninger af spiritus tilhørende den samme geografiske betegnelse, eller sammenstikninger hvoraf ingen spiritus tilhører en geografisk betegnelse.

4. Som en undtagelse fra denne artikels stk. 3 skal en blanding, der opfylder kravene for en af spirituskategorierne fastsat i bilag I, være forsynet med den forskriftsmæssige betegnelse, der er fastsat i den relevante kategori.

I det tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, kan beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af blandingen indeholde de forskriftsmæssige betegnelser, der er fastsat i bilag I, eller geografiske betegnelser svarende til den spiritus, der indgår i blandingen, forudsat at disse betegnelser:

a) udelukkende optræder på en liste over alle de alkoholholdige ingredienser, der indgår i blandingen, som skal være anført med ensartede bogstaver af samme skrifttype og farve og i en skriftstørrelse, der ikke er større end halvdelen af den skriftstørrelse, der anvendes for den forskriftsmæssige betegnelse, og

b) mindst ét sted er anført i samme synsfelt som den forskriftsmæssige betegnelse for blandingen.

Desuden skal andelen af hver ingrediens i listen over alkoholholdige ingredienser mindst én gang udtrykkes som en procentdel i faldende orden efter de anvendte mængder. Andelen skal være lig med den procentdel udtrykt i volumen, som dens mængde af ren alkohol udgør af den samlede mængde ren alkohol udtrykt i volumen i blandingen.

5. Anvendelsen af navnene på de vegetabilske råvarer, der anvendes som forskriftsmæssig betegnelse for visse former for spiritus, berører ikke anvendelsen af navnene på disse vegetabilske råvarer i præsentationen og mærkningen af andre fødevarer. Navnene på sådanne råvarer kan anvendes i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af anden spiritus, forudsat at denne anvendelse ikke vildleder forbrugeren.

6. Lagringstid eller alder må kun specificeres i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af en spiritus, hvis den vedrører den yngste alkoholholdige bestanddel i spiritussen, og forudsat at alle aktiviteter i forbindelse med lagring af spiritussen fandt sted under en national afgiftsmyndigheds kontrol eller under en kontrol, som giver tilsvarende garantier. Kommissionen opretter et offentligt register over de organer, som hver medlemsstat har udpeget til at føre tilsyn med lagring.

7. En spiritus' forskriftsmæssige betegnelse skal angives i det elektroniske administrative dokument, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 684/2009 ([22]). Hvis en lagringstid eller alder er angivet i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af spiritussen, skal den også være nævnt i dette administrative dokument.

Artikel 14

Angivelse af herkomststed

1. Hvis en spiritus' herkomststed, bortset fra en geografisk betegnelse eller et varemærke, er angivet i dens beskrivelse, præsentation eller mærkning, skal den svare til det sted eller den region, hvor den fase af produktionsprocessen, der gav spiritussen dens karakter og vigtigste endelige egenskaber, fandt sted.

2. For spiritus er angivelse af oprindelseslandet eller herkomststedet for den primære ingrediens som omhandlet i forordning (EU) nr. 1169/2011 ikke påkrævet.

Artikel 15

Sprog, der anvendes for betegnelser for spiritus

1. De udtryk, der står med kursiv i bilag I og II, og geografiske betegnelser må hverken oversættes på etiketten eller i beskrivelsen og præsentationen af spiritussen.

2. Uanset stk. 1 kan de udtryk, der er omhandlet i stk. 1, og geografiske betegnelser, når det drejer sig om spiritus, der er fremstillet i Unionen og bestemt til eksport, ledsages af oversættelser, transskriptioner eller translitterationer, forudsat at disse udtryk og geografiske betegnelser på originalsproget ikke er skjult.

Artikel 16

Anvendelse af EU-symbolet for geografiske betegnelser

EU-symbolet for beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i henhold til artikel 12, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1151/2012, kan anvendes i beskrivelsen, præsentationen og mærkningen af spiritus, hvis betegnelser er geografiske betegnelser.

Artikel 17

Forbud mod blykapsler og blybaseret folie

Spiritus må ikke opbevares med henblik på salg eller bringes i omsætning i beholdere forsynet med lukkeanordninger, der er dækket med blyholdige kapsler eller blybaseret folie.

([22]) Kommissionens forordning (EF) nr. 684/2009 af 24. juli 2009 om gennemførelse af Rådets direktiv 2008/118/EF for så vidt angår edb-procedurer for punktafgiftspligtige varers bevægelser under punktafgiftssuspension (EUT L 197 af 29.7.2009, s. 24).

Artikel 18

EU-referenceanalysemetoder

1. Hvis landbrugsethanol, landbrugsdestillater eller spiritus skal analyseres for at kontrollere, om de overholder denne forordning, skal analysen foretages i overensstemmelse med EU-referenceanalysemetoder til bestemmelse af deres kemiske og fysiske sammensætning og organoleptiske egenskaber.

Andre analysemetoder kan tillades, under laboratorielederens ansvar, på betingelse af, at metoderne har mindst samme nøjagtighed, repeterbarhed og reproducerbarhed som de relevante EU-referenceanalysemetoder.

2. I tilfælde, hvor der ikke er fastsat EU-referenceanalysemetoder til påvisning og kvantitativ bestemmelse af stofferne i den pågældende spiritus, kan en eller flere af følgende metoder anvendes:

a) analysemetoder, der er valideret ved internationalt anerkendte procedurer, og som navnlig opfylder kriterierne fastsat i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 ([23])

b) analysemetoder, der er i overensstemmelse med de standarder, som anbefales af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO)

c) analysemetoder, der er anerkendt og offentliggjort af Den Internationale Vinorganisation (OIV), eller

d) i mangel af en af de i litra a), b) og c) omhandlede metoder, og på grund af metodens nøjagtighed, repeterbarhed og reproducerbarhed:

— en analysemetode, der er godkendt af den pågældende medlemsstat

— om nødvendigt enhver anden egnet analysemetode.

Artikel 19

Delegerede beføjelser

1. For at tage hensyn til den traditionelle dynamiske lagringsproces for *brandy* i medlemsstaterne, der er kendt som *»criaderas y solera«*- eller *»solera e criaderas«*-systemet, jf. bilag III, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med henblik på at supplere denne forordning ved at:

a) fastlægge undtagelser fra artikel 13, stk. 6, hvad angår specifikation af lagringstid eller alder ved beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af en sådan *brandy*, og

b) indføre passende kontrolmekanismer for en sådan *brandy*.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med henblik på at supplere denne forordning vedrørende oprettelse af et offentligt register over de organer, der er udpeget af hver enkelt medlemsstat til at føre tilsyn med lagringsprocessen som fastsat i artikel 13, stk. 6.

Artikel 20

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage:

a) de nødvendige regler for medlemsstaternes meddelelser vedrørende organer, der er udpeget til at føre tilsyn med lagringsprocessen i overensstemmelse med artikel 13, stk. 6

b) ensartede regler for angivelse af oprindelsesland eller herkomststed i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af spiritus, jf. artikel 14

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

c) regler om anvendelse af EU-symbolet omhandlet i artikel 16 i beskrivelsen, præsentationen og mærkningen af spiritus

d) detaljerede tekniske regler vedrørende EU-referenceanalysemetoder, jf. artikel 18.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 47, stk. 2.

KAPITEL III

GEOGRAFISKE BETEGNELSER

Artikel 21

Beskyttelse af geografiske betegnelser

1. Geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til denne forordning, kan anvendes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører en spiritus, som er fremstillet i overensstemmelse med den relevante produktspecifikation.

2. Geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til denne forordning, beskyttes mod:

a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, hvis disse produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller hvis anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse af den beskyttede betegnelses omdømme, herunder hvis produkterne anvendes som ingrediens

b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produkternes eller tjenesteydelsernes virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat eller er ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning«, »smag«, »som« eller tilsvarende, herunder hvis produkterne anvendes som ingrediens

c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art eller vigtige egenskaber i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af produktet, der kan give et fejlagtigt indtryk af produktets oprindelse

d) enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

3. Geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til denne forordning, kan ikke blive artsbetegnelser i Unionen.

4. Den i stk. 2 omhandlede beskyttelse gælder også med hensyn til varer, der kommer ind i Unionens toldområde uden at overgå til fri omsætning der.

Artikel 22

Produktspecifikation

1. En geografisk betegnelse, der er beskyttet i henhold til denne forordning, skal overholde en produktspecifikation, som mindst omfatter:

a) den betegnelse, der skal beskyttes som geografisk betegnelse, således som den anvendes både i handelssprog og i daglig sprogbrug, kun på de sprog, som bruges eller tidligere blev brugt til at beskrive det bestemte produkt i det afgrænsede geografiske område, skrevet med det oprindelige alfabet og transskriberet med latinske bogstaver, hvis relevant

b) den relevante spirituskategori eller udtrykket »spiritus«, hvis spiritussen ikke opfylder kravene fastlagt for spirituskategorierne fastsat i bilag I

c) en beskrivelse af spiritussens karakteristika, herunder, hvis det er relevant, de råvarer, den er fremstillet af, samt produktets vigtigste fysiske, kemiske eller organoleptiske karakteristika, samt produktets specifikke karakteristika sammenlignet med spiritus fra samme kategori

d) en afgrænsning af det geografiske område, for så vidt angår den sammenhæng, der er nævnt i litra f)

e) en beskrivelse af den metode, som spiritussen er fremstillet efter, og, hvis det er relevant, af de autentiske og uændrede lokale fremstillingsmetoder

f) oplysninger om sammenhængen mellem spiritussens kvalitet, omdømme eller andre karakteristika og dens geografiske oprindelse

g) navn og adresse på de kompetente myndigheder eller, hvis tilgængeligt, navn og adresse på de organer, der kontrollerer, at bestemmelserne i produktspecifikationen er overholdt, jf. artikel 38, og angivelse af deres specifikke opgaver

h) eventuelle særlige regler for mærkning med den pågældende geografiske betegnelse.

Hvor det er relevant, skal krav vedrørende emballering indgå i produktspecifikationen ledsaget af en begrundelse for, at emballering skal finde sted i det afgrænsede geografiske område for at bevare kvaliteten, sikre oprindelsen eller sikre, at der føres kontrol, under hensyntagen til EU-retten, navnlig vedrørende frie varebevægelser og fri udveksling af tjenesteydelser.

2. Teknisk dokumentation indgivet som led i ansøgninger før den 8. juni 2019 i henhold til forordning (EF) nr. 110/2008 anses for at være produktspecifikationer i henhold til denne artikel.

Artikel 23

Indholdet i ansøgninger om registrering af en geografisk betegnelse

1. En ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse i henhold til artikel 24, stk. 5 eller 8, skal mindst omfatte følgende oplysninger:

a) navn og adresse på den ansøgende sammenslutning og på de kompetente myndigheder eller, hvis tilgængeligt, de organer, der kontrollerer, at bestemmelserne i produktspecifikationen er overholdt

b) den produktspecifikation, der er omhandlet i artikel 22

c) et enhedsdokument med følgende oplysninger:

   i) de vigtigste oplysninger fra produktspecifikationen, herunder den betegnelse, der skal beskyttes, den relevante kategori, som spiritussen tilhører, eller udtrykket »spiritus«, fremstillingsmetoden, en beskrivelse af spiritussens karakteristika, en præcis afgrænsning af det geografiske område samt, hvis det er relevant, særlige regler for emballering og mærkning

   ii) en beskrivelse af sammenhængen mellem spiritussen og dens geografiske oprindelse som omhandlet i artikel 3, nr. 4, herunder, hvis det er relevant, de specifikke elementer af produktbeskrivelsen eller produktionsmetoden, der begrunder sammenhængen.

En ansøgning som omhandlet i artikel 24, stk. 8, skal også omfatte produktspecifikationens publikationsreference samt bevis for, at produktets betegnelse er beskyttet i oprindelseslandet.

2. Det ansøgningsdossier, der er omhandlet i artikel 24, stk. 7, skal indeholde:

a) navn og adresse på den ansøgende sammenslutning

b) det enhedsdokument, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra c)

c) en erklæring fra medlemsstaten om, at ansøgningen efter dens opfattelse opfylder de krav, der er fastsat i denne forordning, og de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil

d) produktspecifikationens publikationsreference.

Artikel 24

Ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse

1. Det er kun de sammenslutninger, som beskæftiger sig med den spiritus, hvis betegnelse ønskes registreret, der kan indgive ansøgninger om registrering af en geografisk betegnelse i henhold til dette kapitel.

2. En myndighed udpeget af en medlemsstat kan anses for at være en sammenslutning i henhold til dette kapitel, hvis det ikke er muligt for de pågældende producenter at danne en sammenslutning på grund af deres antal, geografiske placering eller organisatoriske karakteristika. I så fald skal den i artikel 23, stk. 2, omhandlede ansøgningsdossier indeholde en angivelse af disse grunde.

3. En enkelt fysisk eller juridisk person kan anses for at være en sammenslutning i henhold til dette kapitel, hvis begge de følgende betingelser er opfyldt:

a) den pågældende person er den eneste producent, der er villig til at indgive en ansøgning, og

b) det afgrænsede geografiske område besidder karakteristika, som afviger betydeligt fra de tilstødende områders karakteristika, spiritussens karakteristika er anderledes end karakteristika ved spiritus produceret i tilstødende områder, eller spiritussen har en særlig kvalitet, et omdømme eller et andet karakteristika, som tydeligt kan tilskrives dets geografiske oprindelse.

4. Hvis der er tale om en geografisk betegnelse, der udpeger et geografisk område på tværs af en grænse, kan flere sammenslutninger fra forskellige medlemsstater eller tredjelande indgive en fælles ansøgning om registrering.

Hvis der indgives en fælles ansøgning, skal den indgives til Kommissionen af den pågældende medlemsstat eller af en ansøgende sammenslutning i det pågældende tredjeland, direkte eller via myndighederne i det pågældende tredjeland, efter høring af alle berørte myndigheder og ansøgersammenslutninger. Den fælles ansøgning skal omfatte erklæringen omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra c), fra alle de pågældende medlemsstater. Kravene i artikel 23 skal opfyldes af alle de pågældende medlemsstater og tredjelande.

I tilfælde af fælles ansøgninger skal de relevante nationale indsigelsesprocedurer udføres i alle de pågældende medlemsstater.

5. Hvis ansøgningen vedrører et geografisk område i en medlemsstat, indgives ansøgningen til myndighederne i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaten gennemgår på passende vis ansøgningen for at kontrollere, om den er begrundet og opfylder kravene i dette kapitel.

6. I forbindelse med den gennemgang, der er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, iværksætter medlemsstaten en national indsigelsesprocedure, der sikrer passende offentliggørelse af den i stk. 5 omhandlede ansøgning og et rimeligt tidsrum, hvori enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, der har bopæl på eller er etableret i medlemsstatens område, kan indgive en indsigelse mod ansøgningen.

Medlemsstaten undersøger, om en indsigelse, der er modtaget, kan tages i betragtning i henhold til kriterierne i artikel 28.

7. Hvis medlemsstaten efter en vurdering af eventuelle indsigelser finder, at kravene i dette kapitel er opfyldt, kan den træffe positiv afgørelse og indgive et ansøgningsdossier til Kommissionen. Medlemsstaten orienterer i så fald Kommissionen om indsigelser, som kan tages i betragtning, modtaget fra en fysisk eller juridisk person, som lovligt har markedsført de pågældende produkter ved hjælp af de pågældende betegnelser uafbrudt i mindst fem år forud for datoen for offentliggørelsen som omhandlet i stk. 6. Medlemsstaterne underretter ligeledes Kommissionen om eventuelle nationale retssager, der kan tænkes at påvirke registreringsproceduren.

Træffer medlemsstaten en positiv afgørelse i henhold til første afsnit, sørger den for, at afgørelsen offentliggøres, og at enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse har mulighed for at påklage den.

Medlemsstaten sikrer, at den udgave af produktspecifikationen, der ligger til grund for dens positive afgørelse, offentliggøres, og giver elektronisk adgang til produktspecifikationen.

Medlemsstaten sikrer endvidere passende offentliggørelse af den udgave af produktspecifikationen, som Kommissionen træffer afgørelse på grundlag af, jf. artikel 26, stk. 2.

8. Hvis ansøgningen vedrører et geografisk område i et tredjeland, indgives ansøgningen til Kommissionen, enten direkte eller via myndighederne i det pågældende tredjeland.

9. De dokumenter, der er omhandlet i nærværende artikel, og som sendes til Kommissionen, affattes på et af Unionens officielle sprog.

Artikel 25

Midlertidig national beskyttelse

1. En medlemsstat har på et rent midlertidigt grundlag mulighed for at yde en betegnelse national beskyttelse i henhold til dette kapitel med virkning fra den dato, hvor der indgives en ansøgning til Kommissionen.

2. En sådan midlertidig national beskyttelse ophører på den dato, hvor der træffes afgørelse om registrering i henhold til dette kapitel, eller hvor ansøgningen trækkes tilbage.

3. Hvis betegnelsen ikke bliver registreret i henhold til dette kapitel, bærer den berørte medlemsstat alene ansvaret for følgevirkningerne af en sådan national beskyttelse.

4. De foranstaltninger, som en medlemsstat træffer i henhold til stk. 1, har kun retsvirkninger på nationalt plan og berører ikke handel i Unionen eller international handel.

Artikel 26

Kommissionens gennemgang af ansøgninger og offentliggørelse med henblik på indsigelser

1. Kommissionen gennemgår på passende vis enhver ansøgning, som den modtager i henhold til artikel 24, med henblik på at kontrollere, om den er begrundet, om den opfylder kravene i nærværende kapitel, og om interesserne for de berørte parter uden for ansøgningsmedlemsstaten er taget i betragtning. En sådan gennemgang skal baseres på det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, litra c), bestå af en kontrol af, at der ikke er åbenbare fejl i ansøgningen, og må som hovedregel ikke tage mere end seks måneder. Hvis denne frist imidlertid overskrides, underretter Kommissionen straks skriftligt ansøgeren om grundene til forsinkelsen.

Kommissionen offentliggør mindst en gang om måneden en liste over de betegnelser, som der er indgivet registreringsansøgning for, med en angivelse af datoen for indgivelsen. Listen skal også indeholde navnet på den medlemsstat eller det tredjeland, som ansøgningen kom fra.

2. Hvis Kommissionen på grundlag af den gennemgang, den har foretaget i henhold til stk. 1, første afsnit, anser de i dette kapitel fastsatte krav for opfyldt, offentliggør den i *Den Europæiske Unions Tidende* enhedsdokumentet, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, litra c), og produktspecifikationens publikationsreference.

Artikel 27

Indsigelsesprocedure

1. Inden for en frist på tre måneder fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* kan myndighederne i en medlemsstat eller et tredjeland eller fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, som har bopæl eller er etableret i et tredjeland, indgive meddelelse om indsigelse til Kommissionen.

Fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, der har bopæl eller er etableret i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvorfra ansøgningen er indgivet, kan inden for en frist, der giver mulighed for at indgive indsigelse i medfør af første afsnit, indgive meddelelse om indsigelse til den medlemsstat, hvor den pågældende person har bopæl eller er etableret.

En meddelelse om indsigelsen skal omfatte en erklæring om, at ansøgningen muligvis udgør en overtrædelse af kravene i dette kapitel.

En meddelelse om indsigelse, som ikke omfatter en sådan erklæring, er ugyldig.

Kommissionen fremsender straks meddelelsen om indsigelsen til den myndighed eller det organ, der har indgivet ansøgningen.

2. Hvis der indgives meddelelse om indsigelse til Kommissionen, og der inden for to måneder følges op på denne med en begrundet indsigelse, kontrollerer Kommissionen, om den begrundede indsigelse kan tages i betragtning.

3. Senest to måneder fra modtagelsen af en begrundet indsigelse, som kan tages i betragtning, opfordrer Kommissionen myndigheden eller den person, der har indgivet indsigelsen, og den myndighed eller det organ, der har indgivet ansøgningen, til at indlede hensigtsmæssige høringer i et rimeligt tidsrum på højst tre måneder. Denne frist starter på den dato, hvor opfordringen sendes elektronisk til de berørte parter.

Den myndighed eller person, som indgav indsigelsen, og den myndighed eller det organ, som indgav ansøgningen, indleder disse hensigtsmæssige høringer uden unødige forsinkelser. De stiller relevante oplysninger til rådighed for hinanden, der gør det muligt at vurdere, om ansøgningen om registrering overholder kravene i dette kapitel. Hvis der ikke opnås enighed, stilles disse oplysninger også til rådighed for Kommissionen.

Såfremt de berørte parter når til enighed, meddeler myndighederne i den medlemsstat eller tredjeland, hvorfra ansøgningen er indgivet, Kommissionen om alle de forhold, der gjorde det muligt at nå til enighed, herunder udtalelser fra ansøgeren og myndighederne i medlemsstaten eller tredjelandet eller andre fysiske og juridiske personer, der har indgivet en indsigelse.

Uanset om de berørte parter når til enighed eller ej, skal meddelelsen til Kommissionen indgives senest en måned efter afslutningen af høringerne.

På et hvilket som helst tidspunkt i løbet af disse tre måneder kan Kommissionen, efter anmodning fra ansøgeren, forlænge fristen for høringerne med op til tre måneder.

4. Hvis de oplysninger, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, ændres væsentligt som følge af de hensigtsmæssige høringer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, foretager Kommissionen endnu engang den gennemgang, der er omhandlet i artikel 26.

5. Meddelelsen om indsigelsen, den begrundede indsigelse og de dermed forbundne dokumenter, der sendes til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 1-4, skal være affattet på et af Unionens officielle sprog.

Artikel 28

Indsigelsesgrunde

1. En begrundet indsigelse, jf. artikel 27, stk. 2, tages kun i betragtning, hvis Kommissionen modtager den inden for den i nævnte artikel fastsatte frist, og hvis den viser:

a) at den foreslåede geografiske betegnelse ikke overholder definitionen i artikel 3, nr. 4), eller kravene omhandlet i artikel 22

b) at registrering af den foreslåede geografiske betegnelse vil være i modstrid med artikel 34 eller 35

c) at registrering af den foreslåede geografiske betegnelse vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse eller et varemærke eller produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden offentliggørelsesdatoen, jf. artikel 26, stk. 2, eller

d) at kravene omhandlet i artikel 31 og 32 ikke er overholdt.

2. Indsigelsesgrundene vurderes, for så vidt angår Unionens område.

Artikel 29

Overgangsperioder for anvendelsen af geografiske betegnelser

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af en overgangsperiode på op til fem år for at gøre det muligt for spiritus med oprindelse i en medlemsstat eller et tredjeland, hvis betegnelse er i strid med artikel 21, stk. 2, fortsat at anvende den betegnelse, som de har været markedsført under, forudsat at det af en indsigelse, der er antaget i henhold til artikel 24, stk. 6, eller artikel 27, fremgår, at registreringen af indsigelsen vil skade:

a) en helt enslydende betegnelse eller en sammensat betegnelse, hvoraf et udtryk er enslydende med den betegnelse, der registreres, eller

b) andre betegnelser, der ligner den betegnelse, der registreres, og som henviser til spiritus som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden offentliggørelsen, jf. artikel 26, stk. 2.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 47, stk. 2.

2. Med forbehold af artikel 36 kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om forlængelse af en overgangsperiode fastsat i henhold til stk. 1 til op til 15 år eller tillade fortsat anvendelse i op til 15 år i behørigt begrundede tilfælde, forudsat det kan godtgøres at:

a) betegnelsen som omhandlet i stk. 1 har været lovligt, konsekvent og korrekt anvendt i mindst 25 år, før ansøgningen om beskyttelse blev indgivet til Kommissionen

b) formålet med at anvende betegnelsen omhandlet i stk. 1 har ikke på noget tidspunkt været at udnytte den registrerede geografiske betegnelses omdømme, og

c) forbrugeren er ikke og kan ikke være blevet vildledt med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 47, stk. 2.

3. Ved anvendelse af den betegnelse, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal oprindelseslandet være klart og tydeligt anført på mærkningen.

Artikel 30

Afgørelse om registrering

1. Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den har til rådighed efter den kontrol, den har foretaget i henhold til artikel 26, stk. 1, første afsnit, finder, at betingelserne for registrering af en foreslået geografisk betegnelse ikke er opfyldt, underretter den den pågældende ansøger fra en medlemsstat eller et tredjeland om grundene til afvisningen og giver vedkommende to måneder til at fremsætte bemærkninger. Hvis Kommissionen ikke modtager bemærkninger, eller hvis den på trods af de modtagne bemærkninger stadig mener, at betingelserne for registrering ikke er opfyldt, afviser den ved hjælp af gennemførelsesretsakter ansøgningen, medmindre ansøgningen trækkes tilbage. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 47, stk. 2.

2. Modtager Kommissionen ikke nogen meddelelse om indsigelse eller nogen begrundet indsigelse, som kan tages i betragtning i henhold til artikel 27, vedtager den, uden at anvende den procedure, der er omhandlet i artikel 47, stk. 2, gennemførelsesretsakter for at registrere betegnelsen.

3. Modtager Kommissionen en begrundet indsigelse, som kan tages i betragtning, skal den efter de hensigtsmæssige høringer, der er omhandlet i artikel 27, stk. 3, og idet den tager hensyn til resultaterne heraf, enten:

a) hvis der er opnået enighed, afgørelse om at registrere betegnelsen ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der er vedtaget uden at anvende den procedure, der er omhandlet i artikel 47, stk. 2, og den ændrer om nødvendigt de oplysninger, der er offentliggjort i henhold til artikel 26, stk. 2, forudsat at disse ændringer ikke er væsentlige, eller

b) hvis der ikke er opnået enighed, afgørelse om at vedtage gennemførelsesretsakter om registreringen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 47, stk. 2.

4. Retsakter, der vedrører registreringer, og afgørelser om afvisning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Ved retsakten om registrering tildeles beskyttelsen omhandlet i artikel 21 af den geografiske betegnelse.

Artikel 31

Ændring af produktspecifikationen

1. Enhver sammenslutning, som har en legitim interesse, kan ansøge om at få godkendt ændringer af en produktspecifikation.

Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af og begrundelse for de ønskede ændringer.

2. Ændringer af en produktspecifikation inddeles i to kategorier efter vigtighed:

a) EU-ændringer, der kræver en indsigelsesprocedure på EU-plan

b) standardændringer, der skal behandles på medlemsstats- eller tredjelandsniveau.

3. En ændring anses for en EU-ændring, hvis den:

a) omfatter en ændring af hele eller en del af den geografiske betegnelse, der er registreret i henhold til denne forordning

b) består i en ændring af spiritussens forskriftsmæssige betegnelse eller dens kategori

c) risikerer at forringe den pågældende spiritus' kvalitet, omdømme eller andre karakteristika, som i alt væsentligt kan tilskrives dens geografiske oprindelse, eller

d) indebærer nye restriktioner for markedsføringen af produktet.

Alle andre ændringer anses for standardændringer.

En standardændring er endvidere en midlertidig ændring, når den vedrører en midlertidig ændring af produktspecifikationen som følge af, at de offentlige myndigheder har indført obligatoriske sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger eller er forbundet med naturkatastrofer eller ugunstige vejrforhold, der formelt er anerkendt af de kompetente myndigheder.

4. EU-ændringer godkendes af Kommissionen. Godkendelsesproceduren skal, med de fornødne tilpasninger, følge proceduren i artikel 24 og artikel 26-30. Ansøgninger om EU-ændringer, der indgives af et tredjeland eller af producenter i et tredjeland, skal indeholde dokumentation for, at den ønskede ændring er i overensstemmelse med tredjelandets gældende ret om beskyttelse af geografiske betegnelser.

5. Standardændringer godkendes af den medlemsstat, hvor det geografiske område, som det pågældende produkt er knyttet til, er beliggende. For så vidt angår tredjelande skal ændringer godkendes i overensstemmelse med tredjelandets gældende ret.

6. Kontrollen af ansøgningen om ændring skal kun vedrøre den foreslåede ændring.

Artikel 32

Annullering

1. Kommissionen kan på eget initiativ eller på anmodning af fysiske eller juridiske personer, som har en legitim interesse, vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at annullere registreringen af en geografisk betegnelse i et af følgende tilfælde:

a) det kan ikke længere sikres, at produktet overholder produktspecifikationens krav

b) der er ikke bragt et produkt i omsætning med den pågældende beskyttede geografiske betegnelse i mindst syv på hinanden følgende år.

Artikel 24, 26, 27, 28 og 30 finder tilsvarende anvendelse på annulleringsproceduren.

2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen på anmodning af producenterne af den spiritus, som markedsføres med den registrerede geografiske betegnelse, vedtage gennemførelsesretsakter om annullering af registreringen.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1 og 2, hører Kommissionen, inden den vedtager gennemførelsesretsakten, medlemsstatens myndigheder, tredjelandets myndigheder eller, hvis det er muligt, den tredjelandsproducent, der oprindeligt havde ansøgt om registrering af den pågældende geografiske betegnelse, medmindre annulleringen er begæret direkte af de pågældende oprindelige ansøgere.

4. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikel, vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 47, stk. 2.

Artikel 33

Register over geografiske betegnelser for spiritus

1. Kommissionen vedtager senest den 8. juni 2021 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med henblik på at supplere denne forordning ved at oprette et offentligt tilgængeligt elektronisk register, der holdes ajourført, over geografiske betegnelser for spiritus, der anerkendes i henhold til denne ordning (»registret«).

2. En geografisk betegnelse registreres med sit oprindelige alfabet. Hvis det oprindelige alfabet ikke er latinsk, registreres en transskription eller translitteration med latinske bogstaver sammen med det oprindelige alfabet.

For geografiske betegnelser, der er registreret i henhold til dette kapitel, skal registret give direkte adgang til enhedsdokumenterne og skal også indeholde produktspecifikationens publikationsreference.

For geografiske betegnelser, der er registreret før den 8. juni 2019, giver registret direkte adgang til de vigtigste specifikationer i den tekniske dokumentation, jf. artikel 17, stk. 4, i forordning (EF) nr. 110/2008.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med henblik på at supplere dette stykke ved at fastsætte yderligere detaljerede regler om, hvordan registret skal udformes, og hvilke oplysninger det skal indeholde.

3. Geografiske betegnelser for spiritus fremstillet i tredjelande, der er beskyttet i Unionen i henhold til en international aftale, i hvilken Unionen er kontraherende part, kan optages i registret som geografiske betegnelser.

Artikel 34

Enslydende geografiske betegnelser

1. Hvis en betegnelse, som der er indgivet ansøgning om, er helt eller delvis enslydende med en betegnelse, der allerede er registreret i henhold til denne forordning, registreres betegnelsen med behørig hensyntagen til lokal skik og brug og risikoen for forveksling.

2. En enslydende betegnelse, der vildleder forbrugeren til at tro, at produkterne stammer fra et andet område, registreres ikke, selv om betegnelsen er korrekt med hensyn til det område, den region eller det sted, hvor disse produkter har oprindelse.

3. Anvendelsen af en registreret enslydende geografisk betegnelse er kun tilladt, såfremt der i praksis tydeligt kan skelnes mellem den senere registrerede enslydende betegnelse og den betegnelse, der allerede er i registret, idet de berørte producenter skal sikres en rimelig behandling, og forbrugerne ikke må vildledes.

4. Beskyttelsen af geografiske betegnelser for spiritus som omhandlet i denne forordnings artikel 21 berører ikke de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for produkter, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 251/2014.

Artikel 35

Særlige grunde til afslag på beskyttelse

1. En artsbetegnelse beskyttes ikke som en geografisk betegnelse.

For at fastslå, om en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle relevante faktorer, navnlig:

a) de faktiske forhold i Unionen, navnlig i forbrugsområderne

b) den relevante EU-lovgivning eller nationale lovgivning.

2. En betegnelse beskyttes ikke som geografisk betegnelse, hvis beskyttelsen på grund af et varemærkes anseelse og omdømme kan vildlede forbrugerne med hensyn til spiritussens rette identitet.

3. En betegnelse kan kun beskyttes som geografisk betegnelse, hvis de produktionstrin, der giver spiritussen den kvalitet, det omdømme eller de andre karakteristika, som i alt væsentligt kan tilskrives dets geografiske oprindelse, finder sted i det relevante geografiske område.

Artikel 36

Forholdet mellem varemærker og geografiske betegnelser

1. Registreringen af et varemærke, hvis anvendelse svarer eller vil svare til en eller flere af de situationer, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2, afvises eller erklæres ugyldig.

2. Hvis anvendelsen af et varemærke svarer til en eller flere af de situationer, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2, og dette varemærke har været genstand for en ansøgning, er registreret eller har vundet hævd, for så vidt denne mulighed er hjemlet i den pågældende lovgivning, i god tro på Unionens område, før datoen for indgivelsen af ansøgningen om beskyttelse af den geografiske betegnelse til Kommissionen, kan dette varemærke fortsat anvendes og fornyes uanset registreringen af en geografisk betegnelse, forudsat at der ikke foreligger nogen ugyldigheds- eller fortabelsesgrund mod dette varemærke i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 ([24]) eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ([25]).

Artikel 37

Eksisterende registrerede geografiske betegnelser

Geografiske betegnelser for spiritus, der er registreret i bilag III til forordning (EF) nr. 110/2008 og dermed beskyttet i henhold til nævnte forordning, beskyttes automatisk som geografiske betegnelser i henhold til nærværende forordning. Kommissionen opfører disse i registret omhandlet i nærværende forordnings artikel 33.

Artikel 38

Kontrol af overholdelsen af produktspecifikationen

1. Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører en liste over erhvervsdrivende, der fremstiller spiritus med en geografisk betegnelse, der er registreret i henhold til denne forordning.

2. For geografiske betegnelser, der angiver spiritus med oprindelse i Unionen, og som er registreret i henhold til denne forordning, foretages kontrollen af overholdelsen af produktspecifikationen, jf. artikel 22, inden produktet bringes i omsætning, af:

a) en eller flere af de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, eller

b) kontrolorganer som defineret i artikel 2, andet afsnit, nr. 5, i forordning (EF) nr. 882/2004, der fungerer som et produktcertificeringsorgan.

Hvis en medlemsstat anvender artikel 24, stk. 2, skal en kontrol af overholdelsen af produktspecifikationen sikres af en anden myndighed end den, der anses for at være en sammenslutning i henhold til nævnte stykke.

Uanset medlemsstaternes nationale ret kan udgifterne til en sådan kontrol af overholdelsen af produktspecifikationen afholdes af de erhvervsdrivende, der er underlagt disse kontroller.

3. For geografiske betegnelser, der angiver spiritus med oprindelse i tredjelande, og som er registreret i henhold til denne forordning, sikres kontrollen af overholdelsen af produktspecifikationen, inden produktet bringes i omsætning, af:

a) en af tredjelandet udpeget offentlig kompetent myndighed, eller

b) et produktcertificeringsorgan.

4. Medlemsstaten offentliggør navn og adresse på de kompetente myndigheder og organer, der er omhandlet i stk. 2, og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt.

Kommissionen offentliggør navn og adresse på de kompetente myndigheder og organer, der er omhandlet i stk. 3, og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt.

5. De kontrolorganer, der er omhandlet i stk. 2, litra b), og de produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i stk. 3, litra b), skal overholde og være akkrediteret i overensstemmelse med europæisk standard ISO/IEC 17065:2012 eller enhver relevant fremtidig revision eller ændret version heraf.

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 1).
([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).

6. De kompetente myndigheder i stk. 2 og 3, som kontrollerer den i henhold til nærværende forordning beskyttede geografiske betegnelses overholdelse af produktspecifikationen, skal være objektive og uvildige. De skal råde over et kvalificeret personale og de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver.

Artikel 39

Overvågning af anvendelsen af betegnelser på markedet

1. Medlemsstaterne foretager kontrol på grundlag af en risikoanalyse, for så vidt angår anvendelsen på markedet af de geografiske betegnelser, der er registreret i henhold til denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af kravene i dette kapitel.

2. Medlemsstaterne træffer passende administrative og retlige foranstaltninger for at forhindre eller standse ulovlig anvendelse af betegnelser for produkter eller tjenesteydelser, der fremstilles eller markedsføres på deres område, og som er omfattet af geografiske betegnelser, der er registreret i henhold til denne forordning.

Til dette formål udpeger medlemsstaterne de myndigheder, der er ansvarlige for at træffe disse foranstaltninger i overensstemmelse med de procedurer, der fastlægges af hver enkelt medlemsstat.

Disse myndigheder skal give tilstrækkelige garantier for objektivitet og uvildighed og råde over kvalificeret personale og de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at kontrol for så vidt angår anvendelsen af betegnelser på markedet, og som er udpeget i overensstemmelse med artikel 43. Kommissionen offentliggør navn og adresse på disse myndigheder.

Artikel 40

Procedure for og krav til samt planlægning af og rapportering om kontrolaktiviteter

1. Procedurerne og kravene fastlagt i forordning (EF) nr. 882/2004 finder tilsvarende anvendelse på kontrollerne fastsat i artikel 38 og 39 i nærværende forordning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kontrolforpligtelserne i henhold til dette kapitel udtrykkeligt indgår i et særskilt afsnit af de flerårige nationale kontrolplaner, jf. artikel 41-43 i forordning (EF) nr. 882/2004.

3. Årsrapporterne, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, i forordning (EF) nr. 882/2004, skal omfatte et særskilt afsnit med de i nævnte bestemmelse omhandlede oplysninger vedrørende de kontrolforpligtelser, der er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 41

Delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte yderligere betingelser, der skal overholdes, herunder i tilfælde, hvor et geografisk område omfatter mere end ét land, i forbindelse med:

a) en ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse, jf. artikel 23 og 24, og

b) forudgående nationale procedurer, jf. artikel 24, Kommissionens gennemgang, indsigelsesprocedure og annullering af geografiske betegnelser.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelser og krav for proceduren vedrørende EU-ændringer og standardændringer, herunder midlertidige ændringer, af produktspecifikationer i henhold til artikel 31.

Artikel 42

Gennemførelsesbeføjelser

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende:

a) den i artikel 22 omhandlede produktspecifikations udformning og bestemmelser om de oplysninger, som produktspecifikationen skal indeholde med hensyn til sammenhængen mellem det geografiske område og det endelige produkt, jf. artikel 22, stk. 1, litra f)

b) procedurer for samt form og præsentation af indsigelser, jf. artikel 27 og 28

c) form og præsentation af ansøgninger om EU-ændringer og af meddelelser vedrørende standard- og midlertidige ændringer, jf. artikel 31, henholdsvis stk. 4 og 5

d) procedurer for og form af annulleringsproceduren, jf. artikel 32, samt for udformningen af annulleringsanmodningerne, og

e) den kontrol, som medlemsstaterne skal udføre, herunder undersøgelser, jf. artikel 38.

2. Kommissionen vedtager senest den 8. juni 2021 gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende procedurer for samt form og præsentation af ansøgninger som omhandlet i artikel 23 og 24, herunder ansøgninger, der vedrører mere end ét nationalt område.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 47, stk. 2.

KAPITEL IV

KONTROL, UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OG MEDLEMSSTATERNES LOVGIVNING

Artikel 43

Kontrol af spiritus

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for kontrollen med spiritus. De træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at nærværende forordning overholdes, og de udpeger de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at sikre, at denne forordning overholdes.

2. Kommissionen sikrer ensartet anvendelse af nærværende forordning og skal, når det er påkrævet, ved gennemførelsesretsakter vedtage regler for medlemsstaternes administrative og fysiske kontroller af, at de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, overholdes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 47, stk. 2.

Artikel 44

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, for så vidt angår arten og typen af den information, der skal udveksles, og metoderne for informationsudveksling.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 47, stk. 2.

Artikel 45

Medlemsstaternes lovgivning

1. Medlemsstaterne kan i forbindelse med en kvalitetspolitik for spiritus, der er fremstillet på deres eget område, og navnlig for geografiske betegnelser, der er opført i registret eller for beskyttelsen af nye geografiske betegnelser fastsætte regler, der er strengere end dem, der er fastsat i bilag I og II, for så vidt angår fremstilling, beskrivelse, præsentation og mærkning, såfremt de er forenelige med EU-retten.

2. Uanset stk. 1 må medlemsstaterne dog ikke forbyde eller begrænse import, salg eller forbrug af spiritus, der er fremstillet i en anden medlemsstat eller et tredjeland og opfylder kravene i denne forordning.

KAPITEL V

DELEGEREDE BEFØJELSER, GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFDELING 1

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 46

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8 og 19, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 24. maj 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 33 og 41, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 24. maj 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

4. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 50, tillægges Kommissionen for en periode på seks år fra den 24. maj 2019.

5. Den i artikel 8, 19, 33, 41 og 50 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

6. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

7. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

8. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, 19, 33, 41 og 50 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 47

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Spiritus nedsat ved forordning (EØF) nr. 1576/89. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

AFDELING 2

Undtagelsesbestemmelser, overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 48

Undtagelse fra kravene til nominelle mængder i direktiv 2007/45/EF

Som en undtagelse fra artikel 3 i direktiv 2007/45/EF og fra sjette række i punkt 1 i bilaget til nævnte direktiv, kan enkeltdestilleret *shochu* ([26]) fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan markedsføres i Unionen i nominelle mængder på 720 ml og 1 800 ml.

Artikel 49

Ophævelse

1. Med forbehold af artikel 50 ophæves forordning (EF) nr. 110/2008 med virkning fra den 25. maj 2021. Kapitel III i nævnte forordning ophæves dog med virkning fra den 8. juni 2019.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 gælder følgende:

a) artikel 17, stk. 2, i forordning (EF) nr. 110/2008 finder fortsat anvendelse indtil den 25. maj 2021

b) artikel 20 i forordning (EF) nr. 110/2008 og, uden at det berører anvendeligheden af de andre bestemmelser i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 716/2013 ([27]), artikel 9 i nævnte gennemførelsesforordning finder fortsat anvendelse, indtil procedurerne i artikel 9 i nævnte gennemførelsesforordning er afsluttet, dog under ingen omstændigheder senere end den 25. maj 2021, og

c) bilag III til forordning (EF) nr. 110/2008 finder fortsat anvendelse, indtil det i nærværende forordning artikel 33 omhandlede register er oprettet.

3. Henvisninger til forordning (EF) nr. 110/2008 gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i nærværende forordnings bilag IV.

Artikel 50

Overgangsforanstaltninger

1. Spiritus, som ikke opfylder kravene i nærværende forordning, men opfylder kravene i forordning (EF) nr. 110/2008, og som blev produceret inden den 25. maj 2021, kan fortsat bringes i omsætning, indtil lagrene er opbrugt.

2. Uanset denne artikels stk. 1 kan spiritus, hvis beskrivelse, præsentation eller mærkning ikke opfylder kravene i artikel 21 og 36 i nærværende forordning, men opfylder kravene i artikel 16 og 23 i forordning (EF) nr. 110/2008, og som blev mærket inden den 8. juni 2019, fortsat bringes i omsætning, indtil lagrene er opbrugt.

3. Indtil den 25. maj 2025 tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46, der ændrer artikel 3, stk. 2, 3, 9, 10, 11 og 12, artikel 10, stk. 6 og 7, samt artikel 11, 12 og 13, eller som supplerer denne forordning ved at fravige fra disse bestemmelser.

De delegerede retsakter, der er omhandlet i første afsnit, skal være strengt begrænset til opfyldelse af påviste behov, der følger af markedsvilkårene.

Kommissionen vedtager en særskilt delegeret retsakt for hver definition, teknisk definition eller ethvert krav i de bestemmelser, der er omhandlet i første afsnit.

([26]) Som omhandlet i bilag 2-D til aftalen mellem Den Europæiske Union og Japan om et økonomisk partnerskab.

([27]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 716/2013 af 25. juli 2013 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus (EUT L 201 af 26.7.2013, s. 21).

4. Denne forordnings artikel 22-26, 31 og 32 finder ikke anvendelse på ansøgninger om registrering eller ændring eller på anmodninger om annullering, som er under behandling den 8. juni 2019. Artikel 17, stk. 4, 5 og 6, artikel 18 og artikel 21 i forordning (EF) nr. 110/2008 finder fortsat anvendelse på sådanne ansøgninger og anmodninger om annullering.

Bestemmelserne om indsigelsesproceduren omhandlet i denne forordnings artikel 27, 28 og 29 finder ikke anvendelse på ansøgninger om registrering eller på ansøgninger om ændring, for hvilke henholdsvis de primære specifikationer i den tekniske dokumentation eller en ansøgning om ændring allerede er blevet offentliggjort med henblik på indsigelse i *Den Europæiske Unions Tidende* den 8. juni 2019. Artikel 17, stk. 7, i forordning (EF) nr. 110/2008 finder fortsat anvendelse på sådanne ansøgninger.

Bestemmelserne om indsigelsesproceduren omhandlet i artikel 27, 28 og 29 finder ikke anvendelse på en annulleringsanmodning, som er under behandling den 8. juni 2019. Artikel 18 i forordning (EF) nr. 110/2008 finder fortsat anvendelse på sådanne annulleringsanmodninger.

5. For geografiske betegnelser, der er registreret i henhold til kapitel III i denne forordning, og hvis ansøgning om registrering var under behandling på datoen for anvendelsen af gennemførelsesretsakterne med nærmere regler om procedurer for, form og præsentation af de i artikel 23 omhandlede ansøgninger, jf. artikel 42, stk. 2, i nærværende forordning, kan registret give direkte adgang til de vigtigste specifikationer i den tekniske dokumentation, jf. artikel 17, stk. 4, i forordning (EF) nr. 110/2008.

6. Når det gælder geografiske betegnelser, der er registreret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 110/2008, offentliggør Kommissionen på anmodning af en medlemsstat det af nævnte medlemsstat indsendte enhedsdokument i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne offentliggørelse skal ledsages af publikationsreferencen for produktspecifikationen og efterfølges ikke af en indsigelsesprocedure.

Artikel 51

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 25. maj 2021.

2. Uanset stk. 1 finder artikel 16, artikel 20, litra c), artikel 21, 22 og 23, artikel 24, stk. 1, 2 og 3, artikel 24, stk. 4, første og andet afsnit, artikel 24, stk. 8 og 9, artikel 25- 42, artikel 46 og 47, artikel 50, stk. 1, 4 og 6, bilag I, punkt 39, litra d), og punkt 40, litra d), samt definitionerne i artikel 3 vedrørende disse bestemmelser anvendelse fra den 8. juni 2019.

3. De delegerede retsakter omhandlet i artikel 8, 19 og 50, der vedtages i overensstemmelse med artikel 46, og de gennemførelsesretsakter omhandlet i artikel 8, stk. 4, og artikel 20, 43 og 44, der vedtages i overensstemmelse med artikel 47, finder anvendelse fra den 25. maj 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. april 2019.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Formand	*Formand*

BILAG I

SPIRITUSKATEGORIER

1. **Rom**

a) Rom er en spiritus, der udelukkende er fremstillet ved destillation af det produkt, der fremkommer ved alkoholgæring af melasse eller sirup, der stammer fra fremstilling af rørsukker, eller af saft af sukkerrør, og som er destilleret til under 96 % vol., således at destillatet i mærkbar grad har de organoleptiske karakteristika for rom.

b) Rom har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) Rom må ikke være aromatiseret.

e) Rom må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) Rom må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 20 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

g) For geografiske betegnelser, der er registreret i henhold til denne forordning, må den forskriftsmæssige betegnelse for rom suppleres med:

i) udtrykket »*traditionnel*« eller »*tradicional*«, forudsat at den pågældende rom:

— er fremstillet ved destillation til under 90 % vol. efter alkoholgæring af råvarer, der kan omdannes til alkohol og udelukkende har oprindelse på det pågældende produktionssted, og

— har et indhold af flygtige stoffer på 225 g/hl alkohol (100 % vol.) eller derover, og

— ikke er sødet

ii) udtrykket »af landbrugsoprindelse«, forudsat at den pågældende rom, der opfylder kravene i nr. i), og udelukkende er fremstillet ved destillation efter alkoholgæring af saft af sukkerrør. Udtrykket »af landbrugsoprindelse« må kun anvendes, hvis der er tale om en geografisk betegnelse fra et fransk oversøisk departement eller den selvstyrende region Madeira.

Dette litra berører ikke anvendelsen af udtrykket »af landbrugsoprindelse«, »*traditionnel*« eller »*tradicional*« i forbindelse med ethvert produkt, der ikke er omfattet af denne kategori, i overensstemmelse med de særlige kriterier, der gælder for dem.

2. ***Whisky* eller *whiskey***

a) *Whisky* eller *whiskey* er en spiritus, der udelukkende er fremstillet ved gennemførelsen af alle de følgende produktionsprocesser:

i) destillation af mæsk af maltet korn med eller uden hele korn af umaltede kornarter

— hvori sukkerdannelse har fundet sted ved hjælp af diastase af den indeholdte malt, med eller uden andre naturlige enzymer

— der er gæret under indvirkning af gærsvampe

ii) hver enkelt destillation er foregået til under 94,8 % vol., således at destillatet har en aroma og smag af de anvendte råvarer

iii) lagring af det endelige destillat i mindst tre år på træfade, der højst rummer 700 liter.

Det endelige destillat, der kun må tilsættes vand og almindelig karamel (til farvning), bevarer den farve, aroma og smag, som den har fået ved den produktionsproces, der er omhandlet i nr. i), ii) og iii).

b) *Whiskys* eller *whiskeys* minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen er 40 % vol.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) *Whisky* eller *whiskey* må ikke være sødet, end ikke for at afrunde smagen, eller aromatiseret eller indeholde andre tilsætningsstoffer end almindelig karamel (E 150a) anvendt for at tilpasse farven.

e) Den forskriftsmæssige betegnelse »*whisky*« eller »*whiskey*« må kun suppleres med udtrykket »single malt«, hvis den udelukkende er destilleret af maltet byg på et og samme destilleri.

3. **Kornbrændevin**

a) Kornbrændevin er en spiritus, der er fremstillet udelukkende ved destillation af gæret mæsk af hele korn, og som har organoleptiske karakteristika, der stammer fra de anvendte råvarer.

b) Bortset fra *Korn* har kornbrændevin et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 35 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) Kornbrændevin må ikke være aromatiseret.

e) Kornbrændevin må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) Kornbrændevin må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 10 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

g) Kornbrændevin må kun forsynes med den forskriftsmæssige betegnelse »kornbrandy«, hvis den er fremstillet ved destillation til under 95 % vol. af gæret mæsk af hele korn og har organoleptiske egenskaber, der stammer fra de anvendte råvarer.

h) I den forskriftsmæssige betegnelse »kornbrændevin« eller »kornbrandy« må ordet »korn« erstattes med betegnelsen på den kornsort, der udelukkende anvendes til fremstilling af spiritussen.

4. **Vinbrændevin**

a) Vinbrændevin er en spiritus, der opfylder følgende krav:

i) den er fremstillet udelukkende ved destillation til under 86 % vol. af vin, vin tilsat alkohol med henblik på destillation eller vindestillat destilleret til under 86 % vol.

ii) den har et indhold af flygtige stoffer på 125 g/hl alkohol (100 % vol.) eller derover

iii) den har et maksimumsindhold af methanol på 200 g/hl alkohol (100 % vol.).

b) Vinbrændevin har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) Vinbrændevin må ikke være aromatiseret. Dette udelukker ikke traditionelle produktionsmetoder.

e) Vinbrændevin må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) Vinbrændevin må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 20 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

g) Efter lagring må vinbrændevin stadig bringes i omsætning som »vinbrændevin«, hvis den er lagret i mindst den lagringsperiode, der er foreskrevet for den spiritus, der er defineret i kategori 5.

h) Denne forordning berører ikke anvendelsen af udtrykket »*Branntwein*« i kombination med udtrykket »*essig*« i præsentationen og mærkningen af eddike.

5. ***Brandy* eller *Weinbrand***

a) *Brandy* eller *Weinbrand* er en spiritus, der opfylder følgende krav:

i) den er fremstillet af vinbrændevin, som kan være tilsat vindestillat, forudsat at dette vindestillat er destilleret til under 94,8 % vol. og ikke udgør mere end 50 % af alkoholindholdet i det endelige produkt

ii) den er lagret i mindst:

— et år i egetræsbeholdere, der rummer mindst 1 000 l hver, eller

— seks måneder i egetræsfade, der rummer under 1 000 l hver

iii) den har et indhold af flygtige stoffer på 125 g/hl alkohol (100 % vol.) eller derover, der udelukkende hidrører fra destillation af de anvendte råvarer

iv) den har et maksimumsindhold af methanol på 200 g/hl alkohol (100 % vol.).

b) *Brandy* eller *Weinbrand* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 36 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) *Brandy* eller *Weinbrand* må ikke være aromatiseret. Dette udelukker ikke traditionelle produktionsmetoder.

e) *Brandy* eller *Weinbrand* må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) *Brandy* eller *Weinbrand* må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 35 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

6. **Brændevin af presserester af druer eller druemarc**

a) Brændevin af presserester af druer eller druemarc er spiritus, der opfylder følgende krav:

i) den er fremstillet udelukkende af presserester af druer, der er gæret og destilleret enten direkte med vanddamp eller efter tilsætning af vand, og begge de følgende betingelser er opfyldt:

— hver enkelt destillation foretages til under 86 % vol.

— den første destillation foretages under tilstedeværelsen af selve presseresterne

ii) til presseresterne kan der tilsættes en mængde bærme, som ikke overstiger 25 kg bærme pr. 100 kg presserester

iii) den mængde alkohol, der stammer fra bærmen, må ikke overstige 35 % af den samlede alkoholmængde i det endelige produkt

iv) den har et indhold af flygtige stoffer på 140 g/hl alkohol (100 % vol.) eller derover og et maksimumsindhold af methanol på 1 000 g/hl alkohol (100 % vol.).

b) Brændevin af presserester af druer eller druemarc har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) Brændevin af presserester af druer eller druemarc må ikke være aromatiseret. Dette udelukker ikke traditionelle produktionsmetoder.

e) Brændevin af presserester af druer eller druemarc må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) Brændevin af presserester af druer eller druemarc må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 20 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

7. **Brændevin af presserester af frugter eller frugtmarc**

a) Brændevin af presserester af frugter eller frugtmarc er en spiritus, der opfylder følgende krav:

i) den er fremstillet udelukkende ved gæring og destillation af andre presserester af frugter end druemarc, og begge de følgende betingelser er opfyldt:

— hver enkelt destillation foretages til under 86 % vol.

— den første destillation foretages under tilstedeværelsen af selve presseresterne

ii) den har et minimumsindhold af flygtige stoffer på 200 g/hl alkohol (100 %vol.)

iii) den har et maksimumsindhold af methanol på 1 500 g/hl alkohol (100 % vol.)

iv) i brændevin af presserester af stenfrugter må indholdet af cyanbrinte ikke overstige 7 g/hl alkohol (100 % vol.)

b) Brændevin af presserester af frugter eller frugtmarc har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) Brændevin af presserester af frugter eller frugtmarc må ikke være aromatiseret.

e) Brændevin af presserester af frugter eller frugtmarc må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) Brændevin af presserester af frugter eller frugtmarc må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 20 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

g) Den forskriftsmæssige betegnelse skal bestå af frugtnavnet efterfulgt af »brændevin af presserester« eller efterfulgt af »marc«. Anvendes der presserester af flere forskellige frugter, skal den forskriftsmæssige betegnelse være »brændevin af presserester af frugter«, eller »frugtmarc«, eventuelt suppleret af navnet på hver frugt i aftagende orden efter den anvendte mængde.

8. **Brændevin af tørrede druer eller *raisin brandy***

a) Brændevin af tørrede druer eller *raisin brandy* er en spiritus, der udelukkende fremstilles ved destillation af det produkt, som fremkommer ved alkoholgæring af ekstraktet af tørrede druer af sorterne »noir de Corinthe« eller »muscat de Malaga«, destilleret til under 94,5 % vol., således at destillatet får aroma og smag af de anvendte råvarer.

b) Brændevin af tørrede druer eller *raisin brandy* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) Brændevin af tørrede druer eller *raisin brandy* må ikke være aromatiseret.

e) Brændevin af tørrede druer eller *raisin brandy* må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) Brændevin af tørrede druer eller *raisin brandy* må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 20 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

9. **Frugtbrændevin**

a) Frugtbrændevin er en spiritus, der opfylder følgende krav:

i) den er fremstillet udelukkende ved alkoholgæring og destillation, med eller uden sten, af frisk og kødet frugt, herunder bananer, eller mosten af en sådan frugt, bær eller grøntsager

ii) hver enkelt destillation skal foregå til under 86 % vol., således at destillatet får aroma og smag af de anvendte råvarer

iii) den har et indhold af flygtige stoffer på 200g/hl alkohol (100 % vol.) eller derover

iv) ved brændevin af stenfrugter må indholdet af cyanbrinte ikke overstige 7 g/hl alkohol (100 % vol.).

b) Frugtbrændevin har et maksimumsindhold af methanol på 1 000 g/hl alkohol (100 % vol.), bortset fra:

i) ved frugtbrændevin fremstillet af følgende frugter eller bær, for hvilke maksimumsindholdet af methanol er på 1 200 g/hl alkohol (100 % vol.):

— æble (*Malus domestica* Borkh.)

— abrikos (*Prunus armeniaca* L.)

— blomme (*Prunus domestica* L.)

— sveskeblomme (*Prunus domestica* L.)

— mirabel (*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.)

— fersken (*Prunus persica* (L.) Batsch)

— pære (*Pyrus communis* L.) bortset fra pære af sorten Williams (*Pyrus communis* L. cv »Williams«)

— brombær (*Rubus* sect. *Rubus*)

— hindbær (*Rubus idaeus* L.)

ii) ved frugtbrændevin fremstillet af følgende frugter eller bær, for hvilke maksimumsindholdet af methanol er på 1 350 g/hl alkohol (100 % vol.)

— kvæde (*Cydonia oblonga* Mill.)

— enebær (*Juniperus communis* L. eller *Juniperus oxicedrus* L.)

— Williamspære (*Pyrus communis* L. cv »Williams«)

— solbær (*Ribes nigrum* L.)

— ribs (*Ribes rubrum* L.)

— hyben af hunderose (*Rosa canina* L.)

— hyldebær (*Sambucus nigra* L.)

— almindelig røn (*Sorbus aucuparia* L.)

— storfrugtet røn (*Sorbus domestica* L.)

— tarmvridrøn (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz)

c) Frugtbrændevin har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %

d) Frugtbrændevin må ikke være farvet.

e) Uanset denne kategoris litra d) og som en undtagelse fra fødevarekategori 14.2.6 i del E i bilag II til forordning (EF) nr. 1333/2008 må karamel anvendes til at tilpasse farven på frugtbrændevin, der har været lagret i mindst et år i kontakt med træ.

f) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

g) Frugtbrændevin må ikke være aromatiseret.

h) Frugtbrændevin må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 18 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

i) Den forskriftsmæssige betegnelse for frugtbrændevin er »brændevin« suppleret med navnet på frugten, bærret eller grøntsagen. På bulgarsk, tjekkisk, græsk, kroatisk, polsk, rumænsk, slovakisk og slovensk kan den forskriftsmæssige betegnelse angives ved navnet på frugten, bærret eller grøntsagen suppleret med et suffiks.

Alternativt:

i) kan den i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige betegnelse være »*wasser*«, anvendt sammen med frugtnavnet, eller

ii) kan følgende forskriftsmæssige betegnelser anvendes i følgende tilfælde:

— »*kirsch*« for kirsebærbrændevin (*Prunus avium* (L.) L.)

— »blomme«, »sveskeblomme« eller »slivovits« for blommebrændevin (*Prunus domestica* L.)

— »mirabel« for mirabelbrændevin (*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.), Janch. ex Mansf.)

— »frugt af jordbærtræ« for brændevin af jordbærtræfrugt (*Arbutus unedo* L.)

— »Golden Delicious« for æblebrændevin (*Malus domestica* var. »Golden Delicious«)

— »*Obstler*« for en frugtbrændevin fremstillet af frugter, med eller uden bær, forudsat at mindst 85 % af mæsken stammer fra forskellige sorter af æble, pære eller begge dele.

Betegnelsen »*Williams*« eller »williams« må kun bruges ved markedsføring af pærebrændevin, der udelukkende er fremstillet af pærer af sorten »Williams«.

Hvis der er en risiko for, at de endelige forbrugere har svært ved at forstå en af de forskriftsmæssige betegnelser, hvori ordet »brændevin« ikke indgår, som omhandlet i dette litra, skal beskrivelsen, præsentationen og mærkningen omfatte ordet »brændevin«, eventuelt ledsaget af en forklaring.

j) Hvis to eller flere slags frugter, bær eller grøntsager destilleres sammen, skal produktet bringes i omsætning under den forskriftsmæssige betegnelse:

— »frugtbrændevin«, når der er tale om spiritus, som udelukkende er fremstillet ved destillation af frugt eller bær eller begge dele, eller

— »grøntsagsbrændevin«, når der er tale om spiritus, der udelukkende er fremstillet ved destillation af grøntsager, eller

— »frugt- og grøntsagsbrændevin«, når der er tale om spiritus fremstillet ved destillation af en kombination af frugt, bær og grøntsager.

Den forskriftsmæssige betegnelse kan suppleres med navnet på hver slags frugt, bær eller grøntsag i faldende orden efter den anvendte mængde.

10. **Brændevin af æblecider, pærecider og æble- og pærecider**

a) Brændevin af æblecider, pærecider og æble- og pærecider er en spiritus, der opfylder følgende krav:

i) den er fremstillet udelukkende ved destillation af æble- eller pærecider til under 86 % vol., således at destillatet får aroma og smag af frugten

ii) den har et indhold af flygtige stoffer på 200 g/hl alkohol (100 % vol.) eller derover

iii) den har et maksimumsindhold af methanol på 1 000 g/hl alkohol (100 % vol.).

b) Brændevin af æblecider, pærecider og æble- og pærecider har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) Brændevin af æblecider, pærecider og æble- og pærecider må ikke være aromatiseret. Dette udelukker ikke traditionelle produktionsmetoder.

e) Brændevin af æblecider, pærecider og æble- og pærecider må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) Brændevin af æblecider, pærecider og æble- og pærecider må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 15 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

g) Den forskriftsmæssige betegnelse er:

— »brændevin af æblecider« for spiritus fremstillet udelukkende ved destillation af æblecider

— »brændevin af pærecider« for spiritus fremstillet udelukkende ved destillation af pærecider, eller

— »brændevin af æble- og pærecider« for spiritus fremstillet udelukkende ved destillation af æble- og pærecider.

11. **Honningbrændevin**

a) Honningbrændevin er spiritus, der opfylder følgende krav:

i) den er fremstillet udelukkende ved gæring og destillation af honningmæsk

ii) den er destilleret til under 86 % vol., således at destillatet har organoleptiske karakteristika, der stammer fra de anvendte råvarer.

b) Honningbrændevin har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 35 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) Honningbrændevin må ikke være aromatiseret.

e) Honningbrændevin må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) Honningbrændevin må kun sødes med honning for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 20 gram honning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

12. ***Hefebrand* eller spiritus af bærme**

a) *Hefebrand* eller spiritus af bærme er en spiritus, der er fremstillet udelukkende ved destillation af vinbærme, ølbærme eller bærme af gæret frugt til under 86 % vol.

b) *Hefebrand* eller spiritus af bærme har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 38 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) *Hefebrand* eller spiritus af bærme må ikke være aromatiseret.

e) *Hefebrand* eller spiritus af bærme må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) *Hefebrand* eller spiritus af bærme må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 20 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

g) Den forskriftsmæssige betegnelse *Hefebrand* eller spiritus af bærme skal suppleres med den anvendte råvares navn.

13. **Ølbrændevin**

a) Ølbrændevin er en spiritus, der er fremstillet udelukkende ved direkte destillation under normalt tryk af frisk øl med et alkoholindhold udtrykt i volumen på under 86 %, så destillatet heraf har øllets organoleptiske karakteristika.

b) Ølbrændevin har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 38 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) Ølbrændevin må ikke være aromatiseret.

e) Ølbrændevin må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) Ølbrændevin må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 20 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

14. ***Topinambur* eller jordskokbrændevin**

a) *Topinambur* eller jordskokbrændevin er en spiritus, der er fremstillet udelukkende ved gæring og destillation af jordskokker (*Helianthus tuberosus* L.) til under 86 % vol.

b) *Topinambur* eller jordskokbrændevin har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 38 %.

c) Der må ikke ske tilsætning af alkohol, hverken fortyndet eller ufortyndet.

d) *Topinambur* eller jordskokbrændevin må ikke være aromatiseret.

e) *Topinambur* eller jordskokbrændevin må kun indeholde karamel, der er tilsat for at tilpasse farven.

f) *Topinambur* eller jordskokbrændevin må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 20 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

15. **Vodka**

a) Vodka er en spiritus, der er fremstillet af landbrugsethanol fremstillet ved forgæring med gær af enten:

— kartofler eller korn eller begge dele

— andre landbrugsråvarer,

der er destilleret med det formål selektivt at svække råvarernes og gæringsbiprodukternes organoleptiske karakteristika.

Dette kan efterfølges af yderligere destillation eller behandling med passende hjælpestoffer eller begge dele, herunder behandling med aktivt kul, for at bibringe produktet dets særlige organoleptiske karakteristika.

Maksimumsindholdet af reststoffer for den landbrugsethanol, der anvendes til at fremstille vodka, skal være i overensstemmelse med det maksimumsindhold, der er fastsat i artikel 5, litra d), dog må methanolindholdet ikke overstige 10 g/hl alkohol (100 % vol.).

b) Vodka har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) De eneste aromaer, der må tilsættes, er naturlige aromastoffer eller aromapræparater, der findes i destillatet af de forgærede råvarer. Derudover kan produktet bibringes særlige organoleptiske karakteristika, dog ikke en fremherskende aroma.

d) Vodka må ikke være farvet.

e) Vodka må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 8 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

f) Beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen af vodka, der ikke udelukkende er fremstillet af kartofler eller korn eller begge dele, skal på fremtrædende vis være påført angivelsen »fremstillet af …« suppleret med navnet på de råvarer, der er anvendt til fremstilling af landbrugsethanolen. Denne angivelse skal optræde i samme synsfelt som den forskriftsmæssige betegnelse.

g) Den forskriftsmæssige betegnelse kan være »*vodka*« i en hvilken som helst medlemsstat.

16. **Brændevin (suppleret med navnet på frugten, bærrene eller nødderne) fremstillet ved udblødning og destillation**

a) Brændevin (suppleret med navnet på frugten, bærrene eller nødderne) fremstillet ved udblødning og destillation er en spiritus, der opfylder følgende krav:

i) den er fremstillet ved:

— udblødning af de frugter, bær eller nødder, der er anført i punkt ii), delvis gærede eller ugærede, og eventuelt tilsat højst 20 liter landbrugsethanol, brændevin eller destillat, der stammer fra de samme frugter, bær eller nødder, eller en kombination deraf, pr. 100 kg gærede frugter, bær eller nødder

— efterfulgt af destillation; hvert enkelt destillation skal være under 86 % vol.

ii) den er fremstillet af følgende frugter, bær eller nødder:

— surbær (*Aronia* Medik. nom cons.)

— sortfrugtet surbær (*Aronia melanocarpa* (Michx.), Elliott)

— kastanje (*Castanea sativa* Mill.)

— citrusfrugter (*Citrus* spp.)

— hasselnød (*Corylus avellana* L.)

— revling (*Empetrum nigrum* L.)

— jordbær *(Fragaria* spp.)

— havtorn (*Hippophae rhamnoides* L.)

— kristtjørn (*Ilex aquifolium* og *Ilex cassine* L.)

— kornelkirsebær (*Cornus mas*)

— valnød (*Juglans regia* L.)

— banan (*Musa* spp.)

— myrte (*Myrtus communis* L.)

— kaktuspære (*Opuntia ficus-indica* (L.) Mill.)

— passionsfrugt (*Passiflora edulis* Sims)

— bær af almindelig hæg (*Prunus padus* L.).

— slåen (*Prunus spinosa* L.)

— solbær (*Ribes nigrum* L.)

— hvid ribs (*Ribes niveum* Lindl.)

— ribs (*Ribes rubrum* L.)

— stikkelsbær (*Ribes uva-crispa* L. syn. *Ribes grossularia*)

— hyben af hunderose (*Rosa canina* L.)

— agerbær (*Rubus arcticus* L.)

— multebær (*Rubus chamaemorus* L.)

— brombær (*Rubus* sect. *Rubus*)

— hindbær (*Rubus idaeus* L.)

— hyldebær (*Sambucus nigra* L.)

— bær af almindelig røn (*Sorbus aucuparia* L.)

— bær af storfrugtet røn (*Sorbus domestica* L.)

— bær af tarmvridrøn (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz)

— stor mombin (*Spondias dulcis* Parkinson)

— gul mombin (*Spondias mombin* L.)

— amerikanske blåbær (*Vaccinium corymbosum* L.)

— vilde tranebær (*Vaccinium oxycoccos* L.)

— blåbær (*Vaccinium myrtillus* L.)

— tyttebær (*Vaccinium vitis-idaea* L.).

b) Brændevin (suppleret med navnet på frugten, bærrene eller nødderne) fremstillet ved udblødning og destillation har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Brændevin (suppleret med navnet på frugten, bærrene eller nødderne) fremstillet ved udblødning og destillation må ikke være aromatiseret.

d) Brændevin (suppleret med navnet på frugten, bærrene eller nødderne) fremstillet ved udblødning og destillation må ikke være farvet.

e) Uanset litra d) og som en undtagelse fra fødevarekategori 14.2.6 i del E i bilag II til forordning (EF) nr. 1333/2008 må karamel tilsættes for at tilpasse farven på brændevin (suppleret med navnet på frugten, bærrene eller nødderne) fremstillet ved udblødning og destillation, der har været lagret i mindst et år i kontakt med træ.

f) Brændevin (suppleret med navnet på frugten, bærrene eller nødderne) fremstillet ved udblødning og destillation må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 18 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

g) Ved beskrivelsen, præsentationen og mærkningen af brændevin (suppleret med navnet på frugten, bærrene eller nødderne) fremstillet ved udblødning og destillation skal ordene »fremstillet ved udblødning og destillation« anføres i beskrivelsen, præsentationen eller mærkningen med bogstaver af samme skrifttype, størrelse og farve og i samme synsfelt som angivelsen »brændevin (suppleret med navnet på frugten, bærrene eller nødderne)« og for flaskers vedkommende på forsideetiketten.

17. ***Geist* (suppleret med navnet på den anvendte frugt eller råvare)**

a) *Geist* (suppleret med navnet på den anvendte frugt eller råvare) er en spiritus, der er fremstillet ved udblødning af ugærede frugter og bær, der er nævnt i kategori 16, litra a), nr. ii), eller grøntsager, nødder eller andre plantematerialer, såsom urter, rosenkronblade eller svampe, i landbrugsethanol efterfulgt af destillation til under 86 % vol.

b) *Geist* (suppleret med navnet på den anvendte frugt eller råvare) har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) *Geist* (suppleret med navnet på den anvendte frugt eller råvare) må ikke være aromatiseret.

d) *Geist* (suppleret med navnet på den anvendte frugt eller råvare) må ikke være farvet.

e) *Geist* (suppleret med navnet på den anvendte frugt eller råvare) må være sødet for at afrunde den endelige smag. Det endelige produkt må dog ikke indeholde mere end 10 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

f) Udtrykket »*-geist*« efterstillet et andet udtryk end navnet på en frugt, plante eller anden råvare kan supplere den forskriftsmæssige betegnelse for anden spiritus og andre alkoholholdige drikkevarer, forudsat at forbrugeren ikke vildledes herved.

18. **Ensian**

a) Ensian er en spiritus, der er fremstillet på basis af et destillat af ensian, der selv er fremstillet ved gæring af ensianrødder med eller uden tilsætning af landbrugsethanol.

b) Ensian har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Ensian må ikke være aromatiseret.

19. **Spiritus med enebærsmag**

a) En spiritus med enebærsmag er en spiritus, der er fremstillet ved at aromatisere landbrugsethanol eller kornbrændevin eller korndestillat eller en kombination deraf med enebær (*Juniperus communis* L. eller *juniperus oxicedrus* L.).

b) Spiritus med enebærsmag har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 30 %.

c) Aromastoffer, aromapræparater, planter med aromagivende egenskaber eller plantedele med aromagivende egenskaber eller en blanding heraf må anvendes ud over enebær, men enebærrets organoleptiske karakteristika skal være mærkbare, selv om de undertiden svækkes.

d) En spiritus med enebærsmag kan forsynes med den forskriftsmæssige betegnelse »*Wacholder*« eller »*genebra*«.

20. ***Gin***

a) *Gin* er en spiritus med enebærsmag, der er fremstillet ved at aromatisere landbrugsethanol med enebær (*Juniperus communis* L.).

b) *Gin* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Der må kun anvendes aromastoffer eller aromapræparater eller begge dele til fremstilling af *gin*, således at enebærsmagen er fremherskende.

d) Betegnelsen »*gin*« kan suppleres med udtrykket »*dry*«, hvis den ikke er sødet med mere end 0,1 gram produkt til sødning pr. liter af det endelige produkt, udtrykt i invertsukker.

21. **Destilleret *gin***

a) Destilleret *gin* er et af følgende:

i) spiritus med enebærsmag, der er fremstillet udelukkende ved destillation af landbrugsethanol med et oprindeligt alkoholindhold på mindst 96 % vol., under tilstedeværelsen af enebær (*Juniperus communis* L.) og andre naturlige planteprodukter, forudsat at enebærsmagen er den fremherskende

ii) en kombination af et produkt, der er fremstillet ved ovennævnte destillation, og landbrugsethanol med samme sammensætning, renhed og alkoholindhold; til at aromatisere destilleret *gin* kan tillige anvendes aromastoffer eller aromapræparater som specificeret i kategori 20, litra c) eller begge dele.

b) Destilleret *gin* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) *Gin*, der fremstilles ved blot at tilsætte essenser eller aromaer til landbrugsethanol, betragtes ikke som destilleret *gin*.

d) Betegnelsen »destilleret *gin*« kan suppleres med eller inkorporere udtrykket »*dry*«, hvis den ikke er sødet med mere end 0,1 gram produkt til sødning pr. liter af det endelige produkt, udtrykt i invertsukker.

22. ***London gin***

a) *London gin* er destilleret *gin*, der opfylder følgende krav:

i) den er fremstillet udelukkende af landbrugsethanol med et maksimumsindhold af methanol på højst 5 g/hl alkohol (100 % vol.), og hvis aroma udelukkende opstår ved destillation af landbrugsethanol under tilstedeværelsen af alle de naturlige plantematerialer, der anvendes

ii) destillatet heraf har et alkoholindhold på mindst 70 % vol.

iii) er der tilsat ekstra landbrugsethanol, skal den være i overensstemmelse med kravene i artikel 5, men med et maksimumsindhold af methanol på højst 5 g/hl alkohol (100 % vol.)

iv) den er ikke farvet.

v) den er ikke sødet med mere end 0,1 gram produkt til sødning pr. liter af det endelige produkt, udtrykt i invertsukker

vi) den har ikke indhold af andre ingredienser end de i nr. i), iii) og v) omhandlede ingredienser, og vand.

b) *London gin* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Udtrykket »*London gin*« kan suppleres med eller inkorporere udtrykket »*dry*«.

23. **Spiritus med kommensmag eller *Kümmel***

a) En spiritus med kommensmag eller *Kümmel* er en spiritus, der er fremstillet ved at aromatisere landbrugsethanol med kommen (*Carum carvi* L.).

b) En spiritus med kommensmag eller *Kümmel* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 30 %.

c) Aromastoffer eller aromapræparater eller begge dele må tillige anvendes, men kommensmagen skal være fremherskende.

24. ***Akvavit* eller *aquavit***

a) *Akvavit* eller *aquavit* er en spiritus, som er aromatiseret med kommen eller dildfrø eller begge dele, og som er fremstillet af landbrugsethanol, der er aromatiseret ved anvendelse af et urte- eller krydderidestillat.

b) *Akvavit* eller *aquavit* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Naturlige aromastoffer eller aromapræparater eller begge dele kan tillige anvendes, men de pågældende drikkevarers aroma skal for en stor dels vedkommende hidrøre fra destillater af kommen (*Carum carvi* L.) eller frø af dild (*Anethum graveolens* L.), idet tilsætning af æteriske olier er forbudt.

d) Bitterstoffer må ikke påvirke smagen afgørende; tørstofindholdet må ikke overstige 1,5 g/100 ml.

25. **Spiritus med anissmag**

a) En spiritus med anissmag er en spiritus, der er fremstillet ved at aromatisere landbrugsethanol med naturlige ekstrakter af stjerneanis (*Illicium verum* Hook f.), grøn anis (*Pimpinella anisum* L.), fennikel (*Foeniculum vulgare* Mill.) eller enhver anden plante, der indeholder den samme aromatiske hovedbestanddel, efter en af følgende metoder eller en kombination deraf:

i) udblødning eller destillation eller begge dele

ii) destillation af alkohol under tilstedeværelsen af frø eller andre dele af ovennævnte planter

iii) tilsætning af naturlige destillerede ekstrakter af anisholdige planter.

b) En spiritus med anissmag har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 15 %.

c) En spiritus med anissmag må kun være aromatiseret med aromapræparater og naturlige aromastoffer.

d) Der kan derudover anvendes andre naturlige vegetabilske ekstrakter eller aromatiske frø, men anissmagen skal være fremherskende.

26. ***Pastis***

a) *Pastis* er en spiritus med anissmag, der også indeholder naturlige ekstrakter af lakridsrod (*Glycyrrhiza* spp.), hvilket medfører tilstedeværelse af de såkaldte »chalkone« farvestoffer samt et indhold af glycyrrhizinsyre på mindst 0,05 og højst 0,5 gram pr. liter.

b) *Pastis* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 40 %.

c) *Pastis* må kun være aromatiseret med aromapræparater og naturlige aromastoffer.

d) *Pastis* har et indhold af produkter til sødning, udtrykt i invertsukker, på under 100 gram pr. liter og et indhold af anethol på mindst 1,5 og højst 2 gram pr. liter.

27. ***Pastis de Marseille***

a) *Pastis de Marseille* er en *pastis* med en udtalt anissmag og et anetholindhold på mellem 1,9 og 2,1 gram pr. liter.

b) *Pastis de Marseille* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 45 %.

c) *Pastis de Marseille* må kun være aromatiseret med aromapræparater og naturlige aromastoffer.

28. ***Anis* eller *janeževec***

a) *Anis* eller *janeževec* er en spiritus med anissmag, hvis karakteristiske aroma udelukkende stammer fra grøn anis (*Pimpinella anisum* L.), stjerneanis (*Illicium verum* Hook f.) eller fennikel (*Foeniculum vulgare* Mill.) eller en kombination heraf.

b) *Anis* eller *janeževec* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 35 %.

c) *Anis* eller *janeževec* må kun være aromatiseret med aromapræparater og naturlige aromastoffer.

29. **Destilleret *anis***

a) Destilleret *anis* er *anis*, der indeholder alkohol, som er destilleret under tilstedeværelsen af de frø, der er omhandlet i kategori 28, litra a), samt, i tilfælde af geografiske betegnelser, mastiks og andre aromatiske frø, planter eller frugter, forudsat at denne alkohol udgør mindst 20 % af den destillerede *anis*' alkoholindhold.

b) Destilleret *anis* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 35 %.

c) Destilleret *anis* må kun være aromatiseret med aromapræparater og naturlige aromastoffer.

30. **Spiritus med bitter smag eller *bitter***

a) En spiritus med bitter smag eller *bitter* er en spiritus med en fremherskende bitter smag, der er fremstillet ved at aromatisere landbrugsethanol eller landbrugsdestillat eller begge dele med aromastoffer eller aromapræparater eller begge dele.

b) En spiritus med bitter smag eller *bitter* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 15 %.

c) Uden at det berører anvendelsen af sådanne udtryk i præsentation og mærkning af andre fødevarer end spiritus, må en spiritus med bitter smag eller *bitter* også bringes i omsætning med udtrykket »bitter« eller »*bitter*«, eventuelt kombineret med et andet udtryk.

d) Uanset litra c) må udtrykket »bitter« eller »*bitter*« anvendes i beskrivelsen, præsentationen og mærkningen af likører med bitter smag.

31. **Aromatiseret vodka**

a) Aromatiseret vodka er vodka, der har fået tilført en fremherskende smag, der ikke stammer fra de råvarer, som er brugt til at fremstille vodkaen.

b) Aromatiseret vodka har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.

c) Aromatiseret vodka må være sødet, sammenstukket, aromatiseret, lagret eller farvet.

d) Hvis aromatiseret vodka er sødet, må det endelige produkt dog ikke indeholde mere end 100 gram produkt til sødning pr. liter, udtrykt i invertsukker.

e) Den forskriftsmæssige betegnelse for aromatiseret vodka kan også være betegnelsen for en fremherskende aroma kombineret med ordet »vodka« Ordet »vodka« på ethvert officielt EU-sprog kan erstattes af »*vodka*«.

32. **Spiritus med slåenaroma eller *pacharán***

a) En spiritus med slåenaroma eller *pacharán* er en spiritus, som har en fremherskende smag af slåen og er fremstillet ved udblødning af slåen (*Prunus spinosa*) i landbrugsethanol med naturlige ekstrakter af anis eller destillater af grøn anis eller begge dele.

b) En spiritus med slåenaroma eller *pacharán* har et minimumalkoholindhold udtrykt i volumen på 25 %.

c) Til fremstilling af en spiritus med slåenaroma eller *pacharán* anvendes der som minimum 125 gram slåenfrugter pr. liter af det endelige produkt.

d) En spiritus med slåenaroma eller *pacharán* har et indhold af produkt til sødning udtrykt i invertsukker på mellem 80 og 250 gram pr. liter af det endelige produkt.

e) De organoleptiske karakteristika for, farven på og smagen af en spiritus med slåenaroma eller *pacharán* stammer udelukkende fra den anvendte frugt og anis.

f) Udtrykket »*pacharán*« må kun benyttes som forskriftsmæssig betegnelse, når produktet er fremstillet i Spanien. Hvis produktet er fremstillet uden for Spanien, må »*pacharán*« benyttes som supplement til den forskriftsmæssige betegnelse »spiritus med slåenaroma«, forudsat at det ledsages af ordene: »fremstillet i …« efterfulgt af navnet på den medlemsstat eller det tredjeland, hvor produktet er fremstillet.

33. **Likør**

a) Likør er en spiritus:

i) der har et minimumsindhold af produkter til sødning, udtrykt i invertsukker, på:

— 70 g/liter for likør af kirsebær eller surkirsebær, hvori ethanolen udelukkende består af brændevin af kirsebær eller surkirsebær

— 80 g/liter for likør, der kun er aromatiseret med ensian eller en lignende plante eller malurt

— 100 g/liter i alle andre tilfælde

ii) der er fremstillet af landbrugsethanol eller et landbrugsdestillat eller en eller flere former for spiritus eller en kombination deraf, som er sødet og tilsat en eller flere aromaer, landbrugsprodukter eller fødevarer.

b) Likør har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 15 %.

c) Ved fremstillingen af likør må der anvendes aromastoffer og aromapræparater.

Følgende likører må dog kun være aromatiseret med aromagivende fødevarer, aromapræparater og naturlige aromastoffer:

i) frugtlikører af følgende frugter:

— ananas (*Ananas*)

— citrusfrugter (*Citrus* L.)

— havtorn (*Hippophae rhamnoides* L.)

— morbær (*Morus alba, Morus rubra*)

— surkirsebær (*Prunus cerasus*)

— kirsebær (*Prunus avium*)

— solbær (*Ribes nigrum* L.)

— agerbær (*Rubus arcticus* L.)

— multebær (*Rubus chamaemorus* L.)

— hindbær (*Rubus idaeus* L.)

— vilde tranebær (*Vaccinium oxycoccos* L.)

— blåbær (*Vaccinium myrtillus* L.)

— tyttebær (*Vaccinium vitis-idaea* L.)

ii) plantelikører af følgende planter:

— génépi (*Artemisia genepi*)

— ensian (*Gentiana* L.)

— mynte (*Mentha* L.)

— anis (*Pimpinella anisum* L.)

d) Den forskriftsmæssige betegnelse kan være »*liqueur*« i enhver medlemsstat, og

— for likører fremstillet ved udblødning af surkirsebær eller kirsebær (*Prunus cerasus* eller *Prunus avium*) i landbrugsethanol kan den forskriftsmæssige betegnelse være »*guignolet*« eller »*češnjevec*«, med eller uden udtrykket »likør«

— for likører fremstillet ved udblødning af surkirsebær (*Prunus cerasus*) i landbrugsethanol kan den forskriftsmæssige betegnelse være »*ginja*« eller »*ginjinha*« eller »*višnjevec*«, med eller uden udtrykket »likør«

— for likører, hvis alkoholindhold udelukkendes stammer fra rom, kan den forskriftsmæssige betegnelse være »*punch au rhum*«, med eller uden udtrykket »likør«,

— med forbehold af artikel 3, nr. 2), artikel 10, stk. 5, litra b), og artikel 11, kan den forskriftsmæssige betegnelse for likør, der indeholder mælk eller mælkeprodukter, være »fløde« suppleret med navnet på den råvare, der er anvendt til at give likøren dens fremherskende smag, med eller uden udtrykket »likør«.

e) Følgende sammensatte udtryk kan anvendes ved beskrivelsen, præsentation og mærkningen af likører, der er fremstillet i Unionen, hvor landbrugsethanol eller landbrugsdestillat er anvendt til at afspejle etablerede produktionsmetoder:

— prune brandy

— orange brandy

— apricot brandy

— cherry brandy

— *solbærrom* eller »blackcurrant rum«.

Ved beskrivelse, præsentation og mærkning af de i dette litra omhandlede likører skal det sammensatte udtryk stå på én linje med ensartede bogstaver af samme skrifttype og farve, og ordet »likør« skal stå i umiddelbar nærhed heraf med mindst lige så store bogstavtyper. Hvis alkoholen ikke stammer fra den angivne spiritus, skal dens oprindelse angives på etiketten i samme synsfelt som det sammensatte udtryk og udtrykket »likør«, enten ved angivelse af, hvilken type landbrugsalkohol der er anvendt, eller med ordene »fremstillet af« eller »på basis af« efterfulgt af udtrykket »landbrugsalkohol«.

f) Uden at det berører artikel 11 og 12 og artikel 13, stk. 4, kan den forskriftsmæssige betegnelse »likør« suppleres med navnet på en aroma eller en fødevare, som giver spiritussen dens fremherskende smag, forudsat at spiritussen får smagen fra aromagivende fødevarer, aromapræparater og naturlige aromastoffer fremstillet af de råvarer, der er omhandlet i aromaens eller fødevarens navn, og kun suppleret med aromastoffer, hvis det er nødvendigt for at forstærke smagen af den pågældende råvare.

34. **Crème de (suppleret med navnet på en anvendt frugt eller anden råvare)**

a) Crème de (suppleret med navnet på en anvendt frugt eller anden råvare) er en likør, som har et minimumsindhold af produkt til sødning på 250 gram pr. liter udtrykt i invertsukker.

b) Crème de (suppleret med navnet på en anvendt frugt eller anden råvare) har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 15 %.

c) Reglerne om aromastoffer og aromapræparater til fremstilling af likør i kategori 33 gælder for denne spiritus.

d) De anvendte råvarer må ikke omfatte mælkeprodukter.

e) Den frugt eller anden råvare, der benyttes i den forskriftsmæssige betegnelse, er den frugt eller råvare, som giver den pågældende spiritus dens fremherskende smag.

f) Den forskriftsmæssige betegnelse kan suppleres med udtrykket »likør«.

g) Den forskriftsmæssige betegnelse »*crème de cassis*« må kun anvendes for likører, der er fremstillet af solbær, og som har et indhold af produkt til sødning på over 400 gram pr. liter udtrykt i invertsukker.

35. ***Sloe gin***

a) *Sloe gin* er en likør, der er fremstillet ved udblødning af slåen i *gin* med eventuel tilsætning af slåensaft.

b) *Sloe gin* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 25 %.

c) Ved fremstillingen af *sloe gin* må der kun anvendes naturlige aromastoffer og aromapræparater.

d) Den forskriftsmæssige betegnelse kan suppleres med udtrykket »likør«.

36. ***Sambuca***

a) *Sambuca* er en farveløs likør med anissmag, der opfylder følgende krav:

i) den indeholder destillater af grøn anis (*Pimpinella anisum* L.), stjerneanis (*Illicium verum* L.) eller andre krydderurter

ii) den har et minimumsindhold af produkt til sødning på 350 gram pr. liter udtrykt i invertsukker

iii) den har et naturligt anetholindhold på mindst 1 gram og højst 2 gram pr. liter.

b) *Sambuca* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 38 %.

c) Reglerne om aromaer og aromapræparater til fremstilling af likør i kategori 33 gælder for *sambuca*.

d) *Sambuca* må ikke være farvet.

e) Den forskriftsmæssige betegnelse kan suppleres med udtrykket »likør«.

37. ***Maraschino, marrasquino* eller *maraskino***

a) *Maraschino, marrasquino* eller *maraskino* er en farveløs likør, der er aromatiseret hovedsagelig ved anvendelse af et destillat af maraskakirsebær eller det produkt, der fremkommer ved udblødning af kirsebær eller dele af kirsebær i landbrugsethanol eller et destillat af maraskakirsebær, og som har et minimumsindhold af produkt til sødning på 250 gram pr. liter udtrykt i invertsukker.

b) *Maraschino, marrasquino* eller *maraskino* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 24 %.

c) Reglerne om aromastoffer og aromapræparater til fremstilling af likør i kategori 33 gælder for *maraschino, marrasquino* eller *maraskino*.

d) *Maraschino, marrasquino* eller *maraskino* må ikke være farvet.

e) Den forskriftsmæssige betegnelse kan suppleres med udtrykket »likør«.

38. ***Nocino* eller *orehovec***

a) *Nocino* eller *orehovec* er en likør, der er aromatiseret hovedsagelig ved udblødning eller ved udblødning og destillation af hele grønne valnødder (*Juglans regia* L.), og som har et minimumsindhold af produkt til sødning på 100 gram pr. liter udtrykt i invertsukker.

b) *Nocino* eller *orehovec* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 30 %.

c) Reglerne om aromastoffer og aromapræparater til fremstilling af likør i kategori 33 gælder for *nocino* eller *orehovec*.

d) Den forskriftsmæssige betegnelse kan suppleres med udtrykket »likør«.

39. **Æggelikør eller *advocaat* eller *avocat* eller *advokat***

a) Æggelikør eller *advocaat* eller *avocat* eller *advokat* er en likør, eventuelt aromatiseret, der er fremstillet af landbrugsethanol, landbrugsdestillat eller spiritus eller en kombination deraf, og hvis ingredienser er kvalitetsæggeblommer, æggehvider og sukker eller honning eller begge dele. Minimumsindholdet af sukker eller honning er på 150 gram pr. liter udtrykt i invertsukker. Minimumsindholdet af rene æggeblommer er på 140 gram pr. liter af det endelige produkt. Enhver anvendelse af æg fra høns af andre arter end *Gallus gallus* skal være angivet på etiketten.

b) Æggelikør eller *advocaat* eller *avocat* eller *advokat* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 14 %.

c) Kun aromagivende fødevarer, aromastoffer og aromapræparater må anvendes ved fremstillingen af æggelikør eller *advocaat* eller *avocat* eller *advokat*.

d) Mejeriprodukter må anvendes ved fremstillingen af æggelikør eller *advocaat* eller *avocat* eller *advokat*.

40. **Likør med æg**

a) Likør med æg er en likør, eventuelt aromatiseret, der er fremstillet af landbrugsethanol, landbrugsdestillat eller spiritus eller en kombination heraf, og hvis karakteristiske ingredienser er kvalitetsæggeblommer, æggehvider og sukker eller honning eller begge dele. Minimumsindholdet af sukker eller honning er på 150 gram pr. liter udtrykt i invertsukker. Minimumsindholdet af æggeblommer er på 70 gram pr. liter af det endelige produkt.

b) Likør med æg har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 15 %.

c) Ved fremstillingen af likør med æg må der kun anvendes aromagivende fødevarer, naturlige aromastoffer og aromapræparater.

d) Mejeriprodukter må anvendes ved fremstillingen af likør med æg.

41. ***Mistrà***

a) *Mistrà* er en farveløs spiritus, der er aromatiseret med anis eller naturlig anethol, der opfylder følgende krav:

i) den har et naturligt anetholindhold på mindst 1 gram og højst 2 gram pr. liter.

ii) den kan også indeholde et destillat af krydderurter

iii) den er ikke sødet.

b) *Mistrà* har et alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 40 % og højst 47 %.

c) *Mistrà* må kun være aromatiseret med aromapræparater og naturlige aromastoffer.

d) *Mistrà* må ikke være farvet.

42. ***Väkevä glögi* eller *spritglögg***

a) *Väkevä glögi* eller *spritglögg* er spiritus, der er fremstillet ved at aromatisere vin eller vinprodukter og landbrugsethanol med aromaer af nelliker eller kanel eller begge dele ved hjælp af en af følgende processer eller en kombination heraf:

i) udblødning eller destillation

ii) destillation af alkoholen under tilstedeværelsen af dele af ovennævnte planter

iii) tilsætning af naturlige aromastoffer af nelliker eller kanel.

b) *Väkevä glögi* eller *spritglögg* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 15 %.

c) *Väkevä glögi* eller *spritglögg* må kun være aromatiseret med aromastoffer, aromapræparater eller andre aromaer, men aromaen af krydderierne i litra a) skal være fremherskende.

d) Indholdet af vin eller vinprodukter i det endelige produkt må ikke overstige 50 %.

43. ***Berenburg* eller *Beerenburg***

a) *Berenburg* eller *Beerenburg* er en spiritus, der opfylder følgende krav:

i) den er fremstillet af landbrugsethanol

ii) den er fremstillet ved udblødning af frugt eller planter eller dele deraf

iii) der som specifik aroma indeholder destillat af ensianrødder (*Gentiana lutea* L.), enebær (*Juniperus communis* L.) og laurbærblade (*Laurus nobilis* L.)

iv) den har lysebrun til mørkebrun farve

v) den kan være sødet med et maksimumsindhold af produkt til sødning på 20 gram pr. liter udtrykt i invertsukker.

b) *Berenburg* eller *Beerenburg* har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 30 %.

c) *Berenburg* eller *Beerenburg* må kun være aromatiseret med aromapræparater og naturlige aromastoffer.

44. **Honningnektar eller mjødnektar**

a) Honningnektar eller mjødnektar er spiritus, der er fremstillet ved at aromatisere en blanding af gæret honningmæsk og honningdestillat eller landbrugsethanol eller begge dele, og som indeholder mindst 30 % gæret honningmæsk udtrykt i volumen.

b) Honningnektar eller mjødnektar har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 22 %.

c) Honningnektar eller mjødnektar må kun være aromatiseret med aromapræparater og naturlige aromastoffer, forudsat at honningens smag er fremherskende.

d) Honningnektar eller mjødnektar må kun være sødet med honning.

BILAG II

SÆRLIGE REGLER FOR VISSE TYPER SPIRITUS

1. *Rum-Verschnitt* fremstilles i Tyskland ved at blande rom og landbrugsethanol, således at mindst 5 % af alkoholen i det endelige produkt hidrører fra rom. *Rum-Verschnitt* har et minimumsalkoholindhold på 37,5 %. Ved beskrivelsen, præsentationen og mærkningen skal udtrykket »*Verschnitt*« angives med bogstaver af samme skrifttype, størrelse, farve og på samme linje som ordet »*Rum*« og for flaskers vedkommende være anbragt på forsideetiketten. Den forskriftsmæssige betegnelse på dette produkt skal være »spiritus«. Hvis *Rum-Verschnitt* bringes i omsætning uden for Tyskland, skal produktets alkoholsammensætning anføres på etiketten.

2. *Slivovice* fremstilles i Tjekkiet ved tilsætning af landbrugsethanol til blommedestillat før den endelige destillation, således at mindst 70 % af alkoholen i det endelige produkt hidrører fra blommedestillat. Den forskriftsmæssige betegnelse på dette produkt skal være »spiritus«. Betegnelsen »*slivovice*« kan tilføjes, hvis det anføres i samme synsfelt på forsideetiketten. Hvis *slivovice* bringes i omsætning uden for Tjekkiet, skal produktets alkoholsammensætning anføres på etiketten. Denne bestemmelse berører ikke anvendelsen af de forskriftsmæssige betegnelser for frugtbrændevin i kategori 9 i bilag I.

3. *Guignolet Kirsch* fremstilles i Frankrig ved blanding af *guignolet* og *kirsch*, således at mindst 3 % af den samlede mængde ren alkohol i det endelige produkt hidrører fra *kirsch*. Ved beskrivelsen, præsentationen og mærkningen skal ordet »*guignolet*« angives med bogstaver af samme skrifttype, størrelse, farve og på samme linje som ordet »*kirsch*« og for flaskers vedkommende være anbragt på forsideetiketten. Den forskriftsmæssige betegnelse på dette produkt skal være »likør«. I produktets alkoholsammensætning skal anføres den procentdel, som *guignolets* og *kirschs* mængde af ren alkohol udgør af den samlede mængde ren alkohol i *guignolet kirsch*.

BILAG III

DET DYNAMISKE LAGRINGSSYSTEM »*CRIADERAS Y SOLERA*« ELLER »*SOLERA E CRIADERAS*«

Det dynamiske lagringssystem »*criaderas y solera*« eller »*solera e criaderas*« består af periodisk aftapning af en del af den *brandy*, der ligger i hvert af de egetræsfade og -beholdere, som tilsammen udgør et lagringsniveau, og en tilsvarende genopfyldning med *brandy* fra det foregående lagringsniveau.

Definitioner

»Lagringsniveau«: det enkelte sæt af egetræsfade og -beholdere på samme modningstrin, igennem hvilket den pågældende *brandy* passerer i løbet af sin lagringsproces. Hvert niveau benævnes »*criadera*«, bortset fra det sidste før ekspeditionen af den pågældende *brandy*, der benævnes »*solera*«.

»Aftapning«: aftapning af en del af den pågældende *brandy* fra hvert egetræsfad eller -beholder i et lagringsniveau for at blive fyldt på egetræsfadene og -beholderne i det følgende lagringsniveau eller for *solera*-niveauets vedkommende for at blive afsendt.

»Genopfyldning«: den mængde *brandy* fra egetræsfadene/-beholderne i et givet lagringsniveau, som påfyldes og blandes med indholdet i egetræsfadene og -beholderne i det næstfølgende niveau efter lagringstid.

»Gennemsnitlig lagringstid«: den tid, det tager en samlet *brandy*-beholdning at gennemgå lagringsprocessen, beregnet ved at dele den samlede mængde *brandy* i samtlige lagringsniveauer med den mængde, der aftappes fra det sidste niveau — *solera* — på et år.

Gennemsnitsalderen for den *brandy*, der tappes fra *solera*-niveauet beregnes ved hjælp af følgende formel: t = Vt/Ve, hvor:

— t er gennemsnitsalderen, udtrykt i år

— Vt er summen af den samlede lagerbeholdning i lagringssystemet, udtrykt i liter ren alkohol

— Ve er det samlede produktvolumen, der aftappes til afsendelse i løbet af et år, udtrykt i liter ren alkohol.

Hvis der er tale om egetræsfade og -beholdere på mindre end 1 000 liter, må antallet af aftapninger og påfyldninger pr. år højst være dobbelt så stort som antallet af niveauer i systemet for at garantere, at den yngste komponent er mindst seks måneder gammel.

Såfremt der er tale om egetræsfade og -beholdere på 1 000 liter eller derover, skal antallet af aftapninger og påfyldninger pr. år være mindre end eller lig med antallet af niveauer i systemet for at garantere, at den yngste komponent er mindst ét år gammel.

BILAG IV

Sammenligningstabel

Denne forordning	Forordning (EF) nr. 110/2008
Artikel 1, stk. 1 og 2	Artikel 1, stk. 1 og 2
Artikel 2, litra a)-d)	Artikel 2, stk. 1 og 3
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, litra f)	Bilag I, punkt 6
Artikel 3, nr. 1)	Artikel 8
Artikel 3, nr. 2) og 3)	Artikel 10
Artikel 3, nr. 4)	Artikel 15, stk. 1
Artikel 3, nr. 5)	—
Artikel 3, nr. 6)	—
Artikel 3, nr. 7)	Artikel 15, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 3, nr. 8)	—
Artikel 3, nr. 9) og 10)	Artikel 11, stk. 2, og bilag I, punkt 4
Artikel 3, nr. 11) og 12)	Bilag I, punkt 7
Artikel 4, nr., 1)	Artikel 7 og bilag I, punkt 14
Artikel 4, nr. 2)	Artikel 7 og bilag I, punkt 15
Artikel 4, nr. 3)	Artikel 7 og bilag I, punkt 16
Artikel 4, nr. 4)	—
Artikel 4, nr. 5)	Bilag I, punkt 17
Artikel 4, nr. 6)	—
Artikel 4, nr. 7)	Bilag I, punkt 2
Artikel 4, nr. 8)	Bilag I, punkt 3
Artikel 4, nr. 9)	Bilag I, punkt 3
Artikel 4, nr. 10)	Bilag I, punkt 5
Artikel 4, nr. 11)	Bilag I, punkt 8
Artikel 4, nr. 12)	Bilag I, punkt 9
Artikel 4, nr. 13)	—
Artikel 4, nr. 14)	—
Artikel 4, nr. 15)	—
Artikel 4, nr. 16)	—
Artikel 4, nr. 17)	—
Artikel 4, nr. 18)	—
Artikel, nr. 19) og 20)	Bilag I, punkt 10
Artikel 4, nr. 21)	—
Artikel 4, nr. 22)	—
Artikel 4, nr. 23)	Bilag I, punkt 11
Artikel 4, nr. 24)	Bilag I, punkt 12
Artikel 5	Bilag I, punkt 1

Denne forordning	Forordning (EF) nr. 110/2008
Artikel 6, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 3, stk. 3
Artikel 6, stk. 3	Artikel 3, stk. 4
Artikel 7, stk. 1	Artikel 4
Artikel 7, stk. 2	Artikel 5, stk. 1
Artikel 7, stk. 3	Artikel 5, stk. 2
Artikel 7, stk. 4	Artikel 5, stk. 3
Artikel 8, stk. 1	Artikel 26
Artikel 8, stk. 2	Artikel 1, stk. 3
Artikel 8, stk. 3	—
Artikel 8, stk. 4	—
Artikel 9	—
Artikel 10, stk. 1	—
Artikel 10, stk. 2	Artikel 9, stk. 1
Artikel 10, stk. 3	Artikel 9, stk. 2
Artikel 10, stk. 4	Artikel 9, stk. 3
Artikel 10, stk. 5	Artikel 9, stk. 5 og 6
Artikel 10, stk. 6, litra a)-c), e) og f)	—
Artikel 10, stk. 6, litra d)	Artikel 12, stk. 2
Artikel 10, stk. 7, første afsnit	Artikel 9, stk. 4 og 7
Artikel 10, stk. 7, andet afsnit	—
Artikel 11, stk. 1	Artikel 10, stk. 1 og 2
Artikel 11, stk. 2 og 3	—
Artikel 12, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 12, stk. 2, 3 og 4	—
Artikel 13, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 13, stk. 2	Artikel 9, stk. 9
Artikel 13, stk. 3, første og andet afsnit	Artikel 11, stk. 4
Artikel 13, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 11, stk. 5
Artikel 13, stk. 3, fjerde afsnit	—
Artikel 13, stk. 4, første afsnit	Artikel 11, stk. 3
Artikel 13, stk. 4, andet afsnit	Artikel 11, stk. 4
Artikel 13, stk. 4, tredje afsnit	Artikel 11, stk. 5
Artikel 13, stk. 5	—
Artikel 13, stk. 6	Artikel 12, stk. 3
Artikel 13, stk. 7	—
Artikel 14, stk. 1	Bilag I, punkt 13
Artikel 14, stk. 2	—
Artikel 15, stk. 1	Artikel 14, stk. 2

Denne forordning	Forordning (EF) nr. 110/2008
Artikel 15, stk. 2	—
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 13
Artikel 18	—
Artikel 19, stk. 1	Artikel 12, stk. 3
Artikel 19, stk. 2	—
Artikel 20, litra a)	—
Artikel 20, litra b)	Artikel 28, stk. 2
Artikel 20, litra c)	—
Artikel 20, litra d)	—
Artikel 21, stk. 1	—
Artikel 21, stk. 2	Artikel 16
Artikel 21, stk. 3	Artikel 15, stk. 3, første afsnit
Artikel 21, stk. 4	—
Artikel 22, stk. 1, første afsnit	Artikel 17, stk. 4
Artikel 22, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 22, stk. 2	—
Artikel 23, stk. 1, indledningen og litra a), b) og c)	—
Artikel 23, stk. 1, andet afsnit	Artikel 17, stk. 3
Artikel 23, stk. 2	Artikel 17, stk. 1, andet punktum
Artikel 24, stk. 1-4	—
Artikel 24, stk. 5, 6 og 7	Artikel 17, stk. 2
Artikel 24, stk. 8	Artikel 17, stk. 3
Artikel 24, stk. 9	Artikel 17, stk. 1, første punktum
Artikel 25	—
Artikel 26, stk. 1, første afsnit	Artikel 17, stk. 5
Artikel 26, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 26, stk. 2	Artikel 17, stk. 6
Artikel 27, stk. 1	Artikel 17, stk. 7, første punktum
Artikel 27, stk. 2, 3 og 4	—
Artikel 27, stk. 5	Artikel 17, stk. 7, andet punktum
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30, stk. 1, 2 og 3	Artikel 17(8), første punktum
Artikel 30, stk. 4, første afsnit	Artikel 17(8), andet punktum
Artikel 30, stk. 4, andet afsnit	—
Artikel 31	Artikel 21
Artikel 32	Artikel 18

Denne forordning	Forordning (EF) nr. 110/2008
Artikel 33, stk. 1	Artikel 15, stk. 2
Artikel 33, stk. 2 og 3	—
Artikel 34, stk. 1, 2 og 3	Artikel 19
Artikel 34, stk. 4	—
Artikel 35, stk. 1, første afsnit	Artikel 15, stk. 3, andet afsnit
Artikel 35, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 35, stk. 2	Artikel 23, stk. 3
Artikel 35, stk. 3	—
Artikel 36, stk. 1	Artikel 23, stk. 1
Artikel 36, stk. 2	Artikel 23, stk. 2
Artikel 37	—
Artikel 38, stk. 1	—
Artikel 38, stk. 2	Artikel 22, stk. 1
Artikel 38, stk. 3	Artikel 22, stk. 2
Artikel 38, stk. 4	—
Artikel 38, stk. 5	Artikel 22, stk. 3
Artikel 38, stk. 6	Artikel 22, stk. 4
Artikel 39, stk. 1	—
Artikel 39, stk. 2 og 3	—
Artikel 40	—
Artikel 41	—
Artikel 42	—
Artikel 43, stk. 1	Artikel 24, stk. 1
Artikel 43, stk. 2	Artikel 24, stk. 3
Artikel 44, stk. 1	Artikel 24, stk. 2
Artikel 44, stk. 2	—
Artikel 45	Artikel 6
Artikel 46	—
Artikel 47	Artikel 25
Artikel 48	—
Artikel 49	Artikel 29
Artikel 50	Artikel 28
Artikel 51	Artikel 30
Bilag I, kategori 1-31	Bilag II, kategori 1-31
Bilag I, kategori 32	Bilag II, kategori 37a
Bilag I, kategori 33	Bilag II, kategori 32
Bilag I, kategori 34	Bilag II, kategori 33
Bilag I, kategori 35	Bilag II, kategori 37

Denne forordning	Forordning (EF) nr. 110/2008
Bilag I, kategori 36	Bilag II, kategori 38
Bilag I, kategori 37	Bilag II, kategori 39
Bilag I, kategori 38	Bilag II, kategori 40
Bilag I, kategori 39	Bilag II, kategori 41
Bilag I, kategori 40	Bilag II, kategori 42
Bilag I, kategori 41	Bilag II, kategori 43
Bilag I, kategori 42	Bilag II, kategori 44
Bilag I, kategori 43	Bilag II, kategori 45
Bilag I, kategori 44	Bilag II, kategori 46
Bilag II	Bilag II, delen med titlen »Anden spiritus«
Bilag III	—
Bilag IV	—

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/788

af 17. april 2019

om det europæiske borgerinitiativ

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 24,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med traktaten om Den Europæiske Union (TEU) indføres et unionsborgerskab. Unionens borgere (»borgere«) har ret til at henvende sig direkte til Kommissionen med en anmodning om, at den fremsætter et forslag til en EU-retsakt til gennemførelse af traktaterne, hvilket svarer til den ret, som traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) giver Europa-Parlamentet i henhold til artikel 225 og Rådet i henhold til artikel 241. Det europæiske borgerinitiativ bidrager således til at styrke Unionens demokratiske funktionsmåde gennem borgernes deltagelse i dens demokratiske og politiske liv. Som det fremgår af strukturen i artikel 11 i TEU og artikel 24 i TEUF, bør det europæiske borgerinitiativ tages i betragtning i forbindelse med andre midler, hvormed borgerne kan henlede Unionens institutioners opmærksomhed på visse spørgsmål, og som navnlig består i dialog med repræsentative sammenslutninger og civilsamfundet, samråd med berørte parter, andragender og begæringer til Ombudsmanden.

(2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 ([4]) fastlagdes regler og procedurer for det europæiske borgerinitiativ, og forordningen blev suppleret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1179/2011 ([5]).

(3) I sin rapport om anvendelsen af forordning (EU) nr. 211/2011 fra 31. marts 2015 henledte Kommissionen opmærksomheden på en række udfordringer, som er opstået i forbindelse med implementeringen af forordningen, og den gav tilsagn om at foretage yderligere analyse af disse spørgsmåls indvirkning på det europæiske borgerinitiativs effektivitet og om at forbedre instrumentets funktion.

(4) Europa-Parlamentet har i sin beslutning af 28. oktober 2015 om det europæiske borgerinitiativ ([6]) og i sit udkast til lovgivningsmæssig initiativbetænkning af 26. juni 2017 ([7]) opfordret Kommissionen til at foretage en revision af forordning (EU) nr. 211/2011 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1179/2011.

(5) Denne forordning sigter mod at gøre det europæiske borgerinitiativ mere tilgængeligt, mindre byrdefuldt og lettere at anvende for initiativtagere og støtter samt styrke opfølgningen på det med henblik på at realisere dets fulde potentiale som et redskab til fremme af debat. Det bør også gøre det lettere for så mange borgere som muligt at deltage i Unionens demokratiske beslutningsproces.

([1]) EUT C 237 af 6.7.2018, s. 74.
([2]) EUT C 247 af 13.7.2018, s. 62.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.4.2019.
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16. februar 2011 om borgerinitiativer (EUT L 65 af 11.3.2011, s. 1).
([5]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1179/2011 af 17. november 2011 om fastsættelse af tekniske specifikationer for onlineindsamlingssystemer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 om borgerinitiativer (EUT L 301 af 18.11.2011, s. 3).
([6]) EUT C 355 af 20.10.2017, s. 17.
([7]) 2017/2024 (INL).

(6) For at kunne nå disse mål bør procedurerne og betingelserne i forbindelse med det europæiske borgerinitiativ være effektive gennemsigtige, klare, enkle og brugervenlige, tilgængelige for personer med handicap, samt stå i et rimeligt forhold til dette instruments art. De bør sikre en fornuftig balance mellem rettigheder og forpligtelser og bør sikre, at gyldige initiativer på passende vis undersøges og følges op af Kommissionen.

(7) Der bør fastsættes en minimumsalder for, hvornår borgerne kan støtte et initiativ. Denne minimumsalder bør svare til den alder, hvor borgerne er berettigede til at stemme ved valg til Europa-Parlamentet. For at fremme de unge borgeres deltagelse i det demokratiske liv i Unionen og dermed opnå det fulde potentiale i det europæiske borgerinitiativ som et deltagelsesdemokratisk instrument bør de medlemsstater, der finder det hensigtsmæssigt, kunne fastsætte minimumsalderen for at støtte et initiativ til 16 år, hvilket de bør underrette Kommissionen om. Kommissionen bør regelmæssigt gennemgå, hvordan det europæiske borgerinitiativ fungerer, herunder for så vidt angår minimumsalderen for at støtte initiativer. Medlemsstaterne opfordres til at overveje at fastsætte minimumsalderen til 16 år i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

(8) I henhold til artikel 11, stk. 4, i TEU skal et initiativ, hvorved Kommissionen opfordres til inden for rammerne af sine beføjelser at fremsætte et egnet forslag om spørgsmål, hvor en EU-retsakt efter borgernes opfattelse er nødvendig til gennemførelse af traktaterne, tages af mindst en million unionsborgere, der kommer fra et betydeligt antal medlemsstater.

(9) For at sikre, at et initiativ repræsenterer en EU-interesse og samtidig forbliver let at anvende, bør det minimumsantal af medlemsstater, som borgerne skal komme fra, fastsættes til en fjerdedel af medlemsstaterne.

(10) For at sikre, at et initiativ er repræsentativt, og at betingelserne for borgere, der støtter et initiativ, er ensartede, er det desuden hensigtsmæssigt at fastsætte det minimum af underskrivere, der skal komme fra hver af disse medlemsstater. Dette minimum af underskrivere, der kræves for hver medlemsstat, bør være degressivt proportionalt og svare til antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet for hver medlemsstat multipliceret med det samlede antal medlemmer af Europa-Parlamentet.

(11) For at gøre de europæiske borgerinitiativer mere inklusive og synlige kan initiativtagerne bruge deres eget promoverings- og kommunikationssprog ud over EU-institutionernes officielle sprog, som i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige orden har officiel status på hele eller dele af deres område.

(12) Selv om personoplysninger, der behandles i medfør af denne forordning, kan omfatte følsomme oplysninger, er det på baggrund af det europæiske borgerinitiativs karakter af deltagelsesdemokratisk instrument rimeligt at stille krav om personoplysninger i forbindelse med støtte til et initiativ og at behandle sådanne oplysninger, for så vidt som det er nødvendigt med henblik på kontrol af støttetilkendegivelser i overensstemmelse med national ret og praksis.

(13) Med henblik på at gøre det europæiske borgerinitiativ mere tilgængeligt bør Kommissionen yde oplysninger, bistand og praktisk støtte til borgere og initiativtagergrupper, navnlig om de aspekter af denne forordning, der henhører under dens kompetence. For at styrke disse oplysninger og denne bistand bør Kommissionen også stille en onlinesamarbejdsplatform til rådighed, der giver et dedikeret diskussionsforum og uafhængig støtte, oplysninger og juridisk rådgivning vedrørende det europæiske borgerinitiativ. Platformen bør være åben for borgere, initiativtagergrupper, organisationer og eksterne eksperter med erfaring i at tilrettelægge europæiske borgerinitiativer. Platformen bør være tilgængelig for personer med handicap.

(14) For at give initiativtagergrupperne mulighed for at forvalte deres initiativ under hele proceduren bør Kommissionen stille et onlineregister (»registret«) til rådighed for det europæiske borgerinitiativ. For at øge bevidstheden og sikre gennemsigtighed i alle initiativer bør registret bestå af et offentligt websted med omfattende generelle oplysninger om det europæiske borgerinitiativ samt ajourførte oplysninger om de enkelte initiativer, deres status og de erklærede støtte- og finansieringskilder på grundlag af oplysninger indgivet af initiativtagergruppen.

(15) For at sikre nærhed til borgerne og øge bevidstheden om det europæiske borgerinitiativ bør medlemsstaterne oprette et eller flere kontaktpunkter på deres respektive områder med henblik på at informere og bistå borgerne i forbindelse med det europæiske borgerinitiativ. Sådanne oplysninger og sådan assistance bør navnlig vedrøre de aspekter af denne forordning, hvis gennemførelse henhører under de nationale myndigheders kompetence

i medlemsstaterne, eller som vedrører gældende national ret, og hvor disse myndigheder derfor er bedst placeret til at informere og bistå borgerne og initiativtagergrupperne. Medlemsstaterne bør, hvor det er hensigtsmæssigt, søge synergier med tjenester, der yder støtte til anvendelsen af lignende nationale instrumenter. Kommissionen, herunder dens repræsentationer i medlemsstaterne, bør sikre et tæt samarbejde med de nationale kontaktpunkter om disse oplysnings- og bistandsaktiviteter, herunder, hvis det er relevant, om kommunikationsaktiviteter på EU-plan.

(16) For at kunne fremsætte og forvalte et borgerinitiativ kræves et minimum af organisatorisk struktur. Denne struktur bør tage form af en initiativtagergruppe sammensat af fysiske personer, der er bosiddende i mindst syv forskellige medlemsstater, for at tilskynde til udvikling af EU-dækkende temaer og fremme refleksionen over disse temaer. For at sikre gennemsigtighed og en smidig og effektiv kommunikation bør initiativtagergruppen udpege en repræsentant til at fungere som bindeled mellem initiativtagergruppen og EU-institutionerne under hele proceduren. Initiativtagergruppen bør have mulighed for i overensstemmelse med national ret at oprette en retlig enhed til forvaltning af initiativet. Denne retlige enhed bør med henblik på denne forordning betragtes som initiativtagergruppen.

(17) Selv om ansvar og sanktioner i forbindelse med behandlingen af personoplysninger fortsat er reguleret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([8]), bør initiativtagergruppen i overensstemmelse med gældende national ret hæfte solidarisk for enhver skade, som dens medlemmer måtte forvolde i forbindelse med forvaltningen af et initiativ ved retsstridige handlinger, såfremt sådanne handlinger begås forsætligt, eller ved grov uagtsomhed. Medlemsstaterne bør sikre, at initiativtagergrupper pålægges passende sanktioner for overtrædelser af denne forordning.

(18) For at sikre sammenhæng og gennemsigtighed i forbindelse med initiativer og for at undgå en situation, hvor der indsamles underskrifter til et initiativ, der ikke opfylder betingelserne i traktaterne eller denne forordning, bør initiativer, der overholder betingelserne i denne forordning, registreres af Kommissionen forud for starten af indsamlingen en af støttetilkendegivelser fra borgerne. Kommissionen bør, når den varetager registreringen, fuldt ud overholde begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, i TEUF og det generelle princip om god forvaltningsskik som fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(19) Med henblik på at gøre det europæiske borgerinitiativ effektivt og mere tilgængeligt under hensyntagen til, at procedurerne og betingelserne i forbindelse med initiativet skal være klare, enkle og brugervenlige samt stå i et rimeligt forhold til borgerinitiativets art og for at sikre, at så mange initiativer som muligt registreres, er det hensigtsmæssigt, at der foretages en delvis registrering af et initiativ i tilfælde, hvor kun en del eller dele af initiativet opfylder kravene for registrering i henhold til denne forordning. Der bør foretages en delvis registrering af initiativer, såfremt en del af initiativet, herunder dets vigtigste mål, ikke falder åbenbart uden for Kommissionens beføjelse til at fremsætte et forslag til en EU-retsakt med henblik på gennemførelse af traktaterne, og når alle de øvrige registreringskrav er opfyldt. Klarhed og gennemsigtighed bør sikres for så vidt angår omfanget af den delvise registrering, og de potentielle underskrivere bør oplyses om omfanget af registreringen og det forhold, at støttetilkendegivelserne kun indsamles i relation til omfanget af initiativets registrering. Kommissionen bør underrette initiativtagergruppen på en tilstrækkelig detaljeret måde om grundene til sin afgørelse om ikke at registrere eller kun delvist at registrere et initiativ samt om alle retlige og udenretlige klagemuligheder, der står til dens rådighed.

(20) Støttetilkendegivelser til et initiativ bør indsamles inden en bestemt tidsfrist. For at sikre, at et initiativ fortsat er relevant, og samtidig tager hensyn til, hvor kompliceret det er at indsamle støttetilkendegivelser i hele Unionen, bør tidsfristen ikke være længere end 12 måneder fra indsamlingsperiodens startdato, som fastlægges af initiativtagergruppen. Initiativtagergrupper bør have mulighed for at vælge startdatoen for indsamlingsperioden inden for en frist på seks måneder fra registreringen af initiativet, Initiativtagergrupper bør meddele Kommissionen den valgte dato senest 10 arbejdsdage inden den pågældende dato. For at sikre koordinering med de nationale myndigheder bør Kommissionen underrette medlemsstaterne om den dato, som initiativtagergrupper har meddelt.

(21) For at gøre det europæiske borgerinitiativ mere tilgængeligt, mindre byrdefuldt og lettere at anvende for initiativtagere og borgere bør Kommissionen oprette og drive et centralt system til indsamling af støttetilkendegivelser online. Dette system bør stilles gratis til rådighed for initiativtagergrupperne og have de nødvendige tekniske specifikationer til at muliggøre onlineindsamling, herunder med hensyn til hosting og software, samt adgangsfunktioner til at sikre, at borgere med handicap kan støtte initiativerne. Systemet bør oprettes og vedligeholdes i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2017/46 ([9]).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

([9]) Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2017/46 af 10. januar 2017 om kommunikations- og informationssystemernes sikkerhed i Europa-Kommissionen (EUT L 6 af 11.1.2017, s. 40).

(22) Borgerne bør have mulighed for at støtte initiativer online eller på papir ved udelukkende at angive de personoplysninger, som er fastsat i bilag III til denne forordning. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen, om de ønsker at være omfattet af del A eller B i bilag III. Borgere, der anvender det europæiske borgerinitiativs centrale onlineindsamlingssystem, bør have mulighed for at støtte et initiativ online ved anvendelse af anmeldte elektroniske identifikationsmidler eller ved at underskrive med en elektronisk signatur, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ([10]). Kommissionen og medlemsstaterne bør indføre de relevante tekniske funktioner med henblik herpå inden for rammerne af nævnte forordning. Borgerne bør kun underskrive en støttetilkendegivelse én gang.

(23) For at lette overgangen til det nye centrale onlineindsamlingssystem bør en initiativtagergruppe fortsat have mulighed for at oprette sine egne onlineindsamlingssystemer og indsamle støttetilkendegivelser gennem dette system for initiativer, der er registreret i overensstemmelse med denne forordning, senest den 31. december 2022. Initiativtagergruppen bør anvende ét enkelt individuelt onlineindsamlingssystem for hvert initiativ. Individuelle onlineindsamlingssystemer, der oprettes og forvaltes af en initiativtagergruppe, bør have tilstrækkelige tekniske og sikkerhedsmæssige egenskaber med henblik på at sørge for sikker indsamling, opbevaring og overførsel af oplysninger gennem hele proceduren. Med henblik herpå bør Kommissionen fastsætte detaljerede tekniske specifikationer for de individuelle onlineindsamlingssystemer i samarbejde med medlemsstaterne. Det bør være muligt for Kommissionen at søge rådgivning hos Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA), som bistår EU-institutionerne i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af politikker vedrørende sikkerhed for net- og informationssystemer.

(24) Medlemsstaterne bør kontrollere, at de individuelle onlineindsamlingssystemer, som er oprettet af initiativtagergrupperne, opfylder kravene i denne forordning, og udstede et dokument, der bekræfter denne overensstemmelse, inden støttetilkendegivelserne indsamles. Attesteringen af de individuelle onlineindsamlingssystemer bør foretages af de kompetente nationale myndigheder i den medlemsstat, hvori de oplysninger, der indsamles gennem det individuelle onlineindsamlingssystem, opbevares. Uden at dette berører de beføjelser, der er tillagt de nationale tilsynsmyndigheder i henhold til forordning (EU) 2016/679 om databeskyttelse, bør medlemsstaterne udpege den kompetente nationale myndighed, der er ansvarlig for attesteringen af systemerne. Medlemsstaterne bør gensidigt anerkende de attester, der er udstedt af deres kompetente myndigheder.

(25) Når et initiativ har modtaget det nødvendige antal støttetilkendegivelser fra underskrivere, bør den enkelte medlemsstat have ansvaret for at kontrollere og bekræfte de støttetilkendegivelser, der er underskrevet af dens statsborgere, med henblik på at vurdere, om man har nået det påkrævede minimumsantal af underskrivere med ret til at støtte et europæisk borgerinitiativ. Af hensyn til behovet for at begrænse den administrative byrde for medlemsstaterne bør disse kontroller gennemføres på grundlag af relevante undersøgelser, der kan bygge på tilfældige stikprøver. Medlemsstaterne bør udstede et dokument, der bekræfter antallet af gyldige modtagne støttetilkendegivelser.

(26) Hvor der til Kommissionen indgives initiativer, der støttes af det krævede antal underskrivere, og som opfylder de øvrige krav i denne forordning, bør initiativtagerne have ret til at forelægge deres initiativ ved en offentlig høring på EU-plan med henblik på at fremme deltagelse og offentlig debat om de spørgsmål, som de pågældende initiativer rejser. Europa-Parlamentet bør organisere den offentlige høring inden for tre måneder fra indgivelsen af initiativet til Kommissionen. Europa-Parlamentet bør sikre en afbalanceret repræsentation af interesserne hos de relevante parter, herunder civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter og eksperter. Kommissionen bør være repræsenteret på et passende niveau. Rådet, Unionens øvrige institutioner og rådgivende organer samt interesserede parter bør efter anmodning have mulighed for at deltage i høringen med henblik på at sikre dens inklusive karakter og fremme interessen i offentligheden.

(27) Europa-Parlamentet bør som den institution, hvor borgerne er direkte repræsenteret på EU-plan, have ret til at vurdere støtten til et gyldigt initiativ efter indgivelsen og efter en offentlig høring om det. Europa-Parlamentet bør også have mulighed for at vurdere de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet som svar på initiativet, og som er beskrevet i en meddelelse.

(28) Med henblik på borgernes effektive deltagelse i Unionens demokratiske liv bør Kommissionen undersøge et gyldigt initiativ og svare på det. Kommissionen bør derfor redegøre for sine juridiske og politiske konklusioner samt de foranstaltninger, som den agter at træffe, senest seks måneder efter modtagelsen af initiativet. Kommissionen bør på en klar, forståelig og udførlig måde redegøre for grundene til sit valg af foranstaltninger,

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

herunder om den vil vedtage et forslag til en EU-retsakt som svar på initiativet, ligesom den bør give en begrundelse, hvis den ikke agter at træffe nogen foranstaltninger. Kommissionen bør behandle initiativer i overensstemmelse med de generelle principper om god forvaltningsskik som fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(29) For at sikre gennemsigtighed i dens finansiering og støtte bør initiativtagergruppen regelmæssigt stille ajourførte og detaljerede oplysninger om finansierings- og støttekilder i forbindelse med dens initiativer til rådighed vedrørende perioden mellem registreringsdatoen og den dato, hvor initiativet indgives til Kommissionen. Disse oplysninger bør offentliggøres i registret og på det offentlige websted om det europæiske borgerinitiativ. Erklæringen fra initiativtagergruppen om finansierings- og støttekilder bør indeholde oplysninger om finansiel støtte, der overstiger 500 EUR fra den enkelte bidragsyder, samt om organisationer, der bistår initiativtagergruppen på frivillig basis, når en sådan støtte ikke er økonomisk kvantificerbar. Kollektive enheder, herunder især organisationer, som i overensstemmelse med traktaterne bidrager til at skabe en europæisk politisk bevidsthed og udtrykke unionsborgernes vilje, bør kunne fremme, finansiere og støtte initiativer, forudsat at de gør dette i overensstemmelse med de procedurer og betingelser, der er fastlagt i denne forordning.

(30) For at sikre fuld gennemsigtighed bør Kommissionen gøre en kontaktformular tilgængelig i registret og på det offentlige websted om det europæiske borgerinitiativ for at gøre det muligt for borgerne at indgive en klage vedrørende fuldstændigheden og korrektheden af oplysningerne om finansierings- og støttekilder, således som de er angivet af initiativtagergrupperne. Kommissionen bør have ret til at anmode initiativtagergruppen om eventuelle yderligere oplysninger vedrørende klagerne og om nødvendigt ajourføre oplysningerne om de oplyste finansierings- og støttekilder i registret.

(31) Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i henhold til denne forordning. Det er i den forbindelse af hensyn til retssikkerheden hensigtsmæssigt at tydeliggøre, at repræsentanten for initiativtagergruppen, eller, hvis det er relevant, den retlige enhed, der er oprettet med henblik på forvaltning af initiativet, og medlemsstaternes kompetente myndigheder skal betragtes som datansvarlige i den i forordning (EU) 2016/679 anvendte betydning for så vidt angår behandling af personoplysninger, når der indsamles støttetilkendegivelser og e-mailadresser og oplysninger om initiativets sponsorer og med henblik på kontrol og attestering af støttetilkendegivelser, og det bør præciseres, hvor lang tid personoplysninger, der er indsamlet med henblik på et initiativ, højst må opbevares. Initiativtagergruppens repræsentant, eller, hvor det er relevant, den retlige enhed, der er oprettet med henblik på forvaltningen af initiativet, og medlemsstaternes kompetente myndigheder bør i deres egenskab af dataansvarlige træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger til at efterkomme forpligtelserne pålagt i medfør af forordning (EU) 2016/679, navnlig forpligtelserne vedrørende en lovlig og sikker behandling, tilvejebringelse af oplysninger og de registreredes rettigheder.

(32) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([11]) finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger foretaget af Kommissionen i medfør af nærværende forordning. Det bør præciseres, at Kommissionen skal betragtes som dataansvarlig i den i forordning (EU) 2018/1725 anvendte betydning for så vidt angår behandling af personoplysninger i registret, onlinesamarbejdsplatformen, det centrale onlineindsamlingssystem og indsamlingen af e-mailadresser. Det centrale onlineindsamlingssystem, der gør det muligt for initiativtagergrupperne at indsamle støttetilkendegivelser til deres initiativer online, bør oprettes og drives af Kommissionen i overensstemmelse med denne forordning. Kommissionen og repræsentanten for initiativtagergruppen eller, hvor det er relevant, den retlige enhed, der er oprettet med henblik på at forvalte initiativet, bør være fælles dataansvarlige i den i forordning (EU) 2016/679 anvendte betydning for så vidt angår behandling af personoplysninger i det centrale onlineindsamlingssystem.

(33) Med henblik på at bidrage til at fremme borgernes aktive deltagelse i Unionens politiske liv bør Kommissionen øge offentlighedens kendskab til det europæiske borgerinitiativ, navnlig ved hjælp af digitale teknologier og sociale medier og inden for rammerne af foranstaltninger til fremme af unionsborgerskabet og borgernes rettigheder. Europa-Parlamentet bør bidrage til Kommissionens kommunikationsaktiviteter.

(34) For at lette kommunikationen med underskriverne og informere dem om de opfølgende foranstaltninger som svar på et initiativ bør Kommissionen og initiativtagergruppen i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne kunne indsamle underskrivernes e-mailadresser. Indsamlingen af e-mailadresser bør være frivillig og bør godkendes udtrykkeligt af underskriverne. E-mailadresser bør ikke indsamles som en del af støttetilkendegivelsesformularerne, og potentielle underskrivere bør oplyses om, at deres ret til at støtte et initiativ ikke afhænger af deres samtykke til indsamling af deres e-mailadresse.

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

(35) Med henblik på tilpasning af denne forordning til fremtidige behov bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår bilagene til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([12]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(36) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, navnlig med henblik på at fastlægge tekniske specifikationer for onlineindsamlingssystemer i overensstemmelse med denne forordning. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([13]).

(37) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at virkeliggøre det grundlæggende mål om at styrke borgernes deltagelse i Unionens demokratiske og politiske liv nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om det europæiske borgerinitiativ. Denne forordning går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i TEU.

(38) Denne forordning respekterer grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(39) Af hensyn til retssikkerheden og klarheden bør forordning (EU) nr. 211/2011 ophæves.

(40) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlaments og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ([14]), og afgav formelle bemærkninger den 19. december 2017 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes de nødvendige procedurer og betingelser for et initiativ, hvorved Kommissionen opfordres til inden for rammerne af sine beføjelser at fremsætte et egnet forslag om spørgsmål, hvor en EU-retsakt efter borgernes opfattelse er nødvendig til gennemførelse af traktaterne (»det europæiske borgerinitiativ« eller »initiativet«).

Artikel 2

Retten til at støtte et europæisk borgerinitiativ

1. Enhver unionsborger, som mindst har den alder, der kræves for at være berettiget til at stemme til valg til Europa-Parlamentet, har ret til i overensstemmelse med denne forordning at støtte et initiativ ved at underskrive en støttetilkendegivelse.

Medlemsstaterne kan fastsætte den minimumsalder, der giver ret til at støtte et initiativ, til 16 år i overensstemmelse med deres nationale ret, og underretter i så fald Kommissionen herom.

2. I overensstemmelse med gældende ret sikrer medlemsstaterne og Kommissionen, at personer med handicap kan udøve deres ret til at støtte initiativer og få adgang til alle relevante informationskilder om initiativer på lige fod med andre borgere.

([12]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
([14]) Europa-Parlaments og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Artikel 3

Påkrævet antal underskrivere

1. Et initiativ er gyldigt, hvis:

a) det støttes af mindst en million unionsborgere i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1 (»underskrivere«), der kommer fra mindst en fjerdedel af medlemsstaterne, og

b) antallet af underskrivere i mindst en fjerdedel af medlemsstaterne mindst udgør det minimumsantal, der er fastsat i bilag I, hvilket svarer til antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet valgt i hver medlemsstat multipliceret med det samlede antal medlemmer af Europa-Parlamentet på tidspunktet for registreringen af initiativet.

2. Med henblik på stk. 1 tælles underskriverne i den medlemsstat, hvor de er statsborgere, uanset hvor underskriverne skrev under på støttetilkendegivelsen.

Artikel 4

Oplysninger og bistand fra Kommissionen og medlemsstaterne

1. Kommissionen giver let tilgængelig og omfattende oplysninger og bistand i forbindelse med det europæiske borgerinitiativ til borgere og initiativtagergrupper, herunder ved at omdirigere dem til relevante kilder til oplysninger og bistand.

Kommissionen offentliggør en vejledning vedrørende det europæiske borgerinitiativ både online og i papirform og på alle EU-institutionernes officielle sprog.

2. Kommissionen stiller gratis en onlinesamarbejdsplatform til rådighed for det europæiske borgerinitiativ.

Platformen skal yde praktisk og juridisk rådgivning og udgøre et diskussionsforum vedrørende det europæiske borgerinitiativ til udveksling af oplysninger og bedste praksis blandt borgere, initiativtagergrupper, interessenter, ikke-statslige organisationer, eksperter og andre EU-institutioner og -organer, der ønsker at deltage.

Platformen skal være tilgængelig for personer med handicap.

Omkostningerne til drift og vedligeholdelse af platformen afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget.

3. Kommissionen stiller et onlineregister til rådighed, som gør det muligt for initiativtagergrupper at forvalte deres initiativ gennem hele proceduren.

Registret skal bestå af et offentligt websted, der giver generelle oplysninger om det europæiske borgerinitiativ samt om de specifikke initiativer og deres respektive status.

Kommissionen ajourfører regelmæssigt registret ved at offentliggøre de oplysninger, der er indgivet af initiativtagergruppen.

4. Efter at Kommissionen har registreret et initiativ i overensstemmelse med artikel 6, sørger den for en oversættelse af initiativet, herunder dets bilag, til alle EU-institutionernes officielle sprog, inden for de i bilag II fastsatte tidsfrister, med henblik på offentliggørelse i registret og anvendelse til indsamlingen af støttetilkendegivelser i overensstemmelse med denne forordning.

Initiativtagergruppen kan derudover sørge for en oversættelse til alle EU-institutionernes officielle sprog af den yderligere oplysninger om initiativet og, i givet fald et forslag til retsakt, jf. bilag II, indgivet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2. Ansvaret for disse oversættelser ligger hos initiativtagergruppen. Indholdet af de oversættelser, der leveres af initiativtagergruppen, skal svare til indholdet af det initiativ, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2.

Kommissionen sørger for, at de oplysninger, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, og de oversættelser, der er indgivet i overensstemmelse med nærværende stykke, offentliggøres i registret og på det offentlige websted om det europæiske borgerinitiativ.

5. Kommissionen opretter en dokumentudvekslingstjeneste til overførsel af støttetilkendegivelser til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 12 og stiller den gratis til rådighed for initiativtagergrupperne.

6. Hver medlemsstat opretter et eller flere gratis kontaktpunkter til at give oplysninger og bistand til initiativtagergrupper i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret.

KAPITEL II

PROCEDUREBESTEMMELSER

Artikel 5

Initiativtagergruppe

1. Et initiativ skal udarbejdes og forvaltes af en gruppe på mindst syv fysiske personer (»initiativtagergruppen«). Medlemmer af Europa-Parlamentet medregnes ikke med henblik på at nå dette minimumsantal.

2. Medlemmerne af initiativtagergruppen skal være unionsborgere af en alder, der berettiger til at stemme ved valg til Europa-Parlamentet, og gruppen skal omfatte personer, som er bosat i mindst syv forskellige medlemsstater på tidspunktet for registreringen af initiativet.

For hvert initiativ offentliggør Kommissionen navnene på alle medlemmerne af initiativtagergruppen i registret i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725.

3. Initiativtagergruppen udpeger to af sine medlemmer som henholdsvis repræsentant og stedfortræder, og de er ansvarlige for at fungere som bindeled mellem initiativtagergruppen og EU-institutionerne gennem hele proceduren og bemyndiges til at handle på vegne af initiativtagergruppen (»kontaktpersoner«).

Initiativtagergruppen kan også udpege maksimalt to andre fysiske personer, som udvælges blandt medlemmerne eller på anden vis, og bemyndige dem til at handle på vegne af kontaktpersonerne med henblik på at fungere som bindeled til EU-institutionerne gennem hele proceduren.

4. Initiativtagergruppen underretter under hele proceduren Kommissionen om eventuelle ændringer med hensyn til dens sammensætning og dokumenterer i tilstrækkeligt omfang, at kravene fastlagt i stk. 1 og 2 er opfyldt. Ændringerne af sammensætningen af initiativtagergruppen skal afspejles i støttetilkendegivelsesformularen, og navnene på de nuværende og tidligere medlemmer af initiativtagergruppen skal være tilgængelige i registret under hele proceduren.

5. Uden at det berører repræsentanterne for initiativtagergruppens ansvar som dataansvarlige i henhold til artikel 82, stk. 2, i forordning (EU) 2016/679, hæfter medlemmerne af initiativtagergruppen solidarisk for enhver skade, som de ved retsstridige handlinger forvolder i forbindelse med organiseringen af et initiativ, såfremt disse handlinger i henhold til gældende national ret begås forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

6. Uden at det berører sanktionerne i henhold til artikel 84 i forordning (EU) 2016/679, sikrer medlemsstaterne, at medlemmerne af en initiativtagergruppe i overensstemmelse med national ret pålægges sanktioner for overtrædelser af denne forordning, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, navnlig for:

a) falske erklæringer

b) svigagtig anvendelse af data.

7. Hvis en retlig enhed i overensstemmelse med en medlemsstats nationale ret er blevet oprettet med det specifikke formål at forvalte et givent initiativ, betragtes denne retlige enhed som initiativtagergruppen eller dennes medlemmer med henblik på, alt efter hvad der er relevant, denne artikels stk. 5 og 6, artikel 6, stk. 2 og stk. 4-7, artikel 7-19 og bilag II-VII, forudsat at det medlem af initiativtagergruppen, som er udpeget til dennes repræsentant, bemyndiges til at handle på vegne af den retlige enhed.

Artikel 6

Registrering

1. Støttetilkendegivelser til et initiativ må kun indsamles, efter at initiativet er blevet registreret af Kommissionen.

2. Initiativtagergruppens anmodning om registrering indgives til Kommissionen via registret.

Ved indgivelsen af anmodningen skal initiativtagerne også:

a) sende de oplysninger, der er omhandlet i bilag II, på et af EU-institutionernes officielle sprog

b) angive de syv medlemmer, der skal tages i betragtning med henblik på artikel 5, stk. 1 og 2, hvis initiativtagergruppen har mere end syv medlemmer

c) hvis det er relevant, angive, at en retlig enhed er blevet oprettet, jf. artikel 5, stk. 7.

Uden at det berører stk. 5 og 6, træffer Kommissionen sin afgørelse med hensyn til anmodningen om registrering senest to måneder efter, at denne indgives.

3. Kommissionen registrerer initiativet, hvis:

a) initiativtagergruppen i tilstrækkelig grad har dokumenteret, at den opfylder kravene i artikel 5, stk. 1 og 2, og har udpeget kontaktpersoner i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, første afsnit.

b) den retlige enhed i den i artikel 5, stk. 7, omhandlede situation er blevet oprettet specifikt til det formål at forvalte initiativet, og det medlem af initiativtagergruppen, der er udpeget til dennes repræsentant, er bemyndiget til at handle på vegne af den retlige enhed

c) det er åbenbart, at ingen dele af initiativet falder uden for Kommissionens beføjelse til at fremsætte et forslag til EU-retsakt til gennemførelse af traktaterne

d) initiativet ikke er åbenbart utilstedeligt, underbygget eller af chikanøs karakter

e) initiativet ikke åbenbart er i strid med Unionens værdier som fastsat i artikel 2 i TEU og med de rettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unionscharter om grundlæggende rettigheder.

Med henblik på at fastslå, om de i dette stykkes første afsnit, litra a)-e), fastsatte krav er opfyldt, vurderer Kommissionen de oplysninger, som initiativtagergruppen indgiver i overensstemmelse med stk. 2.

Hvis et eller flere af de krav, der er fastsat i dette stykkes første afsnit, litra a)-e), ikke er opfyldt, afviser Kommissionen at registrere initiativet, jf. dog stk. 4 og 5.

4. Hvis Kommissionen finder, at de krav, der er fastlagt i stk. 3, første afsnit, litra a), b), d) og e), er opfyldt, men ikke kravet fastlagt i stk. 3, første afsnit, litra c), meddeler den senest en måned efter, at anmodningen er indgivet, initiativtagergruppen sin vurdering og begrundelsen herfor.

I et sådant tilfælde kan initiativtagergruppen enten ændre initiativet for at tage hensyn til Kommissionens vurdering med henblik på at sikre, at initiativet opfylder det i stk. 3, første afsnit, litra c), fastlagte krav, eller fastholde det oprindelige initiativ eller trække det tilbage. Initiativtagergruppen meddeler Kommissionen sit valg senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens vurdering med angivelse af en begrundelse herfor og indgiver ændringer, om nogen, til det oprindelige initiativ.

Hvis initiativtagergruppen ændrer eller fastholder dens oprindelige initiativ i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit skal Kommissionen:

a) registrere initiativet, hvis det opfylder de krav, der er fastlagt i stk. 3, første afsnit, litra c)

b) delvis registrere initiativet, hvis en del af initiativet, herunder dets vigtigste mål, ikke åbenbart falder uden for Kommissionens beføjelse til at fremsætte et forslag til en EU-retsakt med henblik på gennemførelse af traktaterne

c) afvise at registrere initiativet, hvis ovenstående ikke er tilfældet.

Kommissionen træffer afgørelse med hensyn til anmodningen senest en måned efter at have modtaget de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit, fra initiativtagergruppen.

5. Et initiativ, der er blevet registreret, offentliggøres i registret.

Hvor Kommissionen delvis registrerer et initiativoffentliggør den oplysninger om omfanget af initiativets registrering i registret.

I et sådant tilfælde sørger initiativtagergruppen for, at potentielle underskrivere oplyses om omfanget af initiativets registrering og det forhold, at støttetilkendegivelserne kun indsamles i relation til omfanget af registreringen.

6. Kommissionen registrerer et initiativ under ét enkelt registreringsnummer og underretter initiativtagergruppen herom.

7. Såfremt Kommissionen afviser at registrere eller kun delvis registrerer et initiativ i overensstemmelse med stk. 4, angiver den grundene til sin afgørelse og underretter initiativtagergruppen. Den oplyser også initiativtagergruppen om alle dens retlige og udenretlige muligheder for at anfægte afgørelsen.

Kommissionen offentliggør alle afgørelser om anmodninger om registrering, som den vedtager, i overensstemmelse med denne artikel, i registret og på det offentlige websted om det europæiske borgerinitiativ.

8. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, at et initiativ er blevet registreret.

Artikel 7

Tilbagetrækning af et initiativ

På et hvilket som helst tidspunkt inden indgivelsen af et initiativ til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 13 kan initiativtagergruppen trække et initiativ, der er blevet registreret i overensstemmelse med artikel 6, tilbage. En sådan tilbagetrækning offentliggøres i registret.

Artikel 8

Indsamlingsperiode

1. Alle støttetilkendegivelser indsamles inden for en periode på maksimalt 12 måneder fra en dato valgt af initiativtagergruppen (»indsamlingsperioden«), jf. dog artikel 11, stk. 6. Denne dato må ikke være senere end seks måneder efter registreringen af initiativet i overensstemmelse med artikel 6.

Initiativtagergruppen meddeler Kommissionen den valgte dato senest 10 arbejdsdage inden den pågældende dato.

Såfremt en initiativtagergruppe i løbet af indsamlingsperioden ønsker at bringe indsamlingen af støttetilkendegivelser til ophør, inden udløbet af indsamlingsperioden, meddeler den Kommissionen sin hensigt mindst 10 arbejdsdage før den nye dato, der er valgt som udløbet af indsamlingsperioden.

Kommissionen meddeler medlemsstaterne den dato, der er omhandlet i første afsnit.

2. Kommissionen angiver datoerne for begyndelsen og af slutningen på indsamlingsperioden i registret.

3. På datoen for udløbet af indsamlingsperioden lukker Kommissionen for det i artikel 10 omhandlede centrale onlineindsamlingssystem, og initiativgruppen lukker det i artikel 11 omhandlede individuelle onlineindsamlingssystem.

Artikel 9

Procedure for indsamling af støttetilkendegivelser

1. Støttetilkendegivelser må underskrives online eller på papir.

2. Kun formularer, som er i overensstemmelse med de modeller, der er fastsat i bilag III, må anvendes til at indsamle støttetilkendegivelser.

Initiativtagergruppen udfylder formularerne, som er fastsat i bilag III, inden indsamlingen af støttetilkendegivelser påbegyndes. Oplysningerne på formularerne skal svare til de oplysninger, der er anført i registret.

Såfremt initiativtagergruppen vælger at indsamle støttetilkendegivelser online via det i artikel 10 omhandlede centrale onlineindsamlingssystem, er Kommissionen ansvarlig for at stille de nødvendige formularer til rådighed i overensstemmelse med bilag III.

Hvis et initiativ er blevet delvis registreret i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, skal de i bilag III fastsatte formularer samt det centrale onlineindsamlingssystem og et individuelt onlineindsamlingssystem, alt efter hvad der er relevant, afspejle omfanget af initiativets registrering. Formularerne til støttetilkendegivelse kan tilpasses med henblik på indsamling online eller i papirform.

Bilag III finder ikke anvendelse, såfremt borgerne via det i artikel 10 omhandlede centrale onlineindsamlingssystem støtter et initiativ online ved hjælp af deres anmeldte elektroniske identifikationsmidler, jf. forordning (EU) nr. 910/2014 som omhandlet i nærværende forordnings artikel 10, stk. 4. Borgere skal oplyse deres nationalitet, og medlemsstaterne skal acceptere det minimum af data, der er fastsat for en fysisk person i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1501 ([15]).

3. En person, der underskriver en støttetilkendegivelse, er udelukkende forpligtet til at angive de i bilag III anførte personoplysninger.

4. Medlemsstaterne meddeler senest den 30. juni 2019 Kommissionen, om de ønsker at være omfattet af henholdsvis del A eller B i bilag III. Medlemsstater, der ønsker at være omfattet af bilag III, del B, skal angive den eller de typer af personlige ID-(dokument)numre, som der henvises til deri.

([15]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1501 af 8. september 2015 om interoperabilitetsrammen i henhold til artikel 12, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked (EUT L 235 af 9.9.2015, s. 1).

Kommissionen offentliggør senest den 1. januar 2020 formularerne fastsat i bilag III i registret.

En medlemsstat omfattet af en del af bilag III kan indgive en anmodning til Kommissionen om at blive overført til den anden del af bilag III. Den indgiver sin anmodning til Kommissionen senest seks måneder før den dato, fra hvilken de nye formularer skal finde anvendelse.

5. Initiativtagergruppen er ansvarlig for indsamlingen af støttetilkendegivelser fra underskrivere i papirform.

6. En person må kun underskrive en støttetilkendegivelse til et givent initiativ én gang.

7. Initiativtagergruppen meddeler Kommissionen antallet af indsamlede støttetilkendegivelser i hver medlemsstat mindst hver anden måned i løbet af indsamlingsperioden og det endelige antal senest tre måneder efter indsamlingsperiodens udløb med henblik på offentliggørelse i registret.

Såfremt det krævede antal støttetilkendegivelser ikke er blevet nået, eller der ikke foreligger et svar fra initiativtagergruppen senest tre måneder efter indsamlingsperiodens udløb, afslutter Kommissionen initiativet og offentliggør en meddelelse herom i registret.

Artikel 10

Det centrale onlineindsamlingssystem

1. Med henblik på onlineindsamling af støttetilkendegivelser opretter Kommissionen senest den 1. januar 2020 og driver fra nævnte dato et centralt onlineindsamlingssystem i overensstemmelse med afgørelse (EU, Euratom) 2017/46.

Omkostningerne til oprettelse og drift af det centrale onlineindsamlingssystem afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Anvendelsen af det centrale onlineindsamlingssystem er gratis.

Det centrale onlineindsamlingssystem skal være tilgængeligt for personer med handicap.

De data, der indhentes via det centrale onlineindsamlingssystem, opbevares på de servere, der til formålet stilles til rådighed af Kommissionen.

Det centrale onlineindsamlingssystem skal gøre det muligt at uploade støttetilkendegivelser, der er indsamlet i papirform.

2. Kommissionen sikrer for hvert initiativ, at støttetilkendegivelser kan indsamles via det centrale onlineindsamlingssystem i løbet af den indsamlingsperiode, der fastsættes i henhold til artikel 8.

3. Senest 10 arbejdsdage før indsamlingsperiodens start meddeler initiativtagergruppen Kommissionen, hvorvidt den ønsker at gøre brug af det centrale onlineindsamlingssystem, og om den ønsker at uploade de støttetilkendegivelser, der er indsamlet i papirform.

Ønsker initiativtagergruppen at uploade støttetilkendegivelser indsamlet i papirform, skal den uploade alle støttetilkendegivelser indsamlet i papirform senest to måneder efter udløbet af indsamlingsperioden og underrette Kommissionen herom.

4. Medlemsstaterne sørger for, at:

a) borgerne kan støtte initiativer online via støttetilkendegivelser ved hjælp af anmeldte elektroniske identifikationsmidler eller ved at underskrive støttetilkendegivelsen med en elektronisk signatur som omhandlet i forordning (EU) nr. 910/2014

b) Kommissionens eIDAS-knudepunkt, der er udviklet inden for rammerne af forordning (EU) nr. 910/2014 og gennemførelsesforordning (EU) 2015/1501, anerkendes.

5. Kommissionen hører de berørte parter om yderligere udviklinger i og forbedringer af det centrale onlineindsamlingssystem for at tage hensyn til deres forslag og bekymringer.

Artikel 11

Individuelle onlineindsamlingssystemer

1. Ønsker en initiativtagergruppe ikke at gøre brug af det centrale onlineindsamlingssystem, kan den indsamle onlinestøttetilkendegivelser i flere eller alle medlemsstater ved hjælp af et andet, enkeltstående onlineindsamlingssystem (»det individuelle onlineindsamlingssystem«).

De data, der indsamles via det individuelle onlineindsamlingssystem, lagres på en medlemsstats område.

2. Initiativtagergruppen sikrer, at det individuelle onlineindsamlingssystem overholder de krav, der er fastlagt i denne artikels stk. 4 og i artikel 18, stk. 3, i løbet af hele indsamlingsperioden.

3. Efter registreringen af initiativet og inden indsamlingsperiodens begyndelse, og uden at dette berører de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser i henhold til kapitel VI i forordning (EU) 2016/679, skal initiativtagergruppen anmode den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det er hensigten at opbevare de data, der er indsamlet via det individuelle onlineindsamlingssystem, om at attestere, at systemet opfylder de krav, der er fastlagt i denne artikels stk. 4.

Hvis et individuelt onlineindsamlingssystem opfylder de krav, der er fastlagt i denne artikels stk. 4, udsteder den kompetente myndighed en sådan attest i overensstemmelse med modellen fastsat i bilag IV inden for en måned efter anmodningen. Initiativtagergruppen skal offentliggøre en kopi af den pågældende attest på det websted, der anvendes til det individuelle onlineindsamlingssystem.

Medlemsstaterne anerkender attester udstedt af andre medlemsstaters kompetente myndigheder.

4. Individuelle onlineindsamlingssystemer skal have passende sikkerhedsmæssige og tekniske egenskaber for gennem hele indsamlingsperioden at kunne sikre, at:

a) kun fysiske personer er i stand til at undertegne en støttetilkendegivelse

b) oplysningerne om initiativet svarer til de oplysninger, der offentliggøres i registret

c) data indsamles fra underskriverne i overensstemmelse med bilag III

d) de oplysninger, der angives af underskriverne, indsamles og lagres sikkert.

5. Senest den 1. januar 2020 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastlægger tekniske specifikationer til gennemførelse af denne artikels stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22.

Kommissionen kan søge rådgivning hos Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) med hensyn til udarbejdelse af de tekniske specifikationer omhandlet i første afsnit.

6. Indsamles støttetilkendegivelserne via et individuelt onlineindsamlingssystem, må indsamlingsperioden først begynde, når den i stk. 3 omhandlede attest er blevet udstedt for dette system.

7. Denne artikel finder kun anvendelse på initiativer, der er registreret i overensstemmelse med artikel 6 senest den 31. december 2022.

Artikel 12

Medlemsstaternes kontrol og attestering af støttetilkendegivelser

1. Hver enkelt medlemsstat kontrollerer og attesterer, at de støttetilkendegivelser, der er underskrevet af deres statsborgere, overholder denne forordnings bestemmelser (»den ansvarlige medlemsstat«).

2. Senest tre måneder efter udløbet af indsamlingsperioden, og uden at dette berører denne artikels stk. 3, skal initiativtagergruppen indsende de støttetilkendegivelser, som er indsamlet online eller i papirform, til de i artikel 20, stk. 2, omhandlede kompetente myndigheder i den ansvarlige medlemsstat.

Initiativtagergruppen må kun indsende støttetilkendegivelserne til de kompetente myndigheder, såfremt det minimumsantal af underskrivere, der er fastlagt i artikel 3, er opnået.

Støttetilkendegivelser indsendes udelukkende én gang til hver enkelt kompetent myndighed i den ansvarlige medlemsstat ved anvendelse af den formular, der er fastsat i bilag V.

Støttetilkendegivelser, som er indsamlet online, indsendes i overensstemmelse med et elektronisk skema, der gøres offentligt tilgængeligt af Kommissionen.

Støttetilkendegivelser indsamlet i papirform og støttetilkendegivelser indsamlet online ved hjælp af et individuelt onlineindsamlingssystem indgives separat.

3. Kommissionen fremsender de støttetilkendegivelser, der er indsamlet online via det centrale onlineindsamlingssystem, og de støttetilkendegivelser, der er indsamlet i papirform og uploadet i henhold til artikel 10, stk. 3, andet afsnit, til den kompetente myndighed i den ansvarlige medlemsstat, så snart initiativtagergruppen har indsendt formularen i bilag V til den kompetente myndighed i den ansvarlige medlemsstat i overensstemmelse med denne artikels stk. 2.

Har en initiativtagergruppe indsamlet støttetilkendegivelser via et individuelt onlineindsamlingssystem, kan den anmode Kommissionen om at fremsende disse støttetilkendegivelser til den kompetente myndighed i den ansvarlige medlemsstat.

Kommissionen fremsender støttetilkendegivelserne i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, andet til fjerde afsnit, ved hjælp af den i artikel 4, stk. 5, omhandlede dokumentudvekslingstjeneste.

4. Senest tre måneder efter modtagelsen af støttetilkendegivelserne kontrollerer de kompetente myndigheder disse på grundlag af passende undersøgelser, der kan bygge på stikprøver, i overensstemmelse med national ret og praksis.

Indsendes støttetilkendegivelser, der er indsamlet online og i papirform, separat, begynder denne periode at løbe, når den kompetente myndighed har modtaget alle støttetilkendegivelser.

Med henblik på kontrol af støttetilkendegivelser, der er indsamlet i papirform, kræves ikke bekræftelse af underskrifterne

5. Den kompetente myndighed attesterer på grundlag af den gennemførte kontrol det gyldige antal støttetilkendegivelser for den pågældende medlemsstat. Denne attest leveres gratis til initiativtagergruppen under anvendelse af den i bilag VI fastsatte model.

I attesten angives antallet af gyldige støttetilkendegivelser, der er indsamlet i papirform og online, herunder de støttetilkendegivelser, der er indsamlet i papirform og uploadet i henhold til artikel 10, stk. 3, andet afsnit.

Artikel 13

Indgivelse til Kommissionen

Senest tre måneder efter at have opnået den sidste attest, jf. artikel 12, stk. 5, indgiver initiativtagergruppen initiativet til Kommissionen.

Initiativtagergruppen indgiver formularen fastsat i bilag VII i udfyldt stand sammen med kopier af de i artikel 12, stk. 5, omhandlede attester i elektronisk form eller papirform.

Kommissionen gør den i bilag VII fastsatte formular offentligt tilgængelig i registret.

Artikel 14

Offentliggørelse og offentlig høring

1. Ved modtagelse af et gyldigt initiativ, for hvilket støttetilkendegivelserne er blevet indsamlet og attesteret i overensstemmelse med artikel 8-12, offentliggør Kommissionen hurtigst muligt en meddelelse herom i registret og fremsender initiativet til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget samt til de nationale parlamenter.

2. Seneste tre måneder efter indgivelsen af initiativet skal initiativtagergruppen have muligheden for at fremlægge initiativet ved en offentlig høring, der arrangeres af Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet organiserer en offentlig høring i sine bygninger.

Kommissionen skal være repræsenteret på et passende niveau ved høringen.

Rådet, Unionens øvrige institutioner og rådgivende organer, de nationale parlamenter samt civilsamfundet skal have muligheden for at deltage i høringen.

Europa-Parlamentet sikrer en afbalanceret repræsentation af de relevante offentlige og private interesser.

3. Efter den offentlige høring vurderer Europa-Parlamentet den politiske støtte til initiativet.

Artikel 15

Kommissionens undersøgelse

1. Kommissionen modtager senest en måned efter indgivelsen af initiativet, jf. artikel 13, initiativtagergruppen på et passende niveau og giver den lejlighed til at redegøre nærmere for initiativets formål.

2. Senest seks måneder efter offentliggørelsen af initiativet i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, og efter den i artikel 14, stk. 2, omhandlede offentlige høring fastsætter Kommissionen i en meddelelse sine juridiske og politiske konklusioner om initiativet, eventuelle foranstaltninger, den agter at træffe, og grundene til, at den har valgt at træffe eller ikke at træffe foranstaltninger.

Hvis Kommissionen agter at træffe foranstaltninger som reaktion på initiativet, herunder, hvor det er relevant, vedtagelse af et eller flere forslag til en EU-retsakt, skal meddelelsen også beskrive den forventede tidsplan for disse foranstaltninger.

Meddelelsen sendes til initiativtagergruppen og til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og offentliggøres.

3. Kommissionen og initiativtagergruppen underretter underskriverne om svaret på initiativet i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2 og 3.

Kommissionen offentliggør i registret og på det offentlige websted om det europæiske borgerinitiativ ajourførte oplysninger om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i den meddelelse, der er vedtaget som svar på initiativet.

Artikel 16

Europa-Parlamentets opfølgning på borgerinitiativer, der er blevet antaget

Europa-Parlamentet vurderer de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet på baggrund af sin meddelelse omhandlet i artikel 15, stk. 2.

KAPITEL III

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 17

Gennemsigtighed

1. Initiativtagergruppen påser, at klare, præcise og omfattende oplysninger om finansieringskilder til initiativet offentliggøres i registret og, hvis det er relevant, på dens kampagnewebsted, såfremt der er tale om mere end 500 EUR fra den enkelte bidragyder.

De anførte finansierings- og støttekilder, herunder sponsorerne, og de tilsvarende beløb skal klart kunne identificeres.

Initiativtagergruppen skal ligeledes meddele oplysninger om de organisationer, der bistår den på frivillig basis, når en sådan støtte ikke er økonomisk kvantificerbar.

Disse oplysninger ajourføres mindst hver anden måned i perioden fra registreringsdatoen til den dato, hvor initiativet indgives til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 13. De gøres offentligt tilgængelige af Kommissionen på en klar og tilgængelig måde i registret og på det offentlige websted om det europæiske borgerinitiativ.

2. Kommissionen har ret til at anmode initiativtagergruppen om yderligere oplysninger og præciseringer vedrørende de finansieringskilder og den støtte, der er anmeldt i overensstemmelse med denne forordning.

3. Kommissionen gør det muligt for borgerne at indgive en klage vedrørende fuldstændigheden og korrektheden af oplysningerne om finansierings- og støttekilder, således som de er angivet af initiativtagergrupperne, og gør i den forbindelse en kontaktformular offentligt tilgængelig i registret og på webstedet om det europæiske borgerinitiativ.

Kommissionen kan anmode om eventuelle yderligere oplysninger vedrørende de klager, der modtages i henhold til dette stykke, fra initiativtagergruppen og, hvor det er relevant, ajourføre oplysningerne om de oplyste finansierings- og støttekilder i registret.

Artikel 18

Kommunikation

1. Kommissionen skal øge offentlighedens kendskab til det europæiske borgerinitiativs eksistens, formål og funktion via kommunikationsaktiviteter og informationskampagner og derigennem bidrage til at fremme borgernes aktive deltagelse i Unionens politiske liv.

Europa-Parlamentet bidrager til Kommissionens kommunikationsaktiviteter.

2. I forbindelse med kommunikations- og informationsaktiviteter vedrørende et deraf berørt initiativ og under forudsætning af udtrykkeligt samtykke fra en underskriver kan vedkommendes e-mailadresse indsamles af en initiativtagergruppe eller Kommissionen.

Potentielle underskrivere oplyses om, at deres ret til at støtte et initiativ ikke afhænger af deres samtykke til indsamling af deres e-mailadresser.

3. E-mailadresser må ikke indsamles som en del af støttetilkendegivelsesformularerne. De kan dog indsamles samtidig med støttetilkendegivelserne, forudsat at de behandles særskilt.

Artikel 19

Beskyttelse af personoplysninger

1. Repræsentanten for initiativtagergruppen er dataansvarlig i den i forordning (EU) 2016/679 fastsatte betydning for så vidt angår behandling af personoplysninger, når der indsamles støttetilkendegivelser, e-mailadresser og oplysninger om initiativets sponsorer. Såfremt der er oprettet en retlig enhed, jf. nærværende forordnings artikel 5, stk. 7, er denne dataansvarlig.

2. De kompetente myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 20, stk. 2, er dataansvarlige i den i forordning (EU) 2016/679 fastsatte betydning for så vidt angår behandling af personoplysninger med henblik på kontrol og attestering af støttetilkendegivelser.

3. Kommissionen er dataansvarlig i den i forordning (EU) 2018/1725 fastsatte betydning for så vidt angår behandling af personoplysninger i registret, onlinesamarbejdsplatformen, det centrale onlineindsamlingssystem som omhandlet i nærværende forordnings artikel 10 og indsamlingen af e-mailadresser.

4. De personoplysninger, der angives i støttetilkendegivelsesformularerne, indsamles i relation til de aktiviteter, som er nødvendige med henblik på sikker indsamling og opbevaring i overensstemmelse med artikel 9-11, med henblik på indsendelse til medlemsstaterne, med henblik på kontrol og attestering i overensstemmelse med artikel 12 og med henblik på de nødvendige kvalitetskontroller og statistiske analyser.

5. Initiativtagergruppen og Kommissionen, alt efter hvad der er relevant, destruerer alle underskrevne støttetilkendegivelser til et initiativ og all kopier deraf senest en måned efter indgivelsen af initiativet til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 13 eller senest 21 måneder efter indsamlingsperiodens begyndelse, alt efter hvilken dato der falder først. Hvis et initiativ trækkes tilbage, efter at indsamlingsperioden er begyndt, destrueres støttetilkendegivelserne og eventuelle kopier heraf dog senest en måned efter den i artikel 7 omhandlede tilbagetrækning.

6. Den kompetente myndighed destruerer alle støttetilkendegivelser og kopier heraf senest tre måneder efter, at den i artikel 12, stk. 5, omhandlede attest er udstedt.

7. Støttetilkendegivelser til et givet initiativ og kopier heraf kan opbevares ud over fristerne fastlagt i stk. 5 og 6, hvis det er nødvendigt af hensyn til retlige eller administrative procedurer vedrørende det pågældende initiativ. De destrueres senest en måned efter, at de nævnte procedurer er afsluttet med en endelig afgørelse.

8. Kommissionen og initiativtagergruppen destruerer fortegnelser over de e-mailadresser, der er indsamlet i henhold til artikel 18, stk. 2, senest en måned efter henholdsvis tilbagetrækningen af et initiativ eller 12 måneder efter udløbet af indsamlingsperioden eller indgivelsen af initiativet til Kommissionen. Fastlægger Kommissionen efter artikel 15, stk. 2, ved en meddelelse de foranstaltninger, den agter at træffe, skal fortegnelserne over e-mailadresser destrueres senest tre år efter offentliggørelsen af meddelelsen.

9. Uden at det berører deres rettigheder i henhold til forordning (EU) 2018/1725, har medlemmerne af initiativtagergruppen ret til at anmode om at få deres personoplysninger slettet fra registret efter to år fra datoen for registreringen af det relevante initiativ.

Artikel 20

Medlemsstaternes kompetente myndigheder

1. Til brug for artikel 11 udpeger hver medlemsstat en eller flere kompetente myndigheder som ansvarlige for at udstede den i artikel 11, stk. 3, omhandlede attest.

2. Til brug for artikel 12 udpeger hver medlemsstat én kompetent myndighed som ansvarlig for at koordinere kontrollen af støttetilkendegivelserne og for at udstede de i artikel 12, stk. 5, omhandlede attester.

3. Medlemsstaterne fremsender senest den 1. januar 2020 navne og adresser på de i henhold til stk. 1 og 2 udpegede myndigheder til Kommissionen. De underretter Kommissionen om enhver ajourføring af disse oplysninger.

Kommissionen gør navne og adresser på de myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 1 og 2, offentligt tilgængelige i registret.

Artikel 21

Meddelelse af nationale bestemmelser

1. Hver medlemsstat meddeler senest den 1. januar 2020 de specifikke bestemmelser, den har vedtaget for at implementere denne forordning, til Kommissionen.

2. Kommissionen gør disse bestemmelser offentligt tilgængelige i registret på sproget i medlemsstaternes meddelelse, jf. stk. 1.

KAPITEL IV

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESRETSAKTER

Artikel 22

Udvalgsprocedure

1. Ved gennemførelsen af nærværende forordnings artikel 11, stk. 5, bistås Kommissionen af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 23

Delegerede beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24 med henblik på at ændre bilagene til denne forordning inden for anvendelsesområdet for de relevante bestemmelser i denne forordning.

Artikel 24

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 23, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 6. juni 2019.

3. Den i artikel 23 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 23 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 25

Revision

Kommissionen undersøger regelmæssigt, hvordan det europæiske borgerinitiativ fungerer, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning senest den 1. januar 2024, og derefter hvert fjerde år. Disse rapporter skal også omfatte minimumsalderen for at støtte europæiske borgerinitiativer i medlemsstaterne. Rapporten offentliggøres.

Artikel 26

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 211/2011 ophæves med virkning fra den 1. januar 2020.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 27

Overgangsbestemmelse

Artikel 5-9 i forordning (EU) nr. 211/2011 finder forsat anvendelse efter den 1. januar 2020 på europæiske borgerinitiativer, der er registreret inden den 1. januar 2020.

Artikel 28

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2020.

Artikel 9, stk. 4, artikel 10, artikel 11, stk. 5, og artikel 20-24 finder dog anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. april 2019.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Formand	*Formand*

BILAG I

MINIMUM AF UNDERSKRIFTER FRA HVER MEDLEMSSTAT

Belgien	15 771
Bulgarien	12 767
Tjekkiet	15 771
Danmark	9 763
Tyskland	72 096
Estland	4 506
Irland	8 261
Grækenland	15 771
Spanien	40 554
Frankrig	55 574
Kroatien	8 261
Italien	54 823
Cypern	4 506
Letland	6 008
Litauen	8 261
Luxembourg	4 506
Ungarn	15 771
Malta	4 506
Nederlandene	19 526
Østrig	13 518
Polen	38 301
Portugal	15 771
Rumænien	24 032
Slovenien	6 008
Slovakiet	9 763
Finland	9 763
Sverige	15 020
Det Forenede Kongerige	54 823

BILAG II

NØDVENDIGE OPLYSNINGER TIL REGISTRERING AF ET INITIATIV

1. Titlen på initiativet, på højst 100 skrifttegn (*).

2. Formålene med det initiativ, som Kommissionen opfordres til at træffe foranstaltninger på grundlag af, på højst 1 100 skrifttegn uden mellemrum (justeret gennemsnit pr. sprog (*)).

   Initiativtagergruppen kan fremlægge et bilag om emnet for, formålene med og baggrunden for initiativet på højst 5 000 skrifttegn uden mellemrum. (justeret gennemsnit pr. sprog (*)).

   Initiativtagergruppen kan fremlægge mere detaljerede oplysninger om emnet for, formålene med og baggrunden for initiativet. Den kan også, hvis den ønsker det, indsende et udkast til en retsakt.

3. De bestemmelser i traktaterne, som initiativtagergruppen anser for relevante for det foreslåede tiltag.

4. Fulde navn, postadresse, nationalitet og fødselsdato for syv medlemmer af initiativtagergruppen, som er bosiddende i syv forskellige medlemsstater, med specifik angivelse af repræsentanten og dennes stedfortræder samt disses e-mailadresser og telefonnumre ([1]).

   Hvis repræsentanten og/eller stedfortræderen ikke er blandt de syv medlemmer omhandlet i første afsnit, deres fulde navn, postadresse, nationalitet, fødselsdato, e-mailadresse og telefonnummer.

5. Dokumenter, der beviser det fulde navn, postadresse, nationalitet og fødselsdato for hver af de syv medlemmer omhandlet i punkt 4 og for repræsentanten og stedfortræderen, hvis de ikke er blandt de syv medlemmer.

6. Navnene på de øvrige medlemmer af initiativtagergruppen.

7. I den i artikel 5, stk. 7, i forordning (EU) 2019/788 omhandlede situation, hvis det er relevant, dokumenter, der beviser, at der er oprettet en retlig enhed i overensstemmelse med en medlemsstats nationale ret specifikt med det formål at forvalte initiativet, og at det medlem af initiativtagergruppen, der er udpeget til dennes repræsentant, er bemyndiget til at handle på vegne af den retlige enhed.

8. Alle kilder til støtte og finansiering af initiativet på tidspunktet for registreringen.

(*) Kommissionen stiller oversættelsen til alle EU-institutionernes officielle sprog af disse elementer til rådighed for alle registrerede initiativer.

([1]) Kun medlemmerne af initiativtagergruppens fulde navne, repræsentantens bopælsland eller, hvis det er relevant, navn og hjemstedsland for den retlige enhed, kontaktpersonernes e-mailadresser og oplysninger vedrørende støtte- og finansieringskilder vil blive gjort offentligt tilgængelige i Kommissionens onlineregister. Registrerede har ret til at gøre indsigelse mod offentliggørelse af deres personlige oplysninger af vægtige legitime grunde, der vedrører deres specifikke forhold.

BILAG III

FORMULAR FOR STØTTETILKENDEGIVELSE — DEL A ([1])

(for medlemsstater, der ikke kræver forelæggelse af et personligt ID-nummer/personligt ID-dokumentnummer)

Alle felter i denne formular skal udfyldes.

UDFYLDES PÅ FORHÅND AF INITIATIVTAGERGRUPPEN:

1. Alle underskriverne i denne formular er statsborgere i:

   Angiv venligst kun én medlemsstat pr. liste.

2. Registreringsnummer i Europa-Kommissionen:

3. Start- og slutdato for indsamlingsperioden:

4. Dette initiativs webadresse i Europa-Kommissionens register:

5. Dette initiativs titel:

6. Initiativets formål:

7. Navne og e-mailadresser på registrerede kontaktpersoner:

   [I den i artikel 5, stk. 7, i forordning (EU) 2019/788 omhandlede situation, hvor det er relevant, derudover: navnet på den retlige enheds hovedsæde og landet, hvori dette befinder sig]:

8. Eventuelt websted for dette initiativ:

UDFYLDES AF UNDERSKRIVERNE MED BLOKBOGSTAVER:

»Jeg bekræfter herved, at de oplysninger, jeg har afgivet i denne formular, er korrekte, og at jeg ikke allerede har støttet dette initiativ«.

FULDE FORNAVNE	EFTERNAVNE	BOPÆL ([1]) (gade, nr., postnr., by, land)	FØDSELSDATO	DATO	UNDERSKRIFT ([2])

([1]) Tyske statsborgere bosiddende uden for landet, kun hvis de har registreret deres nuværende faste bopæl hos deres ansvarlige tyske diplomatiske repræsentation i udlandet.
([2]) Det er ikke obligatorisk at skrive under, hvis formularen sendes online via det centrale onlineindsamlingssystem, jf. artikel 10 i forordning (EU) 2019/788, eller et individuelt onlineindsamlingssystem, jf. artikel 11 i nævnte forordning.

([1]) Formularen udskrives på et enkelt ark. Initiativtagergruppen kan bruge et dobbeltsidet ark. Med henblik på upload af de støttetilkendegivelser, som er indsamlet i papirform, til det centrale onlineindsamlingssystem anvendes en kode, som stilles til rådighed af Europa-Kommissionen.

Erklæring om databeskyttelse ([2]) for støttetilkendegivelser, der indsamles på papir eller via individuelle onlineindsamlingssystemer:

I overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse) vil dine personoplysninger, som er oplyst i denne formular, udelukkende blive anvendt til støtte for initiativet, og de vil kun blive stillet til de kompetente nationale myndigheders rådighed med henblik på kontrol og attestering. Du har ret til at anmode initiativtagerne til dette initiativ om indsigt i og berigtigelse og sletning af dine personoplysninger eller om begrænsning af behandlingen af dine personoplysninger.

Dine oplysninger opbevares af initiativtagergruppen i en periode på højst en måned efter indgivelsen af initiativet til Europa-Kommissionen eller 21 måneder efter begyndelsen af indsamlingsperioden, alt efter hvad der indtræffer først. De kan opbevares ud over disse frister i tilfælde af administrative eller retlige procedurer i højst en måned efter datoen for disse procedurers afslutning.

Uden at det berører andre administrative klageadgange eller adgang til retsmidler, har du til enhver tid ret til at indgive klage til en databeskyttelsesmyndighed, navnlig i den medlemsstat, hvor du har dit sædvanlige opholdssted eller arbejdssted, eller hvor den påståede overtrædelse har fundet sted, hvis du mener, at dine oplysninger behandles ulovligt.

Repræsentanten for initiativtagergruppen til initiativet eller, hvor det er relevant, den retlige enhed, der oprettes af den, er dataansvarlige i den betydning, der er fastlagt i den generelle forordning om databeskyttelse, og kan kontaktes ved hjælp af oplysningerne i denne formular.

Eventuelle kontaktoplysninger for databeskyttelsesrådgiveren er tilgængelige på dette initiativs webadresse i Europa-Kommissionens register som angivet i punkt 4 i denne formular.

Kontaktoplysningerne på den nationale myndighed, som modtager og behandler dine personoplysninger, og kontaktoplysninger på de nationale databeskyttelsesmyndigheder findes på: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection.

Erklæring om databeskyttelse for støttetilkendegivelser, der indsamles via det centrale onlineindsamlingssystem:

I overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 og forordning (EU) 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse) vil dine personoplysninger, som er oplyst på denne formular, udelukkende blive anvendt til støtte for initiativet, og de vil kun blive stillet til rådighed for de kompetente nationale myndigheders med henblik på kontrol og attestering. Du har ret til at anmode Europa-Kommissionen og repræsentanten for initiativtagergruppen for initiativet eller, hvor det er relevant, den retlige enhed, der oprettes af den, om adgang til, berigtigelse og sletning af dine personoplysninger og om begrænsning af behandlingen af dine personoplysninger.

Dine oplysninger vil blive opbevares af Europa-Kommissionen i en periode på højst en måned efter indgivelsen af initiativet til Europa-Kommissionen eller 21 måneder efter begyndelsen af indsamlingsperioden, alt efter hvad der indtræffer først. De kan opbevares ud over disse frister i tilfælde af administrative eller retlige procedurer i højst en måned efter datoen for disse procedurers afslutning.

Uden at det berører andre administrative klageadgange eller adgang til retsmidler, har du til enhver tid ret til at indgive klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller til en databeskyttelsesmyndighed, navnlig i den medlemsstat, hvor du har dit sædvanlige opholdssted eller arbejdssted, eller hvor den påståede overtrædelse har fundet sted, hvis du mener, at dine oplysninger behandles ulovligt.

Europa-Kommissionen og repræsentanten for initiativtagergruppen for initiativet eller, hvor det er relevant, den retlige enhed, som den har oprettet, er fælles dataansvarlige i den i forordning (EU) 2018/1725 og den generelle forordning om databeskyttelse fastsatte betydning og kan kontaktes ved hjælp af oplysningerne i denne formular.

Kontaktoplysningerne for databeskyttelsesrådgiveren for initiativtagergruppen er i givet fald tilgængelige på webadressen for dette initiativ i Europa-Kommissionens register som anført i punkt 4 i denne formular.

Kontaktoplysningerne for databeskyttelsesrådgiveren for Europa-Kommissionen, for den nationale myndighed, som modtager og behandler dine personoplysninger, for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og for de nationale databeskyttelsesmyndigheder findes på: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=da.

([2]) Kun én af de to foreslåede versioner af erklæringen om databeskyttelse skal anvendes; dette afhænger af indsamlingsmetoden.

FORMULAR FOR STØTTETILKENDEGIVELSE — DEL B ([3])

(for medlemsstater, der kræver forelæggelse af et personligt ID-nummer/personligt ID-dokumentnummer)

Alle felter i denne formular skal udfyldes.

UDFYLDES PÅ FORHÅND AF INITIATIVTAGERGRUPPEN:

1. Alle underskriverne i denne formular er statsborgere i:

   Angiv venligst kun én medlemsstat pr. liste.

   Se Europa-Kommissionens websted om det europæiske borgerinitiativ for de personlige ID-numre/personlige ID-dokumentnumre, hvoraf ét skal forelægges.

2. Registreringsnummer i Europa-Kommissionen:

3. Start- og slutdato for indsamlingsperioden:

4. Dette initiativs webadresse i Europa-Kommissionens register:

5. Dette initiativs titel:

6. Initiativets mål:

7. Navne og e-mailadresser på registrerede kontaktpersoner:

   [I den i artikel 5, stk. 7, i forordning (EU) 2019/788 omhandlede situation, hvor det er relevant, derudover: navnet på den retlige enheds hovedsæde og landet, hvori dette befinder sig]:

8. Eventuelt websted for dette initiativ:

UDFYLDES AF UNDERSKRIVERNE MED BLOKBOGSTAVER:

»Jeg bekræfter herved, at de oplysninger, jeg har afgivet i denne formular, er korrekte, og at jeg ikke allerede har støttet dette initiativ«.

FULDE FORNAVNE	EFTERNAVNE	PERSONLIGT ID-NUMMER/PERSONLIGT ID-DOKUMENTNUMMER	TYPE PERSONLIGT ID-NUMMER ELLER ID-DOKUMENT	DATO	UNDERSKRIFT ([1])

([1]) Det er ikke obligatorisk at skrive under, hvis formularen sendes online via det centrale onlineindsamlingssystem, jf. artikel 10 i forordning (EU) 2019/788, eller et individuelt onlineindsamlingssystem, jf. artikel 11 i nævnte forordning.

([3]) Formularen udskrives på et enkelt ark. Initiativtagergruppen kan bruge et dobbeltsidet ark. Med henblik på upload af de støttetilkendegivelser, som er indsamlet i papirform, til det centrale onlineindsamlingssystem anvendes en kode, som stilles til rådighed af Europa-Kommissionen.

Erklæring om databeskyttelse ([4]) for støttetilkendegivelser, der indsamles på papir eller via individuelle onlineindsamlingssystemer:

I overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse) vil dine personoplysninger, som er oplyst på denne formular, udelukkende blive anvendt til støtte for initiativet, og de vil kun blive stillet til de kompetente nationale myndigheders rådighed med henblik på kontrol og attestering. Du har ret til at anmode initiativtagergruppen til dette initiativ om indsigt i og berigtigelse og sletning af dine personoplysninger eller om begrænsning af behandlingen af dine personoplysninger.

Dine oplysninger opbevares af initiativtagergruppen i en periode på højst en måned efter indgivelsen af initiativet til Europa-Kommissionen eller 21 måneder efter begyndelsen af indsamlingsperioden, alt efter hvad der indtræffer først. De kan opbevares ud over disse frister i tilfælde af administrative eller retlige procedurer i højst en måned efter datoen for disse procedurers afslutning.

Uden at det berører andre administrative klageadgange eller adgang til retsmidler, har du til enhver tid ret til at indgive klage til en databeskyttelsesmyndighed, navnlig i den medlemsstat, hvor du har dit sædvanlige opholdssted eller arbejdssted, eller hvor den påståede overtrædelse har fundet sted, hvis du mener, at dine oplysninger behandles ulovligt.

Repræsentanten for initiativtagergruppen til initiativet eller, hvor det er relevant, den retlige enhed, der oprettes af den, er dataansvarlige i den betydning, der er fastlagt i den generelle forordning om databeskyttelse, og kan kontaktes ved hjælp af oplysningerne i denne formular.

Eventuelle kontaktoplysningerne for databeskyttelsesrådgiveren er tilgængelige på dette initiativs webadresse i Europa-Kommissionens register som angivet i punkt 4 i denne formular.

Kontaktoplysningerne på den nationale myndighed, som modtager og behandler dine personoplysninger, og kontaktoplysninger på de nationale databeskyttelsesmyndigheder findes på: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection.

Erklæring om databeskyttelse for støttetilkendegivelser, der indsamles via det centrale onlineindsamlingssystem:

I overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 og forordning (EU) 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse) vil dine personoplysninger, som er oplyst på denne formular, udelukkende blive anvendt til støtte for initiativet, og de vil kun blive stillet til rådighed for de kompetente nationale myndigheders med henblik på kontrol og attestering. Du har ret til at anmode Europa-Kommissionen og repræsentanten for initiativtagergruppen for initiativet eller, hvor det er relevant, den retlige enhed, der oprettes af den, om adgang til, berigtigelse og sletning af dine personoplysninger og om begrænsning af behandlingen af dine personoplysninger.

Dine oplysninger vil blive opbevares af Europa-Kommissionen i en periode på højst en måned efter indgivelsen af initiativet til Europa-Kommissionen eller 21 måneder efter begyndelsen af indsamlingsperioden, alt efter hvad der indtræffer først. De kan opbevares ud over disse frister i tilfælde af administrative eller retlige procedurer i højst en måned efter datoen for disse procedurers afslutning.

Uden at det berører andre administrative klageadgange eller adgang til retsmidler, har du til enhver tid ret til at indgive klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller til en databeskyttelsesmyndighed, navnlig i den medlemsstat, hvor du har dit sædvanlige opholdssted eller arbejdssted, eller hvor den påståede overtrædelse har fundet sted, hvis du mener, at dine oplysninger behandles ulovligt.

Europa-Kommissionen og repræsentanten for initiativtagergruppen for initiativet eller, hvor det er relevant, den retlige enhed, der oprettes af den, er fælles dataansvarlige i den i forordning (EU) 2018/1725 og den generelle forordning om databeskyttelse fastsatte betydning og kan kontaktes ved hjælp af oplysningerne i denne formular.

Kontaktoplysningerne for databeskyttelsesrådgiveren for initiativtagergruppen er i givet fald tilgængelige på webadressen for dette initiativ i Europa-Kommissionens register som anført i punkt 4 i denne formular.

Kontaktoplysningerne for databeskyttelsesrådgiveren for Europa-Kommissionen, for den nationale myndighed, som modtager og behandler dine personoplysninger, for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og for de nationale databeskyttelsesmyndigheder findes på: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=da.

([4]) Kun én af de to foreslåede versioner af erklæringen om databeskyttelse skal anvendes; dette afhænger af indsamlingsmetoden.

BILAG IV

ATTEST TIL BEKRÆFTELSE AF, AT ONLINEINDSAMLINGSSYSTEMET ER I OVERENSSTEMMELSE MED EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/788 AF 17. APRIL 2019 OM DET EUROPÆISKE BORGERINITIATIV

… (navnet på den kompetente myndighed) i … (medlemsstatens navn) bekræfter herved, at følgende individuelle onlineindsamlingssystem: … (webadresse), der anvendes til indsamling af støttetilkendegivelser til … (initiativets titel) med registreringsnummeret … (initiativets registreringsnummer), er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788 af 17. april 2019 om det europæiske borgerinitiativ.

Dato, underskrift og den kompetente myndigheds stempel:

BILAG V

FORMULAR TIL FREMSENDELSE AF STØTTETILKENDEGIVELSER TIL DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER I MEDLEMSSTATERNE

1. Fulde navn, postadresse og e-mailadresse for kontaktpersonerne (initiativtagergruppens repræsentant eller dennes stedfortræder) eller den retlige enhed, der forvalter initiativet, og dennes repræsentant:

2. Initiativets titel:

3. Registreringsnummer i Kommissionen:

4. Registreringsdato:

5. Antal underskrivere, der er statsborgere i (medlemsstatens navn):

6. Samlet antal indsamlede støttetilkendegivelser:

7. Antal medlemsstater, hvor tærsklen er nået:

8. Bilag:

   (Omfatter alle støttetilkendegivelser fra underskrivere, der er statsborgere i den relevante medlemsstat.

   Anfør, hvis det er relevant, den relevante attest, der bekræfter, at det individuelle onlineindsamlingssystem er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788 af 17. april 2019 om det europæiske borgerinitiativ.)

9. Jeg erklærer hermed, at de oplysninger, jeg har afgivet i denne formular, er korrekte, og at støttetilkendegivelserne er indsamlet i overensstemmelse med artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788 af 17. april 2019 om det europæiske borgerinitiativ.

10. Datoen og en af kontaktpersonernes underskrift (repræsentant/stedfortræder ([1])) eller repræsentanten for den retlige enheds underskrift:

([1]) Det ikke relevante overstreges.

BILAG VI

ATTEST TIL BEKRÆFTELSE AF ANTALLET AF GYLDIGE STØTTETILKENDEGIVELSER INDSAMLET I … (MEDLEMSSTATENS NAVN)

… (navnet på den kompetente myndighed) i … (medlemsstatens navn) bekræfter herved efter at have foretaget den nødvendige kontrol i medfør af artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788 af 17. april 2019 om det europæiske borgerinitiativ, at … (antal gyldige støttetilkendegivelser) støttetilkendegivelser til forslaget til borgerinitiativ med registreringsnummer … (initiativets registreringsnummer) er gyldige i overensstemmelse med forordningens bestemmelser.

Dato, underskrift og officielt stempel

BILAG VII

FORMULAR TIL INDGIVELSE AF ET INITIATIV TIL KOMMISSIONEN

1. Initiativets titel:

2. Registreringsnummer i Kommissionen:

3. Registreringsdato:

4. Antal indkomne gyldige støttetilkendegivelser (skal være mindst 1 million):

5. Antal underskrifter, der er attesteret af medlemsstaterne:

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU
Antal underskrifter																
	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	TOTAL			
Antal underskrifter																

6. Fulde navn, postadresse og e-mailadresse for kontaktpersonerne (initiativtagergruppens repræsentant eller dennes stedfortræder) ([1]) eller den retlige enhed, der forvalter initiativet, og dennes repræsentant:

7. Angiv alle kilder til den støtte og finansiering, der er modtaget til initiativet, herunder størrelsen af den finansielle støtte på tidspunktet for indgivelsen.

8. Jeg erklærer hermed, at de oplysninger, jeg har afgivet i denne formular, er korrekte, og at alle de relevante procedurer og betingelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788 af 17. april 2019 om det europæiske borgerinitiativ, er fulgt og overholdt.

   Datoen og en af kontaktpersonernes underskrift (repræsentant/stedfortræder ([2])) eller repræsentanten for den retlige enheds underskrift:

9. Bilag: (Skal indeholde alle attester)

([1]) Kun medlemmerne af initiativtagergruppens fulde navne, repræsentantens bopælsland eller, hvis det er relevant, navn og hjemstedsland for den retlige enhed, kontaktpersonernes e-mailadresser og oplysninger vedrørende støtte- og finansieringskilder vil blive gjort offentligt tilgængelige i Kommissionens onlineregister. De registrerede har ret til at gøre indsigelse mod offentliggørelse af deres personlige oplysninger af vægtige legitime grunde, der vedrører deres specifikke forhold, ligesom de kan kræve berigtigelse af oplysningerne på ethvert tidspunkt og sletning af samme fra Kommissionens onlineregister efter en periode på to år fra datoen for registreringen af forslaget til borgerinitiativ.

([2]) Det ikke relevante overstreges.

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/789

af 17. april 2019

om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af TV- og radioselskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af TV- og radioprogrammer, og om ændring af Rådets direktiv 93/83/EØF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at bidrage til et velfungerende indre marked er det nødvendigt at øge udbredelsen i medlemsstaterne af TV- og radioprogrammer, der stammer fra andre medlemsstater til gavn for brugere i hele Unionen ved at lette licenseringen af ophavsretten og beslægtede rettigheder til værker og andre beskyttede frembringelser, der er indeholdt i udsendelsen af visse typer af TV- og radioprogrammer. TV- og radioprogrammer er et vigtigt middel til at fremme den sproglige og kulturelle diversitet og den sociale sammenhæng samt øge adgangen til information.

(2) Udviklingen af digitale teknologier og internettet har i høj grad ændret distributionen af og adgangen til TV- og radioprogrammer. Brugerne forventer i stigende grad at have adgang til TV- og radioprogrammer, både live og on-demand, gennem de traditionelle kanaler såsom satellit eller kabel og også gennem onlinetjenester. TV- og radioselskaberne tilbyder derfor, ud over deres egne udsendelser af TV- og radioprogrammer, i stigende grad onlinetjenester, der er knyttet til sådanne udsendelser, såsom simulcasting og catch-up-tjenester. Udbydere af retransmissionstjenester, der samler udsendelser af TV- og radioprogrammer i pakker og udbyder dem til brugerne samtidig med den oprindelige transmission af disse udsendelser i uændret og uforkortet form, anvender forskellige teknikker til retransmission såsom kabel, satellit, digitale jordbaserede net og mobile eller lukkede ip-baserede net samt det åbne internet. Desuden har udbydere, der distribuerer TV- og radioprogrammer til brugere, forskellige måder at få programbærende signaler fra TV- og radioselskaberne på, herunder gennem »direct injection«. Der er stigende efterspørgsel fra brugerne efter adgang til udsendelser af TV- og radioprogrammer, der ikke alene stammer fra deres egen medlemsstat, men også fra andre medlemsstater. Sådanne brugere omfatter medlemmer af sproglige minoriteter i Unionen og personer, der bor i en anden medlemsstat end deres oprindelsesmedlemsstat.

([1]) EUT C 125 af 21.4.2017, s. 27.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 28.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.4.2019.

(3) TV- og radioselskaberne transmitterer dagligt mange timers TV- og radioprogrammer. Disse programmer indeholder forskellige former for indhold såsom audiovisuelle, musikalske, litterære eller grafiske værker, der i medfør af EU-retten er beskyttet af ophavsret eller beslægtede rettigheder eller begge dele. Dette resulterer i en kompleks proces med at klarere et væld af forskellige rettighedshaveres rettigheder inden for forskellige kategorier af værker og andre beskyttede frembringelser. Ofte er der behov for at klarere rettighederne inden for en kort tidsramme, navnlig når der forberedes programmer såsom nyheds- eller aktualitetsprogrammer. For at kunne stille deres onlinetjenester til rådighed på tværs af grænserne, har TV- og radioselskaberne behov for at have de nødvendige rettigheder til værker og andre beskyttede frembringelser i samtlige relevante områder, hvilket gør klareringen af sådanne rettigheder endnu mere kompleks.

(4) Udbydere af retransmissionstjenester udbyder typisk adskillige programmer, der indeholder flere forskellige værker og andre beskyttede frembringelser, og har en meget kort tidsramme til at opnå de nødvendige licenser, og de er således også pålagt en tung rettighedsklareringsbyrde. Ophavsmænd, producenter og andre rettighedshavere risikerer ligeledes, at deres værker og andre beskyttede frembringelser bliver brugt uden tilladelse eller betaling af et passende vederlag. Et sådant vederlag for retransmission af deres værker og andre beskyttede frembringelser er vigtigt for at sikre, at der er et mangfoldigt indholdsudbud, hvilket også er i forbrugernes interesse.

(5) Retten til værker og andre beskyttede frembringelser er harmoniseret bl.a. ved hjælp af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF ([3]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF ([4]), som sikrer et højt beskyttelsesniveau for rettighedshaverne.

(6) Rådets direktiv 93/83/EØF ([5]) letter grænseoverskridende udsendelser via satellit og retransmission via kabel af TV- og radioprogrammer fra andre medlemsstater. Bestemmelserne i nævnte direktiv om TV- og radioselskabers transmissioner er imidlertid begrænset til satellittransmissioner, og de gælder derfor ikke for onlinetjenester, der er knyttet til udsendelser. Endvidere er bestemmelserne vedrørende retransmissioner af TV- og radioprogrammer fra andre medlemsstater begrænset til at omfatte samtidige, uændrede og uforkortede retransmissioner via kabel eller mikrobølgesystem og omfatter ikke retransmissioner ved hjælp af andre teknologier.

(7) Derfor bør det grænseoverskridende udbud af onlinetjenester, der er knyttet til udsendelser, og retransmissioner af TV- og radioprogrammer, der stammer fra andre medlemsstater lettes ved at tilpasse den retlige ramme om udøvelsen af ophavsretten og de beslægtede rettigheder, der er relevante for disse aktiviteter. Denne tilpasning bør ske ved at tage hensyn til finansiering og produktion af kreativt indhold og navnlig af audiovisuelle værker.

(8) Dette direktiv bør omfatte de tilknyttede onlinetjenester, som udbydes af et TV- og radioselskab, og som har et klart og underordnet forhold til TV- og radioselskabets udsendelser. Disse tjenester omfatter tjenester, der giver adgang til TV- og radioprogrammer på strengt lineær vis samtidig med udsendelsen, og tjenester, der inden for et defineret tidsrum efter udsendelsen giver adgang til TV- og radioprogrammer, der tidligere er blevet udsendt af TV- og radioselskabet, såkaldte »catch-up-tjenester«. Desuden omfatter de tilknyttede onlinetjenester, som er omfattet af dette direktiv, tjenester, der giver adgang til materiale, der beriger eller på anden måde kompletterer TV- og radioprogrammer, som TV- og radioselskabet har udsendt, herunder ved at foretage forhåndsvisning, komplettere, supplere eller efterfølgende vurdere indholdet af det relevante program. Dette direktiv bør finde anvendelse på tilknyttede onlinetjenester, der leveres af TV- og radioselskaber til brugere sammen med TV- og radiotjenesten. Det bør også finde anvendelse på tilknyttede onlinetjenester, der, samtidig med at de har et klart og underordnet forhold til udsendelsen, kan tilgås af brugere adskilt fra TV- og radiotjenesten, uden at det er nødvendigt for brugerne først at få adgang til TV- og radiotjenesten, f.eks. via et abonnement. Dette berører ikke

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28).

([5]) Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og TV-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel (EFT L 248 af 6.10.1993, s. 15).

TV- og radioselskabernes frihed til at udbyde sådanne tilknyttede onlinetjenester gratis eller mod betaling. Udbuddet af adgang til individuelle værker eller andre beskyttede frembringelser, der er blevet indarbejdet i et TV- eller radioprogram, eller til værker eller andre beskyttede frembringelser, der ikke er forbundet med noget program, som udsendes af TV- og radioselskabet, såsom tjenester, der giver adgang til individuelle musikalske eller audiovisuelle værker, musikalbums eller videoer, f.eks. video-on-demandtjenester, bør ikke høre ind under de tjenester, der er omfattet af dette direktiv.

(9) For at lette klareringen af rettigheder i forbindelse med udbuddet af tilknyttede onlinetjenester på tværs af grænserne er det nødvendigt at fastsætte oprindelseslandsprincippet for så vidt angår udøvelse af ophavsret og beslægtede rettigheder, som er relevante for de handlinger, der udspiller sig i forbindelse med udbud af, adgang til eller anvendelse af en tilknyttet onlinetjeneste. Dette princip bør omfatte klarering af alle de rettigheder, der er nødvendige for, at TV- og radioselskabet kan overføre eller stille sine programmer til rådighed for almenheden, når det leverer tilknyttede onlinetjenester, herunder klarering af alle ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder til værker eller andre beskyttede frembringelser, der anvendes i programmerne, f.eks. rettigheder til fonogrammer eller fremførelser. Dette oprindelseslandsprincip bør kun gælde for forholdet mellem rettighedshavere — eller enheder, der repræsenterer rettighedshavere, såsom kollektive forvaltningsorganisationer — og TV- og radioselskaber og udelukkende med henblik på at udbyde, give adgang til eller anvende en tilknyttet onlinetjeneste. Oprindelseslandsprincippet bør ikke gælde for nogen form for efterfølgende trådbunden eller trådløs overføring til almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser eller trådbunden eller trådløs tilrådighedsstillelse for almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser på en sådan måde, at almenheden får adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt, eller til nogen efterfølgende reproduktion af værkerne eller de andre beskyttede frembringelser, som er indeholdt i den tilknyttede onlinetjeneste.

(10) I betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for finansierings- og licensmekanismerne for visse audiovisuelle værker, som ofte er baseret på eksklusive territoriale licenser, er det for så vidt angår TV-programmer hensigtsmæssigt at begrænse anvendelsesområdet for oprindelseslandsprincippet som fastsat i dette direktiv til visse programtyper. Disse programtyper bør omfatte nyheds- og aktualitetsprogrammer samt de af et TV- eller radioselskabs egne produktioner, som udelukkende finansieres af det selv, herunder hvor de finansieringsmidler, som TV- eller radioselskabet anvender til sine produktioner, kommer fra offentlige kilder. I dette direktiv forstås ved TV- og radioselskabers egenproduktion produktioner, som et TV- eller radioselskab skaber under anvendelse af sine egne ressourcer, men ikke produktioner, som selskabet bestiller hos producenter, der er uafhængige af TV- eller radioselskabet, eller samproduktioner. Af samme grund bør oprindelseslandsprincippet ikke gælde for TV-udsendelse af sportsbegivenheder i henhold til dette direktiv. Oprindelseslandsprincippet bør kun finde anvendelse, når TV- og radioselskabet anvender programmerne i sine egne tilknyttede onlinetjenester. Det bør ikke gælde ved licensering af et TV- eller radioselskabs egne produktioner til tredjeparter, herunder andre TV- og radioselskaber. Oprindelseslandsprincippet bør ikke påvirke rettighedshaveres og TV- og radioselskabers frihed til i overensstemmelse med EU-retten at aftale begrænsninger, herunder territoriale begrænsninger, for udnyttelsen af deres rettigheder.

(11) Det i dette direktiv fastsatte oprindelseslandsprincip bør ikke indebære nogen forpligtelse for TV- og radioselskaber til at overføre eller stille programmer til rådighed for almenheden i forbindelse med deres tilknyttede onlinetjenester eller til at levere sådanne tilknyttede onlinetjenester i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres hovedsæde.

(12) Eftersom udbuddet af, adgangen til eller anvendelsen af en tilknyttet onlinetjeneste i henhold til dette direktiv skal anses for at finde sted udelukkende i den medlemsstat, hvor TV- eller radioselskabet har sit hovedsæde, mens den tilknyttede onlinetjeneste de facto kan udbydes på tværs af grænserne til andre medlemsstater, er det nødvendigt at sikre, at parterne ved fastsættelsen af størrelsen af vederlaget for de omhandlede rettigheder tager højde for alle aspekter af den tilknyttede onlinetjeneste såsom tjenestens karakteristika, herunder hvor længe de programmer, som tjenesten omfatter, er tilgængelige online, publikum, herunder publikum i den medlemsstat, hvor selskabet har sit hovedsæde, og i andre medlemsstater, hvor den tilknyttede onlinetjeneste tilgås og anvendes, samt de tilgængelige sprogudgaver. Det bør dog fortsat være muligt at anvende specifikke metoder til beregning af størrelsen af vederlaget for de rettigheder, der er underlagt oprindelseslandsprincippet, såsom metoder baseret på TV- eller radioselskabets indtægter fra onlinetjenesten, som navnlig anvendes af radioselskaber.

(13) Som følge af princippet om kontraktfrihed vil det forblive muligt at begrænse udnyttelsen af de rettigheder, der berøres af oprindelseslandsprincippet som fastsat i dette direktiv, forudsat at en sådan begrænsning er i overensstemmelse med EU-retten.

(14) Udbydere af retransmissionstjenester kan benytte forskellige teknologier, når de samtidigt, i uændret og uforkortet form, og med henblik på modtagelse af almenheden retransmitterer en oprindelig transmission af TV- og radioprogrammer fra en anden medlemsstat. Udbydere af retransmissionstjenester kan få adgang til de programbærende signaler fra TV- og radioselskaber, som selv transmitterer disse signaler til almenheden, på forskellig vis, f.eks. ved at opfange de signaler, der transmitteres af TV- og radioselskaberne, eller ved at modtage signalerne direkte fra disse via den tekniske proces »direct injection«. Sådanne udbydere kan udbyde deres tjenester via satellit, digitale jordbaserede net, mobile eller lukkede IP-baserede og lignende net eller via internetadgangstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 ([6]). Udbydere af retransmissionstjenester, der anvender sådanne teknologier til deres retransmissioner, bør derfor være omfattet af dette direktiv og kunne drage fordel af den mekanisme, der indfører obligatorisk kollektiv forvaltning af rettigheder. For at sikre at der er tilstrækkelige garantier mod uautoriseret brug af værker og andre beskyttede frembringelser, hvilket er særlig vigtigt i forbindelse med tjenester, for hvilke der betales, bør retransmissionstjenester, der udbydes via internetadgangstjenester, kun være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde i det omfang, disse retransmissionstjenester leveres i et miljø, hvor kun autoriserede brugere kan få adgang til retransmissioner, og hvor niveauet af indholdssikkerhed er sammenligneligt med sikkerhedsniveauet for indhold, der transmitteres via kontrollerede net såsom kabelnet eller lukkede IP-baserede net, hvor det retransmitterede indhold er krypteret. Disse krav bør være gennemførlige og tilstrækkelige.

(15) For at kunne retransmittere oprindelige transmissioner af TV- og radioprogrammer skal udbydere af retransmissionstjenester have tilladelse fra indehaverne af eneretten til overføring til almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser. For at skabe retssikkerhed for udbyderne af retransmissionstjenester og for at udligne forskellene i national ret for så vidt angår sådanne retransmissionstjenester bør der gælde regler, der svarer til dem, som gælder for kabelretransmission som defineret i direktiv 93/83/EØF. Reglerne i henhold til nævnte direktiv omfatter forpligtelsen til at udøve rettigheden til at give eller nægte en udbyder af retransmissionstjenester tilladelse ved hjælp af en kollektiv forvaltningsorganisation. I henhold til disse regler bibeholdes retten til at give eller nægte tilladelse som sådan, og kun udøvelsen af denne ret reguleres i et vist omfang. Rettighedshavere bør modtage et passende vederlag for retransmission af deres værker og andre beskyttede frembringelser. Ved fastsættelsen af rimelige licensvilkår, herunder licensafgiften, for en retransmission i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU ([7]), bør den økonomiske værdi af disse rettigheders anvendelse i handelen, herunder den værdi, der tildeles retransmissionsmidlet, bl.a. tages i betragtning. Dette bør ikke berøre den kollektive udøvelse af retten til det rimelige samlede vederlag til udøvende kunstnere og fonogramfremstillere for overføring til almenheden af kommercielle fonogrammer, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115/EF, ligesom det ikke bør berøre direktiv 2014/26/EU, navnlig ikke nævnte direktivs bestemmelser om rettighedshavernes rettigheder med hensyn til valget af kollektiv forvaltningsorganisation.

(16) Dette direktiv bør tillade, at en kollektiv forvaltningsorganisation og udbydere af retransmissionstjenester indgår aftaler om udvidelse af de rettigheder, der er omfattet af obligatorisk kollektiv forvaltning i henhold til dette direktiv, til også at omfatte rettigheder tilhørende rettighedshavere, som ikke er repræsenteret af den pågældende kollektive forvaltningsorganisation, uden at rettighedshaverne har ret til at udelukke deres værker eller andre frembringelser fra anvendelsen af denne mekanisme. I tilfælde, hvor der er mere end én kollektiv forvaltningsorganisation, der forvalter rettighederne for den relevante kategori på sit område, bør det være op til den medlemsstat, på hvis område udbyderen af en retransmissionstjeneste søger at klarere rettighederne til en retransmission, at bestemme, hvilken kollektiv forvaltningsorganisation eller hvilke kollektive forvaltningsorganisationer der har ret til at give eller nægte tilladelse til retransmission.

(17) Enhver rettighed, som TV- og radioselskaberne har til deres egne udsendelser, herunder rettigheder til programmernes indhold, bør ikke være omfattet af den obligatoriske kollektive forvaltning af rettigheder, der gælder for retransmissioner. Udbyderne af retransmissionstjenester og TV- og radioselskaberne har typisk et løbende forretningsmæssigt forhold til hinanden, og som resultat heraf er udbyderne af retransmissionstjenester bekendt med TV- og radioselskabernes identitet. Det er derfor relativt enkelt for disse udbydere at klarere rettigheder med TV- og radioselskaberne. Som konsekvens heraf er udbyderne af retransmissionstjenester ikke pålagt den samme byrde, når de skal indhente licenser fra TV- og radioselskaberne, som når de søger at indhente licenser hos indehavere af rettigheder til værker og andre beskyttede frembringelser indeholdt i de TV- og

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 72).

radioprogrammer, de retransmitterer. Derfor er der ikke behov for at forenkle licenseringsprocessen for så vidt angår TV- og radioselskabernes rettigheder. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at TV- og radioselskaber og udbydere af retransmissionstjenester, der indgår i forhandlinger, forhandler i god tro om licensering af rettigheder til retransmissioner, der er omfattet af dette direktiv. Direktiv 2014/26/EU indeholder tilsvarende bestemmelser, der finder anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer.

(18) Reglerne i dette direktiv vedrørende rettigheder til retransmission, der udøves af TV- og radioselskaber for så vidt angår deres egne transmissioner, bør ikke begrænse rettighedshaveres mulighed for at vælge at overdrage deres rettigheder enten til et TV- og radioselskab eller til en kollektiv forvaltningsorganisation og derved få direkte andel i det vederlag, der betales af udbyderen af en retransmissionstjeneste.

(19) Medlemsstaterne bør kunne anvende de regler om retransmission, der er fastsat i dette direktiv og i direktiv 93/83/EØF på situationer, hvor både den oprindelige transmission og retransmissionen finder sted på deres område.

(20) For at garantere, at der er retssikkerhed, og for at opretholde et højt beskyttelsesniveau for rettighedshavere er det passende at fastsætte, at der antages kun at være foretaget én enkelt overføring til almenheden, hvori både TV- og radioselskaberne og signaldistributørerne deltager med deres respektive bidrag, når TV- og radioselskaber transmitterer deres programbærende signaler via »direct injection« kun til signaldistributører uden at transmittere deres programmer direkte til almenheden, og signaldistributørerne sender disse programbærende signaler til deres brugere for at give dem mulighed for at se eller lytte til programmerne. TV- og radioselskaberne og signaldistributørerne bør derfor indhente tilladelse fra rettighedshaverne for deres specifikke bidrag til den enkelte overføring til almenheden. Et TV- eller radioselskabs og en signaldistributørs deltagelse i denne enkelte overføring til almenheden bør ikke give anledning til, at TV- eller radioselskabet og signaldistributøren gøres fælles ansvarlige for denne overføring til almenheden. Medlemsstaterne bør fortsat på nationalt plan frit kunne fastsætte ordningerne for at opnå tilladelse til en sådan enkelt overføring til almenheden, herunder de relevante betalinger til de berørte rettighedshavere, under hensyntagen til TV- eller radioselskabets og signaldistributørens respektive udnyttelse af værkerne og de andre beskyttede frembringelser i forbindelse med den enkelte overføring til almenheden. Signaldistributører står i lighed med udbydere af retransmissionstjenester over for en betydelig byrde i forbindelse med rettighedsklarering bortset fra for så vidt angår de rettigheder, som indehaves af TV- og radioselskaber. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at fastsætte, at signaldistributører skal kunne drage fordel af en mekanisme for obligatorisk kollektiv forvaltning af rettigheder for deres transmissioner, på samme måde og i samme omfang som udbydere af retransmissionstjenester for retransmissioner omfattet af direktiv 93/83/EØF og nærværende direktiv. Hvor signaldistributører blot giver TV- og radioselskaber »tekniske midler«, jf. Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, til at sikre, at udsendelsen er modtaget, eller til at forbedre modtagelsen af denne udsendelse, bør signaldistributørerne ikke anses for at deltage i en overføring til almenheden.

(21) Når TV- og radioselskaber transmitterer deres programbærende signaler direkte til almenheden og derved foretager en første transmissionshandling, og også samtidig transmitterer disse signaler til andre selskaber via den tekniske proces »direct injection«, f.eks. for at sikre kvaliteten af signalerne med henblik på retransmission, udgør disse andre selskabers transmissioner en særskilt overføring til almenheden i forhold til den, der blev foretaget af TV- eller radioselskabet. I disse situationer bør reglerne om retransmission i nærværende direktiv og i direktiv 93/83/EØF, som ændret ved nærværende direktiv, finde anvendelse.

(22) For at sikre en effektiv kollektiv forvaltning af rettigheder og en nøjagtig fordeling af indtægter indsamlet under den obligatoriske kollektive forvaltningsmekanisme, der indføres med dette direktiv, er det vigtigt, at kollektive forvaltningsorganisationer fører passende registre over medlemskab, licenser og brugen af værker og andre beskyttede frembringelser, i overensstemmelse med gennemsigtighedsforpligtelserne i direktiv 2014/26/EU.

(23) For at forhindre omgåelse af anvendelsen af oprindelseslandsprincippet ved forlængelse af varigheden af eksisterende aftaler om udøvelse af ophavsret og beslægtede rettigheder, der er relevante for udbuddet af en tilknyttet onlinetjeneste samt adgang til og brug af denne onlinetjeneste, er det nødvendigt også at anvende oprindelseslandsprincippet på eksisterende aftaler, men med en overgangsperiode. I denne overgangsperiode bør princippet ikke finde anvendelse på disse eksisterende aftaler, således at der er tid til om nødvendigt at tilpasse dem i overensstemmelse med dette direktiv. Det er også nødvendigt at fastsætte en overgangsperiode for at give TV- og radioselskaber, signaldistributører og rettighedshavere mulighed for at tilpasse sig til de nye regler om udnyttelsen af værker og andre beskyttede frembringelser via »direct injection« fastsat i dette direktivs bestemmelser om transmission af programmer via »direct injection«.

(24) I overensstemmelse med principperne om bedre lovgivning bør dette direktiv, herunder dets bestemmelser om »direct injection«, gennemgås, når det har været i kraft i en vis periode, med henblik på bl.a. at vurdere dets gavnlige virkninger for EU-forbrugere, dets indvirkning på de kreative industrier i Unionen og på omfanget af investeringer i nyt indhold og dermed også dets gavnlige virkninger for så vidt angår forøget kulturel mangfoldighed i Unionen.

(25) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Da dette direktiv kan føre til indgreb i udøvelsen af rettighedshavernes rettigheder, for så vidt at obligatorisk kollektiv forvaltning finder sted på udøvelsen af retten til overføring til almenheden hvad angår retransmissionstjenester, er det nødvendigt at foreskrive anvendelsen af obligatorisk kollektiv forvaltning på målrettet vis og begrænse den til visse tjenester.

(26) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme det grænseoverskridende udbud af tilknyttede onlinetjenester for visse programtyper og lette retransmissioner af TV- og radioprogrammer fra andre medlemsstater, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Hvad angår det grænseoverskridende udbud af tilknyttede onlinetjenester, forpligter dette direktiv ikke TV- og radioselskaberne til at udbyde sådanne tjenester på tværs af grænserne. Dette direktiv forpligter heller ikke udbyderne af retransmissionstjenester til at inddrage TV- eller radioprogrammer, der stammer fra andre medlemsstater, i deres tjenester. Dette direktiv vedrører udelukkende udøvelsen af visse retransmissionsrettigheder for så vidt dette er nødvendigt for at forenkle licenseringen af ophavsretten og beslægtede rettigheder for sådanne tjenester og hvad angår TV- og radioprogrammer, der stammer fra andre medlemsstater.

(27) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ([8]) har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter regler, der sigter på at fremme den grænseoverskridende adgang til et større antal TV- og radioprogrammer ved at lette klareringen af rettigheder for levering af onlinetjenester, der er knyttet til udsendelse af visse typer af TV- og radioprogrammer, og for retransmission af TV- og radioprogrammer. Det fastsætter også regler for transmission af og TV- og radioprogrammer via processen »direct injection«.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »tilknyttet onlinetjeneste«: en onlinetjeneste, der består i, at TV- eller radioprogrammer udbydes til almenheden af et TV- eller radioselskab eller under dettes kontrol og ansvar samtidig med eller i en defineret tidsperiode efter TV- eller radioselskabets udsendelse af disse TV- eller radioprogrammer, samt af enhver form for materiale, som er knyttet til en sådan udsendelse

([8]) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

2) »retransmission«: enhver form for samtidig, uændret og uforkortet retransmission, ud over videresprednin pr. kabel som defineret i direktiv 93/83/EØF, der er beregnet til modtagelse af almenheden, af en oprindelig transmission fra en anden medlemsstat af TV- eller radioprogrammer, som er beregnet til modtagelse af almenheden, når en sådan oprindelig transmission er trådbunden eller trådløs, herunder via satellit, men ikke online, og forudsat:

   a) at retransmissionen foretages af en anden part end det TV- eller radioselskab, der stod bag den oprindelige transmission, eller som kontrollerede og havde ansvar for, at den oprindelige transmission blev udført, uanset hvordan den part, der foretager retransmission, får adgang til de programbærende signaler fra TV- eller radioselskabet med henblik på retransmission, og

   b) hvor retransmissionen er over en internetadgangstjeneste, som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 2), i forordning (EU) 2015/2120, at den udføres i et kontrolleret miljø

3) »kontrolleret miljø«: et miljø, hvori en udbyder af retransmissionstjenester giver autoriserede brugere adgang til en sikker retransmission

4) »direct injection«: en teknisk proces, hvorved et TV- eller radioselskab transmitterer sine programbærende signaler til et andet selskab end et TV- eller radioselskab på en sådan måde, at de programbærende signaler ikke er tilgængelige for almenheden under denne transmission.

KAPITEL II

TV- eller radioselskabers tilknyttede onlinetjenester

Artikel 3

Anvendelse af oprindelseslandsprincippet i forbindelse med tilknyttede onlinetjenester

1. Handlinger i form af trådbunden eller trådløs overføring til almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser og trådbunden eller trådløs tilrådighedsstillelse for almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser på en sådan måde, at almenheden kan få adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt, som finder sted, når:

a) radioprogrammer, og

b) TV-programmer, som er:

   i) nyheds- og aktualitetsprogrammer, eller

   ii) TV- og radioselskabets fuldt finansierede egenproduktioner,

udbydes til almenheden i en tilknyttet onlinetjeneste af et TV- eller radioselskab eller under dettes kontrol og ansvar samt handlinger i form af reproduktion af sådanne værker eller andre beskyttede frembringelser, som er nødvendige for udbud af, adgang til eller anvendelse af en sådan tilknyttet onlinetjeneste for de samme programmer, anses, med henblik på udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der er relevante for disse handlinger, for udelukkende at finde sted i den medlemsstat, hvor TV- eller radioselskabet har sit hovedsæde.

Første afsnit, litra b), finder ikke anvendelse på udsendelser af sportsbegivenheder og værker og andre beskyttede frembringelser, der indgår heri.

2. Medlemsstaterne sikrer, at parterne i forbindelse med fastsættelse af vederlag for de rettigheder, for hvilke oprindelseslandsprincippet som fastsat i stk. 1 finder anvendelse, tager hensyn til samtlige aspekter af den tilknyttede onlinetjeneste såsom tjenestens egenskaber, herunder varigheden af de i tjenesten indeholdte programmers tilgængelighed online, publikum og de tilgængelige sprogversioner.

Første afsnit udelukker ikke beregning af vederlagets størrelse på grundlag af TV- eller radioselskabets indtægter.

3. Det i stk. 1 fastsatte oprindelseslandsprincip berører ikke rettighedshavernes og TV- og radioselskabernes kontraktlige frihed til, i overensstemmelse med EU-retten, at aftale indførelse af begrænsninger for udnyttelsen af sådanne rettigheder, herunder dem, der er fastsat i direktiv 2001/29/EF.

KAPITEL III

Retransmission af TV- og radioprogrammer

Artikel 4

Udøvelse af rettigheder i forbindelse med retransmission, der udføres af andre rettighedshavere end TV- og radioselskaber

1. Handlinger i form af retransmission af programmer skal have tilladelse af indehaverne af eneretten til overføring til almenheden.

Medlemsstaterne sikrer, at rettighedshavere alene kan udøve deres rettighed til at give eller nægte tilladelse til retransmission gennem en kollektiv forvaltningsorganisation.

2. I tilfælde, hvor en rettighedshaver ikke har overført forvaltningen af den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede rettighed til en kollektiv forvaltningsorganisation, anses den kollektive forvaltningsorganisation, der forvalter rettighederne for samme kategori på den medlemsstats område, hvor udbyderen af retransmissionstjenester søger at klarere rettigheder for en retransmission, for at have ret til at give eller nægte tilladelse til retransmission på denne rettighedshavers vegne.

Hvor mere end én kollektiv forvaltningsorganisation forvalter rettighederne for denne kategori på medlemsstatens område, er det dog op til den medlemsstat, på hvis område en udbyder af retransmissionstjenester søger at klarere rettighederne for retransmission, at bestemme, hvilken kollektiv forvaltningsorganisation eller hvilke kollektive forvaltningsorganisationer, der skal have ret til at give eller nægte tilladelse til retransmission.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en rettighedshaver har de samme rettigheder og forpligtelser som følge af en aftale mellem en udbyder af retransmissionstjenester og en kollektiv forvaltningsorganisation eller flere kollektive forvaltningsorganisationer, der handler i henhold til stk. 2, som de rettighedshavere, der har bemyndiget den pågældende kollektive forvaltningsorganisation eller de pågældende kollektive forvaltningsorganisationer. Medlemsstaterne sikrer også, at denne rettighedshaver kan påberåbe sig disse rettigheder inden for en periode, der fastsættes af den berørte medlemsstat, og som ikke kan være på mindre end tre år at regne fra datoen for den retransmission, hvori vedkommendes værk eller andre beskyttede frembringelser indgår.

Artikel 5

TV- og radioselskabers udøvelse af rettigheder til retransmission

1. Medlemsstaterne sikrer, at artikel 4 ikke gælder for de rettigheder til retransmission, der udøves af et TV- eller radioselskab for så vidt angår dets egen transmission, uanset om de berørte rettigheder er dets egne, eller om de er blevet overdraget til det af andre rettighedshavere.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at forhandlingerne skal føres i god tro, når TV- og radioselskaber og udbydere af retransmissionstjenester indleder forhandlinger om tilladelse til retransmission i henhold til dette direktiv.

Artikel 6

Mægling

Medlemsstaterne sikrer, at det er muligt at indhente bistand fra en eller flere mæglere i henhold til artikel 11 i direktiv 93/83/EØF, hvor der ikke opnås nogen aftale mellem den kollektive forvaltningsorganisation og udbyderen af retransmissionstjenester eller mellem udbyderen af retransmissionstjenester og TV- og radioselskabet om tilladelse til retransmission af udsendelser.

Artikel 7

Retransmission af en oprindelig transmission, der først fandt sted i samme medlemsstat

Medlemsstaterne kan fastsætte, at reglerne i dette kapitel og i kapitel III i direktiv 93/83/EØF finder anvendelse på situationer, hvor både den første transmission og retransmissionen finder sted på deres område.

KAPITEL IV

Transmission af programmer via »direct injection«

Artikel 8

Transmission af programmer via »direct injection«

1. Når et TV- eller radioselskab transmitterer sine programbærende signaler til en signaldistributør via »direct injection« uden samtidig selv at transmittere de programbærende signaler direkte til almenheden, og signaldistributøren transmitterer disse programbærende signaler til almenheden, anses TV- eller radioselskabet og signaldistributøren for at deltage i en enkelt overføring til almenheden, hvortil de skal indhente tilladelse fra rettighedshaverne. Medlemsstaterne kan fastsætte ordninger for at opnå tilladelse fra rettighedshaverne.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at artikel 4, 5 og 6 i dette direktiv finder tilsvarende anvendelse for rettighedshaveres udøvelse af retten til at meddele eller nægte tilladelse til signaldistributører til en i stk. 1 omhandlet udsendelse, der udføres med et af de tekniske midler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, i direktiv 93/83/EØF eller artikel 2, nr. 2), i nærværende direktiv.

KAPITEL V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 9

Ændring af direktiv 93/83/EØF

Artikel 1, stk. 3, i direktiv 93/83/EØF affattes således:

»3. I dette direktiv forstås ved »kabelretransmission«: samtidig, uændret og uforkortet retransmission via kabel eller mikrobølgesystem til almenhedens modtagelse af en oprindelig udsendelse fra en anden medlemsstat, ad trådbunden eller trådløs vej, herunder via satellit, af TV- eller radioprogrammer, der er beregnet til almenhedens modtagelse, uanset hvordan udbyderen af en kabelretransmissionstjeneste får adgang til de programbærende signaler fra TV- og radioselskabet med henblik på retransmission.«

Artikel 10

Gennemgang

1. Senest den 7. juni 2025 foretager Kommissionen en gennemgang af dette direktiv og forelægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten offentliggøres og gøres tilgængelig på Kommissionens websted.

2. Medlemsstaterne forsyner rettidigt Kommissionen med de oplysninger, der er relevante og nødvendige for at forberede den i stk. 1 omhandlede rapport.

Artikel 11

Overgangsbestemmelse

Aftaler om udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der er relevante for handlinger i form af trådbunden eller trådløs overføring til almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser og trådbunden eller trådløs tilrådighedsstillelse for almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser på en sådan måde, at almenheden kan få adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt, og som foregår i forbindelse med udbud af en onlinetjeneste samt handlinger i form af reproduktion, der er nødvendige for udbud af, adgang til eller anvendelse af en sådan onlinetjeneste, og som er i kraft den 7. juni 2021, er omfattet af artikel 3 fra den 7. juni 2023, hvis de udløber efter denne dato.

Tilladelser til handlinger i form af overføring til almenheden, der er omfattet af artikel 8, og som er i kraft den 7. juni 2021, er omfattet af artikel 8 fra den 7. juni 2025, hvis de udløber efter denne dato.

Artikel 12

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 7. juni 2021. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. april 2019.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Formand	*Formand*

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/790

af 17. april 2019

om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) foreskriver oprettelse af et indre marked og indførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen i det indre marked ikke fordrejes. Yderligere harmonisering af medlemsstaternes regler om ophavsret og beslægtede rettigheder bør bidrage til at opnå disse mål.

(2) De direktiver, der er vedtaget vedrørende ophavsret og beslægtede rettigheder, bidrager til det indre markeds funktion, giver et højt niveau af beskyttelse for rettighedshavere, letter processen for clearing af rettigheder og danner en ramme for udnyttelsen af de værker og andre frembringelser, som er beskyttet af disse rettigheder. Denne harmoniserede retlige ramme bidrager til et velfungerende indre marked og fremmer innovation, kreativitet, investeringer og produktion af nyt indhold, også i det digitale miljø, med henblik på at undgå fragmentering af det indre marked. Den beskyttelse, som den retlige ramme giver, bidrager også til Unionens mål om at respektere og fremme kulturel mangfoldighed og samtidig fremhæve den fælles europæiske kulturarv. Ifølge artikel 167, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal Unionen tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats.

(3) Den hurtige teknologiske udvikling fortsætter med at ændre den måde, hvorpå værker og andre frembringelser skabes, produceres, distribueres og udnyttes. Der dukker hele tiden nye forretningsmodeller og nye aktører op. Den relevante lovgivning skal være fremtidssikret for ikke at begrænse den teknologiske udvikling. De mål og principper, der er fastlagt i Unionens ophavsretlige rammer, er fortsat velfunderede. Der er imidlertid fortsat retsusikkerhed for både rettighedshavere og brugere med hensyn til visse anvendelser af værker og andre frembringelser i det digitale miljø, herunder grænseoverskridende anvendelser. Som angivet i Kommissionens meddelelse af 9. december 2015 med titlen »På vej mod en tidssvarende, mere europæisk ramme for ophavsret«, er det på nogle områder nødvendigt at tilpasse og supplere den eksisterende EU-ramme for ophavsret og samtidig opretholde et højt beskyttelsesniveau for ophavsret og beslægtede rettigheder. I dette direktiv fastsættes der regler for tilpasningen af visse undtagelser og indskrænkninger til ophavsret og beslægtede rettigheder til digitale og grænseoverskridende miljøer samt foranstaltninger til at lette visse licenspraksisser, navnlig, men ikke kun, hvad angår udbredelsen af værker og andre frembringelser, der ikke længere forhandles, og tilgængeligheden af audiovisuelle værker online på video on demand-platforme med henblik på at sikre bredere adgang til indhold.

([1]) EUT C 125 af 21.4.2017, s. 27.
([2]) EUT C 207 af 30.6.2017, s. 80.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 26.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.4.2019.

Det indeholder også regler, der skal lette anvendelsen af indhold i det offentlige domæne. For at skabe en velfungerende og retfærdig markedsplads for ophavsret bør der også være regler om rettigheder i publikationer, om udbydere af onlinetjenesters anvendelse af værker eller andre frembringelser, når disse udbydere lagrer og giver adgang til indhold uploadet af brugerne, om gennemsigtigheden i ophavsmænds og udøvende kunstneres aftaler og om ophavsmænds og udøvende kunstneres vederlag samt en mekanisme for tilbagekaldelse af rettigheder, som ophavsmænd og udøvende kunstnere har overdraget på et eksklusivt grundlag.

(4) Dette direktiv bygger på og supplerer reglerne i de gældende direktiver på dette område, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF ([4]), 2000/31/EF ([5]), 2001/29/EF ([6]), 2006/115/EF ([7]), 2009/24/EF ([8]), 2012/28/EU ([9]) og 2014/26/EU ([10]).

(5) Inden for områderne forskning, innovation, uddannelse og bevarelse af kulturarven giver digitale teknologier mulighed for nye former for anvendelse, der ikke klart er omfattet af de eksisterende EU-regler om undtagelser og indskrænkninger. Derudover kan den frivillige karakter af de undtagelser og indskrænkninger, som er fastlagt i direktiv 96/9/EF, 2001/29/EF og 2009/24/EF på disse områder, have en negativ indvirkning på det indre markeds funktion. Dette er især relevant for grænseoverskridende anvendelser, som bliver stadig vigtigere i det digitale miljø. De eksisterende undtagelser og indskrænkninger i EU-retten, som vedrører videnskabelig forskning, innovation, undervisning og bevarelse af kulturarven, bør derfor vurderes på ny i lyset af disse nye anvendelser. Der bør indføres obligatoriske undtagelser eller indskrænkninger for anvendelse af teknologier til tekst- og datamining, illustration i forbindelse med undervisning i det digitale miljø og for bevarelse af kulturarven. De eksisterende undtagelser og indskrænkninger i EU-retten bør fortsat gælde, herunder inden for tekst- og datamining, uddannelse og aktiviteter inden for bevarelse, så længe de ikke begrænser anvendelsesområdet for de obligatoriske undtagelser eller indskrænkninger, som er fastsat i dette direktiv, og som skal gennemføres af medlemsstaterne i deres nationale ret. Direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF bør derfor ændres.

(6) De undtagelser og indskrænkninger, der er fastsat i dette direktiv, har til formål at skabe en rimelig balance mellem ophavsmænds og andre rettighedshaveres rettigheder og interesser på den ene side og brugernes på den anden side. De kan kun anvendes i visse specielle tilfælde, der ikke strider mod den normale udnyttelse af værker eller andre frembringelser og ikke indebærer urimelig skade for rettighedshavernes legitime interesser.

(7) Den beskyttelse af tekniske foranstaltninger, der er fastsat i direktiv 2001/29/EF, er fortsat afgørende for at sikre beskyttelse og effektiv udøvelse af de rettigheder, der er indrømmet ophavsmænd og andre rettighedshavere i henhold til EU-retten. En sådan beskyttelse bør opretholdes, samtidig med at det sikres, at anvendelsen af tekniske foranstaltninger ikke forhindrer udnyttelsen af de undtagelser og indskrænkninger, der er fastlagt i dette direktiv. Rettighedshavere bør have muligheden for at sikre dette via frivillige foranstaltninger. De bør frit kunne vælge den rette metode til at sætte dem, der er begunstiget af de undtagelser og indskrænkninger, der er fastsat i dette direktiv, i stand til at drage fordel heraf. Hvor der ikke er truffet frivillige foranstaltninger, bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, første afsnit, i direktiv 2001/29/EF, herunder i tilfælde, hvor værker og andre frembringelser stilles til rådighed gennem on demand-tjenester.

(8) Nye teknologier muliggør automatisk computeranalyse af information i digital form, f.eks. tekst, lyd, billeder og data, almindelig kendt som tekst- og datamining. Tekst- og datamining gør det muligt at behandle store mængder af information med det formål at opnå ny viden og finde frem til nye tendenser. Tekst- og dataminingteknologier er vidt udbredte inden for den digitale økonomi, men det anerkendes bredt, at de især kan være til nytte på forskningsområdet og derved støtte innovation. Sådanne teknologier gavner universiteter og andre forskningsinstitutioner samt kulturarvsinstitutioner, da de også kan udføre forskning som led i deres hovedaktiviteter. I Unionen oplever sådanne organisationer og institutioner imidlertid retsusikkerhed med hensyn til, i hvilket omfang de kan

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20).
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (Direktivet om elektronisk handel) (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).
([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).
([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28).
([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer (EUT L 111 af 5.5.2009, s. 16).
([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU af 25. oktober 2012 om visse tilladte anvendelser af forældreløse værker (EUT L 299 af 27.10.2012, s. 5).
([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 72).

foretage tekst- og datamining af indhold. I visse tilfælde kan tekst- og datamining være forbundet med handlinger, som er underlagt ophavsretlig beskyttelse, sui generis-retten om databaser eller begge dele, hvilket navnlig gælder reproduktion af værker eller andre frembringelser, udtræk af indhold fra en database eller begge dele, f.eks. når data normaliseres i løbet af tekst- og dataminingprocessen. Hvis ingen undtagelse eller indskrænkning finder anvendelse, skal der indhentes tilladelse til at foretage sådanne handlinger fra rettighedshaveren.

(9) Tekst- og datamining kan også foretages i forhold til rene fakta eller data, som ikke er ophavsretligt beskyttet, og i sådanne tilfælde kræves der ingen tilladelse i henhold til ophavsretten. Der kan også være tilfælde af tekst- og datamining, som ikke indebærer reproduktion, eller hvor de foretagne reproduktioner er omfattet af den obligatoriske undtagelse for midlertidige reproduktionshandlinger, som er fastsat i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, og som fortsat bør finde anvendelse på teknikker til tekst- og datamining, der ikke medfører oprettelse af kopier, der falder uden for denne undtagelses anvendelsesområde.

(10) EU-retten indeholder visse undtagelser og indskrænkninger for anvendelser med henblik på videnskabelig forskning, som muligvis finder anvendelse på tekst- og datamining. Disse undtagelser og indskrænkninger er imidlertid valgfri og ikke fuldt ud tilpasset til anvendelsen af teknologier inden for videnskabelig forskning. Har forskere lovlig adgang til indhold, f.eks. via abonnementer til publikationer eller open access-licenser, kan licensbetingelserne desuden udelukke tekst- og datamining. Da forskning i stigende grad udføres ved hjælp af digital teknologi, er der en risiko for, at Unionens konkurrencemæssige position inden for forskning vil blive påvirket negativt, medmindre der tages skridt til at afhjælpe retsusikkerheden vedrørende tekst- og datamining.

(11) Denne retsusikkerhed vedrørende tekst- og datamining bør afhjælpes ved at fastlægge en obligatorisk undtagelse for universiteter og andre forskningsinstitutioner samt for kulturarvsinstitutioner fra eneretten til reproduktion og retten til at forhindre udtræk fra en database. I tråd med den eksisterende EU-forskningspolitik, der tilskynder universiteter og forskningsinstitutter til at samarbejde med den private sektor, bør forskningsinstitutioner også være omfattet af en sådan undtagelse, når de udfører deres forskningsaktiviteter inden for rammerne af offentlig-private partnerskaber. Selv om denne undtagelse fortsat kun bør gælde for forskningsinstitutioner og kulturarvsinstitutioner, bør de også kunne lade deres private partnere foretage tekst- og datamining, herunder ved at benytte deres teknologiske værktøjer.

(12) Forskningsinstitutionerne i Unionen omfatter en bred vifte af forskellige enheder, hvis primære mål er at udføre videnskabelig forskning eller at gøre dette i kombination med ydelsen af uddannelsesmæssige tjenester. Begrebet »videnskabelig forskning« som omhandlet i dette direktiv bør anses for at dække både natur- og humanvidenskab. På grund af mangfoldigheden blandt sådanne enheder er det vigtigt at have en fælles forståelse af begrebet »forskningsinstitution«. Det bør f.eks. ud over universiteter eller andre højere uddannelsesinstitutioner og deres biblioteker også dække enheder såsom forskningsinstitutter og hospitaler, der bedriver forskning. Selv om forskningsinstitutionerne i medlemsstaterne har forskellige retlige former og strukturer, har de generelt det til fælles, at de enten handler uden sigte på fortjeneste eller med henblik på at opfylde almennyttige opgaver, der anerkendes af staten. En sådan almennyttig opgave kan f.eks. være afspejlet i offentlig finansiering eller i bestemmelser i national ret eller offentlige kontrakter. Omvendt bør institutioner ikke betragtes som forskningsinstitutioner inden for rammerne af dette direktiv, når kommercielle foretagender på grund af strukturelle forhold såsom i deres egenskab af aktionærer eller medlemmer har en afgørende indflydelse på dem, der gør det muligt for sådanne foretagender at udøve kontrol, idet dette kan medføre privilegeret adgang til forskningsresultater.

(13) Ved kulturarvsinstitutioner bør forstås offentligt tilgængelige biblioteker og museer uanset typen af værker eller andre frembringelser, som de har i deres permanente samlinger, samt arkiver og film- eller lydarvsinstitutioner. De bør anses for at. omfatte bl.a. nationale biblioteker og nationale arkiver og, for så vidt angår deres arkiver og offentligt tilgængelige biblioteker, uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer og public service radio- og TV-foretagender.

(14) Forskningsorganisationer og kulturarvsinstitutioner, herunder de hertil knyttede personer, bør være omfattet af undtagelsen for tekst- og datamining for så vidt angår indhold, som de har lovlig adgang til. Lovlig adgang bør forstås som adgang til indhold baseret på en open access-politik eller på kontraktlige aftaler mellem rettighedshavere og forskningsinstitutioner eller kulturarvsinstitutioner såsom abonnementer eller andre lovlige metoder. Hvis for eksempel forsknings- eller kulturarvsinstitutioner tegner et abonnement, bør hertil knyttede personer, der er omfattet af abonnementet, anses for at have lovlig adgang. Lovlig adgang bør også omfatte adgang til indhold, som er frit tilgængeligt online.

(15) Forsknings- og kulturarvsinstitutioner kan i visse tilfælde, f.eks. med henblik på efterfølgende verifikation af videnskabelige forskningsresultater, have behov for at opbevare kopier, der er fremstillet i henhold til undtagelsen for tekst- og datamining. I så fald bør kopierne opbevares under sikre forhold. Medlemsstaterne bør frit kunne beslutte på nationalt plan og efter drøftelser med de relevante interessenter at fastlægge yderligere konkrete ordninger for opbevaring af kopier, herunder kunne udpege betroede organer til at varetage en sådan opbevaring. For ikke at begrænse anvendelsen af undtagelsen unødigt bør sådanne ordninger være forholdsmæssige og begrænset til, hvad der er nødvendigt for at opbevare kopierne på en sikker måde og forhindre uautoriseret anvendelse. Anvendelse med henblik på anden videnskabelig forskning end tekst- og datamining, såsom videnskabelig peer review og fælles forskning, bør fortsat i relevant omfang være omfattet af den undtagelse eller indskrænkning, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra a), i direktiv 2001/29/EF.

(16) Med henblik på et potentielt højt antal anmodninger om adgang til og download af deres værker eller andre frembringelser bør det være tilladt rettighedshaverne at træffe foranstaltninger, når der er risiko for, at sikkerheden eller integriteten af deres systemer eller databaser kan bringes i fare. Sådanne foranstaltninger kan f. eks. gå ud på at sikre, at kun personer, der har lovlig adgang til deres data, kan tilgå dem, herunder gennem IP-adressevalidering eller brugerautentificering. Disse foranstaltninger bør stå i forhold til de involverede risici, bør ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at forfølge målet om at garantere systemets sikkerhed og integritet, og bør ikke underminere den effektive anvendelse af undtagelsen.

(17) I betragtning af undtagelsens karakter og omfang, som er begrænset til enheder, der bedriver videnskabelig forskning, ville enhver potentiel skade for rettighedshavere som følge af denne undtagelse være minimal. Medlemsstaterne bør derfor ikke fastsætte bestemmelser om kompensation til rettighedshavere for anvendelser i henhold til de undtagelser for tekst- og datamining, som indføres med dette direktiv.

(18) Tekst- og dataminingteknikker har ikke kun betydning inden for videnskabelig forskning, men anvendes også i vid udstrækning af både private og offentlige enheder til at analysere store mængder data inden for forskellige områder af livet og til forskellige formål, herunder i forbindelse med offentlige tjenester, komplekse forretningsmæssige beslutninger og udvikling af nye applikationer eller teknologier. Rettighedshavere bør fortsat kunne udstede licenser til anvendelser af deres værker eller andre frembringelser, der falder uden for anvendelsesområdet for den i dette direktiv fastsatte obligatoriske undtagelse for tekst- og datamining med henblik på videnskabelig forskning og for de eksisterende undtagelser og indskrænkninger, der er fastsat i direktiv 2001/29/EF. Samtidig bør der tages højde for den retsusikkerhed, der hersker om, hvorvidt brugere af tekst- og datamining kan foretage reproduktioner og udtræk af lovligt tilgåede værker eller andre frembringelser med tekst- og datamining for øje, navnlig når de reproduktioner eller udtræk, der foretages med henblik på den tekniske proces, ikke opfylder alle betingelserne i den eksisterende undtagelse for midlertidige reproduktionshandlinger fastsat i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF. For at skabe større retssikkerhed i sådanne tilfælde og fremme innovation også i den private sektor bør dette direktiv på visse betingelser fastsætte en undtagelse eller indskrænkning for reproduktioner og udtræk af værker eller andre frembringelser med henblik på tekst- og datamining og tillade, at kopier opbevares, så længe det er nødvendigt for disse tekst- og dataminingformål.

Denne undtagelse eller indskrænkning bør kun gælde, så længe værket eller den anden frembringelse er tilgået på lovlig vis, herunder når værket eller frembringelsen stilles til rådighed for almenheden online, og i det omfang rettighedshaverne ikke på passende vis har forbeholdt sig retten til at foretage reproduktioner og udtræk til tekst- og dataminingformål. For så vidt angår indhold, der er stillet til rådighed for almenheden online, bør det kun anses for passende at forbeholde sig disse rettigheder på en maskinlæsbar måde, herunder i metadata og i vilkår og betingelser for brug af et websted eller en tjeneste. Andre anvendelser bør ikke berøres af forbeholdet for rettigheder med henblik på tekst- og datamining. I andre tilfælde kan det være passende at forbeholde sig

rettighederne på anden måde, såsom i kontraktmæssige aftaler eller ved en ensidig erklæring. Rettighedshavere bør kunne træffe foranstaltninger til at sikre, at deres forbehold i denne henseende respekteres. Denne undtagelse eller indskrænkning bør ikke berøre den obligatoriske undtagelse for tekst- og datamining med henblik på videnskabelig forskning, som er fastsat i dette direktiv, eller den eksisterende undtagelse for midlertidige reproduktionshandlinger fastsat i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF.

(19) Artikel 5, stk. 3, litra a), i direktiv 2001/29/EF tillader medlemsstaterne at indføre en undtagelse fra eller indskrænkning i retten til reproduktion, overføring til almenheden og tilrådighedsstillelse for almenheden af værker eller andre frembringelser på en sådan måde, at almenheden får adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt, hvis der udelukkende er tale om anvendelse til anskueliggørelse i forbindelse med undervisning. Derudover tillader artikel 6, stk. 2, litra b), og artikel 9, litra b), i direktiv 96/9/EF anvendelse af en database og udtræk af en væsentlig del af indholdet til anskueliggørelse i forbindelse med undervisning. I hvilket omfang disse undtagelser eller indskrænkninger gælder for digitale anvendelser, er uklart. Desuden er det uklart, hvorvidt disse undtagelser eller indskrænkninger også gælder i tilfælde, hvor undervisningen foregår online og som fjernundervisning. Endvidere giver den nuværende retlige ramme ikke mulighed for en grænseoverskridende virkning. Denne situation kan hæmme udviklingen af digitale undervisningsmetoder og fjernundervisning. Det er derfor nødvendigt at indføre en ny obligatorisk undtagelse eller indskrænkning for at sikre, at uddannelsesinstitutioner er garanteret fuld retssikkerhed, når de anvender værker eller andre frembringelser i digitale aktiviteter, herunder online og på tværs af grænser.

(20) Mens fjernundervisning og grænseoverskridende uddannelsesprogrammer hovedsagelig udvikles på videregående niveau, anvendes digitale værktøjer og ressourcer i stigende grad på alle uddannelsesniveauer, især for at forbedre og berige undervisningsoplevelsen. Undtagelsen eller indskrænkningen i dette direktiv bør derfor komme uddannelsesinstitutioner, der er anerkendt af en medlemsstat, til gode, herunder dem der er involveret på det primære og sekundære trin samt de erhvervsfaglige og videregående uddannelser. Den bør dog kun gælde i det omfang, anvendelserne inden for en konkret uddannelsesaktivitet har et ikkekommercielt formål. En uddannelsesinstitutions organisatoriske struktur og finansiering bør ikke være afgørende for bedømmelsen af, om aktiviteten er af ikkekommerciel karakter.

(21) Undtagelsen eller indskrænkningen i dette direktiv for anvendelser, der udelukkende tjener til anskueliggørelse i forbindelse med undervisning, bør forstås således, at den omfatter digital anvendelse af værker eller andre frembringelser for at understøtte, berige eller supplere undervisningen, herunder læringsaktiviteter. Undtagelsen eller indskrænkningen bør kun omfatte distribution af software i det omfang, der er tale om digital overførsel af software. I de fleste tilfælde indebærer begrebet anskueliggørelse derfor, at der kun anvendes dele eller uddrag af værker, og at dette ikke træder i stedet for indkøb af materialer, der primært er beregnet til uddannelsesmarkedet. I forbindelse med gennemførelsen af undtagelsen eller indskrænkningen bør medlemsstaterne, for så vidt angår de forskellige typer af værker eller andre frembringelser, på en afbalanceret måde frit kunne præcisere den andel af et værk eller en anden frembringelse, som kan anvendes i forbindelse med undervisning med anskueliggørelse som eneste formål. Undtagelsen eller indskrænkningen bør forstås således, at den omfatter anvendelser, der tilgodeser de specifikke tilgængelighedsbehov for personer med et handicap for så vidt angår anskueliggørelse i forbindelse med undervisning.

(22) Anvendelse af værker eller andre frembringelser i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen udelukkende med henblik på anskueliggørelse i forbindelse med undervisning, bør kun ske i forbindelse med undervisnings- eller læringsaktiviteter, der udfoldes under uddannelsesinstitutioners ansvar, herunder i forbindelse med eksaminer eller undervisningsaktiviteter, der foregår uden for uddannelsesinstitutionen, f.eks. på et museum, et bibliotek eller i en anden kulturarvsinstitution, og bør være begrænset til, hvad der er nødvendigt for at udføre sådanne aktiviteter. Undtagelsen eller indskrænkningen bør omfatte både anvendelser af værker eller andre frembringelser, der foregår i klasseværelset eller andetsteds ved hjælp af digitale hjælpemidler, f.eks. elektroniske whiteboards eller digitale apparater, som kan være forbundet til internettet, og anvendelser, der foregår på afstand gennem sikre elektroniske miljøer, såsom i forbindelse med onlineundervisning eller onlineadgang til undervisningsmateriale, der supplerer et konkret kursus. Sikre elektroniske miljøer bør forstås som digitale undervisnings- og læringsmiljøer, hvortil kun en uddannelsesinstitutions undervisningspersonale og de elever eller studerende, der er indskrevet på en uddannelse, har adgang, navnlig gennem passende, herunder passwordbaserede, autentifikationsprocedurer.

(23) Forskellige ordninger, der bygger på gennemførelsen af den undtagelse eller indskrænkning, der er fastlagt ved direktiv 2001/29/EF, eller på licensaftaler, der omfatter videre anvendelser, er indført i en række medlemsstater med henblik på at lette den uddannelsesmæssige anvendelse af værker og andre frembringelser. Sådanne ordninger er normalt blevet oprettet under hensyntagen til behovene hos uddannelsesinstitutionerne og på de forskellige niveauer i uddannelsessektoren. Det er afgørende at harmonisere omfanget af den nye obligatoriske undtagelse eller indskrænkning i forbindelse med digitale anvendelser og grænseoverskridende undervisningsaktiviteter, men ordningerne for gennemførelse kan variere fra en medlemsstat til en anden, så længe de ikke hindrer den effektive anvendelse af undtagelsen eller indskrænkningen eller grænseoverskridende anvendelser. Medlemsstaterne bør f.eks. fortsat frit kunne kræve, at anvendelsen af værker eller andre frembringelser respekterer ophavsmænds og udøvende kunstneres ideelle rettigheder. Dette bør gøre det muligt for medlemsstaterne at bygge videre på de eksisterende nationalt indførte ordninger. Medlemsstaterne kan navnlig beslutte at gøre anvendelsen af undtagelsen eller indskrænkningen helt eller delvis afhængig af besiddelsen af passende licenser, der omfatter mindst de samme anvendelser som dem, der tillades i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen. Såfremt licenserne kun delvist dækker de anvendelser, som er tilladt i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen, bør medlemsstaterne sikre, at alle de øvrige anvendelser er omfattet af undtagelsen eller indskrænkningen.

Medlemsstaterne kan f.eks. benytte denne mekanisme til at give forrang til licenser til materialer, der primært er beregnet til uddannelsesmarkedet eller licenser til partiturer. Med henblik på at undgå, at det forhold, at anvendelsen af undtagelsen betinges af besiddelsen af licenser, fører til retsusikkerhed eller en administrativ byrde for uddannelsesinstitutionerne, bør de medlemsstater, der vælger en sådan metode, træffe konkrete foranstaltninger til at sikre, at licensordninger, der tillader digital anvendelse af værker eller andre frembringelser til undervisningsbrug, er let tilgængelige, og at uddannelsesinstitutionerne er klar over eksistensen af sådanne licensordninger. Sådanne licensordninger bør tilgodese uddannelsesinstitutionernes behov. Der kan også udvikles informationsværktøjer, der har til formål at sikre, at de eksisterende licensordninger er synlige. Sådanne ordninger kan f.eks. være baseret på kollektive licenser eller udvidede kollektive licenser for at undgå, at uddannelsesinstitutioner skal forhandle individuelt med rettighedshaverne. Af hensyn til retssikkerheden bør medlemsstaterne præcisere, på hvilke betingelser en uddannelsesinstitution kan anvende beskyttede værker eller andre frembringelser i henhold til denne undtagelse, og omvendt, hvornår den skal handle inden for rammerne af en licensordning.

(24) Medlemsstaterne bør fortsat frit kunne bestemme, at rettighedshaverne skal have en rimelig kompensation for digitale anvendelser af deres værker eller andre frembringelser i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen i dette direktiv for anvendelse til anskueliggørelsesformål i forbindelse med undervisning. Ved fastsættelsen af den mulige størrelse af rimelig kompensation bør der bl.a. tages behørigt hensyn til medlemsstaternes uddannelsesmæssige mål og til den skade, rettighedshaverne påføres. Medlemsstater, der beslutter sig for at sikre en rimelig kompensation, bør tilskynde til brug af ordninger, som ikke påfører uddannelsesinstitutionerne en administrativ byrde.

(25) Kulturarvsinstitutioner arbejder for at bevare deres samlinger til fremtidige generationer. En handling til bevarelse af et værk eller en anden frembringelse, som indgår i en kulturarvsinstitutions samling, kan kræve en reproduktion og dermed tilladelse fra de relevante rettighedshavere. De digitale teknologier giver nye muligheder for at bevare kulturarven i disse samlinger, men de skaber også nye udfordringer. I betragtning af disse nye udfordringer er det nødvendigt at tilpasse den eksisterende retlige ramme ved at fastlægge en obligatorisk undtagelse fra retten til reproduktion for at tillade sådanne institutioner at foretage sådanne former for bevarelse.

(26) Eksistensen af forskellige tilgange i medlemsstaterne til kulturarvsinstitutioners reproduktionshandlinger i bevaringsøjemed er til hinder for sådanne institutioners grænseoverskridende samarbejde, fælles udnyttelse af bevaringsmidler og oprettelse af grænseoverskridende bevaringsnetværk på det indre marked, hvilket fører til ineffektiv anvendelse af ressourcer. Dette kan have negativ indvirkning på bevarelsen af kulturarven.

(27) Der bør derfor stilles krav til medlemsstaterne om at tillade en undtagelse, der gør det muligt for kulturarvsinstitutioner at reproducere værker og andre frembringelser, der er en permanent del af deres samlinger, med henblik på bevarelse, f.eks. i forbindelse med forældet teknologi eller nedslidningen af de oprindelige støttestrukturer eller for at forsikre sådanne værker og andre frembringelser. En sådan undtagelse bør gøre det muligt at lave kopier ved hjælp af de korrekte bevaringsværktøjer, -midler eller -teknologier, i ethvert format og på ethvert medium, i det påkrævede antal, på et hvilket som helst tidspunkt i et værks eller en anden frembringelses levetid samt i det

omfang, det er nødvendigt i bevaringsøjemed. Reproduktionshandlinger, der foretages af kulturarvsinstitutioner til andre formål end bevaring af værker og andre frembringelser i deres permanente samlinger, bør fortsat være betinget af rettighedshavernes tilladelse, medmindre de er tilladt i henhold til andre undtagelser eller indskrænkninger i EU-retten.

(28) Kulturarvsinstitutioner har ikke nødvendigvis de tekniske midler eller den tekniske ekspertise til selv at udføre de handlinger, der er nødvendige for at bevare deres samlinger, navnlig i det digitale miljø, og kan derfor gøre brug af bistand fra andre kulturinstitutioner og andre tredjeparter med henblik herpå. Kulturarvsinstitutioner bør inden for rammerne af denne undtagelse med henblik på bevarelse som fastsat i dette direktiv kunne lade tredjeparter, herunder sådanne, der er baseret i andre medlemsstater, fremstille kopier på deres vegne og på deres ansvar.

(29) Inden for rammerne af dette direktiv bør værker og andre frembringelser betragtes som en permanent del af en kulturarvsinstitutions samling, når kopier af sådanne værker eller andre frembringelser ejes eller permanent opbevares af den pågældende institution, f.eks. som følge af en overdragelse af ejendomsret eller en licensaftale, afleveringspligt eller permanente opbevaringsordninger.

(30) Kulturarvsinstitutioner bør nyde godt af en klar ramme for digitalisering og formidling af værker eller andre frembringelser, der i henhold til dette direktiv anses for ikke længere at være i handel. De særlige karakteristika ved samlingerne af værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, og det antal værker og andre frembringelser, der er involveret i massedigitaliseringsprojekter, betyder imidlertid, at det kan være meget vanskeligt at indhente den forudgående tilladelse hos de enkelte rettighedshavere. Dette kan eksempelvis skyldes værkernes eller frembringelsernes alder, deres begrænsede kommercielle værdi eller den omstændighed, at de aldrig har været tiltænkt kommerciel brug eller aldrig har været kommercielt udnyttet. Der bør derfor fastlægges foranstaltninger til at lette visse anvendelser af ikke længere forhandlede værker eller andre frembringelser, som permanent befinder sig i kulturarvsinstitutioners samlinger.

(31) Der bør i alle medlemsstater forefindes retlige ordninger, som giver mulighed for, at licenser udstedt af relevante og tilstrækkeligt repræsentative kollektive forvaltningsorganisationer til kulturarvsinstitutioner for visse former for anvendelse af værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, også gælder for rettigheder for rettighedshavere, der ikke har givet en repræsentativ kollektiv forvaltningsorganisation mandat hertil. Det bør i henhold til dette direktiv være muligt for sådanne licenser at dække alle medlemsstaterne.

(32) Bestemmelserne indført ved dette direktiv om kollektive licenser for værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, kan ikke nødvendigvis sikre en løsning i alle de tilfælde, hvor kulturarvsinstitutioner støder på vanskeligheder med at opnå alle de nødvendige tilladelser fra rettighedshavere til at anvende sådanne værker og andre frembringelser, der ikke længere forhandles. Det kan være tilfældet f.eks., hvor der ikke er nogen praksis for kollektiv forvaltning af rettigheder til en bestemt type af værker eller andre frembringelser, eller hvor den relevante kollektive forvaltningsorganisation ikke er tilstrækkeligt repræsentativ for den kategori af rettighedshavere og de rettigheder, der er tale om. I sådanne tilfælde bør det være muligt for kulturarvsinstitutioner at gøre værker eller andre frembringelser, der ikke længerer forhandles, og der permanent indgår i deres samling, tilgængelige online i alle medlemsstaterne i henhold til en harmoniseret undtagelse fra eller indskrænkning i ophavsret og beslægtede rettigheder. Det er vigtigt, at anvendelserne i henhold til en sådan undtagelse eller indskrænkning kun finder sted, når visse betingelser, navnlig med hensyn til adgangen af licensbaserede løsninger, er opfyldt. En manglende enighed om licensbetingelser bør ikke fortolkes som manglende adgang til licensløsninger.

(33) Medlemsstaterne bør inden for rammerne af dette direktiv og i overensstemmelse med deres retlige traditioner, praksis eller forhold indrømmes fleksibilitet til at vælge den specifikke licensordning såsom udvidede kollektive licenser eller formodninger om repræsentation, som de vil indføre for kulturarvsinstitutioners anvendelse af værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles. Medlemsstaterne bør også have fleksibilitet til at fastsætte, hvilke krav som kollektive forvaltningsorganisationer skal opfylde for at være tilstrækkeligt repræsentative, forudsat at denne fastsættelse bygger på et mandat til den relevante form for anvendelse fra et betydeligt antal rettighedshavere inden for den relevante kategori af værker eller andre frembringelser.

Medlemsstaterne bør frit kunne fastsætte særlige regler for tilfælde, hvor mere end én kollektiv forvaltningsorganisation er repræsentativ for de pågældende værker eller andre frembringelser, således at der eksempelvis kræves udstedelse af fælles licenser eller indgåelse af en aftale mellem de relevante organisationer.

(34) Med henblik på disse licensordninger er det vigtigt med et stringent og velfungerende kollektivt forvaltningssystem. Direktiv 2014/26/EU fastsætter et sådant system, og dette system omfatter især regler om god forvaltningsskik, gennemsigtighed og rapportering samt den regelmæssige, omhyggelige og nøjagtige fordeling og betaling af skyldige beløb til individuelle rettighedshavere.

(35) Der bør være passende sikkerhedsforanstaltninger til rådighed for alle rettighedshavere, som bør have mulighed for at udelukke anvendelsen af de licensordninger og af den undtagelse eller indskrænkning, der indføres ved dette direktiv, for anvendelse af værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, i forbindelse med alle deres værker eller andre frembringelser, i forbindelse med alle licenser eller anvendelser i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen, i forbindelse med bestemte værker eller andre frembringelser eller i forbindelse med bestemte licenser eller anvendelser i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen, på ethvert tidspunkt forud for eller i løbet af varigheden af licensen eller forud for eller i løbet af anvendelsen i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen. De betingelser, der finder anvendelse på disse licensordninger, bør ikke påvirke deres praktiske relevans for kulturarvsinstitutioner. Hvor en rettighedshaver udelukker anvendelsen af sådanne ordninger eller en sådan undtagelse for eller indskrænkning af et/en eller flere værker eller andre frembringelser, er det vigtigt, at enhver igangværende anvendelse ophører inden for en rimelig frist, og, hvor den finder sted i henhold til en kollektiv licens, at den kollektive forvaltningsorganisation, når den er underrettet, ophører med at udstede licenser til de pågældende anvendelser. En sådan udelukkelse fra rettighedshavernes side bør ikke berøre deres krav på betaling af vederlag for den faktiske anvendelse af værket eller andre frembringelser i henhold til licensen.

(36) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at bestemme, hvem der skal have det retlige ansvar for overholdelsen af dette direktivs betingelser for så vidt angår licensudstedelse og værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, og anvendelsen heraf og for de pågældende parternes overholdelse af betingelserne i de pågældende licenser.

(37) I betragtning af forskelligartetheden af værker og andre frembringelser i kulturarvsinstitutionernes samlinger er det vigtigt, at de licensordninger og den undtagelse eller indskrænkning, der fastsættes ved dette direktiv, er tilgængelige og kan anvendes i praksis i forbindelse med forskellige typer værker og andre frembringelser, herunder fotografier, software, fonogrammer, audiovisuelle værker og unikke kunstværker, herunder hvor de aldrig har været kommercielt til rådighed. Værker, der aldrig har været forhandlet, kan omfatte plakater, foldere, tidsskrifter og audiovisuelle amatørværker, men også ikkeoffentliggjorte værker eller andre frembringelser, med forbehold af andre gældende retlige begrænsninger, f.eks. nationale regler om ideelle rettigheder. Når et værk eller anden frembringelse er tilgængelig(t) i en af sine forskellige udgaver, såsom efterfølgende udgaver af litterære værker og omklippede udgaver af filmiske værker, eller i en af sine forskellige manifestationer, såsom digitale og trykte formater af det samme værk, bør dette værk eller denne anden frembringelse ikke anses for at være udgået af handelen. Omvendt bør den kommercielle tilgængelighed af bearbejdninger, herunder andre sprogudgaver eller audiovisuelle bearbejdninger af et litterært værk, ikke udelukke, at et værk eller en anden frembringelse betragtes som om, de ikke længere forhandles på et bestemt sprog. Med henblik på at afspejle de særlige karakteristika ved forskellige typer af værker og andre frembringelser for så vidt angår deres udgivelses- og distributionsmåde og for at øge anvendeligheden af disse ordninger, kan det være nødvendigt, at medlemsstaterne opstiller specifikke krav og procedurer vedrørende den praktiske anvendelse af disse licensordninger såsom et krav om et vist tidsrum, der skal være forløbet, siden værket eller den anden frembringelse blev bragt i handelen første gang. Det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne konsulterer rettighedshavere, kulturarvsinstitutioner og kollektive forvaltningsorganisationer, når de fastsætter sådanne krav og procedurer.

(38) Når det skal afgøres, om værker eller andre frembringelser ikke længere forhandles, bør der gøres en rimelig indsats for at bedømme deres offentlige tilgængelighed i de sædvanlige handelskanaler, idet der tages hensyn til det pågældende værks eller den pågældende anden frembringelses eller sæt af værkers eller andre frembringelsers karakteristika. Medlemsstaterne bør frit kunne bestemme, hvordan ansvaret for at gøre denne rimelige indsats skal fordeles. Den rimelige indsats bør ikke skulle involvere gentagen handling over tid, men den bør ikke desto mindre tage hensyn til enhver form for let tilgængelig dokumentation for kommende tilgængelighed af værker eller andre frembringelser inden for de sædvanlige handelskanaler. En bedømmelse af hvert enkelt værk for sig bør kun være påkrævet, når dette anses for at være rimeligt i lyset af den foreliggende relevante information, sandsynligheden for kommerciel tilgængelighed og de forventede transaktionsomkostninger. Verifikation af

tilgængelighed af et værk eller anden frembringelse bør normalt finde sted i den medlemsstat, hvor kulturarvsinstitutionen er etableret, medmindre verifikation på tværs af grænserne anses for rimelig, f.eks. i tilfælde hvor der er let tilgængelig information om, at et litterært værk først blev udgivet i en bestemt sprogudgave i en anden medlemsstat. I mange tilfælde kan spørgsmålet om, hvorvidt et sæt af værker eller andre frembringelser ikke længere forhandles, afgøres ved hjælp af en forholdsmæssig mekanisme såsom stikprøvetagning. Det forhold, at et værk eller anden frembringelse er begrænset tilgængelig(t), såsom i genbrugsbutikker, eller at der er en teoretisk mulighed for, at en licens til et værk eller en anden frembringelse kunne opnås, bør ikke betragtes som tilrådighedsstillelse for almenheden i de sædvanlige handelskanaler.

(39) Af hensyn til venskabelig international sameksistens (»international comity«) bør den i dette direktiv fastsatte licensordning samt undtagelse eller indskrænkning for digitalisering og formidling af ikke længere forhandlede værker eller andre frembringelser ikke finde anvendelse på sæt af værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, hvor der foreligger dokumentation for, at de overvejende består af værker eller andre frembringelser fra tredjelande, medmindre den pågældende kollektive forvaltningsorganisation er tilstrækkeligt repræsentativ for det pågældende tredjeland, f.eks. via en repræsentationsaftale. Vurderingen heraf kan baseres på den dokumentation, der er tilgængelig, efter at have gjort en rimelige indsats for at bedømme, om værkerne eller andre frembringelser ikke længere forhandles, uden at der er behov for at søge yderligere dokumentation. En bedømmelse af oprindelsen af hvert enkelt værk eller hver enkelt anden frembringelse, der ikke længere forhandles, bør kun være påkrævet i det omfang, en sådan også er påkrævet i forbindelse med den rimelige indsats for at bedømme, om de er kommercielt til rådighed.

(40) Kulturarvsinstitutioner og kollektive forvaltningsorganisationer bør frit kunne indgå aftale om licensernes geografiske anvendelsesområde, herunder muligheden for at dække alle medlemsstater, samt om licensafgiften og de tilladte anvendelser. Anvendelser, der er omfattet af sådanne licenser, bør ikke have økonomisk vinding for øje, herunder når kopier distribueres af kulturarvsinstitutionen, f.eks. for at reklamere for en udstilling. Eftersom digitalisering af kulturarvsinstitutioners samlinger kan indebære betydelige investeringer, bør alle former for licenser, der udstedes under den ordning, som fastlægges ved dette direktiv, samtidig ikke forhindre kulturarvsinstitutionerne i at dække omkostningerne til licensen og digitaliseringen og formidlingen af værkerne eller de andre frembringelser, der er omfattet af licensen.

(41) Oplysninger vedrørende kulturarvsinstitutionernes løbende eller fremtidige anvendelse af værker og andre frembringelser, der ikke længere forhandles, på grundlag af dette direktiv og de gældende ordninger, hvorved rettighedshavere kan udelukke anvendelsen af licenser eller af undtagelsen eller indskrænkningen på deres værker eller andre frembringelser, bør offentliggøres på en passende måde, såvel før som under anvendelsen i henhold til en licens eller i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen, alt efter det konkrete tilfælde. Sådan offentliggørelse er særligt vigtig, hvis anvendelsen finder sted på tværs af grænserne i det indre marked. Det er derfor hensigtsmæssigt at muliggøre oprettelse af en central offentligt tilgængelig EU-onlineportal, således at sådanne oplysninger kan stilles til rådighed for almenheden i en rimelig periode, inden anvendelsen finder sted. En sådan portal bør gøre det lettere for rettighedshaverne at udelukke anvendelsen af licenser eller undtagelsen eller indskrænkningen på deres værker eller andre frembringelser. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 386/2012 ([11]) bemyndiges Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret til under anvendelse af egne budgetmidler at udføre bestemte opgaver og aktiviteter, der sigter på at fremme og støtte nationale myndigheders, den private sektors og EU-institutionernes aktiviteter til bekæmpelse af krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder forebyggelsen deraf. Det er derfor hensigtsmæssigt at lade dette kontor oprette og forvalte portalen, der skal gøre sådanne oplysninger tilgængelige.

Ud over at stille de oplysninger, der er tilgængelige via portalen, til rådighed, kan det i konkrete tilfælde være nødvendigt at træffe yderligere passende bekendtgørelsesforanstaltninger for at øge bevidstheden i den forbindelse hos de berørte rettighedshavere, f.eks. gennem brug af yderligere kommunikationskanaler for at nå ud til et bredere publikum. Nødvendigheden, karakteren og det geografiske omfang af de yderligere bekendtgørelsesforanstaltninger bør afhænge af kendetegnene ved de relevante værker eller andet materiale, der ikke længere forhandles, licensbetingelserne eller den type anvendelse, der er omfattet af undtagelsen eller indskrænkningen, og gældende praksis i medlemsstaterne. Bekendtgørelsesforanstaltninger bør være effektive, uden at der er behov for at informere hver enkelt rettighedshaver.

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 386/2012 af 19. april 2012 om bemyndigelse af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til at varetage opgaver i forbindelse med håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder samling af repræsentanter for den offentlige og den private sektor i Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellektuelle Ejendomsrettigheder (EUT L 129 af 16.5.2012, s. 1).

(42) For at sikre, at de i dette direktiv omhandlede licensordninger for værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, er relevante og fungerer korrekt, at rettighedshaverne er tilstrækkeligt beskyttet, at licenserne offentliggøres korrekt, og at der er retssikkerhed med hensyn til de kollektive forvaltningsorganisationers repræsentativitet og kategoriseringen af værker, bør medlemsstaterne fremme sektorspecifik dialog blandt interessenterne.

(43) Foranstaltningerne i dette direktiv med henblik på at fremme den kollektive udstedelse af licenser for rettigheder i værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, og som permanent indgår i kulturarvsinstitutioners samlinger, bør ikke berøre anvendelsen af sådanne værker eller andre frembringelser i henhold til undtagelser eller indskrænkninger, der er fastsat i EU-retten, eller i henhold til andre licenser med en udvidet virkning, når en sådan udstedelse af licenser ikke bygger på det forhold, at de omfattede værker eller andre frembringelser ikke længere forhandles. Disse foranstaltninger bør heller ikke berøre nationale ordninger for anvendelse af værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, baseret på licenser mellem kollektive forvaltningsorganisationer og andre brugere end kulturarvsinstitutioner.

(44) Ordninger for kollektive licenser med en udvidet virkning gør det muligt for en kollektiv forvaltningsorganisation at tilbyde licenser som et kollektivt licensudstedelsesorgan på vegne af rettighedshavere, uanset om disse har givet organisationen tilladelse hertil. Systemer, der bygger på ordninger, såsom udvidede kollektive licenser, retlige mandater eller retlige formodninger om repræsentation, er en veletableret praksis i flere medlemsstater og kan anvendes på forskellige områder. En velfungerende ramme for ophavsret, der virker for alle parter, kræver, at der forefindes forholdsmæssige retlige ordninger for udstedelse af licenser for værker eller andre frembringelser. Medlemsstaterne bør derfor kunne anvende løsninger, der giver kollektive forvaltningsorganisationer mulighed for at tilbyde licenser, der dækker et potentielt stort antal af værker eller andre frembringelser, til visse typer af anvendelse og for at fordele de vederlag, der hidrører fra sådanne licenser, blandt rettighedshaverne i overensstemmelse med direktiv 2014/26/EU.

(45) Henset til karakteren af visse anvendelser, kombineret med det store antal af værker eller andre frembringelser, som der ofte er tale om, er transaktionsomkostningerne ved clearing af individuelle rettigheder for hver enkelt berørt rettighedshaver prohibitivt høje. Det er som følge heraf usandsynligt uden effektive kollektive licensordninger, at alle de transaktioner på de berørte områder, der er nødvendige for at muliggøre brugen af sådanne værker eller andre frembringelser, vil finde sted. Udvidede kollektive licenser fra kollektive forvaltningsorganisationer og lignende ordninger kan gøre det muligt at indgå aftaler på disse områder, hvor kollektive licenser baseret på en tilladelse fra rettighedshaverne ikke udgør en fyldestgørende løsning, der kan dække alle de værker eller andre frembringelser, der skal anvendes. Sådanne ordninger supplerer den kollektive forvaltning af rettigheder baseret på individuelle tilladelser fra rettighedshaverne ved at give brugerne fuld retssikkerhed i visse tilfælde. Samtidig giver de rettighedshavere mulighed for at få gavn af den legitime brug af deres værker.

(46) I betragtning af den voksende vigtighed af at kunne tilbyde fleksible licensordninger i den digitale tidsalder og den stigende anvendelse af sådanne ordninger bør medlemsstaterne kunne indføre licensordninger, som tillader kollektive forvaltningsorganisationer at indgå licensaftaler på frivillig basis, uanset om alle rettighedshavere har givet den berørte organisation tilladelse hertil. Medlemsstaterne bør have mulighed for at opretholde og indføre sådanne ordninger i overensstemmelse med deres nationale traditioner, praksis eller forhold, med forbehold af de garantier, der er fastsat i dette direktiv, og i overensstemmelse med EU-retten og Unionens internationale forpligtelser. Sådanne ordninger bør kun have virkning på den pågældende medlemsstats område, medmindre andet er fastsat i EU-retten. Medlemsstaterne bør have fleksibilitet til at vælge den konkrete type af ordning, der gør det muligt at udvide licenser til værker eller andre frembringelser til at omfatte rettighederne hos rettighedshavere, der ikke har givet den organisation, der indgår aftalen, tilladelse hertil, forudsat at en sådan ordning er i overensstemmelse med EU-retten, herunder med reglerne om kollektiv forvaltning af rettigheder fastsat i direktiv 2014/26/EU. Navnlig bør sådanne ordninger også sikre, at artikel 7 i direktiv 2014/26/EU finder anvendelse på rettighedshavere, der ikke er medlemmer af den organisation, der indgår aftalen. Sådanne ordninger kan omfatte udvidede kollektive licenser, retlige mandater og retlige formodninger om repræsentation. Bestemmelserne i dette direktiv om kollektive licenser bør ikke berøre medlemsstaternes eksisterende muligheder for at anvende obligatorisk kollektiv forvaltning af rettigheder eller andre kollektive licensordninger med udvidet virkning såsom den, der er omhandlet i artikel 3 i Rådets direktiv 93/83/EØF ([12]).

([12]) Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel (EFT L 248 af 6.10.1993, s. 15).

(47) Det er vigtigt, at ordninger for kollektive licenser med en udvidet virkning kun anvendes inden for veldefinerede anvendelsesområder, hvor opnåelse af tilladelser fra rettighedshavere på individuelt grundlag typisk er så byrdefuld og upraktisk, at den krævede licenstransaktion, nemlig udstedelse af en licens, der omfatter alle de berørte rettighedshavere, sandsynligvis ikke vil finde sted på grund af karakteren af anvendelsen eller af de typer af værker eller andre frembringelser, der er tale om. Sådanne ordninger bør være baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier med hensyn til behandlingen af rettighedshavere, herunder af rettighedshavere, der ikke er medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation. Navnlig bør den blotte omstændighed, at de berørte rettighedshavere ikke er statsborgere, bosiddende eller etablerede i den medlemsstat, hvor den bruger, der anmoder om en licens, er hjemmehørende, ikke i sig selv være tilstrækkelig grund til at betragte clearingen af rettigheder for at være så byrdefuld og upraktisk, at det berettiger anvendelsen af sådanne ordninger. Det er ligeledes vigtigt, at den anvendelse, licensen dækker, hverken har en negativ indvirkning på den økonomiske værdi af de relevante rettigheder eller fratager rettighedshaverne betydelige kommercielle fordele.

(48) Medlemsstaterne bør sikre, at der forefindes passende garantier for beskyttelsen af de legitime interesser hos rettighedshavere, der ikke har givet et mandat til den organisation, der tilbyder licensen, og at disse garantier finder anvendelse på en ikkediskriminerende måde. For at berettige den udvidede virkning af ordningerne bør organisationen navnlig, på grundlag af tilladelser fra rettighedshaverne, være tilstrækkeligt repræsentativ for de typer af værker eller andre frembringelser og for de rettigheder, som licensen omhandler. Medlemsstaterne bør fastsætte betingelser, der skal opfyldes for, at disse organisationer kan betragtes som tilstrækkelig repræsentative, under hensyntagen til den kategori af rettigheder, der forvaltes af organisationen, til organisationens evne til at forvalte rettighederne effektivt, til den kreative sektor, som organisationen opererer i, samt til spørgsmålet om, hvorvidt organisationen dækker et væsentligt antal rettighedshavere inden for den relevante type af værker eller andre frembringelser, som har givet tilladelse til udstedelse af licens for den relevante type af anvendelse, i overensstemmelse med direktiv 2014/26/EU. Medlemsstaterne bør af hensyn til retssikkerheden og tilliden til ordningerne kunne bestemme, hvem der skal have det retlige ansvar for de anvendelser, der er tilladt i henhold til licensaftalen. Alle rettighedshavere, hvis værker udnyttes i henhold til licensen, bør være sikret ligebehandling, navnlig hvad angår adgang til oplysninger om licenser og fordeling af vederlag. Bekendtgørelsesforanstaltninger bør være effektive i hele licensperioden og bør ikke involvere, at brugere, kollektive forvaltningsorganisationer eller rettighedshavere pålægges en uforholdsmæssig administrativ byrde, og uden at der er behov for at informere hver rettighedshaver individuelt.

For at sikre, at rettighedshavere let kan genvinde kontrollen over deres værker og forhindre enhver anvendelse af deres værker, som vil være til skade for deres interesser, er det vigtigt, at rettighedshaverne har reel mulighed for at udelukke anvendelsen af sådanne ordninger på deres værker eller andre frembringelser, det være sig for alle anvendelser, værker eller andre frembringelser eller for specifikke anvendelser, værker eller andre frembringelser, herunder før indgåelsen af en licensaftale og i løbet af licensens løbetid. I sådanne tilfælde bør enhver igangværende anvendelse afsluttes inden for en rimelig frist. En sådan udelukkelse fra rettighedshavernes side bør ikke berøre deres krav på betaling af vederlag for den faktiske anvendelse af værket eller andre frembringelser i henhold til licensen. Medlemsstaterne bør også kunne bestemme, at der er behov for yderligere foranstaltninger til beskyttelse af rettighedshaverne. Sådanne yderligere foranstaltninger kan f.eks. omfatte fremme af udveksling af oplysninger mellem kollektive forvaltningsorganisationer og andre interesserede parter i hele Unionen for at øge bevidstheden om sådanne ordninger og den mulighed, der er til rådighed for rettighedshaverne, for at udelukke deres værker eller andre frembringelser fra disse ordninger.

(49) Medlemsstaterne bør sikre, at formålet med og omfanget af licenser, der tildeles som følge af ordninger for kollektive licenser med en udvidet virkning, såvel som de mulige anvendelser altid defineres nøje og klart i retsregler, eller, hvis den tilgrundliggende retsregel er en generel bestemmelse, i den licenspraksis, der anvendes som følge af sådanne generelle bestemmelser, eller i de tildelte licenser. Muligheden for at forvalte en licens under sådanne ordninger bør også begrænses til kollektive forvaltningsorganisationer, der er underlagt national ret, som gennemfører direktiv 2014/26/EU.

(50) I betragtning af de forskellige traditioner og erfaringer med hensyn til ordninger for kollektive licenser med en udvidet virkning på tværs af medlemsstaterne og deres anvendelse på rettighedshavere uanset disses nationalitet eller bopælsmedlemsstat er det vigtigt at sikre, at der er gennemsigtighed og dialog på EU-plan om, hvordan sådanne ordninger fungerer i praksis, herunder hvad angår effektiviteten af garantierne for rettighedshavere, anvendeligheden af sådanne ordninger, deres virkning på rettighedshavere, der ikke er medlemmer af den kollektive forvaltningsorganisation, eller på rettighedshavere, som er statsborgere eller bosiddende i en anden medlemsstat, og indvirkningen på den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, herunder det potentielle behov for at fastsætte regler, der kan give sådanne ordninger grænseoverskridende virkning i det indre marked. For at sikre gennemsigtighed bør Kommissionen regelmæssigt offentliggøre information om anvendelsen af

sådanne ordninger i henhold til dette direktiv. Medlemsstater, der har indført sådanne ordninger, bør derfor informere Kommissionen om relevante nationale bestemmelser og deres anvendelse i praksis, herunder anvendelsesområderne for og typerne af licenser, der indføres på grundlag af generelle bestemmelser, licensernes omfang og de involverede kollektive forvaltningsorganisationer. En sådan information bør drøftes med medlemsstaterne i det kontaktudvalg, der er fastsat i artikel 12, stk. 3, i direktiv 2001/29/EF. Kommissionen bør offentliggøre en rapport om anvendelsen af sådanne ordninger i Unionen og deres indvirkning på licensgivning og rettighedshavere, om formidling af kulturelt indhold og om grænseoverskridende levering af tjenesteydelser inden for kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt om virkningen på konkurrencen.

(51) Video on demand-tjenester har potentialet til at spille en afgørende rolle i formidlingen af audiovisuelle værker på tværs af Unionen. Udbuddet af sådanne værker, navnlig europæiske værker, på video on demand-tjenester er imidlertid fortsat begrænset. Aftaler om udnyttelsen af sådanne værker online kan være vanskelige at indgå på grund af problemer vedrørende udstedelsen af licensrettigheder. Der kan f.eks. opstå problemer, når indehaveren af rettighederne inden for et givent geografisk område har et lavt økonomisk incitament til at udnytte et værk online og ikke giver licens til eller holder onlinerettighederne tilbage, hvilket kan føre til, at audiovisuelle værker på video on demand-tjenester er utilgængelige. Andre problemer kan vedrøre tidsrammen for udnyttelsen.

(52) Med henblik på at lette udstedelsen af licensrettigheder til audiovisuelle værker til video on demand-tjenester bør der stilles krav om, at medlemsstaterne tilvejebringer en forhandlingsordning, som gør det muligt for parter, der er interesseret i at indgå en aftale, at få bistand af et uafhængigt organ eller en eller flere mæglere. Med henblik herpå bør medlemsstaterne enten kunne oprette et nyt organ eller benytte et eksisterende organ, der opfylder betingelserne i dette direktiv. Medlemsstaterne bør kunne udpege et eller flere kompetente organer eller en eller flere mæglere. Organet eller mæglerne bør mødes med parterne og fremme forhandlingerne ved at tilbyde professionel, upartisk og ekstern rådgivning. Hvis en forhandling involverer parter fra forskellige medlemsstater, og hvis disse parter vælger at anvende forhandlingsordningen, bør parterne på forhånd blive enige om den kompetente medlemsstat. Organet eller mæglerne kan mødes med parterne for at lette indledningen af forhandlingerne eller i løbet af forhandlingerne for at lette indgåelsen af en aftale. Deltagelsen i denne forhandlingsordning og den efterfølgende indgåelse af aftaler bør være frivillig og ikke berøre parternes aftalefrihed. Medlemsstaterne bør frit kunne fastlægge betingelserne for forhandlingsordningens konkrete funktion, herunder tidspunktet for og varigheden af forhandlingsbistanden og afholdelsen af omkostningerne. Medlemsstaterne bør sørge for, at de administrative og økonomiske byrder forbliver rimelige i forhold til at sikre en effektiv forhandlingsordning. Medlemsstaterne bør uden at være forpligtet hertil tilskynde til dialog mellem repræsentative organisationer.

(53) Når beskyttelsestiden for et værk udløber, overgår det til det offentlige domæne, og de rettigheder, som Unionens ophavsret giver i forbindelse med dette værk, ophører. Inden for billedkunst bidrager udbredelsen af tro kopier af værker i det offentlige domæne til adgangen til og fremme af kultur og adgang til kulturarv. I det digitale miljø er beskyttelsen af sådanne reproduktioner gennem ophavsret eller beslægtede rettigheder ikke i overensstemmelse med udløbet af den ophavsretlige beskyttelse af værker. Hertil kommer, at forskellene mellem de nationale ophavsretslove, der regulerer beskyttelsen af sådanne reproduktioner, skaber retsusikkerhed og påvirker udbredelsen på tværs af grænserne af billedkunstværker i det offentlige domæne. Visse reproduktioner af billedkunstværker i det offentlige domæne bør derfor ikke være beskyttet af ophavsret eller beslægtede rettigheder. Alt dette bør ikke forhindre kulturarvsinstitutioner i at sælge reproduktioner, såsom postkort.

(54) En fri og pluralistisk presse er afgørende for at sikre god journalistik og borgernes adgang til oplysninger. Den yder et grundlæggende bidrag til den offentlige debat og et velfungerende demokratisk samfund. Den brede adgang til pressepublikationer på nettet har givet anledning til fremkomsten af nye onlinetjenester såsom nyhedsaggregatorer eller medieovervågningstjenester, for hvilke genanvendelsen af pressepublikationer udgør en

vigtig del af deres forretningsmodel og en indtægtskilde. Udgivere af pressepublikationer står over for problemer med at give udbydere af disse slags tjenester licens til onlineanvendelse af deres publikationer, hvilket gør det vanskeligere for dem at tjene deres investeringer ind igen. Manglende anerkendelse af udgivere af pressepublikationer som rettighedshavere medfører ofte, at udstedelsen af licenser og håndhævelsen af rettigheder til pressepublikationer i forbindelse med udbydere af informationssamfundstjenesters onlineanvendelse heraf er kompleks og ineffektiv i det digitale miljø.

(55) Udgiveres organisatoriske og finansielle bidrag til produktionen af pressepublikationer bør anerkendes og støttes yderligere for at sikre bæredygtighed inden for udgivelsesvirksomhed og dermed fremme tilgængeligheden af pålidelige oplysninger. Det er derfor nødvendigt med en harmoniseret retsbeskyttelse på EU-plan af pressepublikationer for så vidt angår udbydere af informationssamfundstjenesters onlinebrug heraf, uden at dette berører de eksisterende regler om ophavsret i EU-retten, der finder anvendelse på individuelle brugeres private eller ikkekommercielle anvendelser af pressepublikationer, herunder når sådanne brugere deler pressepublikationer online. En sådan beskyttelse bør effektivt garanteres ved, at der i EU-ret i forbindelse med ophavsret indføres rettigheder til reproduktion og tilrådighedsstillelse for almenheden af pressepublikationer fra udgivere, der er etableret i en medlemsstat, i forbindelse med onlineanvendelse foretaget af udbydere af informationssamfundstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ([13]). Den retlige beskyttelse af pressepublikationer i henhold til dette direktiv bør være til gavn for udgivere, der er etableret i en medlemsstat og har deres vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedforretningssted i Unionen.

Begrebet udgiver af pressepublikationer bør forstås som omfattende tjenesteudbydere såsom nyhedsforlag eller nyhedsbureauer, når de udgiver pressepublikationer i henhold til dette direktiv.

(56) Inden for rammerne af dette direktiv bør begrebet »pressepublikation« defineres på en sådan måde, at det kun dækker journalistiske publikationer, der udgives via ethvert medie, herunder i papirform, som led i en økonomisk aktivitet, der udgør levering af en tjenesteydelse i henhold til EU-retten. De pressepublikationer, som bør dækkes heraf, vil f.eks. omfatte dagblade, ugentlige eller månedlige magasiner af almen eller specialiseret karakter, herunder abonnementsbaserede magasiner, og nyhedswebsteder. Pressepublikationer indeholder for det meste litterære værker, men omfatter i stigende grad også andre typer værker og andre frembringelser, navnlig fotografier og videoer. Periodiske publikationer, som udgives med videnskabeligt eller akademisk formål, f. eks. videnskabelige tidsskrifter, bør ikke omfattes af beskyttelsen af pressepublikationer inden for rammerne af dette direktiv. Beskyttelsen bør heller ikke finde anvendelse på websteder som f.eks. blogs, der informerer som led i en aktivitet, der ikke udføres på initiativ af en tjenesteudbyder, f.eks. et nyhedsforlag, eller under dennes redaktionelle ansvar og kontrol.

(57) Når der er tale om onlineanvendelser foretaget af udbydere af informationssamfundstjenester, bør de rettigheder, som indrømmes udgivere af pressepublikationer i henhold til dette direktiv, have samme omfang som den i direktiv 2001/29/EF fastlagte ret til reproduktion og ret til tilrådighedsstillelse for almenheden. De rettigheder, der tildeles udgivere af pressepublikationer, bør ikke omfatte brug af hyperlinks. De bør heller ikke omfatte blotte fakta, der meddeles i pressepublikationerne. De rettigheder, der tildeles udgivere af pressepublikationer i henhold dette direktiv, bør også være underlagt de samme bestemmelser om undtagelser og indskrænkninger, som gælder for de i direktiv 2001/29/EF fastsatte rettigheder, herunder undtagelsen i tilfælde af citater med henblik på formål som kritik eller anmeldelser som fastsat i nævnte direktivs artikel 5, stk. 3, litra d).

(58) Udbydere af informationssamfundstjenesters anvendelse af pressepublikationer kan bestå i anvendelse af hele publikationer eller artikler, men også af dele af pressepublikationer. Sådanne anvendelser af dele af pressepublikationer har også opnået økonomisk relevans. Samtidig må udbydere af informationssamfundstjenesters anvendelse af enkelte ord eller meget korte uddrag af pressepublikationer ikke undergrave de investeringer, som udgivere af pressepublikationer foretager i forbindelse med produktion af indhold. Det er derfor hensigtsmæssigt at bestemme, at anvendelse af enkelte ord eller meget korte uddrag af pressepublikationer ikke bør være omfattet af de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv. I betragtning af den massive aggregering og anvendelse af pressepublikationer, som foretages af udbydere af informationssamfundstjenester, er det vigtigt, at udelukkelsen af meget korte uddrag fortolkes på en sådan måde, at det ikke påvirker effektiviteten af de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv.

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

(59) Beskyttelsen af udgivere af pressepublikationer inden for rammerne af dette direktiv bør ikke påvirke de rettigheder, som ophavsmænd og andre rettighedshavere har til værker og andre frembringelser, som indgår i publikationerne, herunder det omfang, i hvilket ophavsmænd og andre rettighedshavere kan udnytte deres værker eller andre frembringelser uafhængigt af den pressepublikation, som de indgår i. Udgivere af pressepublikationer bør derfor ikke kunne påberåbe sig den i henhold til dette direktiv indrømmede beskyttelse i forhold til ophavsmænd og andre rettighedshavere eller i forhold til andre autoriserede brugere af de samme værker eller andre frembringelser. Dette bør ikke berøre aftaler, der indgås mellem udgiverne af pressepublikationer på den ene side og ophavsmænd og andre rettighedshavere på den anden side. Ophavsmænd, hvis værker indgår i en pressepublikation, bør have ret til en passende andel af det vederlag, som presseudgivere modtager fra udbydere af informationssamfundstjenester for anvendelse af deres pressepublikationer. Dette bør ikke berøre nationale retsregler om ejerskab eller udøvelse af rettigheder i forbindelse med ansættelseskontrakter, forudsat at sådanne retsregler er i overensstemmelse med EU-retten.

(60) Udgivere, herunder udgivere af pressepublikationer, bøger, videnskabelige publikationer eller musikudgivelser, opererer ofte på grundlag af overdragelse af ophavsmændenes rettigheder ved hjælp af aftaler eller retlige regler. I denne sammenhæng foretager udgiverne en investering med henblik på udnyttelse af værkerne i deres publikationer, og de kan i visse tilfælde miste indtægter, hvis sådanne værker anvendes i henhold til de undtagelser eller indskrænkninger som f.eks. gælder for privatkopiering og reprografi, herunder de tilsvarende nationale ordninger for reprografi i medlemsstaterne, eller i henhold til offentlige udlånsordninger. I adskillige medlemsstater deles kompensationen for anvendelser i medfør af disse undtagelser eller indskrænkninger mellem ophavsmænd og udgivere. For at tage hensyn til denne situation og øge retssikkerheden for alle berørte parter, giver dette direktiv de medlemsstater, hvor der eksisterer ordninger for deling af kompensation mellem ophavsmænd og udgivere, mulighed for at bevare dem. Dette er især vigtigt for de medlemsstater, der havde sådanne kompensationsdelingsordninger før den 12. november 2015, selv om kompensationen i andre medlemsstater ikke deles, men kun tilfalder ophavsmænd i overensstemmelse med nationale kulturpolitikker. Selv om dette direktiv bør finde anvendelse på alle medlemsstater på en ikkediskriminerende måde, bør det respektere traditionerne på dette område og ikke forpligte de medlemsstater, der på nuværende tidspunkt ikke har sådanne kompensationsdelingsordninger, til at indføre dem. Det bør ikke berøre eksisterende eller fremtidige ordninger i medlemsstaterne for vederlag i forbindelse med offentligt udlån.

Det bør heller ikke berøre nationale ordninger vedrørende rettighedsforvaltning og vederlagsrettigheder, forudsat at de er i overensstemmelse med EU-retten. I tilfælde, hvor ophavsmænd har overdraget deres rettigheder eller udstedt licens til dem til en udgiver eller på anden vis bidrager med deres værker til en publikation, og der er oprettet systemer til at kompensere for den skade, som måtte påføres dem af en undtagelse eller en indskrænkning, herunder via kollektive forvaltningsorganisationer, der repræsenterer ophavsmænd og udgivere i fællesskab, bør alle medlemsstater have mulighed for, men ikke være forpligtet til, at fastsætte, at udgivere har krav på en del af en sådan kompensation. Medlemsstaterne bør frit kunne bestemme, hvordan udgivere skal underbygge deres krav om kompensation eller vederlag, og fastlægge betingelserne for deling af sådan kompensation eller sådant vederlag mellem ophavsmænd og udgivere i overensstemmelse med deres nationale systemer.

(61) I de seneste år er markedet for onlineindhold blevet stadig mere komplekst. Onlineindholdsdelingstjenester, der giver adgang til store mængder af ophavsretligt beskyttet indhold, som uploades af deres brugere, er nu blandt de væsentligste adgangskilder til onlineindhold. Onlinetjenester er et middel til at sikre bredere adgang til kulturelle og kreative værker og giver de kulturelle og kreative sektorer store muligheder for at udvikle nye forretningsmodeller. Selv om de muliggør mangfoldighed og let adgang til indhold, skaber de imidlertid også udfordringer, når ophavsretligt beskyttet indhold uploades uden forudgående tilladelse fra rettighedshaverne. Der hersker retlig usikkerhed om, hvorvidt udbyderne af sådanne tjenester udfører ophavsretligt relevante handlinger og skal indhente tilladelse fra rettighedshavere for det indhold, der uploades af deres brugere, der ikke har de relevante rettigheder til det uploadede indhold, uden at dette berører anvendelsen af undtagelser og indskrænkninger fastsat i EU-retten. Denne usikkerhed påvirker rettighedshavernes mulighed for at bestemme, hvorvidt og under hvilke

betingelser deres værker og andre frembringelser anvendes samt deres mulighed for at opnå et passende vederlag for en sådan anvendelse. Det er derfor vigtigt at fremme udviklingen af licensmarkedet mellem rettighedshavere og udbydere af onlineindholdsdelingstjenester. Disse licensaftaler bør være rimelige og sikre en rimelig balance mellem begge parter. Rettighedshavere bør modtage passende vederlag for anvendelsen af deres værker eller andre frembringelser. Da aftalefriheden imidlertid ikke bør blive berørt af disse bestemmelser, bør rettighedshaverne ikke være forpligtet til at give en tilladelse eller indgå licensaftaler.

(62) Visse informationssamfundstjenester er som en del af deres normale anvendelse designet til at give almenheden adgang til ophavsretligt beskyttet indhold eller andre frembringelser, som uploades af deres brugere. Definitionen af en udbyder af onlineindholdsdelingstjenester fastlagt i dette direktiv bør kun omfatte onlinetjenester, der spiller en vigtig rolle på markedet for onlineindhold ved at konkurrere med andre onlineindholdsdelingstjenester såsom online lyd- og videostreamingtjenester om det samme publikum. De tjenesteydelser, der er omfattet af dette direktiv, er tjenesteydelser, der som hovedformål eller som et af sine hovedformål har at lagre ophavsretligt beskyttet indhold og give brugere mulighed for at uploade og dele en stor mængde af ophavsretligt beskyttet indhold og enten direkte eller indirekte opnå fortjeneste heraf ved at organisere og promovere det med henblik på at tiltrække et større publikum, herunder ved at kategorisere det og anvende målrettet markedsføring inden for det. Sådanne tjenesteydelser bør ikke omfatte tjenesteydelser, der har et andet hovedformål end at sætte brugerne i stand til at uploade og dele en stor mængde ophavsretligt beskyttet indhold med henblik på at opnå fortjeneste af denne aktivitet. Sidstnævnte tjenesteydelser omfatter f.eks. elektroniske kommunikationstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 ([14]) samt udbydere af business to business-cloudtjenester og cloudtjenester, som giver brugerne mulighed for at uploade indhold til eget brug, såsom. cyberlockers, eller onlinemarkedspladser, hvis hovedaktivitet er onlinedetailhandel, og som ikke giver adgang til ophavsretligt beskyttet indhold.

Definitionen af udbydere af onlineindholdsdelingstjenester bør heller ikke omfatte udbydere af tjenesteydelser såsom open source-softwareudviklings- og delingsplatforme, ikkeprofitbaserede videnskabelige eller uddannelsesmæssige databanker samt ikkeprofitbaserede onlineencyklopædier. For at sikre et højt niveau af ophavsretsbeskyttelse bør den ordning for ansvarsfritagelse, der er fastsat i dette direktiv, ikke finde anvendelse på tjenesteudbydere, hvis hovedformål er at engagere sig i eller fremme piratkopiering af ophavsretligt beskyttet materiale.

(63) Vurderingen af, om en udbyder af onlineindholdsdelingstjenester lagrer og giver adgang til en stor mængde ophavsretligt beskyttet indhold, bør foretages fra sag til sag og bør tage højde for en kombination af elementer såsom tjenestens publikum og antallet af filer med ophavsretligt beskyttet indhold, som uploades af tjenesternes brugere.

(64) Det er hensigtsmæssigt i dette direktiv at præcisere, at udbydere af onlineindholdsdelingstjenester foretager en overføring til almenheden eller tilrådighedsstillelse for almenheden, når de giver offentlig adgang til ophavsretligt beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser, der uploades af deres brugere. Udbydere af onlineindholdsdelingstjenester bør følgelig indhente tilladelse, herunder via en licensaftale, fra de relevante rettighedshavere. Dette berører ikke begrebet overføring til almenheden eller tilrådighedsstillelse for almenheden andetsteds i EU-retten, ligesom det ikke berører muligheden for at anvende artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/29/EF på andre tjenesteudbydere, der anvender ophavsretligt beskyttet indhold.

(65) Når udbydere af onlineindholdsdelingstjenester er ansvarlige for handlinger i form af overføring til almenheden eller tilrådighedsstillelse for almenheden på de betingelser, der er fastsat i nærværende direktiv, bør artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF ikke finde anvendelse på det ansvar, der følger af nærværende direktivs bestemmelser om udbydere af onlineindholdsdelingstjenesters anvendelse af beskyttet indhold. Dette bør ikke berøre anvendelsen af artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF på sådanne tjenesteudbydere til formål, der ikke er omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde.

(66) Under hensyntagen til, at udbydere af onlineindholdsdelingstjenester giver adgang til indhold, som ikke uploades af dem, men af brugerne, bør der indføres en særlig ansvarsordning i forbindelse med dette direktiv for tilfælde, hvor der ikke er givet tilladelse. Dette bør ikke berøre retsmidler, der eksisterer i national ret for andre tilfælde end ansvar for krænkelser af ophavsrettigheder, eller muligheden for, at nationale domstole eller administrative

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

myndigheder kan udstede påbud i overensstemmelse med EU-retten. Navnlig bør den særlige ordning, der gælder for nye udbydere af onlineindholdsdelingstjenester, hvis årlige omsætning er på under 10 mio. EUR, og hvis gennemsnitlige antal unikke besøgende pr. måned i Unionen ikke overstiger 5 millioner, ikke berøre adgangen til retsmidler i henhold til EU-retten og national ret. Hvis der ikke er givet tilladelse til tjenesteudbyderne, bør de gøre deres bedste indsats i overensstemmelse med høje branchestandarder for erhvervsmæssig diligenspligt for at sikre, at der på deres tjenester ikke er adgang til uautoriserede værker og andre frembringelser som identificeret af de relevante rettighedshavere. Med henblik herpå bør rettighedshaverne give udbyderne de relevante og nødvendige oplysninger under hensyntagen til bl.a. rettighedshavernes størrelse og typen af deres værker og andre frembringelser. De foranstaltninger, der træffes af udbydere af onlineindholdsdelingstjenester i samarbejde med rettighedshaverne, bør ikke føre til blokering af adgangen til ikkekrænkende indhold, herunder værker eller andet beskyttet materiale, hvis brug er omfattet af en licensaftale, eller en undtagelse fra eller en indskrænkning af ophavsretten og beslægtede rettigheder. Skridt taget af sådanne tjenesteudbydere bør derfor ikke berøre brugere, der anvender onlineindholdsdelingstjenesterne til lovligt at uploade og få adgang til oplysninger på sådanne tjenester.

De forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, bør desuden ikke føre til, at medlemsstaterne pålægger en generel overvågningsforpligtelse. Ved vurderingen af, hvorvidt en udbyder af onlineindholdsdelingstjenester har gjort sin bedste indsats i overensstemmelse med høje branchestandarder for erhvervsmæssig diligenspligt, bør der tages hensyn til, om tjenesteudbyderen har taget alle de skridt, som en påpasselig erhvervsdrivende ville tage for at opfylde målet om at forhindre adgang til uautoriserede værker eller andre frembringelser på sit websted, under hensyntagen til bedste praksis i branchen og effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet på baggrund af alle relevante faktorer og udviklinger, samt til proportionalitetsprincippet. Med henblik på denne vurdering bør en række elementer tages i betragtning, såsom tjenestens størrelse, den nyeste viden om eksisterende midler, herunder potentielle fremtidige udviklinger, for at forhindre adgang til forskellige typer indhold til rådighed, samt sådanne midlers omkostninger for tjenesterne. Forskellige midler til at forhindre adgang til uautoriseret ophavsretligt beskyttet indhold kan være egnede og proportionale afhængig af typen af indhold, og det kan derfor ikke udelukkes, at tilgængelighed af uautoriseret indhold i visse tilfælde kun kan undgås ved underretning af rettighedshaverne. Ethvert skridt, som tjenesteudbyderne tager, bør være effektivt i forhold til de forfulgte mål, men bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet om at forhindre og sætte en stopper for adgangen til uautoriserede værker og andre frembringelser.

Hvis uautoriserede værker og andre frembringelser bliver tilgængelige på trods af den bedste indsats, der er gjort i samarbejde med rettighedshaverne i henhold til dette direktiv, bør udbyderne af onlineindholdsdelingstjenester være ansvarlige i forbindelse med de specifikke værker og andre frembringelser, som de har modtaget relevante og nødvendige oplysninger om fra rettighedshaverne, medmindre disse udbydere påviser, at de har gjort deres bedste indsats i overensstemmelse med høje branchestandarder for erhvervsmæssig diligenspligt.

Når specifikke uautoriserede værker eller andre frembringelser er blevet tilgængelige på onlineindholdsdelingstjenesterne, uanset om der er gjort den bedste indsats, og uanset om rettighedshaverne har stillet de relevante og nødvendige oplysninger til rådighed på forhånd, bør udbyderne af onlineindholdsdelingstjenester desuden være ansvarlige for uautoriserede handlinger i form af overføring til almenheden af værker eller andre frembringelser, når de efter at have modtaget en tilstrækkeligt begrundet meddelelse undlader at handle hurtigt for at hindre adgangen til de værker eller andre frembringelser, de har modtaget meddelelse om, eller fjerne dem fra deres websteder. Desuden bør udbyderne af sådanne onlineindholdsdelingstjenester også være ansvarlige, hvis de ikke påviser, at de har gjort deres bedste indsats for at forhindre fremtidig upload af specifikke uautoriserede værker, baseret på relevante og nødvendige oplysninger fra rettighedshavere til dette formål.

Såfremt rettighedshaverne ikke giver udbyderne af onlineindholdsdelingstjenester med de relevante og nødvendige oplysninger om deres specifikke værker eller andre frembringelser, eller såfremt rettighedshaverne ikke har fremsendt nogen meddelelse om blokering af adgang til eller fjernelse af specifikke uautoriserede værker eller

andre frembringelser, således at disse udbydere ikke er i stand til at gøre deres bedste indsats for at forhindre adgang til uautoriseret indhold på deres tjenester i overensstemmelse med høje branchestandarder for erhvervsmæssig diligenspligt, bør sådanne tjenesteudbydere ikke være ansvarlige for uautoriserede handlinger i form af overføring til almenheden eller tilrådighedsstillelse for almenheden af sådanne uidentificerede værker eller andre frembringelser.

(67) Nærværende direktiv fastsætter på tilsvarende måde som i artikel 16, stk. 2, i direktiv 2014/26/EU regler for så vidt angår nye onlinetjenester. De regler, der er fastsat i nærværende direktiv, har til formål at tage hensyn til det særlige tilfælde, hvor nystartede virksomheder arbejder med brugeruploads med henblik på at udvikle nye forretningsmodeller. Den særlige ordning, der gælder for nye tjenesteudbydere med begrænset omsætning og publikum, bør komme reelle nye virksomheder til gode og bør derfor ophøre med at gælde tre år efter, at deres tjenester først er blevet tilgængelige online i Unionen. Denne ordning bør ikke misbruges gennem arrangementer, der tager sigte på at forlænge dens fordele ud over de første tre år. Den bør navnlig ikke finde anvendelse på nyoprettede tjenesteydelser eller tjenesteydelser som leveres under et nyt navn, men som viderefører en aktivitet fra en allerede eksisterende udbyder af onlineindholdsdelingstjenester, som ikke længere er eller kan være omfattet af denne ordning.

(68) Udbyderne af onlineindholdsdelingstjenester bør udvise åbenhed over for rettighedshaverne med hensyn til de skridt, der tages i forbindelse med samarbejdet. Da der kan træffes forskellige foranstaltninger af udbyderne af onlineindholdsdelingstjenester, bør de på rettighedshavernes anmodning give rettighedshaverne fyldestgørende oplysninger om, hvilken type foranstaltninger der er truffet, og hvordan de er truffet. Sådanne oplysninger bør være så specifikke, at de sikrer rettighedshaverne en tilstrækkelig gennemsigtighed, uden at det påvirker udbydere af onlineindholdsdelingstjenesters forretningshemmeligheder. Tjenesteudbyderne bør dog ikke være forpligtet til at give rettighedshaverne detaljerede og individualiserede oplysninger om de enkelte værker eller andre frembringelser, der er identificeret. Dette bør ikke berøre kontraktlige ordninger, som kan indeholde mere specifikke bestemmelser om de oplysninger, der skal gives, hvis der er indgået aftaler mellem tjenesteudbydere og rettighedshavere.

(69) Når udbydere af onlineindholdsdelingstjenester opnår tilladelser, herunder via licensaftaler, til på deres tjeneste at anvende indhold, der uploades af tjenestens brugere, bør disse tilladelser også omfatte de ophavsretligt relevante handlinger i forbindelse med brugeruploads inden for rammerne af den tilladelse, der er givet til tjeneste-udbyderne, men kun i tilfælde, hvor disse brugere handler i ikkekommercielt øjemed, f.eks. ved at dele deres indhold uden nogen form for fortjeneste for øje, eller når de indtægter, der genereres af deres uploads, ikke er væsentlige i forhold til de ophavsretligt relevante handlinger af brugerne, som er omfattet af sådanne tilladelser. Når rettighedshavere udtrykkeligt har givet autoriserede brugere tilladelse til at uploade værker eller andre frembringelser til en onlineindholdsdelingstjeneste, er udbyderens overføring heraf til almenheden tilladt inden for rammerne af den tilladelse, der er udstedt af rettighedshaveren. Der bør imidlertid ikke være nogen formodning til fordel for udbyderne af onlineindholdsdelingstjenester om, at deres brugere har clearet alle relevante rettigheder.

(70) De foranstaltninger, der træffes af udbyderne af onlineindholdsdelingstjenester i samarbejde med rettighedshavere, bør ikke berøre anvendelsen af undtagelser fra eller indskrænkninger af ophavsretten, herunder navnlig sådanne, der sikrer brugernes ytringsfrihed. Brugerne bør have mulighed for at uploade og tilgængeliggøre indhold, der er genereret af brugerne, til specifikke formål som citat, kritik, anmeldelse, karikatur, parodi eller pastiche. Dette er især vigtigt for at finde en balance mellem på den ene side de grundlæggende rettigheder fastlagt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), navnlig ytringsfriheden og friheden for kunst, og på den anden side ejendomsretten, herunder intellektuel ejendomsret. Disse undtagelser og indskrænkninger bør derfor gøres obligatoriske for at sikre, at brugerne nyder ensartet beskyttelse i hele Unionen. Det er vigtigt at sikre, at udbydere af onlineindholdsdelingstjenester har en effektiv klageordning til støtte for anvendelsen til sådanne specifikke formål.

Udbyderne af onlineindholdsdelingstjenester bør også indføre effektive og hurtigt arbejdende klageordninger, der giver brugerne mulighed for at klage over foranstaltninger, der er truffet med hensyn til deres uploads, navnlig når de kunne drage fordel af en undtagelse fra eller indskrænkning af ophavsretten i forbindelse med et upload, hvortil adgangen er blokeret, eller som er fjernet. Enhver klage, der indgives under sådanne ordninger, bør

behandles uden unødig forsinkelse og underkastes menneskelig kontrol. Når rettighedshavere anmoder tjenesteudbyderne om at gribe ind over for brugeruploads ved f.eks. at blokere for adgang til eller fjerne uploadet indhold, bør sådanne rettighedshavere behørigt begrunde deres anmodninger. Desuden bør samarbejdet ikke føre til identifikation af individuelle brugere eller behandling af personoplysninger, medmindre det sker i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ([15]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([16]). Medlemsstaterne bør også sikre, at brugerne har adgang til udenretslige tvistbilæggelsesordninger. Sådanne ordninger bør gøre det muligt at afgøre tvister på upartisk vis. Brugerne bør også have adgang til en domstol eller en anden relevant retslig myndighed for at påberåbe sig anvendelse af en undtagelse fra eller en indskrænkning af ophavsret og beslægtede rettigheder.

(71) Snarest muligt efter datoen for dette direktivs ikrafttræden bør Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne arrangere dialoger mellem interessenter for at sikre ensartet anvendelse af samarbejdsforpligtelsen mellem udbydere af onlineindholdsdelingstjenester og rettighedshavere og fastsætte bedste praksis med hensyn til de relevante branchestandarder for erhvervsmæssig diligenspligt. Til dette formål bør Kommissionen høre relevante interessenter, herunder brugerorganisationer og teknologileverandører, og tage hensyn til udviklingen på markedet. Brugerorganisationer bør også have adgang til oplysninger om de foranstaltninger, der træffes af udbydere af onlineindholdsdelingstjenester for at forvalte indhold online.

(72) Ophavsmænd og udøvende kunstnere står ofte i en svagere forhandlingsposition, når de udsteder en licens eller overfører deres rettigheder, herunder gennem deres egne virksomheder, med henblik på udnyttelse mod ydelse af et vederlag, og disse fysiske personer har behov for den beskyttelse, der er fastsat i dette direktiv, for fuldt ud at kunne udnytte de rettigheder, der er harmoniseret i henhold til EU-retten. Dette behov for beskyttelse opstår ikke, når aftalepartneren handler som en slutbruger og ikke selv udnytter værket eller fremførelsen, hvilket f.eks. kan være tilfældet i visse ansættelseskontrakter.

(73) Vederlag til ophavsmænd og udøvende kunstnere bør være passende og stå i et rimeligt forhold til den faktiske eller potentielle økonomiske værdi af de rettigheder, som er omfattet af licensen eller overførslen, under hensyntagen til ophavsmandens eller den udøvende kunstners bidrag til det samlede værk eller den samlede anden frembringelse og alle andre omstændigheder i sagen, som f.eks. markedspraksis eller den faktiske udnyttelse af værket. Et engangsbeløb kan også udgøre et rimeligt vederlag, men det bør ikke være reglen. Medlemsstaterne bør have friheden til at fastlægge de konkrete tilfælde, hvor der kan anvendes engangsbeløb, under hensyntagen til de særlige forhold i hver enkelt sektor. Medlemsstaterne bør frit kunne gennemføre princippet om et passende og forholdsmæssigt vederlag gennem forskellige eksisterende eller nyligt indførte ordninger, som kan omfatte kollektive forhandlinger og andre ordninger, forudsat at sådanne ordninger er i overensstemmelse med gældende EU-ret.

(74) Ophavsmænd og udøvende kunstnere har brug for oplysninger til at vurdere den økonomiske værdi af de af deres rettigheder, der er harmoniseret i henhold til EU-retten. Dette er navnlig tilfældet, når fysiske personer udsteder en licens eller overdrager rettigheder med henblik på udnyttelse mod vederlag. Dette behov opstår ikke, hvor udnyttelsen er ophørt, eller hvor ophavsmanden eller den udøvende kunstner har givet en licens til almenheden vederlagsfrit.

(75) Eftersom ophavsmænd og udøvende kunstnere ofte er i en svagere forhandlingsposition, når de udsteder licenser eller overdrager deres rettigheder, har de behov for adgang til løbende at kunne vurdere den økonomiske værdi af deres rettigheder sammenlignet med det vederlag, som de får for licensen eller overdragelsen, men de oplever ofte en mangel på gennemsigtighed. Derfor er fyldestgørende og nøjagtige oplysninger fra deres aftalepartnere eller disses retssuccessorer vigtige for gennemsigtigheden og balancen i det system, der regulerer vederlag til

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

ophavsmænd og udøvende kunstnere. Disse oplysninger bør være ajourførte for at give adgang til de nyeste data relevante for udnyttelsen af værket eller fremførelsen og omfattende, således at de dækker alle kilder til indtægter af relevans for sagen, herunder eventuelt indtægter fra salg af merchandise. Så længe udnyttelsen er i gang, bør ophavsmænds og udøvende kunstneres aftalepartnere give dem adgang til oplysninger om alle former for udnyttelse og om alle relevante indtægter på verdensplan med en regelmæssighed, som er passende for den relevante sektor, dog mindst en gang om året. Oplysningerne bør gives på en måde, der er forståelig for ophavsmanden eller den udøvende kunstner, og bør gøre det muligt at foretage en effektiv vurdering af den økonomiske værdi af de pågældende rettigheder. Gennemsigtighedsforpligtelsen bør dog kun finde anvendelse, når der er tale om ophavsretligt relevante rettigheder. Behandlingen af personoplysninger, såsom kontaktoplysninger og oplysninger om vederlag, som er nødvendig for at holde ophavsmænd og udøvende kunstnere underrettet i forbindelse med udnyttelsen af deres værker og fremførelser, bør foretages i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2016/679.

(76) For at sikre, at ophavsmænd og udøvende kunstnere informeres behørigt om udnyttelsen, også i tilfælde, hvor rettighederne er givet i underlicens til andre parter, der udnytter rettighederne, giver dette direktiv ophavsmænd og udøvende kunstnere ret til at anmode om yderligere relevante oplysninger om udnyttelsen af rettighederne i tilfælde, hvor den første kontraktmæssige modpart har afgivet de oplysninger, vedkommende har til rådighed, men disse oplysninger ikke er tilstrækkelige til at vurdere den økonomiske værdi af deres rettigheder. Denne anmodning bør foretages enten direkte til underlicenstagere eller gennem ophavsmændenes og de udøvende kunstneres aftalepartnere. Ophavsmænd og udøvende kunstnere og deres aftalepartnere bør kunne indvillige i at hemmeligholde de delte oplysninger, men ophavsmænd og udøvende kunstnere bør altid kunne bruge de delte oplysninger med henblik på at udøve deres rettigheder i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne bør have mulighed for i overensstemmelse med EU-retten at træffe yderligere foranstaltninger for at sikre gennemsigtighed for ophavsmænd og udøvende kunstnere.

(77) Ved gennemførelsen af gennemsigtighedsforpligtelsen i dette direktiv bør medlemsstaterne tage hensyn til de særlige karakteristika, der er knyttet til de forskellige indholdssektorer, f.eks. inden for musiksektoren, den audiovisuelle sektor og forlagssektoren, og alle relevante interessenter bør inddrages, når sådanne sektorspecifikke forpligtelser fastlægges. Hvor det er relevant, bør betydningen af ophavsmænds og udøvende kunstneres bidrag til det samlede værk eller den samlede fremførelse også tages i betragtning. Kollektive overenskomster bør overvejes som mulighed for at opnå en aftale mellem de relevante interessenter med hensyn til gennemsigtighed. Sådanne aftaler bør sikre, at ophavsmænd og udøvende kunstnere har den samme eller en højere grad af gennemsigtighed end de mindstekrav, der er fastsat i dette direktiv. For at muliggøre tilpasningen af de eksisterende praksisser for rapportering til gennemsigtighedsforpligtelsen bør der fastsættes en overgangsperiode. Det bør ikke være nødvendigt at anvende gennemsigtighedsforpligtelsen i forbindelse med aftaler indgået mellem rettighedshavere og kollektive forvaltningsorganisationer, uafhængige forvaltningsenheder eller andre enheder, der er omfattet af de nationale regler til gennemførelse af direktiv 2014/26/EU, da disse organisationer eller enheder allerede er underlagt gennemsigtighedsforpligtelser i medfør af artikel 18 i direktiv 2014/26/EU. Artikel 18 i direktiv 2014/26/EU finder anvendelse på organisationer, der forvalter ophavsret eller beslægtede rettigheder på vegne af mere end én rettighedshaver til fælles gavn for disse rettighedshavere. Dog bør individuelt forhandlede aftaler mellem rettighedshavere og de af deres aftalepartnere, der handler i egen interesse, være underlagt den i dette direktiv omhandlede gennemsigtighedsforpligtelse.

(78) Visse aftaler om udnyttelse af rettigheder, som er harmoniseret på EU-niveau, har en lang varighed og giver ophavsmænd og udøvende kunstnere få muligheder for at genforhandle dem med deres aftalepartnere eller deres retssuccessorer, i tilfælde af at rettighedernes økonomiske værdi viser sig at være væsentligt højere end oprindeligt antaget. Uden at det berører aftaleretten i medlemsstaterne, bør der derfor fastlægges en ordning til justering af vederlaget med henblik på tilfælde, hvor det oprindeligt aftalte vederlag under en licens eller overdragelse af rettigheder klart er blevet uforholdsmæssigt lavt sammenlignet med den relevante indtægt hidrørende fra ophavsmandens eller den udøvende kunstners aftalepartners efterfølgende udnyttelse af værket eller optagelse af fremførelsen. Alle de indtægter, der er relevante for sagen, herunder eventuelle indtægter fra salg af merchandise, bør tages i betragtning ved vurderingen af, om vederlaget er uforholdsmæssigt lavt. Vurderingen af situationen bør tage hensyn til de specifikke omstændigheder i hvert enkelt tilfælde, herunder bidraget fra ophavsmanden eller den udøvende kunstner, til de særlige karakteristika og vederlagspraksisser i de forskellige indholdssektorer samt spørgsmålet om, og hvorvidt aftalen er baseret på en kollektiv overenskomst. Repræsentanter for ophavsmænd og udøvende kunstnere, der er behørigt bemyndiget i henhold til national ret og i overensstemmelse med EU-retten, bør kunne bistå en eller flere ophavsmænd eller udøvende kunstnere i forbindelse med anmodninger om justering af aftalerne, idet der også tages hensyn til andre ophavsmænds eller udøvende kunstneres interesser, når det er relevant.

Disse repræsentanter bør beskytte identiteten af de repræsenterede ophavsmænd og udøvende kunstnere, så længe dette er muligt. Kan parterne ikke blive enige om at justere vederlaget, bør ophavsmanden eller den udøvende kunstner have ret til at indbringe sagen for retten eller for en anden kompetent myndighed. En sådan ordning bør ikke finde anvendelse på aftaler, der indgås af enheder som defineret i artikel 3, litra a) og b), i direktiv 2014/26/EU eller af andre enheder, som er omfattet af nationale bestemmelser, der gennemfører direktiv 2014/26/EU.

(79) Ophavsmænd og udøvende kunstnere er ofte tilbageholdende med at håndhæve deres rettigheder over for deres aftalepartnere ved en domstol eller lignende organer. Medlemsstaterne bør derfor fastsætte bestemmelser om en alternativ procedure til afgørelse af tvister vedrørende krav fremført af ophavsmænd og udøvende kunstnere eller af deres repræsentanter på deres vegne vedrørende gennemsigtighedsforpligtelser og ordningen for justering af aftaler. Med henblik herpå bør medlemsstaterne kunne enten oprette et nyt organ eller en ny ordning eller benytte et eksisterende organ eller en eksisterende ordning, som opfylder dette direktivs betingelser, uanset om disse organer eller ordninger fungerer i brancheregi eller offentligt regi, herunder når de indgår som en del af det nationale domstolssystem. Medlemsstaterne bør have fleksibilitet til at beslutte, hvordan omkostningerne ved tvistbilæggelsesproceduren skal fordeles. En sådan alternativ tvistbilæggelsesprocedure bør ikke berøre parternes ret til at gøre deres rettigheder gældende ved at indbringe sagen for en domstol.

(80) Når ophavsmænd og udøvende kunstnere har udsteder licens eller overdrager deres rettigheder, forventer de, at deres værk eller fremførelse udnyttes. Det kan være tilfældet, at værker eller fremførelser, til hvilke der er blevet udstedt licens eller overdraget rettigheder, slet ikke udnyttes. Når disse rettigheder er blevet overført på et eksklusivt grundlag, kan ophavsmænd og udøvende kunstnere ikke ty til en anden part med henblik på udnyttelse af deres værker eller fremførelser. I et sådant tilfælde, og efter et rimeligt tidsrum, bør ophavsmænd og udøvende kunstnere kunne drage fordel af en ordning for tilbagekaldelse af rettigheder, der giver dem mulighed for at overføre deres rettigheder eller give licens til en anden person. Eftersom udnyttelsen af værker eller fremførelser kan variere afhængigt af sektoren, kan der fastsættes særlige bestemmelser på nationalt plan for at tage hensyn til de særlige kendetegn ved sektorerne, f.eks. den audiovisuelle sektor, eller ved værkerne eller fremførelserne, navnlig ved at fastsætte tidsrammer for tilbagekaldelsesretten. For at beskytte licenstageres og rettighedserhververes legitime interesser og forhindre misbrug og i betragtning af, at der er behov for et vist tidsrum, før et værk eller en fremførelse rent faktisk kan udnyttes, bør ophavsmænds og udøvende kunstneres ret til tilbagekaldelse udøves i overensstemmelse med visse proceduremæssige krav og først efter, at der er gået en vis tid efter indgåelsen af licens- eller overdragelsesaftalen. Medlemsstaterne bør kunne regulere udøvelsen af tilbagekaldelsesretten i tilfælde af værker eller fremførelser med mere end én ophavsmand eller udøvende kunstner, under hensyntagen til den relative betydning af de individuelle bidrag.

(81) De bestemmelser vedrørende gennemsigtighed, aftalejusteringsordninger og alternative tvistbilæggelsesprocedurer, der er fastlagt i dette direktiv, bør være obligatoriske, og parterne bør ikke kunne fravige disse bestemmelser, uanset om de er i aftalerne mellem ophavsmænd, udøvende kunstnere og deres aftalepartnere eller i aftaler mellem disse partnere og tredjeparter, såsom aftaler om hemmeligholdelse. Som følge heraf bør artikel 3, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 ([17]), anvendes på en sådan måde, at når alle andre elementer med relevans for sagen på det tidspunkt, hvor lovvalget foretages, er lokaliseret i en eller flere medlemsstater, kan parternes valg af en anden lov end loven i en medlemsstat ikke medføre tilsidesættelse af bestemmelserne om gennemsigtighed, aftalejusteringsordninger og alternative tvistbilæggelsesprocedurer, der er fastlagt i nærværende direktiv, som gennemført i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

(82) Intet i dette direktiv bør fortolkes således, at det forhindrer indehavere af eksklusive rettigheder i henhold til EU-retten om ophavsret i at tillade anvendelse af deres værker eller andre frembringelser gratis, herunder via ikkeeksklusive licenser til gavn for alle brugere.

(83) Målet for dette direktiv, nemlig at modernisere visse aspekter af Unionens rammer for ophavsret for at tage hensyn til den teknologiske udvikling og nye distributionskanaler for beskyttet indhold i det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(84) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig chartret anerkender. Dette direktiv bør følgelig fortolkes og anvendes under overholdelse af disse rettigheder og principper.

(85) Enhver behandling af personoplysninger efter dette direktiv bør respektere de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. henholdsvis artikel 7 og 8 i chartret, og skal finde sted i overensstemmelse med direktiv 2002/58/EF og forordning (EU) 2016/679.

(86) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ([18]) har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv indeholder regler, der har til formål yderligere at harmonisere EU-retten om ophavsret og beslægtede rettigheder inden for rammerne af det indre marked, under særlig hensyntagen til digitale og grænseoverskridende anvendelser af beskyttet indhold. Det indeholder også regler om undtagelser fra og indskrænkninger af ophavsret og beslægtede rettigheder, fremme af licenser samt regler, der har til formål at sikre en velfungerende markedsplads for udnyttelsen af værker og andre frembringelser.

2. Undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 24, berører dette direktiv på ingen måde de eksisterende regler, der er fastsat i de gældende direktiver på området, navnlig direktiv 96/9/EF, 2000/31/EF, 2001/29/EF, 2006/115/EF, 2009/24/EF, 2012/28/EU og 2014/26/EU.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »forskningsinstitution«: et universitet, herunder dets biblioteker, et forskningsinstitut eller enhver anden enhed, hvis primære mål er at udføre videnskabelig forskning eller at udføre uddannelsesaktiviteter, der også omfatter videnskabelig forskning, som:

   a) er organiseret uden fortjeneste for øje eller investerer hele overskuddet i sin videnskabelige forskning, eller

   b) varetager af medlemsstaten anerkendte almennyttige opgaver

   på en sådan måde, at adgangen til de resultater, der frembringes af en sådan videnskabelig forskning, ikke kan nydes på et privilegeret grundlag af en virksomhed, som udøver afgørende indflydelse på en sådan institution

2) »tekst- og datamining«: enhver automatiseret analytisk fremgangsmåde, der har til formål at analysere tekst og data i digital form med henblik på at generere oplysninger, herunder, men ikke begrænset til, mønstre, tendenser og korrelationer

3) »kulturarvsinstitution«: et offentligt tilgængeligt bibliotek eller museum, et arkiv eller en film- eller lydarvsinstitution

([18]) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

4) »pressepublikation«: en samling, som primært består af litterære værker af journalistisk karakter, men som også kan omfatte andre værker eller frembringelser, og som:

   a) udgør en individuel enhed inden for en periodisk eller regelmæssigt opdateret udgivelse under én enkelt titel, såsom aviser eller magasiner af almen eller specialiseret karakter

   b) har til formål at bringe almenheden oplysninger i form af aktualitetsstof eller om andre emner, og

   c) udgives i medier på en tjenesteudbyders initiativ og under dennes ansvar og kontrol.

   Periodiske publikationer, som udgives med videnskabeligt eller akademisk formål, såsom videnskabelige tidsskrifter, er ikke pressepublikationer i henhold til dette direktiv

5) »informationssamfundstjeneste«: en tjeneste som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2015/1535

6) »udbyder af onlineindholdsdelingstjenester«: en udbyder af en informationssamfundstjeneste, der har som hovedformål eller som et af sine hovedformål at lagre og give almenheden adgang til en stor mængde ophavsretligt beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser, som uploades af dens brugere, og som den organiserer og promoverer med et profitmæssigt formål.

   Udbydere af tjenester såsom ikkeprofitbaserede onlineencyklopædier, ikkeprofitbaserede, uddannelsesrelaterede og videnskabelige databanker, platforme til udvikling af open source software og open source-delingsplatforme, udbydere af elektroniske kommunikationstjenester som defineret i direktiv (EU) 2018/1972, onlinemarkedspladser og business to business-cloudtjenester samt cloudtjenester, som gør det muligt for brugere at uploade indhold til eget brug, er ikke udbydere af onlineindholdsdelingstjenester i henhold til nærværende direktiv.

AFSNIT II

FORANSTALTNINGER TIL TILPASNING AF UNDTAGELSER OG INDSKRÆNKNINGER TIL DET DIGITALE OG GRÆNSEOVERSKRIDENDE MILJØ

Artikel 3

Tekst- og datamining med henblik på videnskabelig forskning

1. Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra de rettigheder, der er fastsat i artikel 5, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, artikel 2 i direktiv 2001/29/EF og artikel 15, stk. 1, i nærværende direktiv for reproduktioner og udtræk foretaget af forskningsorganisationer og kulturarvsinstitutioner med henblik på at udføre tekst- og datamining af værker eller andre frembringelser, som de har lovlig adgang til, med henblik på videnskabelig forskning.

2. Kopier af værker eller andre frembringelser foretaget i overensstemmelse med stk. 1 lagres med et passende sikkerhedsniveau og kan opbevares med henblik på videnskabelig forskning, herunder med henblik på verifikation af forskningsresultater.

3. Det er tilladt rettighedshavere at træffe foranstaltninger, der kan garantere sikkerhed og integritet i de netværk og databaser, hvor værkerne eller de andre frembringelser er lagret. Sådanne foranstaltninger må ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

4. Medlemsstaterne opfordrer rettighedshavere, forskningsinstitutioner og kulturarvsinstitutioner til i fællesskab at fastlægge bedste praksis med hensyn til anvendelsen af den forpligtelse og de foranstaltninger, der omhandles i henholdsvis stk. 2 og 3.

Artikel 4

Undtagelse eller indskrænkning vedrørende tekst- og datamining

1. Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra eller en indskrænkning af de rettigheder, der er fastsat i artikel 5, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, artikel 2 i direktiv 2001/29/EF, artikel 4, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2009/24/EF og artikel 15, stk. 1, i nærværende direktiv, for reproduktion og udtræk af lovligt tilgængelige værker eller andre frembringelser med henblik på tekst- og datamining.

2. Reproduktioner og udtræk foretaget i henhold til stk. 1, kan opbevares, så længe det er nødvendigt med henblik på tekst- og datamining.

3. Undtagelsen eller indskrænkningen omhandlet i stk. 1 finder anvendelse på betingelse af, at rettighedshaverne til værker og andre frembringelser, der er omhandlet i nævnte stykke, ikke udtrykkeligt har forbeholdt sig anvendelsen heraf på passende vis, såsom en maskinlæsbar måde i tilfælde af indhold, der er stillet til rådighed for almenheden online.

4. Denne artikel berører ikke anvendelsen af artikel 3 i dette direktiv.

Artikel 5

Anvendelsen af værker og andre frembringelser i digitale og grænseoverskridende undervisningsaktiviteter

1. Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra eller en indskrænkning af de rettigheder, der er fastsat i artikel 5, litra a), b), d) og e), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, artikel 2 og 3 i direktiv 2001/29/EF, artikel 4, stk. 1, i direktiv 2009/24/EF og artikel 15, stk. 1, i nærværende direktiv, med henblik på at tillade den digitale anvendelse af værker og andre frembringelser, når denne udelukkende finder sted med henblik på undervisningsbrug, og i det omfang det er berettiget i forhold til det ikkekommercielle formål, på betingelse af at en sådan anvendelse:

a) sker under en uddannelsesinstitutions ansvar, i dens lokaler eller andetsteds eller via et sikkert elektronisk miljø, som kun er tilgængeligt for uddannelsesinstitutionens elever eller studerende og undervisningspersonale, og

b) ledsages af en angivelse af kilden, herunder ophavsmandens navn, medmindre dette viser sig at være umuligt.

2. Uanset artikel 7, stk. 1, kan medlemsstaterne fastsætte, at undtagelsen eller indskrænkningen vedtaget i henhold til stk. 1 ikke finder anvendelse eller ikke finder anvendelse for særlig brug eller særlige typer af værker eller frembringelser såsom materiale, der primært er beregnet til uddannelsesmarkedet, eller partiturer, i det omfang der er let adgang til passende licenser, der giver tilladelse til de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede handlinger, og som dækker uddannelsesinstitutionernes behov og særlige forhold.

De medlemsstater, der beslutter at benytte sig af dette stykkes første afsnit, træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de licenser, hvorved tilladelse gives til de i denne artikels stk. 1 omhandlede handlinger, på passende vis er tilgængelige og synlige for uddannelsesinstitutioner.

3. Anvendelsen af værker og andre frembringelser, der udelukkende finder sted til undervisningsbrug via sikre elektroniske miljøer, skal i overensstemmelse med de i medfør af denne artikel vedtagne bestemmelser i national ret anses for kun at finde sted i den medlemsstat, hvor uddannelsesinstitutionen er etableret.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om en rimelig kompensation til rettighedshaverne for anvendelsen af deres værker eller andre frembringelser i henhold til stk. 1.

Artikel 6

Bevarelse af kulturarven

Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra de rettigheder, der er fastsat i artikel 5, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, artikel 2 i direktiv 2001/29/EF, artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/24/EF og artikel 15, stk. 1, i nærværende direktiv, for at give kulturarvsinstitutioner mulighed for at udfærdige kopier af alle de værker eller andre frembringelser, som er en permanent del af deres samlinger, i et hvilket som helst format eller medie, når dette sker med henblik på bevarelse af sådanne værker eller frembringelser, og i det omfang det er nødvendigt for en sådan bevarelse.

Artikel 7

Almindelige bestemmelser

1. Alle aftalebestemmelser, der er i strid med undtagelserne fastsat i artikel 3, 5 og 6, er uden retskraft.

2. Artikel 5, stk. 5, i direktiv 2001/29/EF finder anvendelse på de undtagelser og indskrænkninger, der er fastsat i dette afsnit. Artikel 6, stk. 4, første, tredje og femte afsnit, i direktiv 2001/29/EF finder anvendelse på artikel 3-6 i nærværende direktiv.

AFSNIT III

FORANSTALTNINGER TIL AT FORBEDRE LICENSPRAKSISSER OG SIKRE BREDERE ADGANG TIL INDHOLD

KAPITEL 1

Værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles

Artikel 8

Kulturarvsinstitutioners anvendelse af værker andre frembringelser, der ikke længere forhandles

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at en kollektiv forvaltningsorganisation i overensstemmelse med sine mandater fra rettighedshaverne kan indgå en ikkeeksklusiv licensaftale med ikkekommercielle formål med en kulturarvsinstitution om reproduktion, distribution, overføring til almenheden eller tilrådighedsstillelse for almenheden af ikke længere forhandlede værker eller andre frembringelser, som er en permanent del af institutionens samling, uanset om alle de rettighedshavere, som er omfattet af licensen, har givet den kollektive forvaltningsorganisation mandat, på betingelse af at:

a) den kollektive forvaltningsorganisation på grundlag af sine mandater er tilstrækkeligt repræsentativ for rettighedshavere inden for den relevante type af værker eller andre frembringelser og for de rettigheder, som licensen omhandler, og

b) alle rettighedshavere er garanteret ligebehandling, hvad angår betingelserne for licensen.

2. Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra eller indskrænkning af de i artikel 5, litra a), b), d) og e), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, artikel 2 og 3 i direktiv 2001/29/EF, artikel 4, stk. 1, i direktiv 2009/24/EF og artikel 15, stk. 1, i nærværende direktiv omhandlede rettigheder for at gøre det muligt for kulturarvsinstitutioner at stille ikke længere forhandlede værker eller andre frembringelser, som er en permanent del af deres samlinger, til rådighed for ikkekommercielle formål, på betingelse af at:

a) navnet på ophavsmanden eller enhver anden identificérbar rettighedshaver er anført, medmindre dette viser sig umuligt, og

b) sådanne værker eller andre frembringelser stilles til rådighed på ikkekommercielle websteder.

3. Medlemsstaterne fastsætter, at den undtagelse eller indskrænkning, der er fastsat i stk. 2, kun finder anvendelse på typer af værker eller andre frembringelser, for hvilke der ikke findes en kollektiv forvaltningsorganisation, som opfylder de i stk. 1, litra a), fastsatte betingelser.

4. Medlemsstaterne fastsætter, at alle rettighedshavere til enhver tid let og effektivt kan udelukke deres værker eller andre frembringelser fra den licensordning, der er fastsat i stk. 1, eller fra den undtagelse eller indskrænkning, der er fastsat i stk. 2, enten generelt eller i særlige tilfælde, herunder efter indgåelsen af en licensaftale eller efter påbegyndelsen af den pågældende anvendelse.

5. Værker eller andre frembringelser betragtes, som om de ikke længere forhandles, når det i god tro kan formodes, at hele værket eller frembringelsen ikke er til rådighed for almenheden via normale handelskanaler, efter der gjort en rimelig indsats for at bedømme, om det/den er til rådighed for almenheden.

Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke krav såsom en skæringsdato for at fastslå, hvorvidt der kan udstedes licenser til værker og andre frembringelser i overensstemmelse med stk. 1, eller hvorvidt de kan anvendes i henhold til den undtagelse eller indskrænkning, der er fastsat i stk. 2. Sådanne krav må ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt og rimeligt, og må ikke være til hindring for at kunne fastslå, at et helt sæt af værker eller andre frembringelser ikke længere forhandles, når det er rimeligt at formode, at alle værker eller frembringelser ikke længere forhandles.

6. Medlemsstaterne fastsætter, at de i stk. 1 omhandlede licenser skal indhentes hos en kollektiv forvaltningsorganisation, der er repræsentativ for den medlemsstat, hvor kulturarvsinstitutionen er etableret.

7. Denne artikel finder ikke anvendelse på sæt af værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, hvis der på grundlag af den rimelige indsats, der er omhandlet i stk. 5, er bevis for, at sådanne sæt overvejende består af:

a) værker eller andre frembringelser, som ikke er filmværker eller audiovisuelle værker, og som først blev udgivet eller, hvis de ikke er udgivet, først blev udsendt i et tredjeland

b) filmværker eller audiovisuelle værker, hvis producenter har deres hovedsæde eller opholdssted i et tredjeland, eller

c) tredjelandsstatsborgeres værker eller andre frembringelser, når ingen medlemsstat eller intet tredjeland har kunnet fastlægges med en rimelig indsats i henhold til litra a) og b).

Uanset første afsnit finder denne artikel anvendelse, hvor den kollektive forvaltningsorganisation er tilstrækkeligt repræsentativ, jf. stk. 1, litra a), for rettighedshavere i det relevante tredjeland.

Artikel 9

Grænseoverskridende anvendelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at licenser udstedt i overensstemmelse med artikel 8 kan give kulturarvsinstitutioner mulighed for at anvende værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, i enhver medlemsstat.

2. Anvendelsen af værker og andre frembringelser i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen, som fastsat i artikel 8, stk. 2, anses for kun at finde sted i den medlemsstat, hvor den kulturarvsinstitution, der foretager denne anvendelse, er etableret.

Artikel 10

Bekendtgørelsesforanstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger fra kulturarvsinstitutioner, kollektive forvaltningsorganisationer eller relevante offentlige myndigheder med henblik på identifikation af ikke længere forhandlede værker og andre frembringelser, der er omfattet af en licens udstedt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, eller som anvendes i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen, som fastsat i artikel 8, stk. 2, samt oplysninger om muligheder, der er til rådighed for rettighedshavere, som omhandlet i artikel 8, stk. 4, og, så snart de er tilgængelige, og hvor det er relevant, oplysninger om parterne i licensen, de dækkede områder og anvendelserne gøres permanent, let og effektivt tilgængelige på en offentlig central onlineportal fra mindst seks måneder før værkerne eller de andre frembringelser distribueres, overføres til almenheden eller stilles til rådighed for almenheden i overensstemmelse med licensen eller i overensstemmelse med undtagelsen eller indskrænkningen.

Portalen oprettes og forvaltes af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 386/2012.

2. Medlemsstaterne sørger for, at der, hvis det er nødvendigt for den generelle bevidsthed hos rettighedshaverne, træffes yderligere passende bekendtgørelsesforanstaltninger vedrørende kollektive forvaltningsorganisationers mulighed for at udstede licens til værker eller andre frembringelser i overensstemmelse med artikel 8, de udstedte licenser, anvendelserne i henhold til den undtagelse eller indskrænkning, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, og de muligheder, der er til rådighed for rettighedshaverne som omhandlet i artikel 8, stk. 4.

De relevante offentliggørelsesforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, træffes i den medlemsstat, hvor der ansøges om licens, jf. artikel 8, stk. 1, eller, for anvendelser i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i den medlemsstat, hvor kulturarvsinstitutionen er etableret. Hvis der er dokumentation, såsom værkernes eller de andre frembringelsers oprindelse, for at antyde, at rettighedshavernes bevidsthed kan øges mere effektivt i andre medlemsstater eller tredjelande, skal sådanne bekendtgørelsesforanstaltninger også omfatte disse medlemsstater og tredjelande.

Artikel 11

Interessentdialog

Medlemsstaterne konsulterer rettighedshavere, kollektive forvaltningsorganisationer og kulturarvsinstitutioner inden for hver sektor, inden der fastsættes specifikke krav i henhold til artikel 8, stk. 5, og tilskynder til regelmæssig dialog mellem de organisationer, der er repræsentative for brugere og rettighedshavere, herunder kollektive forvaltningsorganisationer, samt andre eventuelle interessentorganisationer på et sektorspecifikt grundlag for at fremme relevansen og anvendeligheden af den licensordning, som er fastsat i artikel 8, stk. 1, og for at sikre, at de garantier for rettighedshavere, der omhandles i dette kapitel, er effektive.

KAPITEL 2

Foranstaltninger til fremme af kollektive licenser

Artikel 12

Kollektive licenser med en udvidet virkning

1. Medlemsstaterne kan, for så vidt angår anvendelsen på deres område og med forbehold af de garantier, der er fastsat i denne artikel, fastsætte, at hvor en kollektiv forvaltningsorganisation, der er underlagt de nationale regler, som gennemfører direktiv 2014/26/EU, i overensstemmelse med sine mandater fra rettighedshaverne indgår en licensaftale om udnyttelse af værker eller andre frembringelser:

a) kan en sådan aftale udvides til at omfatte rettighederne hos rettighedshavere, som ikke har tilladt, at den pågældende kollektive forvaltningsorganisation repræsenterer dem ved overdragelse, licens eller anden kontraktmæssig aftale, eller

b) for så vidt angår en sådan aftale, at organisationen har et retligt mandat eller formodes at repræsentere rettighedshavere, der ikke har givet organisationen tilladelse i overensstemmelse hermed.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den licensordning, der er omhandlet i stk. 1, kun benyttes inden for veldefinerede anvendelsesområder, hvor opnåelse af tilladelser fra rettighedshavere på individuelt grundlag typisk er så byrdefuld og upraktisk, at den krævede licenstransaktion sandsynligvis ikke vil finde sted på grund af karakteren af anvendelsen eller af de typer af værker eller andre frembringelser, der er tale om, og sikrer, at en sådan licensordning beskytter rettighedshavernes legitime interesser.

3. Med henblik på stk. 1 sørger medlemsstaterne for følgende garantier:

a) den kollektive forvaltningsorganisation på grundlag af sine mandater er tilstrækkelig repræsentativ for rettighedshavere i den relevante type af værker eller andre frembringelser og for de rettigheder, som licensen for den relevante medlemsstat omhandler

b) alle rettighedshavere er garanteret ligebehandling, herunder hvad angår betingelserne for licensen

c) rettighedshavere, der ikke har givet tilladelse til den organisation, der udsteder licensen, på et hvilket som helst tidspunkt let og effektivt kan udelukke deres værker eller andre frembringelser fra den licensordning, der er oprettet i overensstemmelse med denne artikel, og

d) der træffes passende bekendtgørelsesforanstaltninger i rimelig god tid, inden værkerne eller de andre frembringelser anvendes i henhold til licensen, for at oplyse rettighedshaverne om den kollektive forvaltningsorganisations mulighed for at udstede licens til værker eller andre frembringelser, om den licensudstedelse, der finder sted i overensstemmelse med denne artikel, og om de muligheder, der er til rådighed for rettighedshaverne, jf. litra c). Bekendtgørelsesforanstaltningerne skal være effektive, uden at der er behov for at informere hver enkelt rettighedshaver.

4. Denne artikel berører ikke anvendelsen af kollektive licensordninger med udvidet virkning i overensstemmelse med andre bestemmelser i EU-retten, herunder bestemmelser, der tillader undtagelser eller indskrænkninger.

Denne artikel finder ikke anvendelse på obligatorisk kollektiv forvaltning af rettigheder.

Artikel 7 i direktiv 2014/26/EU finder anvendelse på den licensordning, der er omhandlet i nærværende artikel.

5. Hvis en medlemsstat i sin nationale ret indfører en licensordning i overensstemmelse med denne artikel, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen om anvendelsesområdet for de tilsvarende nationale bestemmelser, om de formål og de typer af licenser, der kan indføres i henhold til disse bestemmelser, om kontaktoplysningerne for organisationer, der udsteder licenser i overensstemmelse med denne licensordning, og om den måde, hvorpå oplysninger om licensudstedelsen og om mulighederne, der er til rådighed for rettighedshavere, jf. stk. 3, litra c), kan indhentes. Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

6. På grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til nærværende artikels stk. 5, og af drøftelserne i det i artikel 12, stk. 3, i direktiv 2001/29/EF omhandlede kontaktudvalg, forelægger Kommissionen senest den 10. april 2021 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen i Unionen af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede licensordninger, deres indvirkning på licensudstedelse og rettighedshavere, herunder rettighedshavere, der ikke er medlemmer af den organisation, der udsteder licenserne, eller som er statsborgere eller bosiddende i en anden medlemsstat, deres effektivitet med hensyn til at fremme udbredelsen af kulturelt indhold og deres indvirkning på det indre marked, herunder grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og konkurrence. Denne rapport ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag, herunder vedrørende den grænseoverskridende virkning af sådanne nationale ordninger.

KAPITEL 3

Adgang til og tilgængelighed af audiovisuelle værker på video on demand-platforme

Artikel 13

Forhandlingsordning

Medlemsstaterne sikrer, at parter, der oplever vanskeligheder i forbindelse med udstedelse af licensrettigheder, når de forsøger at indgå en aftale med henblik på at stille audiovisuelle værker til rådighed på video on demand-tjenester, kan få bistand af et uafhængigt organ eller af mæglere. Det uafhængige organ, der oprettes eller udpeges af en medlemsstat med henblik på denne artikel, samt mæglere skal yde bistand til parterne i deres forhandlinger og hjælper parterne til at nå til enighed, herunder, hvor det er relevant, ved at forelægge dem forslag.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen det organ eller de mæglere, som er omhandlet i første stykke, senest den 7. juni 2021. Hvor medlemsstaterne har valgt at benytte sig af mægling, skal meddelelsen til Kommissionen mindst omfatte den kilde, hvor der kan findes relevante oplysninger om de bemyndigede mæglere, hvis den er tilgængelig.

KAPITEL 4

Billedkunstværker i det offentlige domæne

Artikel 14

Billedkunstværker i det offentlige domæne

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at når beskyttelsen af et billedkunstværk er udløbet, er ethvert materiale, der hidrører fra reproduktion af det pågældende værk, ikke omfattet af ophavsret eller beslægtede rettigheder, medmindre det materiale, der hidrører fra denne reproduktion, er originalt i den forstand, at det er ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse.

AFSNIT IV

FORANSTALTNINGER TIL AT SKABE EN VELFUNGERENDE MARKEDSPLADS FOR OPHAVSRET

KAPITEL 1

Rettigheder i publikationer

Artikel 15

Beskyttelse af pressepublikationer med henblik på onlineanvendelse

1. Medlemsstaterne sørger for, at udgiverne af publikationer, der er etableret i en medlemsstat, indrømmes de i artikel 2 og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2001/29/EF fastsatte rettigheder med hensyn til udbydere af informationssamfundstjenesters onlineanvendelse af deres pressepublikationer.

De i første afsnit fastsatte rettigheder gælder ikke for private eller ikkekommercielle anvendelser af pressepublikationer, som foretages af individuelle brugere.

Den beskyttelse, der ydes i henhold til første afsnit, finder ikke anvendelse på brug af hyperlinks.

De i første afsnit fastsatte rettigheder gælder ikke for anvendelsen af enkelte ord eller meget korte uddrag af en pressepublikation.

2. De i stk. 1 fastsatte rettigheder berører på ingen måde rettigheder, der i henhold til EU-retten er indrømmet ophavsmænd og andre rettighedshavere med hensyn til de værker og andre frembringelser, der indgår i en pressepublikation. De i stk. 1 fastsatte rettigheder kan ikke påberåbes over for disse ophavsmænd eller andre rettighedshavere, og de kan navnlig ikke fratage dem deres ret til at udnytte deres værker og andre frembringelser uafhængigt af den pressepublikation, som de indgår i.

Når et værk eller en anden frembringelse indgår i en pressepublikation på grundlag af en ikkeeksklusiv licens, kan de rettigheder, der er fastsat i stk. 1, ikke påberåbes for at forbyde andre autoriserede brugere anvendelse heraf. De i stk. 1 fastsatte rettigheder kan ikke påberåbes for at forbyde anvendelsen af værker eller andre frembringelser, hvis beskyttelse er udløbet.

3. Artikel 5-8 i direktiv 2001/29/EF, direktiv 2012/28/EU og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1564 ([19]) finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår de rettigheder, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1.

4. De i stk. 1 fastsatte rettigheder udløber to år efter udgivelsen af pressepublikationen. Denne frist beregnes fra den 1. januar året efter datoen for udgivelse af pressepublikationen.

Stk. 1 finder ikke anvendelse på pressepublikationer, der blev udgivet første gang inden den 6. juni 2019.

5. Medlemsstaterne fastsætter, at ophavsmænd til værker, der indgår i en pressepublikation, modtager en passende andel af de indtægter, som presseudgivere modtager for udbydere af informationssamfundstjenesters anvendelse af deres pressepublikationer.

Artikel 16

Krav om rimelig kompensation

I tilfælde, hvor ophavsmanden har overdraget en rettighed eller udstedt en licensrettighed til en udgiver, kan medlemsstaterne fastsætte, at en sådan overdragelse eller licens udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag for, at udgiveren kan være berettiget til en del af kompensationen for den anvendelse af værket, som har fundet sted i henhold til en undtagelse fra eller indskrænkning af den rettighed, som er blevet overdraget, eller hvortil der er blevet udstedt licens.

Første stykke berører ikke eksisterende og fremtidige ordninger i medlemsstaterne vedrørende offentlige udlånsrettigheder.

KAPITEL 2

Visse anvendelser af beskyttet indhold via onlinetjenester

Artikel 17

Udbydere af onlineindholdsdelingstjenesters anvendelse af beskyttet indhold

1. Medlemsstaterne fastsætter, at en udbyder af onlineindholdsdelingstjenester foretager en overføring til almenheden eller tilrådighedsstillelse for almenheden med henblik på dette direktiv, når den pågældende giver offentlig adgang til ophavsretligt beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser, der uploades af brugerne.

En udbyder af onlineindholdsdelingstjenester skal derfor indhente tilladelse fra de i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/29/EF omhandlede rettighedshavere, f.eks. ved at indgå en licensaftale, med henblik på at overføre værker eller andre frembringelser til almenheden eller stille dem til rådighed for almenheden.

2. Medlemsstaterne sørger for, at når en udbyder af onlineindholdsdelingstjenester har indhentet en tilladelse, f. eks. ved at indgå en licensaftale, omfatter denne tilladelse også handlinger, der udføres af brugere af de tjenester, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 3 i direktiv 2001/29/EF, når de ikke handler på et kommercielt grundlag, eller når deres aktivitet ikke skaber betydelige indtægter.

3. Når en udbyder af onlineindholdsdelingstjenester foretager en overføring til almenheden eller tilrådighedsstillelse for almenheden på de betingelser, der er fastsat i nærværende artikel, finder den ansvarsbegrænsning, der er fastsat i artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF, ikke anvendelse på de situationer, der er omfattet af nærværende artikel.

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1564 af 13. september 2017 om visse tilladte former for anvendelse af visse værker og andre frembringelser, der er beskyttet af ophavsret og beslægtede rettigheder, til gavn for personer, der er blinde eller synshæmmede eller på anden måde har et læsehandicap, og om ændring af direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EUT L 242 af 20.9.2017, s. 6).

Dette stykkes første afsnit berører ikke den eventuelle anvendelse af artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF på disse tjenesteudbydere til formål, der ikke er omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde.

4. Hvis der ikke er givet tilladelse, er udbydere af onlineindholdsdelingstjenester ansvarlige for uautoriseret overføring til almenheden, herunder tilrådighedsstillelse for almenheden, af ophavsretligt beskyttede værker og andre frembringelser, medmindre tjenesteudbyderne påviser, at de har:

a) gjort deres bedste indsats for at opnå en tilladelse, og

b) i overensstemmelse med de høje branchestandarder for erhvervsmæssig diligenspligt gjort deres bedste for at sikre, at specifikke værker og andre frembringelser, for hvilke rettighedshaverne har givet tjenesteudbyderne de relevante og nødvendige oplysninger, ikke er tilgængelige, og under alle omstændigheder

c) handlet hurtigt efter at have modtaget en tilstrækkelig begrundet meddelelse fra rettighedshaverne for at blokere adgangen til eller fjerne de værker og andre frembringelser, der er givet meddelelse om, fra deres websteder, og gjort deres bedste indsats for at forhindre, at de fremover uploades, i overensstemmelse med litra b).

5. Ved fastlæggelsen af, om tjenesteudbyderen har opfyldt sine forpligtelser i henhold til stk. 4 og i lyset af proportionalitetsprincippet, tages bl.a. følgende elementer i betragtning:

a) tjenestens type, publikum og størrelse og typen af værker eller andre frembringelser, som uploades af tjenestens brugere, og

b) tilgængeligheden af egnede og effektive midler og deres omkostninger for tjenesteudbyderne.

6. Medlemsstaterne fastsætter, at for så vidt angår nye udbydere af onlineindholdsdelingstjenester, hvis tjenester har været til rådighed for almenheden i Unionen i mindre end tre år, og som har en årlig omsætning på under 10 mio. EUR beregnet i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ([20]), er betingelserne i henhold til ansvarsordningen i stk. 4, begrænset til overholdelse af stk. 4, litra a), og til at handle hurtigt efter at have modtaget en tilstrækkeligt begrundet meddelelse for at blokere adgangen til de meddelte værker eller andre frembringelser eller fjerne værkerne eller de andre frembringelser fra deres websteder.

Hvis det gennemsnitlige antal af sådanne tjenesteudbyderes unikke besøgende pr. måned overstiger 5 millioner, beregnet på grundlag af det forrige kalenderår, skal de også påvise, at de har gjort deres bedste indsats for at forhindre yderligere upload af de værker og andre frembringelser, de har modtaget meddelelse om, og som de har modtaget relevante og nødvendige oplysninger om fra rettighedshaverne.

7. Samarbejdet mellem udbydere af onlineindholdsdelingstjenester og rettighedshavere må ikke føre til blokering af adgangen til værker eller andre frembringelser, der uploades af brugere, og som ikke krænker ophavsret og beslægtede rettigheder, herunder når sådanne værker eller frembringelser er omfattet af en undtagelse eller indskrænkning.

Medlemsstaterne sikrer, at brugere i hver medlemsstat kan henholde sig til enhver af følgende eksisterende undtagelser eller indskrænkninger, når de uploader og stiller indhold, der genereres af brugerne, til rådighed på onlineindholdsdelingstjenester:

a) citater, kritik, anmeldelser

b) anvendelse med henblik på karikatur, parodi eller pastiche

8. Anvendelsen af denne artikel medfører ikke nogen generel overvågningsforpligtelse.

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at udbydere af onlineindholdsdelingstjenester efter anmodning fra rettighedshaverne skal give disse tilstrækkelige oplysninger om, hvordan deres praksis fungerer med hensyn til det samarbejde, der er omhandlet i stk. 4, og, når der er indgået licensaftaler mellem tjenesteudbydere og rettighedshavere, oplysninger om anvendelsen af indhold, der er omfattet af aftalerne.

9. Medlemsstaterne sørger for, at udbydere af onlineindholdsdelingstjenester etablerer en effektiv og hurtig klageordning, som står til rådighed for brugerne af deres tjenester i tilfælde af uenighed om blokering af adgang til eller fjernelse af værker eller andre frembringelser, som de har uploadet.

([20]) Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

Hvis rettighedshavere anmoder om, at adgangen til deres specifikke værker eller andre frembringelser blokeres, eller at disse værker eller andre frembringelser fjernes, skal de behørigt begrunde deres anmodninger. Klager, der indgives i henhold til den i første afsnit fastsatte ordning, skal behandles uden unødig forsinkelse, og afgørelser om at blokere adgangen til eller fjerne indhold, der er uploadet, skal underkastes menneskelig kontrol. Medlemsstaterne sikrer også, at der findes udenretslige ordninger for tvistbilæggelse. Sådanne ordninger skal gøre det muligt at bilægge tvister upartisk og fratager ikke brugeren den retsbeskyttelse, der er fastsat i national ret, uden at dette berører brugernes ret til at anvende effektive retsmidler. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at brugere har adgang til en domstol eller en anden relevant retslig myndighed for at påberåbe sig brugen af en undtagelse fra eller en indskrænkning af reglerne om ophavsret og beslægtede rettigheder.

Dette direktiv berører på ingen måde lovlig anvendelse, såsom anvendelse i henhold til undtagelser eller indskrænkninger, der er fastsat i EU-retten, og må ikke føre til identifikation af enkelte brugere eller behandling af personoplysninger, medmindre dette sker i overensstemmelse med direktiv 2002/58/EF og forordning (EU) 2016/679.

Udbydere af onlineindholdsdelingstjenester skal i deres vilkår og betingelser informere brugerne om, at de kan anvende værker og andre frembringelser i henhold til undtagelser fra eller indskrænkninger af ophavsret og beslægtede rettigheder, der er fastsat i EU-retten.

10. Fra den 6. juni 2019 arrangerer Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne interessentdialoger for at drøfte bedste praksis for samarbejdet mellem udbydere af onlineindholdsdelingstjenester og rettighedshavere. Kommissionen udarbejder i samråd med udbydere af onlineindholdsdelingstjenester, rettighedshavere, brugerorganisationer og andre relevante interessenter og under hensyntagen til resultaterne af interessentdialogerne vejledning om anvendelsen af denne artikel, navnlig for så vidt angår det samarbejde, der er omhandlet i stk. 4. Når der drøftes bedste praksis, tages der bl.a. hensyn til behovet for at sikre balance mellem grundlæggende rettigheder og til anvendelsen af undtagelser og indskrænkninger. I forbindelse med denne interessentdialog skal brugerorganisationer have adgang til tilstrækkelige oplysninger fra udbydere af onlineindholdsdelingstjenester om deres praksis hvad angår stk. 4.

KAPITEL 3

Rimeligt vederlag til ophavsmænd og udøvende kunstnere i aftaler om udnyttelse

Artikel 18

Princippet om passende og forholdsmæssig aflønning

1. Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere, når de udsteder licenser eller overdrager deres eksklusive rettigheder til udnyttelse af deres værker eller andre frembringelser, har ret til passende og forholdsmæssigt vederlag.

2. Ved gennemførelsen af det i stk. 1 fastsatte princip i national ret kan medlemsstaterne frit anvende forskellige ordninger, og de skal tage hensyn til princippet om aftalefrihed og en rimelig balance mellem rettigheder og interesser.

Artikel 19

Gennemsigtighedsforpligtelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere regelmæssigt, mindst en gang om året og under hensyntagen til de særlige karakteristika, der er knyttet til hver enkelt sektor, får opdaterede, relevante og omfattende oplysninger om udnyttelsen af deres værker og fremførelser fra de parter, som de har udstedt licens eller overdraget deres rettigheder til, eller efterfølgende rettighedshavere eller licensmodtagere, navnlig med hensyn til udnyttelsesmåden, alle genererede indtægter og skyldige vederlag.

2. Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere eller deres repræsentanter, hvis der efterfølgende er blevet udstedt licens til de i stk. 1 omhandlede rettigheder, på deres anmodning modtager yderligere oplysninger fra underlicenstagere, i tilfælde af at deres første aftalepartner ikke er i besiddelse af alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på stk. 1.

Når der anmodes om disse yderligere oplysninger, giver ophavsmænds og udøvende kunstneres første aftalepartner oplysninger om disse underlicenstageres identitet.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at enhver anmodning til underlicenstagere i henhold til første afsnit skal ske direkte eller indirekte gennem ophavsmandens eller den udøvende kunstners aftalepartner.

3. Forpligtelsen fastsat i stk. 1, skal være forholdsmæssig og effektiv og sikre høj gennemsigtighed i alle sektorer. Medlemsstaterne kan fastsætte, at i behørigt begrundede tilfælde, hvor den administrative byrde som følge af forpligtelsen fastsat i stk. 1 ville blive uforholdsmæssigt stor i lyset af indtægterne fra udnyttelsen af værket eller fremførelsen, er forpligtelsen begrænset til de typer og omfanget af de oplysninger, der med rimelighed kan forventes i sådanne tilfælde.

4. Medlemsstaterne kan beslutte, at kravet fastsat i nærværende artikels stk. 1 ikke finder anvendelse, når bidraget fra ophavsmanden eller den udøvende kunstner ikke har væsentlig betydning for værket eller fremførelsen som helhed, medmindre ophavsmanden eller den udøvende kunstner godtgør, at vedkommende har brug for oplysningerne for at kunne udøve sine rettigheder i henhold til artikel 20, stk. 1, og anmoder om oplysningerne til dette formål.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte, at for så vidt angår aftaler, der er underlagt eller baseret på kollektive overenskomster, finder gennemsigtighedsreglerne i de relevante kollektive overenskomster anvendelse, på betingelse af at disse regler opfylder kriterierne fastsat i stk. 1-4.

6. Når artikel 18 i direktiv 2014/26/EU finder anvendelse, finder forpligtelsen i nærværende artikels stk. 1 ikke anvendelse på aftaler, der er indgået af enheder som defineret i nævnte direktivs artikel 3, litra a) og b), eller af andre enheder, der er omfattet af de nationale regler, der gennemfører nævnte direktiv.

Artikel 20

Aftalejusteringsordning

1. Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere eller deres repræsentanter i tilfælde, hvor der ikke findes nogen gældende kollektiv overenskomst, der fastsætter en ordning, der er sammenlignelig med den, der er fastsat i denne artikel, har ret til at kræve yderligere, passende og rimeligt vederlag fra den part, med hvem de har indgået en aftale angående udnyttelsen af deres rettigheder, eller fra de efterfølgende rettighedshavere eller licensmodtagere i forhold til en sådan part, hvis det oprindeligt aftalte vederlag viser sig at være uforholdsmæssigt lavt sammenlignet med alle de efterfølgende relevante indtægter som følge af udnyttelsen af værkerne eller opførelserne.

2. Nærværende artikels stk. 1 finder ikke anvendelse på aftaler, der er indgået af enheder som defineret i artikel 3, litra a) og b), i direktiv 2014/26/EU eller af andre enheder, der allerede er omfattet af de nationale regler, der gennemfører nævnte direktiv.

Artikel 21

Alternativ tvistbilæggelsesprocedure

Medlemsstaterne fastsætter, at tvister vedrørende gennemsigtighedsforpligtelsen efter artikel 19 og aftalejusteringsordningen efter artikel 20 kan underkastes en frivillig alternativ tvistbilæggelsesprocedure. Medlemsstaterne sikrer, at organisationer, der repræsenterer ophavsmænd og udøvende kunstnere, kan indlede sådanne procedurer på anmodning af en eller flere ophavsmænd eller udøvende kunstnere.

Artikel 22

Tilbagekaldelsesret

1. Medlemsstaterne sikrer, at når en ophavsmand eller en udøvende kunstner har udstedt licens eller overdraget sine rettigheder til et værk eller andre beskyttede frembringelser på et eksklusivt grundlag, kan ophavsmanden eller den udøvende kunstner helt eller delvist tilbagekalde licensen eller overdragelsen af rettigheder, såfremt værket eller de andre beskyttede frembringelser ikke udnyttes.

2. Særlige bestemmelser vedrørende den i stk. 1 fastsatte tilbagekaldelsesordning kan fastsættes i national ret, idet der tages hensyn til følgende:

a) de særlige forhold i de forskellige sektorer og de forskellige typer af værker og fremførelser, og

b) hvis et værk eller en anden frembringelse indeholder bidrag fra mere end én ophavsmand eller udøvende kunstner, den relative betydning af de enkelte bidrag og de legitime interesser hos alle ophavsmænd og udøvende kunstnere, der berøres af en enkelt ophavsmands eller udøvende kunstners anvendelse af tilbagekaldelsesordningen.

Medlemsstaterne kan udelukke værker eller andre frembringelser fra tilbagekaldelsesordningens anvendelsesområde, hvis sådanne værker eller andre frembringelser normalt indeholder bidrag fra flere forskellige ophavsmænd eller udøvende kunstnere.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at tilbagekaldelsesordningen kun kan anvendes inden for en bestemt tidsramme, når en sådan begrænsning er behørigt begrundet af de særlige forhold, der gør sig gældende for den pågældende sektor eller af den pågældende type af værk eller anden frembringelse.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at ophavsmænd eller udøvende kunstnere kan vælge at ophæve kontraktens eksklusive karakter i stedet for at tilbagekalde licensen eller overdragelsen af rettighederne.

3. Medlemsstaterne fastsætter, at den i stk. 1. omhandlede tilbagekaldelse kun kan foretages efter en rimelig tidsfrist efter indgåelsen af licensaftalen eller overdragelsen af rettighederne. Ophavsmanden eller den udøvende kunstner underretter den person, som har fået udstedt licens eller har fået overdraget rettighederne, og fastsætter en passende frist for, hvornår udnyttelsen af de rettigheder, som er omfattet af licensen eller overførslen, skal finde sted. Efter udløbet af denne frist kan ophavsmanden eller den udøvende kunstner vælge at ophæve kontraktens eksklusive karakter i stedet for at tilbagekalde licensen eller overdragelsen af rettighederne.

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den manglende udnyttelse overvejende skyldes omstændigheder, som ophavsmanden eller den udøvende kunstner med rimelighed kan forventes at afhjælpe.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte, at enhver aftalebestemmelse, der afviger fra tilbagekaldelsesordningen i stk. 1, kun kan håndhæves, hvis den er baseret på en kollektiv overenskomst.

Artikel 23

Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle aftalebestemmelser, der forhindrer overholdelse af bestemmelserne i artikel 19, 20 og 21, ikke kan håndhæves over for ophavsmænd og udøvende kunstnere.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at artikel 18-22 i dette direktiv ikke finder anvendelse på ophavsmænd til et EDB-program som omhandlet i artikel 2 i direktiv 2009/24/EF.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Ændringer af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF

1. Direktiv 96/9/EF ændres således:

a) Artikel 6, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) når der udelukkende er tale om anvendelse med henblik på illustration ved undervisning eller med henblik på videnskabelig forskning, såfremt kilden angives, og i det omfang, som det ikkekommercielle formål berettiger, uden at dette berører de undtagelser og indskrænkninger, som er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 92).«

b) Artikel 9, litra b), affattes således:

»b) når der er tale om udtræk med henblik på illustration ved undervisning eller med henblik på videnskabelig forskning, såfremt kilden angives, og i det omfang, som det ikkekommercielle formål berettiger, uden at dette berører de undtagelser og indskrænkninger, som er fastsat ved direktiv (EU) 2019/790«.

2. Direktiv 2001/29/EF ændres således:

a) Artikel 5, stk. 2, litra c), affattes således:

»c) særlige reproduktionshandlinger, som foretages af offentligt tilgængelige biblioteker, uddannelsesinstitutioner eller museer, eller af arkiver, og som ikke har til formål at opnå direkte eller indirekte økonomiske eller kommercielle fordele, uden at dette berører de undtagelser og indskrænkninger, som er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 92).«

b) Artikel 5, stk. 3, litra a), affattes således:

»a) hvis der udelukkende er tale om anvendelse til anskueliggørelse i forbindelse med undervisning eller med henblik på videnskabelig forskning, såfremt kilden med ophavsmandens navn angives, medmindre dette viser sig umuligt, og det sker i et omfang, som det ikkekommercielle formål berettiger til, uden at dette berører de undtagelser og indskrænkninger, som er fastsat ved direktiv (EU) 2019/790«.

c) I artikel 12, stk. 4, tilføjes følgende litraer:

»e) at undersøge virkningen af gennemførelsen af direktiv (EU) 2019/790 på det indre markeds funktion og fremhæve eventuelle vanskeligheder i forbindelse med gennemførelsen

f) at fremme udvekslingen af oplysninger om relevant udvikling inden for lovgivning og retspraksis samt om den praktiske anvendelse af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at gennemføre direktiv (EU) 2019/790

g) at drøfte alle andre spørgsmål vedrørende anvendelsen af direktiv (EU) 2019/790.«

Artikel 25

Forholdet til undtagelser og indskrænkninger fastsat i andre direktiver

Medlemsstaterne kan for anvendelser eller områder, der er omfattet af undtagelserne eller indskrænkningerne i dette direktiv, vedtage eller opretholde bredere bestemmelser, der er forenelige med undtagelserne og indskrænkningerne fastsat i direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF.

Artikel 26

Anvendelsestidspunkt

1. Dette direktiv gælder for alle værker og andre frembringelser, der er beskyttet af nationale regler om ophavsret den 7. juni 2021 eller derefter.

2. Dette direktiv berører ikke handlinger foretaget og rettigheder erhvervet inden den 7. juni 2021.

Artikel 27

Overgangsbestemmelse

Aftaler om ophavsmænds og udøvende kunstneres licensrettigheder eller overdragelse af deres rettigheder skal være underlagt gennemsigtighedsforpligtelsen fastsat i artikel 19 fra den 7. juni 2022.

Artikel 28

Beskyttelse af personoplysninger

Behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv skal udføres i overensstemmelse med direktiv 2002/58/EF og forordning (EU) 2016/679.

Artikel 29

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 7. juni 2021 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 30

Gennemgang

1. Tidligst den 7. juni 2026 foretager Kommissionen en gennemgang af dette direktiv og forelægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Kommissionen vurderer senest den 7. juni 2024 virkningen af den særlige ansvarsordning fastsat i artikel 17, der finder anvendelse på udbydere af onlineindholdsdelingstjenester, der har en årlig omsætning på under 10 mio. EUR, og hvis tjenester har været til rådighed for almenheden i Unionen i mindre end tre år, jf. artikel 17, stk. 6, og træffer, hvis det er relevant, foranstaltninger i overensstemmelse med konklusionerne af dens vurdering.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen de oplysninger, som er nødvendige for udarbejdelsen af den rapport, der omhandles i stk. 1.

Artikel 31

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 32

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. april 2019.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Formand	*Formand*

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA